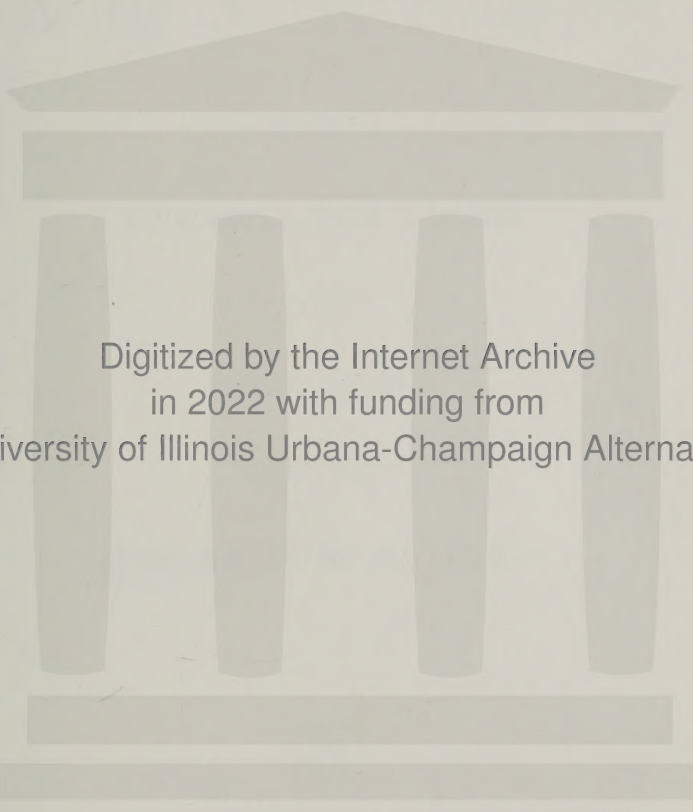

881
A7kv2

UNIVERSITY OF
ILLINOIS LIBRARY
AT URBANA-CHAMPAIGN
CLASSICS

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign Alternates

ARISTOPHANIS
EQVITES

RECENSUIT

ADOLPHVS VON VELSEN

EDITIO ALTERA

QVAM CVRAVIT

KONRADVS ZACHER

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

MDCCCLXXXVII

881
A7K.V.

UNIVERSITY OF ILLINOIS
LIBRARY
CHICAGO, ILL.

KONRAD VON MULLER

LIPSIÆ, TYPIS B. G. TEUBNERI

GVILELMO DITTENBERGER

S.

115 297

PRAEFATIO.

In hac altera Equitum Aristophaneae editione, quam quominus ipse curaret Adolphus von Velsen, vir mea laude maior, gravi morbo prohibitus est, adornanda quo consilio et qua ratione rem gesserim, ideo pluribus mihi exponendum est, quod, cum multa mihi aliter instituenda esse censerem, quam instituerat et instituturus fuerat ipse Velsenus, factum est ut haec editio fere omnibus numeris nova existeret.

Atque primum quidem dicendum est de ea parte libri quae eius quasi fundamentum est, et in qua potissimum editionis Velsenianae laus posita est, de Scripturae discrepantia.

Velsenus octo librorum manu scriptorum discrepantias textui subiunxerat, Ravennatis (*R*), Veneti (*V*), Parisini (*A*), Florentini (*Γ*), Laurentiani (*Θ*), item Laurentiani (*Δ*), Vaticano-Palatini (*P*), Ambrosiani (*M*). Hos codices omnes ipse excuserat, praeter Parisinum *A*, cuius collatione a Clarkio confecta usus est, et Laurentianum *Δ*, a R. Schoellio collatum. Mihi praesto erant non modo Velseni illae collationes, quas diligenter denuo excussi, sed etiam Parisini *A* collatio ab eo confecta multo illa Clarkiana accuratior, ut permultis locis nunc demum quid scriptum sit in *A* appareat, et Ravennatis collatio accuratissima Rudolfi Schoell, cuius ope interdum leves Velseni errores corrigi poterant (pleraque id genus R. Schoellius ipse publici iuris fecit in censura editionis prioris Equitum Velsenianae, Gött. Gel. Anz. 1871, 1 p. 483 sqq.), et ea quae Velsenus anno 1870 codicem Venetum denuo perscrutans enotavit, ad manuum distinctionem et correcturas maxime spectantia, denique quae ego ipse, dum scholia confero, ex textu codicum *RVΓΘM* hic illie mihi adnotavi. Igitur ab hac parte scripturae discrepantia quam exhibeo et emendatior et

locupletior est quam in editione priore. Sed plura etiam vel adicienda vel resecanda vel mutanda esse videbantur.

Et primum quidem removi varias lectiones codicis *A*. Is enim liber, quem ipse ait Velsenus in praefatione editionis prioris adeo negligenter scriptum esse, ut vix ullius pretii sit, eam solam ob rem putabatur dignus esse, qui in aliquo numero haberetur, quod non nullis locis meliorem lectionem exhibere videbatur quam codices quibuscum cognatus est *ΑΓΘ*. Sed mihi eas lectiones cum lectionibus editionis Bergkianae, in cuius marginibus Schoellius collationem codicis *A* adscripserat, consentire animadvertenti suspicio orta est, illis locis hominem alioquin diligentissimum et religiosissimum taedio captum codicis pessimi discrepantias adnotare omisisse. Quamobrem, humaniter intercedente collega amplissimo Ricardo Foerster, precibus adii Nicolaum Festum Florentinum, virum doctissimum, ut codicem inspiceret, et quid rei sit mecum communicaret. Prompte, qua est liberalitate, ille respondit, et recte me suspicatum esse docuit. Omnibus illis locis *A* non consentit cum editione Bergkiana, sed cum codicibus *ΑΓΘ*. Itaque non amplius erat, cur lectiones codicis *A*, vitiis tantum dissentientis ab *ΑΓΘ*, omnino exhiberentur. Sed eorum quae manus secunda (*A*²) correxit, nonnulla adnotavi, eam ob causam quod haec consentiunt cum editione Aldina et ad huius libri pretium recte aestimandum aliquid conferunt.

Aldinae (*Ald*) enim lectiones integras exhibendas esse duxi, primum eam ob causam, quod ex hac fluxit recensio vulgata, quam novisse omnibus qui textui Aristophanis student opus esse persuasum habeo, deinde quod hic liber impressus non unius tantum, sed plurium librorum manuscriptorum instar nobis habendus est.¹⁾ Complures codices se compilasse ipse Musurus qui hanc editionem curavit professus est, sed adhuc ne unus quidem repertus est, quem ab eo adhibitum esse certis testimoniis demonstrari possit.²⁾ Attamen duo genera

1) Ea de re fusius dixi in libro qui inscribitur „Die Handschriften und Classen der Aristophanesscholien“ (= Jahrb. f. class. Phil. Suppl. XVI) p. 557 sqq.

2) Exstat quidem Mutinae in bibliotheca *Estensi* liber ms. Aristophanis (sign. III D 8) quem suum fuisse Musurus ipse testatus est in-

codicum ab eo in usum vocata esse constat, ut in aliis fabulis, ita in Equitibus; praebet enim tum lectiones bonas ac vetustas tum interpolationes temerarias et aperte novicias. Illas unde sumpserit adhuc nescitur; harum auctor non ipse Musurus fuit, id quod sunt qui putent, sed *Triclinius*, reperiuntur enim eadem in cod. *Vaticano* 1294, Triclinianorum antistite.¹⁾ Quod ut intelligatur, etiam huius Vaticani lectiones usque ad v. 200 subiunxi, quas Io. Tschiedel vir doctissimus meum in usum enotavit.²⁾ His 200 versibus me continere satis visum est, praesertim cum codex mutilus sit (desinit enim versu 270), neque librum eius recensiois qui Equites integram exhiberet ego quidem manibus tenuerim. Quamquam non desunt eiusmodi libri, quantum enim ex Blaydesii editione colligi licet, haec recensio est in Parisino 2715 (*B*) et Laur. 31, 13; sed nolui lectiones adscribere codicum, quorum non accuratam haberem collationem. Satis habui in iis quae post v. 200 sequuntur lectiones manus secundae codicis *A* (*A*²) apposuisse, quae ex huius recensiois exemplo haustae esse videntur.

Boni codicis loco etiam Suidam (*Su*) esse constat, qui 469 locis 507 versus ex Equitibus depromptos citat. Quamobrem etiam Suidae lectiones subscripsi, quamquam, ut res ipsa fert, non omnes; seiungendae enim erant primum omnes quae ipsi Suidae male codicem suum exscribenti vel sua adenti debentur, quo de genere cautionis egit Büngerus in libello qui inscribitur *De Aristophanis Equitum Lysistratae Thesmophoriazusarum* apud Suidam reliquiis, Argentor. 1878 p. 28 sqq.; deinde ex ratione huius editionis fere eae tantum lectiones adnotari poterant, quibus Suidae codex a textu meo dissentit, raro, quibus consentit. Omnes Suidae locos ad Equites pertinentes invenias in Ribbeckii editione textui subscriptas.

Iam ad codicum descriptionem me accingo. In qua ex

scriptis verbis *De mi ser Marco musuro*, et eum librum unicum fontem fuisse Aldinae contendit Zurettius Anal. Aristoph. p. 39, sed falli virum doctissimum ostendi in Burs.-Müll. Jahresber. LXXI (1892) p. 30 sqq.

1) de quo vide quae dixi Hs. u. Cl. p. 603 sqq.

2) accuratiorem de nonnullis locis notitiam debeo egregiae E. Stevensoni viri illustrissimi liberalitati.

Velsenii praefatione retinui quae recte se habere mihi persuasi aut quae examinare non potui, mutavi ea quorum meliorem notitiam nunc habemus. Etenim post Velsenium Ravennas ab Alberto Martin¹⁾ et Thoma W. Allen²⁾, Venetus ab Augsburgero³⁾, Ravennas Venetus et Laurentiani ΓΘ a me⁴⁾ diligenter examinati sunt, scholiorum etiam ratione habita, id quod ad manuum diversitates cognoscendas haud parum contulit; eaque re factum est, ut nunc multa melius cognita sint.

Itaque hi sunt libri, quorum varias lectiones textui subscripsi:

R = Ravennas, membranaceus, forma quadrata maiore, foliorum 191, saeculo X exeunte scriptus. Ab initio folia nonnulla madore corrupta sunt. Continet Aristophanis Plutum Nubes Ranas Aves Equites Pacem Lysistratam Acharnenses Vespas Thesmophoriazusas Ecclesiazusas, omnes eadem manu scriptas. Scholia addita sunt a duabus diversis manibus aetate supparibus, quarum altera⁵⁾ exaravit scholia ad Plut. Nub. Ran. Av. Pac., altera scholia ad reliquas fabulas; utraque in textu earum fabularum, quibus scholia adscripsit, multa correxerit (*R*²).

V = Venetus, inter Marcianos 474, membranaceus, forma quadrata maiore, foliorum 172, saeculo XII scriptus. Fabulas continet septem, quarum index in primi folii pagina versa exstat: *ἀριστοφάνους πλοῦτος: νεφέλαι: βάτραχοι: ἱππεῖς: ὄρνι-*

1) Alb. Martin, Les scolies du manuscrit d'Aristophane à Ravenne. Paris 1882.

2) T. W. Allen, On the composition of some greek manuscripts. II. The Ravenna Aristophanes. Journal of philol. XXIV p. 300 sqq.

3) Josef Augsburgero, Die Aristophanesscholien und der Codex Venetus A. Monach. 1877 (Sitzungsber. d. Ak. d. W., phil.-phil. Cl. Bd. I), et Die Scholien zu Aristophanes Fröschen im Cod. Venetus A, Monach. 1886.

4) K. Zacher, Die Schreibung der Aristophanesscholien im Cod. Ven. 474. Philologus vol. XLI (1881) p. 11 sqq. — id. Die Handschr. u. Cl. der Aristophanesscholien. p. 506—554.

5) Martin atque ego olim credidimus, hanc manum eiusdem scribae esse, qui textum exaravit, sed nunc Allenus mihi persuasit et ipse imaginibus photographis quas possideo accuratius inspectis cognovi, has manus diversas esse.

θεσ: εἰρήνη: σφῆκες: Exaratus est manibus eiusdem aetatis duabus, quarum alteri folia 1—51^v (Ranarum v. 470) debentur, alteri folia 52^r—172. Scholiorum maxima pars addita est a primis manibus, nonnulla tamen interdum pinxit manus tertia coaeva, quae et in scholiis ab illis manibus scriptis et in textu correctricis munere functa est (*V*²).

A = Parisinus bibliothecae nationalis, inter Brunckii Regios 2712, membranaceus, forma quadrata maiore, scriptus saeculo XIII, foliorum 320, quorum ea, quae sunt a 215 usque ad finem codicis, et 107—110 (quibus Pluti vv. 485—783 leguntur) continent Aristophanis Plutum Nubes Ranas Equites Aves Acharnenses Ecclesiazusarum partem priorem. Singulae lineae binos versus exaequant. Insunt scholia, rara illa ad Plutum et Ranas, paullo uberiora ad Nubes, nulla ad Equites Acharnenses Aves Ecclesiazusas. In Aristophane duae discernuntur correctorum manus, quarum altera minio et appinxit notas personarum et nonnullis locis correctricis munere functa est. Praeterea alia manus correctrix aperte recentior multis locis per poetae verba vagata est. Leguntur autem in hoc codice praeter illas fabulas Aristophaneas Euripidis Hecuba Orestes Phoenissae Andromache Medea Hippolytus, Sophoclis Ajax Electra Oedipus rex Antigone Oedipus Coloneus Trachiniae Philoctetes. Quae fabulae Euripidis et Sophoclis ab alia manu exaratae sunt atque ea quae Aristophanis comoedias pinxit.

Γ = Laurentianus plut. 31 cod. 15, bombycinus, forma maiore, foliorum 166, saeculo XIV scriptus. Singulae lineae binos versus exaequant. Continet is liber Euripidis fabulas quattuor: Hippolytum Medeam Alcestidem Andromachen; Aristophanis (inde a folio 67) sex: Acharnenses Ecclesiazusas (usque ad versum 1136) Equites Aves (usque ad versum 1419)¹⁾ Vespas ab initio et prope finem mutilam (v. 421—1397 et 1494

1) olim Aves exceptam esse a Lysistrata testatur index in fol. 66 scriptus; ea pars codicis, olim avulsa, quae continet finem Avium inde a v. 1492 et Lysistratam usque ad v. 1034, nunc est in bibliotheca Universitatis Leidensis, sign. Cod. Voss. Gr. F. 52. Quod primus suspicatus est Velsenus (Über den Cod. Urbinas der Lysistrata p. 53), deinde demonstravi ego, Hdschr. u. Cl. p. 549 sq. et in Berliner Philol. Wochenschr. 1894, n. 11.

usque ad finem comoediae) Pacem item mutilam (v. 377—1298). Scholia satis, si ab Ecclesiazusis recesseris, frequentia exstant in marginibus et ante initia fabularum. In hoc codice Aristophanis exarando sex manus eiusdem aetatis occupatae fuerunt, scripsit enim a) textum Equitum et Avium; b) scholia ad Equites Aves; his perscriptis a, alio exemplo usus quam ex quo textum transscripserat, et textum et scholia correxit et in his multa supplevit; c) textum Acharnensium et Ecclesiazusarum; d) textum Vespas et Pacis et scholia in Acharn. Eccles. Vesp. Pac.; deinde e) haec omnia denuo cum alio exemplo contulit, multa correxit, varias lectiones adnotavit, scholia supplevit; denique f) in Equitibus saltem aliqua correxit et supplevit. Itaque in Equitum textu tria genera correctionum distinguenda erant. Quod Velsenus non fecit, ego, cum scholiis praecipue intentus codicem excuterem, interdum tantum observavi. Quamobrem non potui non omnes has correctiones eodem signo Γ^2 notare (piget quod in primis plagulis hic illic signum Γ^3 posui); sed has correctorum manus distinguere ideo non multum interest, quod aut ex eodem exemplo omnes hauserunt aut ex duobus inter se consimilibus.

Θ = Laurentianus Abbatiae olim Florentinae 2779, 140, bombycinus, forma minore, foliorum 185, saec. XIV scriptus duabus manibus, quarum altera exaravit Plutum (praeter v. 11—45 qui in folio chartaceo manu saec. XVI suppleti sunt) et Nubes usque ad v. 1170, altera Nubium versus reliquos, Equites et Ranas. Scholia in marginibus scripta sunt a primis manibus, frequentiora illa in Pluto et Equitibus, rariora in Nubibus et Ranis; glossas et inter lineas et in marginibus addiderunt et in textu multa correxerunt complures manus recentiores (Θ²).

P = Vaticanus inter Palatinos 128, bombycinus, forma quadrata minore, foliorum 186, saeculo XV scriptus. Paginae extremae tres scriptura vacant. Continet Galeni Artem parvam, Aphorismos Hippocratis, Pindari Olympia cum scholiis, Aristophanis (inde a folio 91) Equites Acharnenses Vespas Avium hypothesin et indicem personarum. Scholia Aristophanea non insunt. In fine Acharnensium haec exstat subscriptio: + νικόλαος ὁ νταρμάρος τυγχάνει γραφεύς +

M = Ambrosianus L 39 sup., bombycinus, forma minore, foliorum 314, saeculo XIV exaratus. Continet Euripidis *He-cubam* *Orestem* *Phoenissas* cum scholiis, Aristophanis (inde a folio 89) *Plutum* *Nubes* *Ranas* *Equites* *Avium* partem maximam et in easdem omnes scholia locupletissima; Sophoclis (inde a folio 232) *Electram* et *Oedipodem Regem* cum scholiis. Is liber, quantum quidem ad Aristophanem pertinet, dici non potest, utrum a compluribus scribis eiusdem aetatis et eiusdem disciplinae confectus sit, an ab uno scriba librum iterum atque iterum retractante et modo nigro modo rubro atramento uso. Id quam difficile sit dignoscere ipse expertus sum in scholiis conferendis, et Velsenium in collatione textus semper dubium haerentem deprehendo, utrum correcturam aliquam primae an secundae manui tribuat. Quamobrem signo *M*² nihil aliud indicatum est, nisi id correctum esse ex eo quod prius scriptum erat.

Vat = Vaticanus 1294. Hoc volumine coniuncti sunt duo codices, quorum qui priore loco positus est, bombycinus, forma quadrata maiore, saec. XIV, continet 111 foliis Aristophanis *Plutum* *Nubes* *Ranas* *Equites* usque ad versum 270 et eadem manu scripta scholia Thomano-Tricliniana, de quibus dixi *Handschr. u. Class. p. 603 sqq.*

A = Laurentianus plut. 31 cod. 16, chartaceus, forma quadrata minore, foliorum 259, saeculo XV. vel XVI. exaratus. Continet 1) *Plutum* (sine hypothesis et indice personarum), 2—4) *Nubes* *Equites* *Ranas*, 5—8) *Acharnenses* *Aves* *Vespas* *Lysistratam* (sine hypothesis et indice personarum). Scholia non insunt. In *Equitibus* manus secunda (*A*²) eiusdem aetatis usque ad v. 447 personarum notas adscripsit et in textu multa correxit. Ex his correcturis paucas tantum propter consensum cum *Aldina* apposui.

Ald = Editio Aldina. *ἈΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙ* *Ἐννεα*. ARISTOPHANIS COMOEDIAE NOVEN. Venetiis apud Aldum. M.IID. Idibus Quintilis. Continet Prolegomena de comoedia amplissima, *Plutum* *Nubes* *Ranas* *Equites* *Acharnenses* *Vespas* *Aves* *Pacem* *Ecclesiazusas* cum scholiis uberimis. Curavit Marcus Musurus Cretensis. Cf. *Handschr. u. Class. p. 557 sqq.*

Su = Suidas. Huius editionem adhibui a Godofredo Bernhardt, olim praeceptore meo, cuius memoriam pia mente colo, confectam; ubi opus esse videbatur, etiam codicum Suidanorum, imprimis optimi Parisini A, lectiones enotavi.

Horum codicum vel qui codicum instar sunt librorum lectiones non omnes textui subscribendas sed delectum quendam esse habendum putavi, eaque re haud parum a Velsenii ratione recessi. Removi enim fere omnes eas varias lectiones quae ad orthographiam, accentus aliaque id genus pertinent, ut quae non modo ad genuinum Aristophanis textum restituendum nihil adferant utilitatis, verum etiam legentium animos ei rei intentos obtundant. Itaque ea tantum adscripsi, quibus aut sententia mutatur, velut ἅλλα γ' ἐστὶ pro ἅλλα γ' ἐστὶ v. 417, aut quae corruptionis alicuius causam produunt, ut περὶ θεῶν et περὶ θεῶν v. 65, aut quae grammaticae cuiusdam doctrinae speciem prae se ferunt, velut ὁ δ' alii scribunt, alii ὁ δ', ἐστὶ initio enuntiati alii in priore alii in posteriore syllaba acuunt, σφῶιν alii scribunt, alii σφῶν. Cetera id genus omisi, sed ut sciant lectores, quae omiserim, hoc loco haec uno conspectu proponam, in genera distributa ita ut simul cognoscatur quae cuiusque libri manuscripti in quibusdam rebus scribendi ratio sit.

Itaque in Scripturae discrepantia consulto omisi adnotare haec, de quibus iam verba faciam.

Iota mutum nisi omittitur, adscribitur in *RV*, subscribitur in ceteris. Omittitur autem fere semper in *AΘ*, saepe in *ΓP*, sed etiam in reliquis haud raro (in primis 300 versibus fere 50 vocabula iota muto instrui debent, sed semel tantum iota scribit *A*, novies *Θ*; ex ceteris iota omittunt *M* in 7 vocabulis, *R* in 10, *V* in 18, *Γ* in 22, *P* in 24). Ratione ulla permotos esse scribas ut modo omitterent iota modo scriberent ego quidem cognoscere non potui. Eam ob causam, ubicunque codices nulla alia re a textu meo differunt, quam quod iota mutum omittunt, aut ubi inter se hac sola re dissentiunt, id non adnotavi.

Accentus et *spiritus* in vetustissimis codicibus *R* et *V* tam saepe *omissi* sunt, ut ne Velsenus quidem has mendas omnes

enumerare voluerit. In primis 100 versibus eiusmodi peccata sunt in *R* haec: 2 νεωνητον 4 ἐξοῦ 6 οὔτος 11 εχρην 12 ἀλλα 14 μα τὸν μεν οὔ 20 ἀπο τοῦ 24 ατρεμα 27 νη δία περι τῶι 31 προς 43 προτερα 48 ἡκαλλ' 55 μαξαν 59 ἔχων 61 δε bis 62 ορᾶι 67 δι εμε 69 διδομεν 70 ὑπο 74 οὐχ' οἶόν τε 80 ἀλλα 85 ἀκρατον 87 περι 89 εἰ 98 δε in *V*: 4 εἰσηγορησεν 11 ἐχρην 12 μη 13 συ μὲν 19 μη διασκανδικίσσης 50 λουσαι 72 προς τίνα 83 βελτιστον 87 περι 92 πινωσιν 95 ἐξένεγκέ 98 αλλ' (*V*¹ scripserat etiam 9 οὐλυμπου 11 εχρην 16 χρη λεγειν 20 ευρέ 21 ὦδι 32 βρεττειτας 39 τις (pro τοῖς) 80 ἀλλα quae correxit *V*²). In reliquis codicibus talia raro inveniuntur, praeterquam quod hi quoque saepe et *praepositionem accentu destitutam cum vocabulo sequenti ita coniungunt quasi unum vocabulum sit* (velut 322 ἀπαρχης *R* ἀπαρχῆς *V*² ΓΘΡ 347 καταξένου *R* V ΓΡ 574 προτοῦ *R* A P M) et *particulam δέ, praecedenti vocabulo oxytono vel atono (multo rarius barytono) ita adiungunt, tamquam enclitica sit*, ut σὺ δ' *R* A Θ P M v. 118, *R* A Γ Θ P M v. 296, *A* Γ Θ P M v. 443, ἐγὼ δ' *A* Θ M v. 266, *A* Θ P M v. 363, αὐτός δ' *A* Θ P M v. 718, ὃ δ' *R* Γ v. 327, *A* Θ M v. 626, οἷ δ' *A* Θ M v. 420. 670, ἄξιοι δ' Θ v. 596 (rarius non elisa vocali: τί δε *R* P v. 171, ἐγὼ δε *R* Γ v. 432 al.). Haec igitur in omnibus sunt, sed non constanter scripta (ut e. gr. v. 154 omnes exhibent ἐγὼ δ').

Contra *accentus falso datur praepositionibus verborum compositorum*, a verbis suis revulsis, saepissime in *R* V, velut v. 65 περὶ θεῶν *R* v. 77 διὰ βεβηκότος *V* v. 215 πρὸς ποιοῦ *V* v. 290 περὶ ελῶ *V*¹ (etiam nomina composita sic scribuntur: ὑπὲρ μέγας v. 158 *R*), rarius in reliquis, ut σὺν κροτοῦσιν v. 471 Γ περὶ τιλῶ v. 373 Θ, et *encliticis monosyllabis post oxytona (acuto in gravem mutato) paroxytona perispomena*: καὶ σὲ *A* Γ Θ v. 300, ἄρτους σοὶ *R* V v. 778, ἄνω τὲ *R* Γ Θ P M v. 866, πολέμῳ τὲ *R* Γ Θ M v. 583, πανουργία τὲ Γ P M v. 331, ὕμᾱς τὲ *R* P v. 518, ἡμῖν τὲ *V* v. 458 al. Eam ob causam saepenumero, et in omnibus codicibus, pronomen indefinitum falso acuitur τίς (v. c. 423 *R* V A Γ v. 786 *R* V A Θ) τί (v. 96 *R* V Γ Θ P, v. 114 *R* V Θ P, v. 119 *R* V Γ Θ P M) τίν' (e. g. v. 20 *R* A Θ) et πῶς scribitur pro πῶς v. 196 in

RVPM; e contrario interrogativum gravi notatur saepissime in codicibus *ΓΜ*. Sed, ut *encliticis monosyllabis* semel defungar, saepe etiam ante encliticum accentu destitutum paroxytonorum quorum paenultima positione longa est ultima acuitur, velut v. 329 ὥστέ με *RVΘ*, v. 359 ἀλλά μ' *RAΘ*, v. 716 τίτθαί γε *RΓΘP*, v. 1251 ἄλλός τις *VΘ* (rarius, si paenultima brevis est, v. 593 πορίσαι σ' *Θ*, v. 1072 διδόναι σ' *R*, v. 1160 ἴνά σ' *RΘ*) properispomenorum vero aut proparoxytonorum ultima accentu caret, ut v. 6 οὗτος γε *RVAΘM*, v. 367 οἶον σε *VAΘ*, v. 402 πᾶσι τε *RVAΘPM*, v. 427 δῆλον γ' *VAGP*, v. 35 ἔτερά ποι *R*, v. 461 δῆμητρα μ' *VG*, v. 784 θαψάμενος σοι *Γ* al., quibuscum consentit v. 19 μή μοι γε *RVAGΘPM* (sed nostra ratio accentus est in omnibus e. gr. v. 95 ἐξένεγκέ μοι v. 105 ἐγκάναξόν μοι), denique in codicibus *RVΓ* (interdum *P*) oxytonorum acutus in gravem mutatur, sed in *V* non nisi si enclitica elisa est, ut ἰδοὺ γ' v. 87, δεινὰ γ' v. 609, ψυχὴν τ' v. 457, in *R* etiam si plena est, sed raro, ut ἂ σοι v. 194, καὶ σε v. 300, in *Γ* saepissime ante quodvis genus encliticorum, ut ἐν τε χρηστὸν τι ὅς τις γὰρ τοι (μὲντοι habet *P* v. 168) ὥσπερ ὥστ' et vel πòθεν.

Gravis pro acuto praeterea in omnibus codicibus persaepe positus est, ubi levius et vero etiam gravius interpungitur vel interpungendum est, etiam si nova persona loqui incipit; *acutum pro gravi* omnes habent saepenumero in fine versus (sed multo frequentior in fine versus gravis est, etiam in pausa orationis); in medio versu acutum pro gravi per errorem saepius ponunt *ΑΓ*, rarius ceteri (velut v. 90 σύ τολμᾷς *P* v. 98 ἐγὼ δὲ *Γ* v. 102 παφλαγών τί *Γ* v. 115 παφλαγών ῥέγκεται *Γ* v. 149 σωτήρ τῇ πόλει *A* v. 168 σύ μὲντοι *P* v. 192 ἀνδρός οὐδὲ *AM* v. 199 δὴ τότε *Γ* v. 201 πρὸς ἐμὲ *R*). *Acutus* (vel *gravis*) *pro circumflexo* errore positus est saepius in *RV¹*, interdum in *ΓPM* (ut v. 6 δῆθ' *R* v. 36 πράγμα *V¹* v. 79 νοὺς *R* v. 126 ὀρθωδὼν *P* v. 156 γῆν *V¹* v. 247 παῖε παῖε *M* v. 297 ἐρμῆν *V¹* v. 318 ἦν *R* v. 614 πράγμ' *Γ* al. Talia omisi, ut lapsus calami, sed apposui quibus ratio quaedam subesse videtur, ut v. 55 μάξαν *VAGΘPM* v. 148 ἀλλαντοπώλα *RVAΘM* v. 201 ἀλλάντας *RVΓΘM* v. 207 ἀλλάς *VΓPM* ἀλλὰς *A* alia id genus). *Circumflexus*

pro acuto (vel gravi) persaepe est in *RV*¹, multo rarius in ceteris, plerumque super vocales natura longas, sed nonnunquam etiam super breves (ut v. 41 ὀργῆν *R*¹ v. 46 καταγροῦς *V*¹ v. 69 μῆ *R* v. 185 θεοῦς *R*¹ v. 189 πλῆν *V* v. 218 φωνῇ *R* v. 256 οῖς *Θ*² v. 515 πεπονθῶς *V*¹; v. 220 χρησμοῖ τε *V*¹ v. 223 οἷ τε *R* v. 636 ἀγορᾶ τ' *Γ* v. 645 οὐπῶποτ' *M*; v. 312 ἀθῆνας *V*¹ *Γ* v. 505 παντοίας *R* v. 520 κατιούσαις *R* *V*¹ v. 522 πᾶσας *Γ* v. 530 οὔτως *R*¹; v. 33 χρῶμενος *V*¹ v. 541 τοῦτοισιν *V*¹; v. 271 ἔαν *R* v. 232 εἰκάσαι *V*¹ v. 592 ἀνδράσι *VP* v. 637 θράσος *Γ*; πρῖν fere semper scribit *V*; ratio fortasse subest in ἐπριᾶτο v. 44 *VAM*). Sed semper fere et in omnibus libris circumflectuntur longae syllabae priores bisyllaborum, si vocali posterioris syllabae, quae acui debuerat, elisa accentus retrahitur: εἰπ' pro εἰπέ, αὐτ' pro αὐτά, φῆμ' pro φημί (sed est in *RV* e. gr. εἰμ' v. 212, φῆμ' v. 278).

Falso loco positum accentum invenias interdum in vetustioribus *RV*, ut ταράττε v. 214 *V*, τριπλασίον v. 285 *V*, τριηρεις v. 555 *R*; sententia mutata εὐαγγελία v. 647 *A*, τριβῆς v. 785 *VAGΘ* (ex ratione grammatica, ut dixi, fortasse ἐπριᾶτο v. 44 *VAM*). Sed semper fere in *RV* scriptum est ὅτιη, vel duobus accentibus ὅτιῃ. *Duplicem accentum* iidem ponere solent in τοῦτί τοῦτονί τὰδί μὴδέν; in *R* est etiam ὅστις v. 228 τὸσοῦτον v. 948 τὸσοῦτωι v. 420.

Spiritus inter se confundunt saepissime *V*, nonnunquam correctus a *V*², rarius *R* (e. gr. v. 60 ἐστὼς *V*¹ v. 84 αἰρετώτερος *V*¹ v. 130 ἔξει *R* v. 137 ἄραξ *V* v. 164 ἀπάντων *V* v. 171 ὀλαάδας *R* v. 187 οἶον *V*; v. 61 ἄδει *R* v. 86 ἴσως *V* v. 173 ὀφθαλμὸν *V* v. 192 οὐδὲ *V*) perraro reliqui (ut v. 255 ἡλιασταί *VΘ* v. 326 ἦ *P* v. 367 οἶον *M*; v. 234 οἶμοι *P* v. 282 ἄρτον *P* v. 345 ὠμοσπάρακτον *AG*) nisi quod v. 625 omnes praeter *RV*¹ scribunt λέμην (sed 522 soli *V*¹ *Θ* habent λείς). In *omittendo spiritu* maxime peccat *R*, deinde *V* (cui spiritus saepe supplevit *V*²), cuius rei exempla iam supra p. XII sq. proposui; quibus hoc loco addam, quod *R* spiritum super *ρ* initio vocabulorum semper omittit, v. 60 ρήτορας v. 115 ρέγκεται v. 526 ρεύσας etc.; in reliquis tale quid non invenitur, nisi cum praepositio cum casu coniungitur, ut v. 322 ἀπαρχῆς *V*² *ΓΘP* v. 524 ἐφήβης *RG* v. 644 ἐξοῦ *AΘ*. *Falso*

spiritum pingunt ubi praepositionem a verbo seiungunt, ut ἐπ' ἀνάβηθι *R*¹ v. 169, ὑφ' ἀρπάσας *R* v. 56, ἐξ εὐρίσκων *P* v. 800, πρὸς ἐξεύρηκε *V* v. 1283 (interdum etiam alias, ut μιᾶρότερος *R* v. 329 τοιαῦτι *V* v. 49). Iisdem duabus condicionibus etiam *apostrophum* falso scribunt aut omittunt. Ceterum *apostrophus* admodum raro omittitur ubi *elisionem* significare debet, ut δ ἄν *V* v. 88, ἀλλ ὁδὶ *V* v. 146, εἰ δ οὖν *R* v. 423, φῆς *M* v. 195 (sed constanter fere in *R* ἄρ pro ἄρ', v. 125. 385. 616. 626 al., rarius in reliquis), saepius in *aphaeresi*, de qua mox dicam. Falso ponitur interdum in ἀλλὰ pro ἀλλὰ (velut v. 59 *R* v. 598 *RP* v. 1314 *R*; inde natum vitium ἀλλ' ἀσχελίδας v. 362 *ΓΘM*), saepe in οὐκ' et οὐχ'. Sic scribit constanter *R*, saepe *V*; in *A* semper est οὐκ sine apostropho et οὐχ' cum apostropho; item plerumque *P*; in *Γ* est semper οὐχ', interdum οὐκ'.

Quae praeterea de apostropho dicenda sunt, cadunt in quaestionem quae est de *aphaeresi* et *crasi*, quae fusius tractanda est.

Atque in *aphaeresi* quidem saepenumero *apostrophus* omnino *omittitur*, praecipue in *R*, ut ὅτιν πι v. 236, μὴ κφύγη v. 253, αἰρήσω γὼ v. 829, et in unum contractis duobus vocabulis ἦπι v. 1312 ἦπι v. 1246, et falso diremptis ἀποδῶσων τελεῇ v. 1367; saepius etiam in ceteris omittitur, si augmentum syllabicum elisum est, ut δῆπου γένεσθε *RV*¹ *Θ*² *PM* (γίνεσθε *A* *Θ*¹) v. 900, ποριῶ σκενασμένα *RMP* v. 1104, quibus simile est ἐμοῦ κείνον *RVAΓΘM* v. 1012. Si ponitur *apostrophus*, interdum *non post vocalem scripta est, sed ante eam* (quasi sit *elisio*): μ' ἦσθις *R* v. 1106, et vel addito spiritu δ' ἦπὶ *Γ* v. 411 (falso spiritu δ' ἦπὶ *RV*²) δ' ἦγνων *RAΓP* v. 632 al., aut vero *post consonam sequentem*: μηκ' *R* v. 186, μὴ κ'φύγη *V* v. 252, μὴ κ'φάγης *R* v. 700, μὴ κ'γένηται *V* v. 851, κὰρὼ ν' *Γ* v. 420, ἐγὼ μ'αὐτῶι *RV* v. 113. Etiam *accentus* syllabae finalis interdum omittitur: v. 186 μηκ' *R* μῆκ *M*, v. 851 μῆγγένηται *R*, sed primae syllabae vocabuli posterioris *accentum* conservare student; itaque gravis syllabae finalis mutatur in acutum: v. 632. 658 δῆ' γνων *V*, v. 647 κὰρὼ 'φρασα *VΘ* κὰρὼ φρασα *RM*, vel post *apostrophum* additur acutus et cum illo coniungitur tanquam cum spiritu,

aut super vocalem finalem aut post eam ante consonam sequentem, aut servato gravi syllabae finalis aut non servato: v. 632 δῆγνων *M* δ' ἦγνων *RAΓP* δὴ ᾗγνων *Θ*, v. 647 κἀγῶφρασά *P* κἀγὼ φράσα *ΑΓ*, v. 1106 μ' ἦσθις *R* μῆσθις *Θ* μ' ἦσθις *ΓΜ* μὴ ᾗσθις *A* al.

In *crasi* denotanda codices praeter eam rationem qua nos utimur etiam diversas adhibent has:

1) *Coronide omissa* duo vocabula in unum contrahuntur, etiam accentu eo, quasi unum sit: καγαθοί καγὼ ταπόρρητα τᾶλλα ἄμε (vel ἄμε). Haec scribendi ratio non adhiberi solet nisi ubi vocalis contracta α est (rarissime alias, ut ὠνδρες *V* v. 266, οὐμός *Θ* v. 952, ἐγῶιδα *V*¹ v. 873) et fere vetustissimorum tantum codicum *RV* propria est (nisi quod καῖτα et ταυτόν etiam in recentioribus scribi solet).

2) *pro coronide est apostrophus*:

a) *ante vocalem contractam posita*, tamquam *elisa* sit vocalis finalis vocabuli prioris. Id saepissime fit, si καὶ vel vocabulum in brevem vocalem desinens cum insequenti coniungitur, raro, si vocalis finalis longa est (ut ἐγ' ᾧδα *ΑΓ* v. 873, τ' οὐβολοῦ *R* v. 649, ἐν τ' ἀγορᾷ *RVΑΓΜ* v. 1373). Sed duplex est ratio in signanda vocali contracta, prout spiritus vocabuli posterioris servatur aut omittitur.

α) *omittitur spiritus*: κ' ἀξ *V* v. 181 κ' ἀβλεψε *V* v. 631 χ' ὦ *V* v. 721 χ' ὥπως *RV*¹ v. 497 χ' οὐτω *R* v. 1131 τ' οὐργον *V* v. 787 al. Haec scribendi ratio saepissime deprehenditur in *V*, rarius in *R*.

β) *servatur spiritus* is qui in initio vocabuli posterioris poni debuerat: κ' ἀγαθοί κ' ἀμέ κ' ἄδικα κ' οὐκ τ' ἀμπορία. Sic plerumque scribunt *RV*, interdum *ΓP*. Sed χ' ὦ χ' οἱ χ' ὥπως χ' οὐτω χ' ὦτι in omnibus est, praeter recentissimos *ΘM*, quorum proprium est scribere χῶ χοί χῶπως χούτος χῶτι. Omnium fere, praeter *Θ*, commune est scribere ὅτ' ἂν ὁπότ' ἂν; pro ἦν (= ἐὰν) *R* scribere solet ἦν (etiam ἦν), *V* ἦν.

b) *post vocalem contractam posita*, quasi sit *aphaeresis* vocalis qua posterius vocabulum incipit. Sic scribi solet,

si vocabulum antecedens in longam vocalem desinit, interdum etiam, ubi $\tilde{\alpha}$ vel $\tau\alpha$ priore loco est. Itaque scribitur v. c. $\tau\omicron\tilde{\upsilon}$ $\beta\omicron\lambda\omicron\tilde{\upsilon}$ V^2AP v. 649. 662 (sed τ' $\omicron\tilde{\upsilon}\beta\omicron\lambda\omicron\tilde{\upsilon}$ et $\tau\omicron\tilde{\upsilon}\beta\omicron\lambda\omicron\tilde{\upsilon}$ R), $\tilde{\omega}$ $\gamma\alpha\theta\acute{\epsilon}$ $V\Gamma\Theta P$ v. 71, $\tau\eta$ $\kappa\lambda\eta\sigma\acute{\iota}\alpha$ $VA\Gamma\Theta P$ v. 76. 1340, $\tau\eta$ $\lambda\epsilon\phi\alpha\nu\tau\acute{\iota}\nu\eta$ $A\Gamma\Theta P$ v. 1169, $\tilde{\alpha}$ $\pi\alpha\theta\epsilon$ $V^2\Gamma$ v. 520.

c) *interdum post consonam*: $\kappa\alpha\chi'$ R v. 337. 607, $\tau\alpha$ χ' $RV\Gamma$ v. 479.

3) *accentuum ratio* ea esse solet, ut prioris vocabuli syllaba finalis omittat gravem, teneat circumflexum, itaque scribitur $\tau\omicron\tilde{\upsilon}\lambda\epsilon\omicron\nu$, sed $\tau\omicron\tilde{\upsilon}$ $\beta\omicron\lambda\omicron\tilde{\upsilon}$; posterioris vocabuli accentus servatur, sed paroxytoni bisyllabi brachycatalecti acutus saepe mutatur in circumflexum: v. 942 $\tau\tilde{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ $RA\Gamma$ $\tau\tilde{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$ Θ τ' $\tilde{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ P $\tau\tilde{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ V $\tau\tilde{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ M ; v. 787 $\tau\omicron\tilde{\upsilon}\rho\gamma\omicron\nu$ P τ' $\omicron\tilde{\upsilon}\rho\gamma\omicron\nu$ V $\tau\omicron\tilde{\upsilon}\rho\gamma\omicron\nu$ $A\Gamma M$ $\tau\omicron\tilde{\upsilon}\rho\gamma\omicron\nu$ Θ ; v. 1106 τ' $\omicron\tilde{\upsilon}\psi\omicron\nu$ Γ τ' $\omicron\tilde{\upsilon}\psi\omicron\nu$ V $\tau\omicron\tilde{\upsilon}\psi\omicron\nu$ $A\Theta P M$ $\tau\omicron\tilde{\upsilon}\psi\omicron\nu$ R ; quod studium etiam latius vagatur: $\tau\omicron\tilde{\upsilon}\nu\tau'$ $\epsilon\acute{\upsilon}\theta\epsilon\nu$ R v. 131, $\tau\omicron\tilde{\upsilon}$ $\lambda\epsilon\omicron\nu$ V v. 169.

In *encliticis bisyllabis* scribendis primo obtutu summa videtur esse codicum varietas et inconstantia ratione expers, sed accuratius intuenti tamen leges quaedam huic varietati subesse intelliguntur. Itaque a nostra ratione scribendi codices disentiunt his fere condicionibus.

Satis raro enclitica accentu caret, ubi nos accentum ponimus, ut $\tilde{\omicron}\sigma\tau\iota\varsigma$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ A v. 264, $\epsilon\acute{\iota}\pi\epsilon\rho$ $\pi\omicron\tau\epsilon$ $RP M$ v. 594, $\omicron\acute{\iota}\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $RVAP$ v. 871, $\tilde{\omicron}\theta\epsilon\nu$ $\pi\epsilon\rho$ $\epsilon\acute{\iota}\sigma\iota\nu$ V v. 333 al., quarum scriptionum non ratio aliqua sed negligentia causa esse videtur.

Multo saepius enclitica secus atque nos scribimus accentum non in vocabulo antecedenti deponit sed retinet in ultima, aut, si huius vocalis elisa est, retrahit in primam. Id in omnibus libris fieri solet post proparoxytona et properispomena: $\delta\rho\acute{\alpha}\kappa\omicron\nu\tau\alpha$ $\phi\eta\sigma\acute{\iota}$ ($\phi\alpha\sigma\acute{\iota}$) omnes praeter M v. 209, $\mu\alpha\chi\epsilon\acute{\iota}\sigma\theta\alpha\iota$ $\phi\alpha\sigma\acute{\iota}\nu$ ($\phi\alpha\sigma\acute{\iota}\nu$) omnes v. 576, $\epsilon\acute{\iota}\nu\alpha\iota$ $\phi\eta\mu\acute{\iota}$ $\sigma\omicron\nu$ omnes v. 447, $\omicron\acute{\iota}\sigma\iota\nu$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ omnes v. 468, $\pi\tilde{\alpha}\sigma\iota\nu$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ omnes v. 616, $\omicron\acute{\iota}\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota\nu$ $\Gamma\Theta M$ v. 871, $\omicron\acute{\iota}\omicron\nu$ $\acute{\epsilon}\sigma\tau\iota$ $RV M$ v. 852 al.; huc referendum etiam $\acute{\epsilon}\lambda\iota\tau\eta\rho\acute{\iota}\omega\nu$ $\sigma\epsilon$ $\phi\eta\mu\acute{\iota}$ $VA\Gamma\Theta P$ v. 445. Deinde propter elisionem accentu retracto: $\tilde{\alpha}\xi\acute{\iota}\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\sigma\theta'$ omnes v. 509, $\delta\alpha\kappa\tau\acute{\upsilon}\lambda\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\sigma\theta'$ $VA\Gamma\Theta P$ v. 951, $\omicron\acute{\iota}\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\sigma\theta'$ $A\Gamma\Theta$ v. 335, $\delta\eta\tau\alpha$ $\phi\eta\sigma'$ R^2 $\phi\eta\sigma'$ V $\phi\eta\sigma'$ A $\phi\eta\sigma'$ $R^1\Gamma\Theta P$ v. 195, $\tau\omicron\tilde{\upsilon}\tau\omicron$ $\phi\eta\sigma'$ R $\phi\eta\sigma'$ V

φῆσ' reliqui v. 1025 al. Non pari constantia, et in vetustioribus potissimum codicibus, encliticae accentum servant post perispomena et oxytona (oxytonorum acuto modo servato modo in gravem mutato): οὖν ποτὲ *RA* v. 17, ζητεῖν τινὰ *RVΓΘP* v. 11, ὑμῶν ἐστὶν *RΓ* v. 268, ὑμῶν φησὶν *RV* v. 512 al. γὰρ ἐστὶ *R* v. 40. ὡμὸς ἐστὶν (ἐστὶ *V*) *RV* v. 260, δεινὸν ἐστὶ *RVΓP* v. 878, πρωκτὸς (ὁ ex ó corr.) ἐστὶν *R* πρωκτός ἐστὶ *V* v. 78, τί ἐστίν *V* v. 123, πονηρός εἰμί *R* v. 336 al.; accentu propter elisionem retracto: ἐμοῦ πόθ' *V* v. 861, γὰρ ἔστ' *RAΘ* γάρ ἔστ' *V* v. 844, Παφλαγῶν (-ών *Γ*) ἔσθ' *VGΘP* v. 203, ἐχθρὸς εἶμ' *Θ* ἐχθρός εἶμ' *R* v. 34 al.

Interdum syllaba finalis proparoxytoni vel properispomeni acuitur, quamquam encliticum quod sequitur accentum suum retinuit: εὖρὲ τίς *R* v. 20, οἶός ἔσθ' *V* οἶός ἐστὶν *R* v. 335, δῆλός ἐστὶν *V* v. 330, ὅθενπέρ' εἰσὶν *R* v. 333.

Praeterea monendum, nonnunquam codices pro ἐστὶ ἐστί ἐστιν ἐστίν exhibere ἔστι ἔστιν. Id interdum incuria fit, ut παρόντων ἔστι *V* v. 30, γὰρ ἔστι *P* v. 207, ὅστις ἔστι *ΓΘ* v. 228, οἶον ἔστι *Γ* v. 852, saepius ex ratione aliqua, sive propter sententiam, ut v. 1022. 1027. 1086. 1282, ubi nos codicum lectiones in Scripturae discrepantia attulimus, sive quia vocabuli antecedentis vocalis finalis elisa est, ut ἀλλ' ἔστι omnes praeter *A* v. 850, ἀλλὰ γ' ἔστι *M* ἀλλὰ γ' ἔστι *Γ* ἀλλ' ἄγ' ἔστι *Θ* v. 417; τοῦτό γ' ἔστιν *A* τοῦτο γ' ἔστιν *Γ* v. 955, ἔτ' ἔστιν *M* v. 192 (sed ἔτ' ἐστὶν v. 141 omnes praeter *V* qui habet ἐστὶν), ταῦτ' ἔστιν *ΓM* v. 202, ταῦτ' ἐστί πω *VF* v. 843, δῆμ' ἔστιν μ' *Γ* δῆμ' ἔστι μ' *V* v. 820 al. Sed semper scribunt τί ἐστί; (vel τί ἐστί;) non τί ἔστι, ut Velsenus, Dindorfium secutus, dederat v. 109. 123. 150. 157. 957 (exc. sol. *Γ* τί ἔστι v. 109, *A* τί ἐστὶν v. 957).

Interpungunt omnes puncto • et signo interrogationis ; sed utrumque saepe omittunt et in interrogatione punctum ponunt. Quod raro adnotavi ubi ex re esse videbatur. Virgula , non est in *V* (praeter οἷ, τε v. 223) et *A*, rarissime in *R*, raro in *ΓΘ*, saepe et fere eadem ratione adhibita qua nos utimur, in *P*, saepe etiam in *M*, sed in hoc libro plane diversa ratione usurpata, id est non solum ad pausas minores grammaticas significandas sed etiam ad pausas, ut ita dicam, rhetoricas,

quae fieri solent in recitatione post vocabula maiore cum vi pronuntiata ad expectationem audientium incitandam. Eius generis sunt v. 61 ὁ δὲ γέρον, σιβυλλιᾷ v. 164 τούτων ἀπάντων, αὐτὸς ἀρχέλας ἔση v. 191 ἡ δημαγωγία γὰρ, οὐ πρὸς μουσικοῦ v. 206 ὁ δρᾶκων δέ, πρὸς τί v. 223 οἱ τε πλούσιοι, δεδίασιν αὐτὸν v. 327 ὁ δ' ἵπποδάμου, λείβεται θεώμενος; etiam si duae res inter se opponuntur, v. 76 τὸ μὲν, ἐν πύλῳ, τὸ δ' ἔτερον, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ; sed non solum post subiectum enuntiat, sed etiam post coniunctionem vel aliam particulam in capite enuntiat positam: v. 156 ἔπειτα, τὴν γῆν πρόσκυσσον v. 543 κατ' ἐντεῦθεν, προωρατεῦσαι; deinde fere semper virgula ponitur post participium cum subiecto coniunctum, v. 88 πῶς δ' ἂν, μεθύων, χρηστόν τι βουλευσάιτ' ἀνὴρ v. 326 ἦ σὺ πιστεύων, ἀμέλγεις v. 391 τοιοῦτος ὢν, ἅπαντα τὸν βίον 423 καὶ ταῦτα δρῶν, ἐλάνθανον al.; denique fere constanter post particulam ἂν: v. 40 λέγοιμ' ἂν, ἤδη. v. 81 ὅπως ἂν, ἀποθά- νοιμεν ἀνδρικότατα al.

Personarum vices significantur *siglis* personarum, quorum loco *R* saepe habet lineolam — ante versum, punctum duplicatum : in mediis versibus (raro mediis versibus spatium vacuum relictum est ad novam personam significandam, v. 186. 442. 957. 962. 1003. 1395). Etiam *M* sigla saepe omittit, multo saepius quam *R*, sed eorum loco lineolam non semper scribit, punctum duplicatum nunquam. Ea de re ratio reddita est in *Script. discr.* *A* sigla omisit inde a v. 1355, *P* hic illic per totam fabulam, lineola aut puncto duplicato neuter utitur. *VΓΘ* sigla nunquam (nisi fortuito) omittunt, sed praeter haec *V* saepe in fine versus signum : vel :: in medio versu signum : vel :- habet, *Γ* utroque loco : vel :: vel :: (sed *Γ* saepius, etiam ubi persona non mutatur, signo : in fine versus pro simplici puncto utitur, velut v. 538. 541. 542. 543. 544. 548. 553. 555. 564. 566. 575. 1115 sqq.).

Personarum sigla in codicibus sunt haec. *Demosthenis*: ^MΔΗ/ vel ΔΗ/ *R*; ^MΔΗ ^MΔ^μ *V*; ^MΔΗ δ^μ *A*; δ^μ δ^μ δ^μ *Γ*; *A*. δ^μ. δ. δ^μ *Θ*; ^MΔΗ δ^μ *P*; δ^μ δ^μ δ^μ *M*; (inde a v. 155 saepius pro *Demosthenis* persona *Servi* persona posita est: *ΘE*/ v. 155. 240. 244. 366. 375. 400 *R*; *ΘE*/ v. 375. 400 *V*; *ΘE* v. 366.

375. 398 *A*; ϑ^{ε} v. 400 *Γ*; $\vartheta\varepsilon\rho^{\alpha}$ v. 400 *Θ*; $\vartheta\varepsilon$ / v. 366. 375. 400 *P*; $\Theta\varepsilon$ / v. 375 *M*). *Niciae*: $N\overset{\chi}{I}$ *R*; $N\overset{\chi}{i}$ *V*; $v\overset{\chi}{i}$ *v* *A*; $v\overset{\alpha\varsigma}{i}$ *Γ*; v. *v*. *v*. *v*. *v*. *Θ*; $v\overset{j}{i}$ *P*; $v\overset{\chi}{i}$ / *M*. (Pro nomine servorum est $\varepsilon\tau\varepsilon\rho\omicron\varsigma$ *M* v. 32. 33. 35. 36. 72). *Isiciarii*: $\alpha\lambda\lambda$ / *R*; $\acute{\alpha}\lambda\lambda^{\alpha}$ / *V*; $\acute{\alpha}\lambda\lambda^{\alpha}$ / $\acute{\alpha}\lambda\lambda^{\alpha\nu}$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda^{\alpha\bar{\nu}}$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda^{\tau\pi\lambda}$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda^{\alpha\bar{\nu}\tau\pi\lambda}$ $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha\nu\tau$ *A*; $\acute{\alpha}\lambda\lambda^{\alpha}$ / *Γ*; $\acute{\alpha}\lambda\lambda^{\alpha}$ $\acute{\alpha}\lambda^{\alpha}$ $\alpha\lambda\lambda$. $\alpha\lambda$. *Θ*; $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha\bar{\nu}$ *P*; $\acute{\alpha}\lambda\lambda\alpha$ / $\acute{\alpha}\lambda\lambda^{\acute{\alpha}}$ / *M*. *Cleonis*: $\kappa\lambda^{\varepsilon}$ / *RV*; $\kappa\lambda^{\acute{\varepsilon}}$ / *AM*; $\kappa\lambda^{\acute{\varepsilon}}$. $\kappa\lambda$. *Θ*; $\kappa\lambda^{\varepsilon}$ *ΓP*. *Demi*: $\overset{M}{\Delta H}$ / ΔH / *R*; $\overset{H}{\Delta H}$ / $\overset{H}{\Delta H}$ / *V*; $\delta\overset{\mu}{\eta}$ *A*; $\delta\eta\mu\omicron\varsigma$ *Γ*; $\overset{\mu}{\Delta\eta}$. $\overset{\mu}{\Delta\eta\mu}$. $\delta\overset{\mu}{\eta}$ $\delta\eta$. *Θ*; $\overset{\mu}{\Delta\overset{H}{H}}$ *P*; $\delta\overset{\mu}{\eta}$ / $\delta\overset{\mu}{\eta}$ / *M*.

Haec igitur sunt, quae in Scripturae discrepantia aut omnino omisi adnotare aut interdum tantum ubi opus esse videbatur memoravi. Sed praeterea de hac editionis parte pauca monenda sunt. *Manus diversas* numeris parvis ^{1 2} ad sigla codicum adscriptis significavi, sed plerumque satis habui eius tantum manus lectionem adnotare, quae a lectione textus mei dissentit, sive prima est, sive secunda, velut v. 7 $\delta\iota\alpha\beta\omicron\lambda\epsilon\iota\nu$ *P*¹ significat in *P* lectionem primae manus $\delta\iota\alpha\beta\omicron\lambda\epsilon\iota\nu$ a secunda manu in $\delta\iota\alpha\beta\omicron\lambda\alpha\iota\varsigma$ correctam esse. *Rasurae* asteriscis * tot significantur quot litterae erasae esse videntur, ut v. 136 $\acute{\epsilon}\pi\iota\rho\acute{\iota}\ast\epsilon\tau\alpha\iota$ *Γ* unam litteram erasam esse significat, v. 134 $\acute{\epsilon}\omega\varsigma\ast\ast\acute{\epsilon}\tau\varepsilon\rho\omicron\varsigma$ *Γ* duas litteras. *Aldinam* cum pro codice habeam, ubicunque siglis *codd.* aut *reliqui* omnes aut multos codices conspirare significavi, etiam Aldinam cum illis consentire intelligas, nisi diversa eius lectio adnotata est. *Suidae* lectiones ubi lemmate non adnotato attuli, ipsum Aristophanis vocabulum a Suida pro lemmate adhibitum esse scias.

Haec de Scripturae discrepantia. De reliquis libri partibus pauca sunt quae dicenda esse videantur.

Atque in verbis poetae restituendis Velsenum nimis audacter rem gessisse, hodie vix quisquam est qui neget. Nempe nemo infitias it, textum poetae, quem libri exhibent, innumeris mendis inquinatum esse, sed horum mendorum medela certa multo rarius inventa est, quam fidem facit textus a Velseno constitutus. Deinde de multis codicum lectionibus quas Vel-

sensus corruptas putavit dubitari licet an genuinae sint. Quamobrem e coniecturis quas Velsenus in textum receperat et ipsius et aliorum permultas ut incertas reieci earumque loco verba codicibus tradita restitui, interdum, ubi aperte vitiosa lectio librorum videbatur, cruce † adpicta. Nonnullis locis recepi coniecturas sive spretas a Velseno sive post illum inventas; quae ipse recte mihi invenisse videor, perraro textui inserui, plerumque in Adnotatione critica attuli. Ceterum versus longiores et breviores ἐκθέσει et ἐλθέσει distinxī non quo Heliodori doctrinam promerem sed ut lectorum commodis consulerem; in versibus carminum choricorum describendis fere semper rationes Augusti Rossbachii viri venerabilis, collegae spectatissimi, secutus sum.

Eam partem editionis, cui inscriptum est Adnotatio critica, haud parum ampliavi. Nam cum Velsenus satis habuisset, hoc loco nomina eorum, quorum coniecturas recepit, enumerare, mihi ante omnia ea significanda erant, quibus huius editionis textus a priore editione dissentit; itaque Velseni lectiones a me reiectas in Adn. crit. suis locis memoravi, additis verbis *Vels.* (vel *Vs.*) *in proecd.* Deinde, quod multos homines doctos optare sensi, addidi delectum coniecturarum quae aut probabiles esse aut ad genuinam lectionem investigandam aliquid conferre aut alia de causa mihi memorabiles esse viderentur. Interdum etiam, quid ipse de aliquo loco iudicaret, breviter significavi. Sed uberius de causis et rationibus quae me ad multos locos aliter constituendos quam fecerat Velsenus impulerunt disputaturus sum in libello peculiari, cui inscriptum erit *Aristophanesstudien*.

Restat ut gratias agam quam maximas Ottoni Kaehlero viro doctissimo et de Aristophane meritissimo, qui non modo in plagulis corrigendis me strenue adiuvit verum etiam de multis aliis rebus roganti mihi consilium et doctrinam suam adesse non recusavit.

Vratislaviae Id. Ian. 1897.

Konradus Zacher.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ι Π Π Η Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ } ΟΙΚΕΤΑΙ.
 ΝΙΚΙΑΣ }
 ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.
 ΚΛΕΩΝ.
 ΧΟΡΟΣ ΠΙΠΕΩΝ.
 ΔΗΜΟΣ.

deest index personarum in *R* et *P*.

δημοσθένης. ἀγοράκριτος ὁ καὶ ἀλλαντοπώλης: χορὸς ἱππέων. νικίας.
 κλέων. δῆμος :~ *V*

δημοσθένης. κλέων. νικίας. οἰκέται. δῆμος. ἀγοράκριτος ἀλλαντο-
 πώλης. χορὸς ἱππέων :~ *A Γ*

δημοσθένης. νικίας οἰκέται. κλέων. δῆμος. ἀγοράκρι^{ος}τῆς ἀλλαντο-
 πώλης. χορὸς ἱππέων + *Θ*

δημοσθένης. νικίας. χορὸς ἱππέων. δῆμος. ἀγοράκριτος. ἀλλαντο-
 πώλης. κλέων :~ *M*

Δημοσθένης. Νικίας. Ἀγοράκριτος ὁ καὶ ἀλλαντοπώλης.

Χορὸς ἱππέων. Κλέων. Δῆμος. *Ald*

ΤΠΟΘΕΣΕΙΣ.

I.

Τὸ δρᾶμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν νεώνητος, δουλεύων τῷ Δῆμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατὰ τινα λόγια πονηρία διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαρόν-⁵ τοιν, ὃς ἐπιτροπεύσει τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων Ἰππεῖς συλλαβόντες ἐν χορῷ σχήματι παραφαίνονται· ὅφ' ὧν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀρνακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀναγωγότερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 6 ἐπιτροπεύσει] Ribbeckius. — v. 9 ἀναγωγότερος] ex cod. Vat. sumpsit.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

Nulla hypothesis est in *R* et *P*, in ceteris argumentorum ordo hic est: *V*: I. II, 1. 2. 3. ind. pers.; iuxta arg. I in margine scripta sunt III. II, 4. 5. — *A*: I. II, 1. — *Γ*: III. II, 2. 4. 3. ind. pers. I. II, 1. — *Θ*: III. II, 2. 4. 3. ind. pers. I. — *Μ*: II, 1. 2. ind. pers. II, 3. — *Ald*: I. II, 1. 2. III. II, 4. 3. ind. pers.

Argum. I est in *VAGΘAld*.

Superscr.: ὑπόθεσις ἱππέων ἀριστοφάνους. *V Ald* ἀριστοφάνους ὑπόθεσις ἱππέων: ~ *A*

v. 1 τῶν ἱππέων] τοῦτο *V Ald* | τὸν τῶν Ἀθηναίων] τὸν om. *Ald* τῶν om. *VAGΓ* || v. 3 προαγόμενος] προαγόμενον *ΓΘ* || v. 4 αὐτῷ] αὐτῶν *A* || v. 5 πονηρία] πονηρίας *AGΘ* | διάσημον] ex διάσημος corr. *A* διάσημα *ΓΘ* || v. 6 ὃς ἐπιτροπεύσει] ὃς ἐπιτροπεύει *VAGΘ* ὡς ἐπιτροπεύσῃ *Ald* | τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων] om. *A* | αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων] om. *AGΘ* αὐτοὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖον *V* || v. 7 συλλαβόντες] συλλαβὼν δε *Γ* | χορῷ] χορῶ *Γ* | παραφαίνονται] παραφέρονται *Θ* || v. 8 διενεχθεὶς] διανεχθεὶς *A* || v. 9 περὶ] παρὰ *Γ* | ἀναγωγότερος] ἀλογώτερος *V* ἀνώτερος *AGΘAld*

σφὰς ὡς συνομωμοκότας κατὰ τῆς πόλεως διαβαλὼν πρὸς τὴν
 βουλήν ἔεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας,
 οἱ Ἰππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ
 5 τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέγονται. ὃ τε ἀλλαντοπώλης περι-
 γεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδο-
 ρούμενος αὐθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέω-
 νος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾷται.
 λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορα-
 10 κρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπεύαις, καὶ
 προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ
 μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλκεται. δειδάντος δὲ τοῦ
 Κλέωνος καπὶ τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὀρμήσαντος, ἀντιψωμί-
 15 ζειν ἄτερος ἐργχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἐκατέρου κίστην
 συνέντος, εἴτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς
 εὐρεθείσης ἐλεγχθεῖς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δήμου κλέπ-
 των, εἴκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαν-
 τοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἴτα νεώτερον ἐξαντῆς εἰς

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1 διαβαλὼν] addidit Bergk. — v. 4 ἰππων] add. Brunckius. —
 v. 16 περιφανῶς] Brunckius. — v. 17 εἴκει] Brunckius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1 συνομωμοκότας] συνωμοκότας Γ | κατὰ] ἐκ V A Γ Θ | διαβα-
 λῶν] om. codd. || v. 2 ἔεται] ἔται Θ (ε in ras.) | διώξαντος] διώ-
 σαντος A Γ || v. 3 περὶ] παρὰ Γ' || v. 4 τῶν] om. A Γ Θ | συγκινδυ-
 νευόντων] κινδυνευόντων Ald | ἰππων] om. codd. || v. 5 πολίτας]
 ποιητὰς A Γ Θ | ὃ τε] ὅτι A Γ Θ | περιγεγενημένος] παραγεγενημένος
 A Γ Θ Ald || v. 6 γελοίως τοῦ Κλέωνος] τοῦ κλέωνος γελοίως A Γ Θ ||
 v. 8 διαφερομένων] διαφερόμενος A διαφθειρομένων V διαφθειρῶ Γ
 διαφθείρει τοὺς Θ | ἀκροᾷται] ἀκροατῆς A ἀκροᾷ ἀκροατὴς Θ ||
 v. 10 ἐπινοήμασι] νοήμασι A || v. 11 κρατοῦντος] κατακρατοῦντος
 A Γ Θ || v. 12 τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος] ὁ δῆμος τοῖς λόγοις V Ald
 v. 14 κίστην] σίτησιν A Γ Θ Ald || v. 16 ἐλεγχθεῖς] ἐλεχθεῖς V Γ |
 ὡς] ὥσπερ A Θ Ald | περιφανῶς] περιφανῆς codd. || v. 17 εἴκει θα-
 τέρῳ] ἐκεῖ θατέρῳ (θατέρων Θ) A Γ Θ ἐκβάλλεται V Ald | δέ] om.
 A Γ Θ | τοῦ ἀλλαντοπώλου] in ras. V || v. 18 τὸν Δῆμον ἀφεψή-
 σαντος] ἀφεψήσαντος τὸν δῆμον A Γ Θ | ἐξαντῆς] ἐξ αὐτῆς A Γ Θ Ald |
 εἰς] ἐς Ald

τοῦφανές γεγονότα προάγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἄλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος καὶ τῇ τέχνῃ χρησόμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἄλλαντοπώλῃ παραδίδεται. τὸ δὲ δῶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

5

II.

A A A Ω Σ.

1. Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρο- 10 σάντων ἐδυσχέρανον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει κυκλῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ 15 ἐνεργῶν Ἀριστοφάνης καθίησι τὸ τῶν Ἰππέων δῶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσω-

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1 Κλέων] Kusterus. — v. 2 παραδειγματισμῷ] idem. — v. 9 Πύλον delet Ribbeckius. — v. 15 κυκλῶν Vels. in proceed., qui post πόλιν vocem excidisse putat talia fere: ἐπαρθεῖς δὲ ἐνύκα τὴν πόλιν.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1 γεγονότα] γεγονότος A | προάγοντος] προαγαγόντος V Ald | Κλέων] κλέωνος codd. | περικείμενος] παρακείμενος A | τὴν] τὴν τε V A Γ Θ || v. 2 σκευὴν] θατέραν σκευὴν A Γ Θ Ald | παραδειγματισμῷ] παραδειγματισμοῦ codd. | πόλεως] τῆς πόλεως Θ || v. 3 χρησόμενος] χρησάμενος codd. | καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἄλλαντοπώλῃ παραδίδεται] om. A Γ Θ Argum. II, 1 est in V A Γ M Ald

v. 6 A A A Ω Σ] om. V M ἄλλως ἢ ὑπόθεσις Γ || v. 7 ὁ] om. Γ | αὐτῷ] αὐτοῦ M || v. 8 τοιαύτης] τοιαύδε M || v. 9 Πύλον] πύλου V Γ M || v. 11 οἱ] om. M | συνελθόντων αὐτῶν] αὐτῶν συνελθόντων M || v. 12 τις] τῆς V || v. 13 ὑπεναντίους] ἐναντίους M Ald | εἴσω] ἔσω in ras. Γ | εἴκοσιν ἡμερῶν] ἡμερῶν εἴκοσιν M || v. 14 εἰ] om. Γ | καὶ] om. M || v. 15 κυκλῶν] κυκλῶν M || v. 16 δι'] om. M | αὐτοῦ] ἐαυτοῦ A M αὐτοῦ V Γ Ald || v. 17 ἐπεὶ] ἐπεὶ δὲ M | ἐπλάσατο τὸ κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον, αὐτὸς ἐπλάσατο :~ M, qui om. καὶ τὰ μὲν — τὸ δῶμα.

πον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἴτα προφανείς αὐτὸς ἀνεδίδάξε τὸ δρᾶμα.

2. Ἐοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλον πολιορκίαν, ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ τὰ πλείστα τῆς ἀλώσεως προπεπονῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἴη δ' ἂν δεσπότης ὁ δῆμος, οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων ἐστίν, οἳ καὶ ἐξημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἑλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκειῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ᾧσι δημηγόροι οἱ δύο.

3. Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ξευγίτας καὶ εἰς θῆτας.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 6 διὰ τὸ πλείστα Vels. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1 κύπτει | κρύπτει A || v. 2 προφανείς] προφανές VΓ προφανὸς Ald | αὐτὸς] αὐτὸ Ald

II, 2 est in VΓΘMAla

v. 3—7 pro Ἐοικεν ὁ προλογίζων — Δημοσθένει M habet haec: ἄλλως. ὁ τοῦ αἰκισθένους δημοσθένης. ἀφηρέθη τὴν στρατηγίαν πλείστα κεκοπιакῶς ὑπὸ κλέωνος || v. 4 περὶ] παρὰ Γ | τὴν στρατηγίαν] τῆς στρατηγίας ΓΘ || v. 5 παραστήσασθαι] παραστήσεσθαι Θ Ald || v. 6 διὰ τὸ] τῷ Θ τῶν Γ | τὰ πλείστα] πλείστα Ald || v. 7 Δημοσθένει] τῷ δημοσθένει ΓΘ | δὲ ὡς ἐπὶ] δ' ἐπ' M || v. 8 ποιεῖσθαι τὸν λόγον] τὸν λόγον ποιεῖσθαι ΓΘ || v. 9 ὁ δῆμος γέρων τις ἄνους. καὶ οἰκία M | δὲ] om. ΓΘ || v. 10 post κλέωνος M addit νικίας καὶ δημοσθένης. || v. 11 καὶ ἐξημίωσαν] κατεξημίωσαν M | πέντε ταλάντοις] πέντε τάλαντα V τάλαντα πέντε ΓΘ ταλάντοις φησὶν M (scribendum ταλάντοις ε' ὡς ὁ ποιητῆς φησιν) || v. 12 ἑλόντα] ἑλόντων Γ ἑλόντες Θ || v. 12—13 εἶναι — δημηγόροι] νικίαν· τὸν δὲ· δημοσθένην· ὡς δημολόγοι M || v. 13 οἱ δύο] om. ΓΘ

II, 3 est in VΓΘMAla

v. 14 ἰστέον ὅτι] om. ΓΘM | τέτταρα] τέσσαρα ΓΘM | διήρητο] διήρηται ΓΘ || v. 15 ξευγίτας] ξεύγικας Θ || v. 16 καὶ] om. ΓΘM | θῆτας] θῆκας Θ

4. Ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημο-
σία εἰς Ἀθήναια, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα·
δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

5. Οἰκία ἢ πόλις, δεσπότης ὁ δῆμος, θεράποντες οἱ στρα-
τηροί.

5

III.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
Παφλαγόνα, καὶ βυρσοπώλην, πικρότατα
κατεσθίοντά πως· τὰ κοινὰ χρήματα·
καὶ παραλογισμῷ διαφέρONT' ἐρωμένως
ἀλλαντοπώλην εὐθὺς δὲ σκατοφάγον,
πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσιν τισιν
ἐν τῷ χορῷ παροῦσι τῇ τῶν πραγμάτων
ἀρχῇ Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖν.
ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

10

15

ADNOTATIO CRITICA.

v. 8 καὶ] Brunckius. — v. 10 καὶ] Bekkerus. — διαφέρONT' | Kusterus. — v. 11 δὲ] Velsenus. τε Kusterus. — v. 12 πεισθέντα τ'] et ἱπ-
πεῦσιν] Portus. — v. 14 κατηγορεῖν] Bergkian.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

II, 4 est in VΓΘAld

v. 1 ἐπὶ — Ἀθήναια] εἰς λήναια ἐπὶ στρατοκλέους ἄρχοντος (om.
δημοσία) ΓΘ || v. 2 αὐτοῦ τοῦ | om. ΓΘ τοῦ om. V | πρῶτος | πρῶ-
τον ΓΘ πρῶτος ἦν· V || v. 3 Σατύροις | σαγύροις V | Ὑλοφόροις |
ὀλοφύροις ΓΘAld

II, 5 est in V et in Estensi III D 8.

Argum. III est in VΓΘAld

v. 6 ἈΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ] sic Ald ἀριστο-

φάνους γραμματικοῦ ὅ ἱππέων V ἀριστοφάνους ὑπόθεσις ἱππέων Θ
om. Γ || v. 7 τινὰ | τὸν ΓΘ | καλούμενον | κάλον Γ || v. 8 Παφλα-
γόνα] καὶ παφλαγόνα Γ | καὶ καὶ ἐτι codd. || v. 9 πως] om. ΓΘ
v. 10 καὶ] ἐν codd. | παραλογισμῷ | παραλογισμοῖς ΓΘAld | διαφέ-
ροντ'] διαφοροῦντ' Ald διαφοροῦντα V διαφοροῦντες ΓΘ || v. 11 δὲ |
om. codd. || v. 12 πεισθέντα τ'] πεισθέντα ΘAld πεισθέντ' VΓ | ἱπ-
πεῦσιν] ἱππεῦσι codd. | τισιν] τισὶ· V || v. 13 ἐν τῷ] ἐν Ald || v. 14
κατηγορεῖν] κατηγορεῖ codd. || v. 15 τοῦτ'] τοῦτο Ald || v. 16 ὁ δὲ |
ὁ Ald ὁδὶ Γ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΗΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Ἰατταταιᾶξ τῶν κακῶν, ἰατταταῖ.
κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
ἀνταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

5

ΝΙΚΙΑΣ

κάκιστα δ᾽ ἦθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων
ἀνταῖς διαβολαῖς. ΔΗ. ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;

ADNOTATIO CRITICA.

Ut plerique editores recentiores, ita etiam Velsenus in proecdosi pro nominibus personarum quae in libris tradita sunt Demosthenis Niciae Cleonis posuerat ΟΙΚ. Α, ΟΙΚ. Β, ΠΑΦ. Ego vero, quamquam ipsum Aristophanem illa nomina non apposuisse constat (qua de re videndus Dindorfius in Adnot. ed. Ox. p. 291), tamen cum huic editioni id potissimum propositum sit, ut traditionis imaginem quam maxime fieri possit fidam eandemque perspicuam praebeat, magis e re esse duxi, personarum notas quae in libris sunt non mutari.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

Inscriptio supra v. 1: ἀριστοφάνους ἱππῆς *RAld Vat* ἀριστοφάνους ἱππεῖς *VAP* ἀριστοφάνους δρᾶμα ἱππέων *M* ἀριστοφάνους ἱππεῖς :~ προλογίζει δημοσθένης. *Γ*

Personarum notae a manu secunda appictae sunt in *AΘ*

v. 1 ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ] οἰκετ. δ᾽ ἡ ^μ *Γ* Δημο^{σθενῆς} οἰκέτης. *M* | ἰατταταιᾶξ] ἰαττανταιᾶξ *Γ* | ἰατταταῖ] *R* ἰατταταῖ *VΓΘP* ἰατταταῖ *AM Ald* || v. 3 ἀπολέσειαν] ἀπωλέσειαν *V* || v. 4 ἐξ οὗ] ἀφ' οὗ *Su* v. εἰσήρρησεν (cf. Hesych. ἐξ οὗ· ἀφ' οὗ) | εἰσήρρησεν] εἰσηίρησεν lemm. schol. *V* εἰσήρρησεν *M* εἰσέφρησε v. l. a schol. allata || v. 5 τοῖς οἰκέταις] τοὺς οἰκέτας *R* || v. 7 ἀνταῖς] *RPAlld* ἀνταῖσι reliqui, etiam lemm. schol. et *Su* | διαβολαῖς] διαβολεῖν *P*¹

ἀλλ' εὐρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου. 20

NI. λέγε δὴ μολωμεν ξυνεχῆς ὥδι ξυλλαβών.

ΔΗ. καὶ δὴ λέγω· μολωμεν. NI. ἐξόπισθε νῦν
αὐτο φάθι τοῦ μολωμεν. ΔΗ. αὐτο. NI. πάνν καλῶς.
ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα προῶτον λέγε
τὸ μολωμεν, εἴτα δ' αὐτο, καὶ ἐπάγων † πυκνόν. 25

ΔΗ. μολωμεν αὐτο μολωμεν αὐτομολῶμεν. NI. ἦν,
οὐχ ἡδύ; ΔΗ. νῆ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. NI. τί δαί;

ADNOTATIO CRITICA.

post vm. 20 Velsenus ingeniose coniecit versum excidisse talem fere: NI. λέγε νῦν μολω. ΔΗ. μολω. NI. ἐπίθες τὸ μεν. ΔΗ. ποιῶ. Sed offendit hoc ποιῶ, et, si eiusmodi versus ante vm. 21 excidit, illi, non versui 21 convenire vocem δὴ recte Ribbeckius monuit. Quamobrem potius sic scriptum fuisse putaverim: NI. λέγε δὴ μολω. ΔΗ. μολω. NI. ἔπαγε νῦν μεν. ΔΗ. μεν. NI. εἶ. λέγε νῦν μολωμεν ξυνεχῆς ὥδι ξυλλαβών. — v. 25 καὶ ἐπάγων] Engerus. — πυκνόν — Kockius. An legendum πυκνον (cf. Nub. 701 πάντα τρόπον τε σὰν τὸν στρόβει πυκνώσας)? — v. 26 ἦν,] Brunekius ex cod. Paris. B. — v. 27 νῆ Δί· Dindorfius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 20 ἀπόκινον] ἀπόκινον M | δεσπότου] δεσπότο R || v. 21 NI.] Demosthenis nota Γ¹Θ | μολωμεν] μολῶμεν M² et var. lect. a schol. allata μολωμεν reliqui || v. 22 ΔΗ.] Niciae nota Γ¹Θ | μολωμεν] μολῶμεν M² μολωμεν reliqui | NI.] Demosth. nota Γ¹Θ | Notae personarum a versu 23 usque ad vs. 40 in rasura sunt et a secunda manu pictae Γ || v. 23 αὐτο] αὐτὸ codd. | φάθι] φαθὶ R Γ²Su φα*θι M | τοῦ] ex τοῦτο corr. R τὸ V (litt. ὤ in ras. V²) τὸ Γ² | μολωμεν] μολῶμεν M² μολωμεν reliqui | ΔΗ.] νι. Θ | αὐτο] αὐτό R V¹Θ M Vat. αὐτόν V² αὐτὸ A Γ P Ald | NI.] δ. Θ | καλῶς] καλὸν A¹ | πάνν καλῶς insequenti versui add. M || v. 24 Demosthenis notam praef. A | δεφόμενος] δεφο*μένος M | ἀτρέμα] ἀτρέμας M | προῶτον] om. A Θ¹M supra lin. adi. Θ² in ras. sunt litterae προῶ Γ² v. 25 τὸ μολωμεν] om. M τὸ μολωμεν ceteri | αὐτο] αὐτὸ codd. | καὶ ἐπάγων] κατεπάγων R A Θ P Vat Ald κατεπάδων V Γ (δ in ras. Γ²) κατεπάγων ex κατεπάδων corr. M || v. 26 ΔΗ.] om. A Θ M | μολωμεν] μολῶμεν Γ¹ μολωμεν ceteri | αὐτο μολωμεν] αὐτὸ μολῶμεν R Γ¹ Vat αὐτὸ μολωμεν V¹ Γ² Θ P Ald αὐτομολωμεν V² A M | αὐτομολῶμεν] αὐτομολωμεν V Γ² P² M | verba μολωμεν αὐτὸ μολωμεν αὐτομολῶμεν in ras. sunt, sed a man. 1 Θ | NI.] νι ex δ corr. Θ | ἦν,] Vat Δ² ἦν sine virgula reliqui (insequenti versui adi. M) || v. 27 περὶ τῷ] περιτῷ M || v. 28 Niciae notam praef. A | NI.] δῆ A | τί δαί] τί δὲ M τί δέ· (litt. ε in ras.) Γ

ΔΗ. ὅτι· τὸ δέσμα δεφομένων ἀπέρχεται.

ΝΙ. κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν, 30
θεῶν ἰόντε προσπесεῖν του πρὸς βρέτας.

ΔΗ. ποῖον βρέτας †; ἔτεον ἡγεῖ γὰρ θεούς;

ΝΙ. ἔγωγε. *ΔΗ.* ποῖω χρώμενος τεκμηρίω;

ΝΙ. ὅτι· θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;

ΔΗ. εὖ προσβιάξεις μ'. ἀλλ' ἑτέρω πη σκεπτέον. — 35
βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

ΝΙ. οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἦν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασιν.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 29 δεφομένων] Bentleius. „sed praestat, nisi fallor, δεφομένοις“ Vels. τὸ δέσμ' ὅτι· τῶν δεφομένων Brunckius ex cod. Par. B. — v. 32 e magno numero coniecturarum quibus hic locus tentatus est commemoro has: ποῖον βρέτας, ὃ τᾶν; Dobraeus. ποῖον βρέτας; φράζ'. Stadtmüllerus. ποῖον βρέτας σὺν'; Kockius prob. Velseno. ποῖον βρέτας εἴπας; O. Ribbeckius. ποῖον βρέτας πρὸς; Dindorfius. — v. 35. 36 Demostheni soli vindicavit Beerijs.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 29 *ΔΗ.*] ν^κ *A* | ὅτι·] ὅτι *M* | δέσμα] δέρ*μα *V* | δεφομένων] τῶν δεφομένων codd. || v. 30 *ΝΙ.*] δ^μ *A* | νῶν] alterum ν in ras. *Γ* νῶν *V*¹ *Θ*¹ *Vat* νῶν *V*² *A* νῶ*ν *M* || v. 31 ἰόντε] ἰόντας *M* | του] *R* ποῖ *A* *Θ* ποι reliqui (etiam *Su* v. βρέτας) || v. 32 *ΔΗ.*] ν^κ *A* ἔτερος *M* | βρέτας; ποῖον βρέτας; *Vat* | βρέτας] βρεττέτας *V* βρεττέτας ex βρέτας corr. *Γ* βρεττέτας *Ald* | ἡγεῖ] *V* *Ald* ἡγῆ *R* *ΑΓΡ* ἡγῆ *Θ* *M* *Vat* *Su* (v. ἑτέον) | γὰρ] σὺ *R* || v. 33 *ΝΙ.*] δ^μ *A* | *ΔΗ.*] supra lin. suppl. *Θ* ν^κ *A* ἔτερος *M* || v. 34 *ΝΙ.*] δ^μ *A* | εἰμ'] εἰμι· *P* | εἰκότως] εἰκότ^ω *V*¹ s add. *V*² || v. 35 *ΔΗ.*] ν^κ *A* ἔτερος *M* | προσβιάξεις] ex προσβιάξεις corr. *R* *Θ*² προσβιάξεις *A* προσβιάξεις *MSu* | μ'] με *M* | ante ἀλλ'] est Niciae nota *R* *V* *Γ* *Θ* *M* *Ald* *Vat* Demosthenis *A* | ἑτέρω πη] ἑτερά πη *ΑΓ* *Θ* ἑτερά ποι *VPM* *Vat* ἑτερά ποι *R* ἑτέρα ποι *Ald* γρ. καὶ ποῖ *Γ*² γράφεται δὲ καὶ πῆ *Ald* || v. 36 Demosthenis notam praef. *R* *V* *Θ* *Vat* *Ald* in ras. *Γ* Niciae *A* ἔτερος *M* | πρᾶγμα] δρᾶμα *M* | θεαταῖσιν] θεαταῖς *M* θεαταῖσι reliqui || v. 37 *ΝΙ.*] δ^μ *A* | παραιτησώμεθα] παραιτησόμεθα *R*¹ *M* *Vat* || v. 38 προσώποισιν] προσώποισι *R* *V* *Θ* *P* *Ald* προσώποις δ^η *M* | ποιεῖν] ποεῖν *R* *Γ* *P* *Ald* ex ποιεῖν corr. *V* *Θ* *M* || v. 39 τοῖς prius ex τις corr. *V*² | πράγμασιν] *Vat* πράγμασι* *V* πράγμασι reliqui

ΔΗ. λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῶν γάρ ἐστι δεσπότης 40
 ἄγροικος ὀργήν, κυανοτρώξ, ἀκράχολος,
 Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
 ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνία
 ἐπρίατο δοῦλον βυρσοδέψην Παφλαγόνα
 πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα. 45
 οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
 ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
 ἥκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
 κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαντὶ λέγων.
 ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν, 50
 ἐνθοῦ, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
 βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπάσας
 ὃ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότη
 Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
 μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικήν, 55
 πανουργοτάτ᾽ ὡς περιδραμῶν ὑφαρπάσας
 αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
 ἡμᾶς δ' ἀπελεύνει, κούκ ἐξ τὸν δεσπότην
 ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων

ADNOTATIO CRITICA.

v. 49 κοσκυλματίοις σαθροῖσι conl. Helbigius. — v. 51 ἐνθοῦ] Dindorfius. — v. 55 μᾶζαν] Dindorfius. — ἐν πνέλῳ coniecturam C. F. Hermannii receperat Vels. in proecdosi. — v. 56 παραδραμῶν Vs. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 40 ΔΗ.] γ^κ A | νῶν] alterum ν in ras. I νῶιν V² A νῶιν R V¹ Θ¹ νῶ*ν M || v. 41 ἄγροικος] ἀγροῖκος R Γ¹ | ἀκράχολος] ἀκρό-
 χολος A Γ¹ Θ M o in α corr. sed superser. o Γ² || v. 42 πυκνίτης] πνυκίτης Γ² Θ² P M γρ. καὶ πυκνίτης adser. Γ² || v. 44 ἐπρίατο] V A M | βυρσοδέψην] ex βυρσοδέψης corr. A || v. 47
 γρ. ὑποπεσὼν M || v. 48 ἐθώπευ'] ἐθώπευεν Su (v. κοσκυλματίοις) ||
 v. 49 ἄκροισι] τιθεῖ Su (v. κοσκυλματίοις) | τοιαντὶ] ταυτὶ Θ² || v. 51
 ἐνθοῦ] ἐνθου codd. | ῥόφησον] ῥόφησιν A Γ¹ | ἔντραγ'] ἔντραγε P |
 v. 52 δόρπον] δείπνον P || v. 54 κεχάρισται] litterae ex in ras. Γ² |
 πρώην] πρώην R πρώην Γ χάριν Θ¹ | γ'] om. A Θ M || v. 55 μᾶζαν]
 μᾶζαν R μᾶζαν' reliqui | μεμαχότος] ex μεμακότος corr. M || v. 56
 πανουργοτάτ᾽ ὡς] πανουργοτάτως Su (v. μᾶζα) | περιδραμῶν] παρα-
 δραμῶν V Su (v. μᾶζα) || v. 57 αὐτὸς] αὐτὴν Su || v. 58 τὸν δεσπό-
 την] γρ. τῷ et τη superser. M

δειπνοῦντος ἐστὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας. 60
 ἄδει δὲ χρησμούς· εἴθ' ὁ γέρων σιβυλλιά.
 ὁ δ' αὐτὸν ὥς ὀρᾷ μεμακκοακότα,
 τέχνην πεποιήται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
 ψεῦδῃ διαβάλλει· κᾶτα μαστιγούμεθα
 ἡμεῖς· Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας 65
 αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε·
 ὀρᾶτε τὸν Ὑλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
 εἰ μὴ μ' ἀναπέισητ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
 ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσια χέζομεν. — 70
 νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὦραθέ,
 ποῖαν ὁδὸν νῶ τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.

NI. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μολῶμεν, ὦραθέ.

ΔΗ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·

ADNOTATIO CRITICA.

v. 61 ὁ δὲ γέρων Vels. in proecd. — ante versum 63 unum versum excidisse suspicatur Piccolomini. — v. 66 ταδί· coniecturam Brunckii receperat Vels. in proecd. — v. 68 ἀναπέισετ' Vels. in proecd. — v. 73 ἐκείνην ἢν μολῶμεν Bergkii coniecturam receperat Vels. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 61 εἴθ' ὁ γέρων] ὁ δὲ γέρων *RMSu* (v. σιβυλλιά) || v. 62 ὁ δ'] ὁ δ' *RAΓPM* ὁ δ' *V* | μεμακκοακότα] o prius in ras. *Γ* μεμακκιακότα *A* (in quo *ι* ex alia littera corr. est) *Θ*¹ lemm. schol. *Θ* μεμακκοηκότα *R* || v. 64 post μαστιγούμεθα *M* supplevit ἡμεῖς || v. 65 ἡμεῖς] om. *M* | Παφλαγῶν] ὁ παφλαγῶν *M* | περιθέων] περὶ θέων *R* περὶ θεῶν *A* περιθεῶν *Θ*¹ || v. 66 λέγων] λέγω *V*¹ || v. 67 ὀρᾶτε] ὀραῖτε *V* | Ὑλαν] ὕλλαν *RΘPMVat* | δι' ἐμὲ] δι' ἐμοῦ *M* superscr. μὲ *M*² v. 68 ἀναπέισητ'] ἀναπέισετ' *P* ἀναπέισετε lemm. sch. *Γ*³ *Ald* ἀναπέισεται lemm. sch. *V* | τήμερον] σήμερον *PVatAldSu* (v. ἀναπέισητε) v. 69 ἡμεῖς] ὑμεῖς *V*² | πατούμενοι] *ι* in ras. *M* || v. 70 ὑπὸ] ἀπὸ *V*² | ὀκταπλάσια] *R* ὀκταπλάσιον *Γ*² *Θ*² *PVatAld* ὀκταπλασίον *V* ὀκταπλάσιον^α *A* ὀκταπλασίονα *Γ*¹ *Θ*¹ *MSu* (v. χέζομεν) | χέζομεν] χέζωμεν *V*¹ || v. 71 ἀνύσαντε] ἀνύσαντες *AΓ*¹ *Θ*¹ *MVatAld* lemm. schol. *V* | φροντίσωμεν] φρονήσωμεν *M* || v. 72. 73 in textu om. in marg. adi. *A* || v. 72 notam personae Niciae praeef. *R* | νῶ] ὦ in ras. *M* νῶι *R* νῶ *Ald* νῦν *A* || v. 73 NI.] δῆ^μ *RA* ἕτερος ἦτοι νικ: *M* | ἐκείνην] litterae ἐκείν in ras. *Γ*² | τὴν] ἦν *R* | μολῶμεν] μὀλῶμεν codd. || v. 74 ΔΗ.] νῖ^α *RA* |

ἐφορᾷ γὰρ οὗτος πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος 75
 τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ κλησίᾳ.
 τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
 ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν,
 τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.

NI. κράτιστον οὖν νῶν ἀποθανεῖν. ΔΗ. ἀλλὰ σκόπει, 80
 ὅπως ἂν ἀποθάνωμεν ἀνδρικότατα.

NI. πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικότατα;
 βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν.

ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.

ΔΗ. μὰ Δί' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος. 85

NI. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ πότου γ' οὖν ἐστὶ σοι. 87

ΔΗ. ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα. 86

ADNOTATIO CRITICA.

v. 78. Χάοσιν] Ribbeckius. — in versibus 80—84 personarum vices restituit Sauppius. — v. 84 αἰρετώτερος coniecturam Herwerdeni in proecdosi receperat Vels. — versuum 85—88 ordinem mutavit Meinekius. — v. 86 βουλευσαίμεθ' ἂν et v. 87 περὶ πότον νοῦς ἐστὶ σοι coni. Meinekius. —

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 75 οὗτος] RM αὐτός reliqui, etiam Su (v. αὐτόχρομα et Χάονες) | πάντ'] πάντ* M apostr. a man. 2 | σκέλος] in ras. V² || v. 76 τῇ κλησίᾳ] τῇ ἐκκλησίᾳ MVat τῇ *κκλησίᾳ Θ τῇ κλησίᾳ R τῇ *κκλησίᾳ vel τῇ κλησίᾳ reliqui || v. 77 τοσόνδε δ'] τὸ σὸν δε δ' R τοσόν δ' AΓΘ τόσον Su (v. αὐτόχρομα) | βῆμα] τὸ βῆμα Su || v. 78 ἐστιν] ἐστὶ V | Χάοσιν] χάοσιν V AΓ V at Ald χάοσι R Θ PM || v. 79 τὼ χεῖρ'] τὼ μὲν χεῖρ' M ἢ μὲν χεῖρ Su (v. κλωπεύω) | ὁ νοῦς δ'] ὁ δὲ νοῦς V AΓ Θ Su (v. κλωπεύω) lemm. sch. M ὁ δὲ νοῦς δ' M (δ' postea add. man. 1) | κλωπιδῶν] κλοπιδῶν V¹ κλοπιδῶν ex κλωπιδῶν corr. R || v. 80 NI.] δῆ R δῆ lineola traducta del. A | οὖν] o in ras. M | νῶν] ν alterum in ras. Γ νῶν V² A νῶν R V¹ Θ¹ V at νῶν PM (ω in ras. M) | ΔΗ.] νῖ R om. reliqui || v. 81 ἀποθάνωμεν] ἀποθάνοιμεν A Θ ἀποθάνοιμεν ex ἀποθάνωμεν corr. Γ || v. 82 in textu omissum inter lineas suppl. Γ² || v. 82 NI.] nota Demosthenis codd. | πῶς δῆτα πῶς] in ras. Θ | πῶς γένοιτ'] litterae π et ν in ras. Γ || v. 83 Niciae notam praef. V A Θ PM V at Ald et in ras. Γ (fuerat ut vid. δῆ) | ἡμῖν] μὲν ἡμῖν Γ¹ | ταύρειον] ταύριον M || vv. 85—88 in codd. eo ordine scripti sunt, quem numeri in textu appositi indicant, ita ut v. 85. 86 Demostheni, v. 87. 88 Niciae continuentur || v. 86 ΔΗ.] om. codd. | ἴσως] litt. ως in ras. Γ² | χρηστόν τι] τι χρηστόν P | βουλευσαίμεθα] βουλευσάμεθα V Γ² P V at Ald || v. 87 πότον] Θ ποτοῦ R V PM V at Ald ποτοῦ ex πότον corr. Γ |

- NI. πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλευσάιτ' ἀνὴρ; 88
 ΔΗ. ἄλληθες, οὗτος; κρουνοχυτρολήραιοι εἴ.
 οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν; 90
 οἶνου γὰρ εὗροις ἂν τι πρακτικώτερον;
 ὀρεῖς, ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
 πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
 εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
 ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνον χοᾶ, 95
 τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.
 NI. οἶμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ πότῳ;
 ΔΗ. ἀγάθ'. ἀλλ' ἔνεγκ'. ἐγὼ δὲ κατακλινῆσομαι.
 ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
 βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων. — 100
 NI. ὥς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἐνδοθεν
 κλέπτων τὸν οἶνον. ΔΗ. εἰπέ μοι, Παφλαγῶν τί ὄρεῖ;

ADNOTATIO CRITICA.

v. 89 e multis coniecturis quibus hic locus tentatus est commemoro has: κρουνοχυτρολήραιος εἴ vel κρουνοχυτρολημαῖος εἴ Bergkii, κρουνοχυτρολήραιοις εἴ Fritzschii, κρουνοχυτρολήραιοι εἴ Meinekii, κρουνοχυτρολήρός τις εἴ Blaydesii, κρουνοχυτρολήρους φιλεῖς Velsenus, κρουνοχυτρολήροις σύνει Kockius, κρουνοχυτρολήραιοι εἰ Reifferscheidius, κρουνοχυτοληραιοι εἰ O. Schneiderus. Sed nihil opus est mutatione. — v. 90 εἰς ἀπόνοιαν coni. Sylburgius. — versum 91 spurium esse putat Kockius. — v. 92 ἄνθρωποι Dindorfium secutus dederat Vs. in proceed.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

γ' οὔν] V¹I¹ γοῦν A Θ Ald οὔν RM¹ γάρ V²PM² Vat | ἐστὶ] ἔστι ΓM² | Interrogandi signum post σοι est in VPM Ald || v. 88 NI.] om. codd. | βουλευσάιτ'] βουλεύσετ' Θ¹P || v. 89 κρουνοχυτρολήραιοι] κρουνοχυτρο-
^{ον}
^{ος}
 λήραιοις Θ² κρουνοχυτρολήραιοι Γ accentu et litteris supra lin. a. m. 2 additis, os in ras. pro eis ut vid. || v. 90 οἶνον] prius ν in ras. M v. 92 πλουτοῦσι huic versui adi. M || v. 93 πλουτοῦσι] om. M | νικῶ-
 σιν] νικῶσι RVΘPM Ald || v. 94 εὐδαιμονοῦσιν] εὐδαιμονοῦσι V¹
 v. 95 ἐξένεγκέ] ἐξένεγκαί A ἐξένεγκέ^{αι} Θ | χοᾶ] ex χάα corr. Γ χάα RM (α in ras. M) γρ. χοέα VΓ² || v. 96 λέγω] λέξω R || v. 97 τί ποθ'] τί θ' Θ¹ πο superscr. Θ² | ἐργάσει] ἐργάσῃ AΓ²ΘM ἐργάσει Vat | πότῳ] πότῳ A ποτῷ reliqui || v. 99 μεθυσθῶ] ν et θ alterum in ras. et superscr. γρ. καὶ μεθύσω Γ² μεθύσω AΘ¹ | καταπάσω] κατα-
 σπάσω R¹AΓ¹Θ¹ καταπάσσω Θ² καταπά*σω M || v. 100 νοιδίων] νοιδίων AM Ald || v. 101 NI.] om. M | ὅτι] ὅτ' Vat Ald | ἐνδοθεν] litt. ἐν in ras. Γ²

- ΝΙ. ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
 ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπιος.
 ΔΗ. ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν 105
 σπονδήν. ΝΙ. λαβὲ δὴ καὶ σπείδον ἀγαθοῦ δαίμονος.
 ΔΗ. ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.
 ὦ δαῖμον ἀγαθέ, σὸν τὸ βούλενμ', οὐκ ἐμόν.
 ΝΙ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἐστι; ΔΗ. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
 κλέψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν, 110
 ἕως καθεύδει. ΝΙ. ταῦτ'. ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
 δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
 ΔΗ. φέρε νυν ἐγὼ 'μαντιῶ προσαγάγω τὸν χοᾶ,
 τὸν νοῦν ἴν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν. —
 ΝΙ. ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται, 115
 ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
 ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. ΔΗ. ὦ σοφώτατε,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 107 Demostheni tribuit G. Hermannus. — φέρ' ἐλκύσω τοῦ δαίμονος coni. Blaydesius. — v. 114 delendum esse censuit Wielandius, assent. Vels.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. **103** ἐπίπαστα] alterum π in ras. Γ² | δημιόπραθ'] ιό ex ιο corr. V² ιόπρ in ras. Γ² | βάσκανος] σκ in ras. Γ² || v. **104** ῥέγκει] ῥέγχει R A Γ¹ Θ Su (v. ἐπίπαστα) | ταῖσι] ταῖς A Γ¹ Θ P Su (ibid.) | βύρσαις] βύρσοις Θ θύρσαις Su (ibid.) || v. **105** νυν] Ald νῦν codd. | ἐγκάναξόν] ξ in ras. Γ² ἐγκάναψόν A Θ | πολύν· V A Γ P || v. **106** Niciae notam versui praefigunt et ante λαβὲ omittunt V Γ Θ¹ P M Ald Vat, utroque loco om. A | σπονδήν.] sic R σπονδήν interpunctione erasa Γ σπονδήν V Θ P M Ald σπὸνδὴν A | λαβὲ] λάβε V¹ Γ¹ Θ || v. **107** ΔΗ.] om. codd. | ἔλχ' ἔλχ' V¹ ἔλεχ' Ald | ἔλκε] ἔλκεκ addito altero κ a m. 2 M | πραμνίου ex πραμνείου corr. R || v. **108** notam Demosth. praef. codd. praeter A | δαῖμον] δαίμων A || v. **109** ΝΙ.] δῆ^μ P¹ | ἐστι] ἐστὶ V ἔστι A Γ | ΔΗ.] om. M || v. **110** ἔνεγκε] ἔνεγκαι A ἔνεγκέ^{αι} Θ | τοῦ] τοῦ** ras. del. duae fere litterae, τε, ut vid. M || v. **111** ταῦτ'.] sic Γ ταῦτ'; P interp. om. R V A Θ M Ald | δαίμονος] μ et νο in ras. Γ² δαίμονος, P δαίμονος; Ald || v. **112** μῇ] μῇ Θ | τεύξομαι] ξ in ras. M || v. **113** νυν] Vat Ald νῦν R V A Γ¹ Θ P M | προσαγάγω] προσάγω Θ¹ P¹ προσάγᾶγωμεν V | χοᾶ] χάα R M² || v. **114** λέγω] λέξω V¹ Γ² || v. **115** ΝΙ.] om. A | πέρδεται καὶ ῥέγκεται] ῥέγκεται καὶ πέρδεται A Γ¹ Θ || v. **117** ἐφύλαττεν] εν in ras. Γ² | ΔΗ.] om. A Θ¹ | σοφώτατε κλέπτα· M

φέρ' αὐτὸν ἴν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔρχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἰδῶ τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὦ λόγια. δὸς μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

120

NI. ἰδού· τί φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. ἑτέραν ἔρχεον.

NI. ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔρχεον;

ΔΗ. ὦ Βάκι. NI. τί ἐστι; ΔΗ. δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

NI. πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχοῖτο τῷ ποτηρίῳ.

ΔΗ. ὦ μίαιρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι, 125
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν; NI. τῇ;

ΔΗ. ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὥς ἀπόλλυται.

NI. καὶ πῶς; ΔΗ. ὅπως; ὁ χρησμὸς ἀντικρὺς λέγει,
ὥς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

130

NI. εἰς οὗτοσὶ πώλης. τί τοῦντεῦθεν; λέγε.

ΔΗ. μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.

NI. δύο τῷδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χορὴ παθεῖν;

ADNOTATIO CRITICA.

v. 121 φησ'] Bentleius. — v. 130 πωλεῖν ὃς ἄρξει Müller-Strübingius.
— v. 133 χορὴν coni. Elmsleius propter optativum qui sequitur.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 119 ἔνεστιν] ἐστίν A || v. 120 δὸς μοι δὸς τὸ] R V¹ Θ² δὸς
σύ μοι τὸ V² P Vat Ald δὸς σύ μοι δὸς τὸ A Θ¹ A δὸς *** μοι δὸς
τὸ Γ δὸς μοι τὸ M || v. 121 NI.] om. M | ἰδού·] ἰδού V ἰδού· Γ Ald
ἰδού reliqui | τί] om. V¹ supra lin. adser. V² | φησ'] φη V φησιν
RP φησιν A Γ Θ M Vat Ald | ΔΗ.] supra lin. adser. A in ras. Θ om.
spatio relicto M || v. 122 versum in textu omisum in marg. adser.
Γ² | NL.] om. AM | λογίοις] λόγοις R λογιόσιν M || v. 123 persona-
rum notas om., sed spatiis in med. versu vacuis relictis, M | Βάκι]
β in ras. M βάκι A | ἐστι] ἐστίν: V | δὸς τὸ] δὸς μοι τὸ V || v. 124
NI.] om. AM Δη. Ald || v. 125 ΔΗ.] om. M ν^κ A | πάλαι,] πάλαι; P
v. 126 NI.] om. spat. rel. M δ^μ A | τῇ] τὴ τῇ· M || v. 127 ΔΗ.]
om. P¹ M ν^κ A | ἔνεστιν] ἔνεστι V || v. 128 NI.] om. M δ^μ A | ΔΗ.]
om. M¹ ν^κ A || v. 129 στυππειοπώλης] στυπιοπώλης R Γ¹ στυππιοπώ-
λης V στυπτιοπώλης A | γίγνεται] sic M γίνεται reliqui || v. 131 NI.]
om. RM δ^μ A | εἰς] εἰθ' R¹ in εἰς corr. R³ | ante τί notam Niciae
habet R | τοῦντεῦθεν] τοῦντ' ἐνθεν littera ν ex ν corr. R τοῦνθενδε
M¹ τὸ ἐντεῦθεν P | λέγε] ε alterum in ras. Θ² λέγω A || v. 132 ΔΗ.]
om. M ν^κ A | δεύτερος] ὁ δεύτερος R || v. 133 NI.] om. RM δ^μ A |

- ΔΗ. κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρότερος
αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται. 135
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών,
ἄρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
ΝΙ. τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου; ΔΗ. νῆ Δί'. ΝΙ. οἵμοι δείλαιος.
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος; 140
ΔΗ. ἔτ' ἔστιν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
ΝΙ. εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν; ΔΗ. εἴπω; ΝΙ. νῆ Δία.
ΔΗ. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
ΝΙ. ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν; 145
ΔΗ. ζητῶμεν αὐτόν. ΝΙ. ἀλλ' ὁδὸν προσέρεχται
ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν. ΔΗ. ὦ μακάριε

ADNOTATIO CRITICA.

v. 141 ἔστιν] Ribbeckius. — v. 143 ἐξελῶν Vels. in proecd. — v. 147 κατὰ θεὸν Cobeti conjecturam receperat Vs. in proecdosi.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

δύο] o in ras. Γ² δύο RAΘM | ante καὶ notam Niciae habet R | τόνδε] τοῦτον VPVatAld et in ras. Γ² || v. 134 ΔΗ.] om. RM
ν^ι A | ἕως ἕτερος] ἕως ἂν ἕτερος AΘ¹PVatAld ἕως ** ἕτερος Γ
v. 135 γένοιτο] γένηται P | ταῦτ'] ταῦτα A || v. 136 ἐπιγίγνεται]
ἐπιγίνεται RVPVatAld ἐπιγίγνεται Γ | δ] om. Ald || v. 137 κε-
κράκτης] καὶ κράκτης R κερράκτης A || v. 138 ΝΙ.] om. RM δῆ A |
ἦν] ἦν' R | ἄρ'] ἄρ' V² || v. 139 ΔΗ.] om. spatio vac. relicto M
ν^ι A | Δί'] δία RM | ΝΙ.] om. spatio relicto M δῆ A | δείλαιος]
δείλαος RA || v. 140 οὖν ἂν] ἂν, οὖν M | ἔτι] om. R | πώλης εἷς]
πώλης ἀνὴρ εἷς AΘ πώλης ** εἷς Γ || v. 141 ΔΗ.] om. M ν^ι A |
ἔστιν] ἔστιν V ἔστιν reliqui | εἷς] supra lin. adi. V² in ras. Γ² |
ὑπερφυᾶ] ὑπερφυᾶι V sed lemma scholii ὑπερφυᾶ || v. 142 ΝΙ.] om.
M δῆ A | τίς] τί M¹ | ΔΗ.] om. spat. vac. rel. M ν^ι A | ΝΙ.] om.
RM δῆ A | verba νῆ δία unum versum efficiunt M || versum 143 in
textu omisum in marg. adser. R² || v. 143 ΔΗ.] om. RM ν^ι A |
ἀλλαντοπώλης] αλντο in ras. sed a m. 1 Θ | ἐξολῶν] ἐξελῶν R || v. 144
ΝΙ.] om. M δῆ A || v. 146 ΔΗ.] om. M ν^ι A | ζητῶμεν] ζητῶ μὲν
V | ΝΙ.] om. VM rasura trium fere litterar. Γ δῆ A || v. 147
κατὰ θεῖον] καταθείων R | ΔΗ.] om. RVAΘM

ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὃ φίλτατε,
ἀνάβαινε σωτήρ τῇ πόλει καὶ νῦν φανείς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ

τί ἐστι; τί με καλεῖτε; ΔΗ. δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ 150
ὡς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.

ΝΙ. ἴθι δὴ, κάθελ' αὐτοῦ τοῦλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.

ΔΗ. ἄγε δὴ σὺ κατὰθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί· 155
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.

ΑΛΑ. ἰδοὺ· τί ἐστίν; ΔΗ. ὃ μακάρι', ὃ πλουσίε,
ὃ νῦν μὲν οὐδείς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας·
ὃ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

ΑΛΑ. τί μ', ὠράθ', οὐ πλύνειν ἔας τὰς κοιλίας 160
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾶς;

ΔΗ. ὃ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.

τὰς στίχας ὀρᾶς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν; ΑΛΑ. ὀρῶ.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 159 Ἀθηνῶν] Dawesius. Ἀθηνέων e Bergkii (vel Bernhardyi) coniectura scripserat Vs. in proecdosi. — v. 163 λεῶν voluit Cobetus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 148 ἀλλαντοπῶλα] ἀλλαντοπώλα R V A Θ M Ald ἀλλαντοπώλης P || v. 149 νῦν] νῶν R V¹ Θ¹ M¹ V at νῶν V² A νῶ*ν M || v. 150 ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ] om. A | ΔΗ.] om. R M νῖ A | δεῦρ'] in ras. Γ² | ἔλθ'] ἐλθὲ R ἔθ' Θ P | πύθῃ] πύθει V || v. 151 ὡς] ὡς δ' Γ | εὐτυχῆς] εὐτυχεῖς V at | εἶ] ex εἶς ut vid. corr. V² || v. 152 ΝΙ.] om. R A M | τοῦλεόν] τὸν λεών A || v. 153 ἀναδίδαξον αὐτὸν] αὐτὸν ἀναδίδαξον A Γ¹ αὐτὸν om. Θ || v. 154 δ'] δε R | προσκέψομαι] sic P M¹ Ald Su lemm. schol. V προσσκέψομαι reliqui || v. 155 ΔΗ.] om. M Θε i. e. θεράπων R || v. 157 ΑΛΑ.] om. M | ἐστίν] ἐστι Γ Ald | ΔΗ.] om. R om. spat. relict. M supra lin. adser. Θ | μακάρι'] Ald μακάριε codd. || v. 158 δ'] in ras. Γ² δὲ R A Θ || v. 159 Ἀθηνῶν] Ἀθηναίων codd. (et Su v. ταγός) || v. 160 ΑΛΑ.] om. M || v. 161 τε] om. M | ἀλλᾶντας] ἀλλάντας R P M¹ ἄλλαντας Θ | καταγελᾶς] καταγελαῖν R || v. 162 ΔΗ.] om. M | δευρὶ] δεῦρο Δ² V at Ald δεῦρο νῦν V P Γ² M¹ δευρὶ νῦν M² || v. 163 τὰς στίχας] τοὺς στίχους A | τὰς τῶνδε] τὰς om. R A Γ¹ Θ P supra lin. adser. Γ² γε τῶνδε V at Ald | ΑΛΑ.] om. A M | ὀρῶ insequenti versui adi. A Γ¹ Θ¹ M

- ΔΗ.* τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός· 165
βουλὴν πατήσεις καὶ στρατηγούς κλαστιάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις.
- ΑΛΛ.* ἔργω; *ΔΗ.* σὺ μέντοι· κοῦδέπω γε πάνθ' ὀρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι καπὶ τοῦλεον τοδὶ
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ. 170
- ΑΛΛ.* καθορῶ. *ΔΗ.* τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς ὀλκάδας;
ΑΛΛ. ἔρωγε. *ΔΗ.* πῶς οὖν οὐ μέγας εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν
τὸν δεξιόν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Καρχηδόνα.
- ΑΛΛ.* εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι; 175
ΔΗ. οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρνεται.
γίγνει γάρ, ὥς ὁ χρησμὸς οὕτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. *ΑΛΛ.* εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐργῶ
ἀλλαντοπώλης ὦν ἀνὴρ γενήσομαι;
- ΔΗ.* δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας, 180

ADNOTATIO CRITICA.

v. 167 *λαικάσει* Vs. in proecd. — v. 173 *παράβαλ'* Vs. in proecd. —
v. 174 *Χαλκηδόνα* conl. Palmerius, *Καλχηδόνα* Boeckhius Dindorfius
alii. — v. 177 *γίγνει γὰρ ὅντως*, ὡς ὁ χρησμὸς σοι λέγει Kockius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 164 *ΔΗ.*] om. sp. vac. rel. *AM* | ἀρχέλας] una litt. erasa
ante *ς* *Θ* *ς* in ras. *Γ*² ἀρχέλαος *A* | ἔσει] ἔση *Γ*² *M* ἔση *Θ* || v. 165
τῆς ἀγορᾶς] *ς* prius et *ἀ* in ras. *Γ*² | πυκνός] πυκνός *A* *Γ*² *Θ*² *Vat* γρ.
πυκνός (sic) superscr. *Γ*² || v. 166 στρατηγούς] *γ* in ras. *Γ* | κλαστιά-
σεις] κλαστήσεις *A* κλαστήσεις ex βλαστήσεις corr. *Θ*¹ κλαστιάσεις *Θ*² ||
v. 167 φυλάξεις] *φ* in ras. *Γ* | λαικάσεις] *αι* in ras. *M* λαικάσει*
(ras. del. *ς*) *V* || v. 168 *ΔΗ.*] om. spat. rel. *M* | una litt. post κοῦ-
δέπω erasa *M* || v. 169 τοδὶ] *τ* in ras. *Γ*² ποδὶ *Θ*¹ ποδί· *A* ||
v. 171 *ΑΛΛ.*] om. *M* | *ΔΗ.*] om. spat. rel. *M* | τί δαί;] τί δαί·
V *Γ* τί δαί *A* *Θ* *Ald* τί δὲ *M* τί δε *RP* || v. 172 *ΑΛΛ.*] om. *M* |
ΔΗ.] om. *M* supra lin. adi. *A* | οὐ] om. *V* in ras. *Γ* || v. 173 παρά-
βαλλ' sic *R* *Ald* παράβαλ' reliqui | εἰς] *ς* in ras. *V*² εἰς τὴν *M* ||
v. 175 sqq. omissae sunt notae personarum omnes in *M* usque ad
vers. 255 κλέων. ᾧ γέροντες || v. 175 εὐδαιμονήσω δ'] sic *R* εὐδαι-
μονήσω γ' reliqui || v. 177 γίγνει] *η* super *ει* scrips. *Θ*² γίγνη *P*
γίννη *R* | γὰρ ὥς] γὰρ ὅντως ὥς *R* | ὁ] om. *Γ*¹ adi. *Γ*² || v. 180 τοι]
om. *Θ* | γίγνει] *η* supra *ει* scr. *Θ*² γίγνη *A* γίγνη *P* γίνη *R* γίνη
superscr. *Γ*²

δτιν̄ πονηρὸς κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.

ΑΑΑ. οὐκ ἄξιῶ ᾿γὼ ᾿μαντὸν ἰσχύειν μέγα.

ΔΗ. οἷμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαντὸν οὐ φῆς ἄξιον;
ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαντῶ καλόν.

μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; ΑΑΑ. μὰ τοὺς θεοὺς, 185
εἰ μὴ ᾿κ πονηρῶν γ'. ΔΗ. ὦ μακάριε τῆς τύχης,
ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ΑΑΑ. ἀλλ', ὦγάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι
πλὴν γραμμᾶτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.

ΔΗ. τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. 190
ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
ἂ σοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.

ΑΑΑ. πῶς δῆτ' α φησ' ὁ χρησμός; ΔΗ. εὖ νῆ τοὺς θεοὺς 195
καὶ ποικίλως πῶς καὶ σοφῶς ἡνιγμένος.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 193 ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν ἤκει· μὴ παρῆς conī. Herwer-
denus, ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν ἤκεν· ἀλλὰ μὴ παρῆς ἂ σοι διδόασιν
ἐν λογίοις θεοί conī. Meinek. — v. 195 πῶς δῆ; τί φησ' conī. Mei-
nek. — v. 196 ἡνιγμένα e Meinekii coniectura dederat Vs. in proecdosi.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 181 κἀξ] α in ras. Θ || v. 182 ᾿γὼ ᾿μαντὸν] γέ ᾿μαντὸν Θ¹
γ' ἔμαντὸν Su (v. ἄξιῶ) | ἰσχύειν] sic RM Su (v. ἄξιῶ) ἰσχύσειν V
ἰσχύσειν ΑΓ¹ (superser. γρ. καὶ χωρὶς σ Γ³) Θ Vat ἰσχήσειν Ald ἰσχύ-
σαι P || v. 183 ἔσθ'] ἔσθ' V¹ Θ P | οὐ supra lin. adser. A | φῆς]
φῆς V¹ φῆς Γ¹ φῆς ΑΘPMAld || v. 184 ξυνειδέναι] συνει-
δέναι A | σαντῶ] σαντὸν M¹ || v. 185 εἶ] εἰ ΑΘ¹ | ΑΑΑ.] om.
spat. vac. rel. M || v. 186 εἰ μὴ ᾿κ] εἰ μὴκ' R εἰμὴκ M εἰμ' ἐκ P
εἰμ' ἐκ VatAld | γ'] γε RAΘ | ΔΗ.] om. spat. rel. R spat. non
rel. M | μακάριε] μακάριος V¹ || v. 187 ὅσον] οἷον ΑΓΘPMAld
οἷον V γρ. καὶ ὅσον adser. V² Γ² | εἰς] ἐς M || versum 190 in textu
omissum adiecit in marg. A² inter lineas Θ² || v. 190 μόνον σ'] sic
solus R, σε μόνον ceteri | ἔβλαψεν] in scribendo omissum supra lin.
adi. Θ | καὶ] om. Θ || v. 192 ἐστὶν] ἔστιν M || v. 193 βδελυρόν] βδε-
λυρόν R V¹ || v. 194 διδόασ'] rasura post σ et apostr. a man. 2 Γ
διδόασιν RAΘM || v. 195 δῆτ' α] δῆτα codices (δῆτα, M) | φησ'] φήσ'
ex φῆσ' corr. R φηῖσ V¹ φῆισ V² φῆσ' ΓΘP φῆσ' A φῆσ M φῆσ'
VatAld | ΔΗ.] om. spat. vac. rel. M || v. 196 σοφῶς] sic RMSu
(v. ἡνιγμένος) σαφῶς reliqui

Ἄλλ' ὁπότεν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχήλης
 γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἵματοπώτην,
 δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη,
 κοιλιοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει, 200
 αἶ' κεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἔλονται.

ΑΛΛ. πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.

ΔΗ. βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἐσθ' οὐτοσί.

ΑΛΛ. τί δ' ἀγκυλοχήλης ἐστίν; ΔΗ. αὐτό που λέγει·

ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει. 205

ΑΛΛ. ὁ δράκων δὲ πρὸς τί; ΔΗ. τοῦτο περιφανέστατον.

ὁ δράκων γὰρ ἐστὶ μακρὸν ὃ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν·

εἶθ' αἵματοπώτης ἐσθ' ὃ τ' ἀλλᾶς χῶ δράκων.

τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον

ἤδη κρατήσειν, αἶ' κε μὴ θαλφθῇ λόγοις. 210

ΑΛΛ. τὰ μὲν λόγι' αἰκάλλει με· θαυμάζω δ' ὅπως

ADNOTATIO CRITICA.

v. 201 αἶ' κα Vs. in proecd. — v. 204 ἐστί; OIK. Δ τοῦτό που Vs. in proecd. — v. 207 ὃ τ' ἀλλᾶς αὖ] correxit Dawesius. — v. 210 κῶδει κρατήσειν coni. Göttingius. — αἶ' κα Meinekii coniecturam receperat Vs. in proecd. — θελχθῇ van d. Sande Bakhuyzen.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 197 ἀγκυλοχήλης] sic ΓΜ² ἀγκυλοχείλης reliqui (et Su) || v. 198 αἵματοπώτην] αἵματοπότην V (et lemm. schol. V) ΑΓΘ αἵμοτοπώτην Μ || v. 199 ἦ] om. P || v. 200 κοιλιοπώλησιν] κοιλιοπώλησι V κοιλιοπώλησι Ald κοιλιοπώλοισιν P κυλιοπώλοισιν A | κῦδος] κύδος V A Θ | ὀπάξει] ὀπάξει· ΓΡ || versum 201 om. ΑΓ¹Θ¹ adscr. in marg. Γ² inter lineas Θ² || v. 201 κεν] sic Vat Ald κε VΓΘΡΜ κα R | πωλεῖν] πωλῇ Θ | ἀλλᾶντας] ἀλλάντας R VΓΘΜ | μᾶλλον] om. R | ἔλονται] ἐλλονται V¹ || v. 202 με om. R || v. 203 ἐσθ'] ἐστὶν R || v. 204 ἀγκυλοχήλης] sic Μ² ἀγκυλοχείλης reliqui | ΔΗ.] om. spat. vac. rel. Μ || v. 205 ὅτι] ὅτ' ΑΘ || v. 206 ΔΗ.] om. spat. vac. rel. Μ || v. 207 ὁ ante δράκων om. Μ | ὃ τ' ἀλλᾶς] ἀλλᾶς τ' R Θ Ald ἀλλᾶς τ' VΓ (ἄς τ' in ras. a Γ²) ΡΜ ἀλλᾶς τ' Α || v. 208 εἶθ'] εἶθ' R | αἵματοπώτης] αἵματοπότης V (et lemm. schol. V) Γ²ΘΡ | ἔσθ'] ἐστὶν R P Ald ἐστὶν· Μ | ἀλλᾶς] ἀλλᾶς V¹ ΑΓΡ ἀλλᾶς Μ | χῶ] χ' ὁ Θ || v. 209 φησι] φασὶ ΑΘ || v. 210 αἶ'] ἄ Α ἄ Θ¹ || v. 211 λόγι' αἰκάλλει] sic Μ Ald αἰκάλλει Su λόγια αἰκάλλει R λόγια 'καλ*εἶ V λόγια καλεῖ ΑΘ λόγι ἀκάλλει Ρ λόγι ἀκάλλει Γ (ἄλλε in ras. a Γ² quae etiam spiritum supra α posuit)

τὸν δῆμον οἶός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.

- ΔΗ. φανλότατον ἔργον· ταῦθ' ἔπερ ποιεῖς ποίει·
 τάραττε καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ πράγματα
 ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰὲ προσποιοῦ, 215
 ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικῶς.
 τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσσεστι δημαγωγικά·
 φωνὴ μιὰρά, γέρονας κακῶς, ἀγόραιοις εἰ·
 ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν αἰ δεῖ·
 χρησιμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πνυθικόν. 220
 ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμῳ·
 χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα. ΑΑΑ. καὶ τίς ξύμμαχος
 γενήσεται μοι; καὶ γὰρ οἱ τε πλούσιοι
 δεδίασιν αὐτὸν ὃ τε πένης βδύλλει λεῶς.
 ΔΗ. ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι 225
 μισοῦντες αὐτόν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
 καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε κἀγαθοί,
 καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 213 ταῦθ'] Lentingius. — vm. 215 delendum censuit Kockius, post vm. 215 versum unum excidisse suspicatus est Ribbeckius, versum 216 transponi ante v. 215 iussit Reifferscheidius. — v. 216 μαγειρικῶς] Lentingius. — vm. 219 auctore Bergkio spurium iudicaverunt Kockius et Velsenus. — vv. 227. 228 tamquam spurios notaverunt Bambergius et Oerius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 212 οἶός τ'] οἶός τε (οἶ ex οἶ corr.) V οἶος τε Γ² οἶος omissio τ' M | ἐπιτροπεύειν εἴμ' sic RM (εἴμ' R εἴμ' M) εἴμ' (vel εἴμ') ἐπιτροπεύειν reliqui || v. 213 ταῦθ'] ταῦθ' codices | ποιεῖς ποίει] P ποιεῖς ποίει ceteri || v. 214 τάραττε] τάρατι P || versum 215 om. R. versu enim 214 in R pagina 78^r finitur, a qua pagina nulla amplius leguntur scholia in Equitibus, ut non mirum sit correctorem non supplevisse versum omissum || v. 215 αἰεῖ] αἰεὶ ΓP Ald | προσποιοῦ] προσποοῦ ΑΓΘ | post προσποιοῦ interpungunt, PM. Θ : Γ || v. 216 μαγειρικῶς] μαγειρικοῖς codices || v. 217 δημαγωγικά] μαγειρικά Γ in textu; hoc deletο superscr. γρ. δημαγωγικά Γ¹ γρ. μαγειρικά Γ² || v. 218 κακῶς] κακός PAld | ἀγόραιοις] ἀγοράιος V A Θ M Ald ἀγόραῖος Γ || v. 219 ἅπαντα πρὸς] ἅπαντα ** πρὸς (eras. τὰ ut vid.) V ἅπαντα τὰ πρὸς Γ² Ald || v. 222 χῶπως corr. ex ὅπως M | ἀμυνεῖ] εἰ in ras. Γ² ἀμύνει ΑΘΜ || v. 224 βδύλλει] βδύλη M βδέλλει Α || v. 225 ΔΗ.] ν² Α | ἱππῆς] ἱππῆς M ἱππῆς Ald ἱππεῖς V (et lemm. schol. V) ΑΓ (ι et ει in ras. a Γ²)

καὶ γὰρ μετ' αὐτῶν, ᾧ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γὰρ ἔστιν ἐξηκασμένος. 230
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελεν
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ΑΛΛ. οἶμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ

οὐ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαίρήσεται, 235
ὅτιν' πλὶ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολείσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαιρωτάτω.

ΔΗ. οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς; ὦ γεννᾶδα 240
ἄλλαντοπῶλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.

ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρὸς. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι', οὐκ ἔλατε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας; —
ἄνδρες ἐγγύς· ἄλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δηλὸς αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων. 245
ἄλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 234 isiciario dedit K. F. Hermannus, Demostheni continuari iussit Beerius. — v. 239 ἀπολείσθον, ἐξαπολείσθον coni. Meinekius. — v. 242. 243 ὦ Σίμων καὶ Παναίτι' Blaydesius. — verba ὦ Σίμων — κέρας a choro nondum conspicuo post scaenam pronuntiata esse putat Kaehlerus. — v. 244 ἄνδρες] Dindorfius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 230 ἐξηκασμένος] ἐξεκασμένος *Su Ald* || v. 231 αὐτὸν οὐδεὶς] οὐδεὶς αὐτὸν *R* | ἤθελεν] ἠθελε *R* ἤθελε *Θ¹ PM Ald* || v. 234 ΑΛΛ.] Niciae personam praefigunt codices || v. 235 χαίρήσεται] χαρήσεται *R* χαρήσεται *P¹* χαίρήσεται *P²* || v. 236 ξυνόμνυτον] sic solus *R* ξυνόμνυτον ceteri || v. 238 ἔσθ'] *RM* ἔστιν reliqui || v. 239 ἀπολείσθον ἀποθανεῖσθον] ἀπολείσθον ἀπολείσθον *R* | μιαιρωτάτω] μιαιρωτάτω *R* || v. 240 ἐν τισι δὲ οἱ δύο στίχοι οὐκ ἔγκνυνται. schol. | ΔΗ.] Θε *R* νῦν *A* || v. 241 ἄλλαντοπῶλα] ἄλλαντοπῶλα *RAΘM* ἄλλαντοπόλως *P* || v. 242 versui notam allantopolae praef. *R* | ἱππῆς] ἱππῆς *M* ἱππῆς *Ald* ἱππεῖς *AΘ²* | παραγένεσθε] παρὰ γίνεσθε *V* παραγίνεσθε *ΑΓΘ* παραγίνεσθε *PM Ald* || v. 243 Παναίτι'] παι ναίτι *R* | πρὸς] καὶ lemm. schol. *V* || v. 244 versui praefigunt Θε *R* δὴ *A* | ἄνδρες] ἄνδρες codices | ἄλλ'] om. *M* | κἀπαναστρέφου] κἀπαναστρέφου *P* || v. 246 ποιοῦ] sic solus *P* ποοῦ reliqui ||

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιπρόστρατον
καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὐτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας. 250
ἀλλὰ παῖε καὶ δίδωκε καὶ τάραττε καὶ κύνα,
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
ἄσπερ Εὐκράτης ἔφενγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ΚΑ. ὦ γεροντες ἡλιασταί, φράτερες τριωβόλου, 255
οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγῶς καὶ δίκαια κᾶδικα,
παραβοηθεῖθ', ὥς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

ΧΟ. ἐν δίκη γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις,
κἀποσυνάξεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν
ὅστις αὐτῶν ὤμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων, 260
κἂν τιν' † αὐτῶν γυνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 250 τῆς ἡμέρας non intelligo. An χρόσημέραι? — v. 255 φράτε-
ρες] Dindorfius. — v. 259 τοὺς ὑπηκόους coni. Herwerdenus. — v. 260 ἢ
πέπων ἢ μηδέπω coni. Kockius. ἢ πέπων ἢ μὴ 'κπέπων O. Schneiderus. —
vv. 261—263 Velsenus, Brunckium secutus, post v. 265 transposuerat.
Sed sic bis idem de iisdem diceret Aristophanes (τρέμων τὰ πράγματα —
ἀπράγμον'). Rectius Kockius corruptionis sedem cognovisse videtur, cum
scholiastae explicatione edoctus in vv. 261—263 Aristophanem de sociis
loqui intelligeret, quamobrem coniecit κἂν τιν' αὐ γυνῶς τῶν ξένων
ἀπράγμον' ἀνακεχηνότα, mutatione nimis vehementi. Lenius Blaydesius:
κἦν ξένον που γυνῶς ἀπράγμον' ὄντα κ. κ. — κἂν τιν' ἀστῶν γυνῶς Tucke-
rus et Poekelius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 247 ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ] ἱππέων om. AΘMAld || v. 248
φάραγγα] prius γ in ras. Γ² φάλαγγα V φάραγκα ex φάραγκα corr.
lemm. schol. V φάρυγγα Su (v. παίει) | χάρυβδιν] χαρύβδην V² |
ἀρπαγῆς] ἧς in ras. Θ ἀρπαγῶν P¹ || v. 251 καὶ] ante δίδωκε om.
R | καὶ δίδωκε καὶ τάραττε] καὶ τάραττε· καὶ δίδωκε· M || v. 253 μὴ
'κφύγη] 'κ in ras. Γ² Θ² μὴ κφύγη R μὴ ἡφύγη V μὴ 'κφύγη A
μὴ κφύγη M || v. 254 ἄσπερ] ὥσπερ Θ¹ (γρ. ἄς superscr. Θ²) | ἔφενγεν]
sic Su (v. εὐλαβοῦ et τὰς ὁδοὺς οἶδεν) ἔφηνγεν codd. | εὐθὺ] in ras.
Γ² || v. 255 φράτερες] φράτορες R V Γ Θ² PMAld Su (v. ἡλιασταί) φά-
τορες A Θ¹ || v. 256 οὓς] οἷς A οὓς Θ¹ || v. 257 παραβοηθεῖθ'] παρα-
βοηθεῖσθ' RM βοηθεῖσθ' Su (v. ξυνωμοτῶν) || v. 258 ΧΟ.] om. M ||
v. 260 ἐστιν] ἐστὶ· V || v. 261 κᾶν] superscr. Γ² κ' ἦν R κ' ἦν' V

καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου, διαλαβὼν, ἀγκυρίσας,
εἴτ' ἀποστρέψας τὸν ὤμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας.
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὰ πράγματα. 265

ΚΑ. ξυνεπείκεισθ' ὑμεῖς; ἐγὼ δ', ὦνδρες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἰστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

ΧΟ. ὡς δ' ἀλαζῶν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἷ' ὑπέρχεται
ὥσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς κᾠκοβαλικεύεται; 270
ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτηρὶ πεπλήξεται·

ἦν δ' ὑπεκκλίνη γε δευρί, πρὸς σκέλος κυρηβάσει.

ΚΑ. ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὅφ' οἷων θηρίων γαστριζομαι.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 262 διαλαβὼν] Casaubonus. — ἠγκυρίσας Brunckius. — v. 263 ὤμον Vossius. — ἐνεκολήβασας] Bentleius Hesychium secutus. — v. 264 καὶ σποδεῖς conl. Meinekius, καὶ πέκεις vel ξυρεῖς Kockius. — v. 268 ἰστά-
ναι] Elmsleius. — v. 270 κᾠκοβαλικεύεται] Brunckius (κ' ἐκκοβαλικεύεται
Toupius). καὶ κοβαλικεύεται Kockius. γέροντας ὄντας καὶ κοβαλικεύεται
Porsonus. — v. 271 νικᾷ corruptum esse vidit Blaydesius, qui conl. ταύτῃ
γε νεύσῃ vel ταύτῃ φέρεται. — v. 272 ἦν δ' ὑπεκκλίνη γε, δευρὶ πρὸς
Bernhardyus. — post vm. 273 aliquid excidisse vidit Sauppius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

κῆν ΑΓ¹ΘΡΜ κῆν Ald | ἀπράγμον' ἀπράγμονα R | ὄντα] om.
R | καὶ] om. Γ¹ supra lin. adi. V² || v. 262 χερρονήσου] qro in ras.
Γ² | διαλαβὼν] διαβαλὼν (vel διαβαλὼν) codd. (et Su v. ἀγκυρίσμα) |
ἀγκυρίσας] γκ in ras. Γ² || v. 263 ἐνεκολήβασας] ἐνεκολάβησας R V Γ
(ἐ in ras. a Γ²) Θ² ΡΜ (βι supra βη ser. Μ²) Ald Su (v. ἀγκυρίσμα)
ἀνεκολάβησας Α Θ¹ || v. 264 ὅστις ἐστὶν] ὅς ἐστιν Θ ὅς ἐστιν Γ || v. 266
ΚΑ.] om. Μ | ξυνεπείκεισθ' ξυνεπικεῖσθ' R ξυνεπίσκεῖσθ' Α ξυνη-
πίκεισθ' Ρ¹ | ὦνδρες] ἄνδρες R || v. 267 ἔμελλον] ἔλεγον R V¹ | ὡς
Μ || v. 268 ἰστάναι] ἐστάναι codd. | ἀνδρείας] ἀνδρίας ΓΡ || v. 269
ΧΟ.] om. Μ ἱππεῖς Α | μάσθλης] σ prius in ras. Θ | οἷ'] apostr.
adi. V² Θ² | ὑπέρχεται] ἐπέρχεται Μ || v. 270 ἡμᾶς] om. R | κᾠκοβα-
λικεύεται] ἐκκοβαλικεύεται codd. (etiam Su v. ὑπέρχεται) || v. 271
ταυτηρὶ] ταύτῃγε Μ² || v. 272 ἦν δ' ὑπεκκλίνη] ἦν δ' ἐκκλίνη R εἰ
δ' ἐκκλίνει (ἐκκλῖνοι cod. Α ἐνκλίνει cod. V) Su (v. κυρηβάσει) | γε]
γε, Α γε* Γ | δευρί.] δευρὶ R V Α Θ δευρὶ, ΡΜ Ald | πρὸς σκέλος] τὸ
σκέλος R πρὸς κέλος V¹ πρὸς del. et in marg. adser. πᾶν(?) τὸ
Ρ² | κυρηβάσει] η in ras. Γ κηρυβάσει Α || v. 273 ΚΑ.] om. Μ |
δῆμ' δῆμ' Μ | γαστριζομαι] γαστριζομαι Ρ¹

XO.

καὶ κέκραγας, ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφει;

ΚΑ. ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτα τρέφουμαι. 275

XO. ἀλλ' ἐὰν μὲν τόνδε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλά σοι
ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθῃ σ', ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΚΑ. τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ ὕδεικνυμι, καὶ φῆμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

ΑΑΑ. καὶ μὰ Δία κῆρωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ 280
εἰσδραμῶν εἰς τὸ πρυντανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.

ΔΗ. νῆ Δί', ἐξάγων γε τὰ πόρρηθ', ἄμ' ἄρτον καὶ κρέας
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἤξιώθη πώποτε.

ΚΑ. ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 274 ὥπερ coni. Kockius. — v. 275 Cleoni dedit Bergk. — v. 276 μὲν τόνδε] Porsonus. — τήνελλά σοι Kockius. τήνελλ' ἔσει Porsonus. τήνελλάσει Meinek. — v. 277 παρέλθῃ σ'] priusquam in cod. M repperitur, coni. Bergk. — v. 278 ὕδεικνυμι] Dindorf. ex scholiis. — v. 281 εἰσδραμῶν ἐς Vels. in proecd. — versus 282. 283 choro tribuunt Beerius et Kaehlerus. — v. 282 ἐξάγων] Porsonus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 274 XO.] om. M | κέκραγας] supra γας Γ² ser. ὡς | ὥσπερ] ὅσπερ Ald | ἀεὶ] αἰεὶ Ald | καταστρέφει] R καταστρέφεις ceteri || v. 275 ΚΑ.] om. M isiciarii nota est in reliquis | ἀλλ' ἐγὼ σε] ἀλλὰ ὁ γὼ σε M ἀλλ' ἐρωγέ σε Γ¹ | βοῇ] οῇ in ras. Θ β in ras. M | πρῶτα] R πρῶτον ceteri (πρῶ in ras. Θ) || v. 276 XO.] om. M | μὲν τόνδε] μέντοι γε codd. (οι γ in ras. Θ) | τῇ βοῇ] om. R | τήνελλά σοι] τήνελλος εἰ codd. (et Su v. τήνελλα) || v. 277 ἀναιδεία] ἀναιδία V¹ | παρέλθῃ σ'] παρέλθῃ σ' M παρέλθῃς ceteri (et Su l. l.) || v. 278 ΚΑ.] om. Θ | τουτονὶ] γρ. τοῦτον Γ³ | ἄνδρ'] ἄνδρα ΑΘ | ὕδεικνυμι] δείκνυμι codd. et Su (v. ὑποζώματα) ἐνδείκνυμι lemm. schol. M Su v. 279 allantopolae notam praef. M | ταῖσι] τοῖσι ΑΘ ταῖς V¹ | Πελοποννησίων] πελοποννησίων ΘΡ || v. 280 ΑΑΑ.] δη. ΘΜ | v. 281 εἰσδραμῶν] ἐσδραμῶν R VP Ald Su (v. ἐκθεῖ et κενοί) | εἰς] ἐς R VPM Ald Su (ibid.) || v. 282 ΔΗΜ.] ὁ Θ | νῆ Δί'] νῆ δία V et lemm. schol. V | ἐξάγων] ἐξαγαγών codd. (ἐξ expunx. Γ²) | γε] με R σε M¹ | ἄμ' ἄρτον] ἄμαρτον V¹ ΑΘ¹ | κρέας] κρέα R (et schol. VΓΘ) || v. 283 οὗ Περικλέης] οὗπερ κλέης Γ¹ Θ¹ | ἤξιώθη] ἤξιώθηεν Α | πώποτε] πώποτε M ποτέ. R || vv. 284—302 in RA sic dispositi sunt, ut in singulis lineis bini versus scripti sint, nisi quod in R v. 302 (ἱερὰς ἔχοντα κοιλίας), in A v. 300 (καὶ σὲ φανῶ τοῖς πρυνά-νεσιν) solus lineam occupat.

ΑΛΛ. τριπλάσιον κεκράξομαι σου.

285

ΚΛ. καταβολήσομαι βοῶν σε.

ΑΛΛ. κατακεκράξομαι σε κράζων.

ΚΛ. διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῆς.

ΑΛΛ. κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛ. περιελῶ σ' ἀλαξονείαις.

290

ΑΛΛ. ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.

ΚΛ. βλέψον εἰς μ' ἀσκαρδάμνκτος.

ΑΛΛ. ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.

ΚΛ. διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξει.

ΑΛΛ. κοπροφορήσω σ', εἰ † λαλήσεις.

295

ΚΛ. ὁμολογῶ κλέπτειν, σὺ δ' οὐχί.

ΑΛΛ. νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,

κἀπιορκῶ γε βλέπόντων.

ΚΛ. ἀλλότρια τοῖνυν σοφίζει,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 290 ἀλαξονείαις] Elmsleius. — v. 292 ἀσκαρδαμνκτί Meinekium secutus Vs. in proecedosi. — v. 294 γρύξει] Elmsleius. — v. 295 κοπροφαγήσεις, εἰ conī. Velsenus. κοπροβολήσω σ' Blaydesius. κοπροφορῶ σ' Piccolomini. — εἰ λαλήσει Blaydesius. Certe λαλήσεις non ab Aristophane scriptum est, sed mihi glossema esse videtur verborum εἴ τι γρύξει (cf. Su. v. κοπρία), quo quid expulsum sit, nescimus. — Post vm. 299 excidisse verum talem fere: δηλὸς εἴ τις ὦν σοφιστής conī. Velsenus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

a v. 285 usque ad 297 incl. pro notis personarum lineolas habet *M* || v. 285—302 in *P* sic scripti sunt, ut singulae lineae binos versus contineant || v. 287 κατακεκράξομαι] κατακράξομαι *R* | σε] σου *V*²*A*Θ¹*PM**Ald* || v. 289 κυνοκοπήσω] κυνοσκοπήσω Θ¹ | σου] ου in ras. *M* σε lemm. schol. *V* | τὸ νῶτον] τὸ in ras. Γ² τὸν νῶτον *VPM*¹ lemm. sch. Θ τὸν νότον *R* || v. 290 ἀλαξονείαις] ἀλαξονείας codd. et *Su* (v. περιελῶ) || v. 292 εἰς μ'] εἰς μ' *R* εἰς ἔμ' *VAG* Θ *PM* *Ald* *Su* (v. ἀσκαρδαμνκτί) | ἀσκαρδάμνκτος] ἀσκαρδαμνκτως *AG*¹Θ *M* ἀσκαρδάμνκτον *Su* (v. ἀσκαρδαμνκτί) ἀσκαρδαμνκτί Et. *M*. 716, 11. Lex Bachm. 1, 152 (Bekk. An. 452, 22) || v. 294 γρύξει] γρύξεις *R* *V*Γ²Θ²*Su* (v. κοπρία) γρύξεις *AG*¹Θ¹*PM**Ald* || v. 296 οὐχί.] οὐχί; *M* *Ald* || v. 297 διαιορῶσιν ἀπὸ τοῦ νῆ τὸν Ἑρμῆν τοὺς τρεῖς στίχους. οἱ δὲ τοὺς δύο συνάπτουσιν. schol. *M* || v. 298 versui Cleonis notam praefigunt *R* *V*ΓΘ *P* || v. 299 isiciario datur *R* *V*ΓΘ *P* pers. not. om. *M* spatio relicto *A* | σοφίζει] σοφίξῃ *MSu* (v. σοφιστής) σοφί^ηζει Θ

καὶ φανῶ σε τοῖς πρυτάνεσιν, 300
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν † ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

ΧΟ. ὦ μιὰρὲ καὶ βδελυρὲ κρᾶκτα, τοῦ σοῦ θράσους 305
πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία,
καὶ τέλη καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὦ
βορβοροτάραξι καὶ
τὴν πόλιν ἄπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς, 310
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφενκας βοῶν,
ἀπὸ τῶν πετρῶν ἔνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν.

ΚΑ. οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλοι καττύεται.

ΑΑΑ. εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα, 315
303—313 = 382—396.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 300 καὶ φανῶ σε] Porsonus, καὶ σε φαίνω Burgesius. — v. 301 ἱερὰς G. Hermannii coniecturam receperat Vs. in proecd., sed ἱερὰς omnino non quadrat in loci sententiam et glossa videtur esse, quae olim ad τῶν θεῶν adscripta, deinde in textum irrepsit, expulso vocabulo genuino (an τὰς αἰς?). — v. 304 κρᾶκτα] Meinekius (κράκτα Dobraeus). καὶ κατακεκρᾶκτα G. Hermannus. καὶ κερκράκτα σοῦ θράσους Bergkii. — v. 312 ἐκκεκώφενκας Porsonum secutus Vs. in proecd. — v. 313 τῆς πέτρης coni. Dobraeus conl. v. 754. — θυννοσκοπῶν — Vs. in proecd., cum non finita sit sententia, interrumpente Cleone. θυννοσκοπεῖς Kockius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 300 ante versum Cleonis nota est *RVΓΘ* | καὶ φανῶ σε] καί σε (καὶ σε *R* καὶ σὲ *ΑΓΘ*) φανῶ codd. || v. 301. 302 in *ΑΓΘΡΜ* unum versum efficiunt, in *VR* v. 301 desinit voce θεῶν, v. 302 incipit voce ἱερὰς || v. 301 ante versum erat nota allantopolae, sed deleta est *R* | ἀδεκατεύτους τῶν] ἀδεκατεύτῶν *R* || verba in vv. 303—311 ita disposita sunt, ut singuli versus finiantur vocibus: βδελυρὲ καὶ | πλέα | γραφαὶ | βορβοροτάραξι καὶ | ἀνατετυρβακώς *R* (sed spatio relicto post ἐκκλησία· et in media voce ἡ μῶν) — βδελυρὲ καὶ (βδελυρὲ *Ald.*) | θράσους | πλέα | ἐκκλησία | γραφαὶ | ὦ | βορβοροτάραξι καὶ (βορβοροτάραξι *M*) | ἄπασαν ἡ- | ἀνατετυρβακώς *VMald* — θράσους | ἐκκλησία | ὦ | ἄπασαν ἡ- | ἀνατετυρβακώς *ΑΓΘΡ* || v. 304 κρᾶκτα] καὶ κράκτα *ΑΓ¹Θ¹* καὶ κερκράκτα *RVΓ²ΡΜald* καὶ κερκράκτα *Θ²* || v. 305 γῆ] γῆ *V* η γῆ *R* || v. 309 βορβοροτάραξι] βορβοροτάραξι *A* || v. 312 ἐκκεκώφενκας] sic *ΑΓ¹Θ¹* ἐκκεκώφηνκας *RV²Γ²Θ²Μald* ἐκεκώφηνκας *P* ἐκκεκώφησας *V¹* et lemm. schol. *V* ἀνακεκώφηνκας *Su* || v. 313 πετρῶν] πέτρων *ΑΓ¹Θ¹* | φόρους] πόρους *M* | θυννοσκοπῶν] θυννο in ras. *Θ* θυνοσκοπῶν *P* || v. 314 τοῦθ' τοῦτο· *R* || v. 315 κάττυμ'] κάττυμα *Θ* | χορδεύματα] τὰ χορδεύματα *Θ* ||

ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέσμα μοχθηροῦ βοῦς
τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχύ,
καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δογμαῖν.

ΔΗ. νῆ Δία καὶ τοῦτ' ἔδρασε ταῦτον ὥστε καὶ γέλων
πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν. 320
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟ. ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνῃ προστατεῖ δητόρων; 325
ἢ σὺ πιστεύων ἀμέργεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὢν· ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος.

322—334 = 397—408.

ADNOTATIO CRITICA.

versus 319—321 choro tribuunt Beerius Kaehlerus, Niciae Elmsleius. — v. 319 νῆ Δι Dindorfius. καὶ τοῦτ' ἔδρασε ταῦτον νῆ Δι' transp. Velsenus in proecd. Porsonum secutus. καὶ νῆ Δι' αὐτὸ τοῦτ' ἔδρασεν Elmsleius. νῆ Δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἔδρασεν vel νήχι καὶ τοῦτ' ἔδρασε Meinekius. — v. 319 καὶ γέλων Elmsleius — v. 320 παρασχεθεῖν Elmsleius. — v. 325 τῶν delevit Bentleius. — v. 326 ἀμέργεις Bothius. ἀμέργει Kockius. — v. 327 ὁ δ' Ἴπποδάμου σε λείβεται coni. Velsenus. ὁ δ' Ἴπποδάμου

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 316 ὑποτέμνων] ο in ras. Γ² ὑπερτέμνων ΑΘ¹ γρ. ὑπο superser. Θ² ὑποτεμὼν Su (v. μοχθηρία) || v. 317 ἀγροίκοισιν] ἀγροίκοισι codd. (ἀγροίκοις lemm. schol. V) | πανούργως] πανούργος M¹ lemm. sch. V || v. 318 φορῆσαι] γρ. φθάναι superser. M | δυοῖν] δυεῖν ex δυοῖν corr. R δυεῖν Γ δυοῖν Θ | δογμαῖν] αἷ in ras. a Γ² qui superser. γρ. καὶ δραγμαῖν || v. 319 ΔΗ.] om. M | νῆ Δία] νῆ Δία R καὶ νῆ Δία reliqui | καὶ γέλων] κατάγελων codd. (κατάγελον Θ) || v. 320 δημόταισι] δημόταις ΑΓ¹Θ | καὶ φίλοις] καὶ in ras. Γ² καὶ τοῖς φίλοις V ΑΘΡΑld | παρασχεθεῖν] παρασχέθειν R V^ε ΓΘΡΑld πασχέθειν Α παρασχέθην M || v. 321 Περγασῆσιν] περγασῆσιν R περγασῆσι V περγασῆσιν ΓΑld | ἔνεον] ἔναιον R || versuum 322—327 descriptionem exhibeo, quae est in RΑΓΘΡ (nisi quod v. 322 desinit in ἀναίδειαν in RΓ¹, in ἀναίδει- in ceteris, et in medio versu R dirimit ἀπαρ. χης et signo ÷ super η in μόνῃ v. 324 picto spatium relinquendum fuisse indicat). In V verba sic disposita sunt, ut singuli versus finiantur vocibus: ἀπ' ἀρ- | ἀναίδει- | μόνῃ | δητόρων | καρπίμους | Ἴπποδάμου | θεώμενος — in MΑld sic: ἀπ' ἀρ- | ἀναίδειαν (ἀναί- Ald) | μόνῃ | δητόρων | καρπίμους | θεώμενος | v. 322 ΧΟ.] om. Θ | ἄρα] ἄρα V¹Θ M¹ || v. 324 ἥπερ] littera ῆ in ras. a Γ² | προστατεῖ] προσστατεῖ Α | δητόρων] τῶν δητόρων codd. || v. 326 ἀμέργεις] ἀμέλγει R ἀμέλγεις reliqui (et Su v. ἀμέλγειν) | v. 327 Ἴπποδάμου] Ἴπποδάμος var. lect. schol.

ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺν
 σοῦ μιαιώτερος, ὥστε με χαίρειν,
 ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν, αὐτόθεν, 330
 πανουργία τε καὶ θράσσει
 καὶ κοβαλικεύμασιν.

ἀλλ' ὧ τραφεῖς ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσίν,
 νῦν δεῖξον ὥς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.

ΑΛΛ. καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὗτοσὶ πολίτης. 335

ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛΛ. μὰ Δί' ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.

ΧΟ. ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέλκη, λέγ' ὅτι κακ πονηρῶν.

ΚΛ. οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛΛ. μὰ Δία. ΚΛ. ναὶ μὰ Δία.

ΑΛΛ. μὰ τὸν Ποσειδῶ,

ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν πρῶτα διαμαχοῦμαι.

ADNOTATIO CRITICA.

μὲν (vel γε vel τοι) Bothius. ὁ δ' Ἰπποδάμου μοι O. Schneiderus. ὁ δ' Ἰπποδάμουν G. Hermannus. ὁ δ' Ἰπποδάμαντος Kockius. Sed nihil mutandum esse docuit M. Erdmannus Philol. 42, p. 199sq., cum Archeptolemus non architecti Milesii Ἰπποδάμου filius fuerit, sed Atheniensis cuiusdam ex pago Ἀργυλῇ oriundi, cuius nomen sane potuit esse Ἰπποδάμος, ut est Atheniensis Ἀρχίδαμος apud Andoc. 1, 35 Ἀρχίδαμος ap. Isae. 7, 13. — v. 333 ἄνδρες οἱ πονηροί Naberus. — v. 336 οὐκοῦν μ' ἐάσεις; ex Dobraei coniectura dederat Vs. in proecd. — vni. 339 spurium esse iudicavit Dindorfius, adsent. Vels.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 330 ὅς] ὥς A | πάρεισι] πάρεστι Θ² Ald | αὐτόθεν] ἐν-
 ταῦθα ΑΓΓ¹Θ (αὐτόθεν superscr. Θ¹ γο καὶ αὐτόθεν superscr. Γ²)
 v. 331. 332 in omnibus codd. praeter V unum versum efficiunt
 v. 331 πανουργία] ἐν adscr. Δ² ἐν πανουργία Ald || v. 332 κοβαλι-
 κεύμασιν] κοβαλικεύμασι Θ || v. 333 ὅθενπέρ εἰσιν] ὅθεν πάρεισιν
 ΑΜ | οἵπερ εἰσίν] οἵπερ εἰσι R οἵπερ εἰσι V Ald οἵπερ εἰσι P
 v. 334 σωφρόνως] σωφρόως P || versuum 335—339 ordinem eum
 exhibui qui est in R; in codd. VAIΓ¹ΘPAld ordo est hic: 335.
 336. 339. 337. 338; in M hic: 335. 338. 339. 337. 336; idem
 ordo restitutus est a Γ² litteris α—ε supra versus adscriptis: sed
 errore nescio quo deceptus supra v. 336 non modo litt. ε sed etiam
 litt. β pinxit (sic: ·β·ε·) || v. 335 ἐστιν] ἔσθ' VAIΓΘ ἔσθ' P || v. 336
 οὐκ αὖ] οὐκοῦν P | ἐάσεις] ἐάσης M | μὰ Δί' | μὰ Δία, M || v. 337
 ΧΟ.] corr. ex αλ A | ἐὰν δὲ] εἰ δὲ P || v. 338. 339 post v. 335
 ponunt ΜΓ² || v. 338 οὐκ αὖ] οὐκοῦν P | μὰ Δία prius] μὰ Δί A
 μὰ Δία; Γ οὐ μὰ Δία Ald | ΑΛΛ. posterius in textu om. in marg.
 adi. R || v. 339 post v. 336 ponunt VAIΓ¹ΘPAld | αὐτὸ] αὐτὸ τοῦτο
 VAIΓΘP | πρῶτα] πρῶτον M | διαμαχοῦμαι] διαμαχομαι σοι R

ΚΑ. οἴμοι, διαρραγήσομαι. ΑΛΛ. καὶ μὴν ἐγὼ οὐ παρήσω. 340

ΧΟ. πάρες, πάρες, πρὸς τῶν θεῶν, αὐτῷ διαρραγήναι.

ΚΑ. τῷ καὶ πεποιθῶς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἔναντα;

ΑΛΛ. ὅτιγέ λέγειν οἴος τε κάρῳ καὶ καρυκοποιεῖν.

ΚΑ. ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν σὺ πρᾶγμα προσπεσόν σοι
ῶμοσπάρρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρηστῶς. 345

ἀλλ' οἷσθ' ὅπερ πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.

εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,

τὴν νύκτα θρυλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,

ὔδωρ τε πίνων κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,

ῶον δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας. 350

ΔΗ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ

ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;

ΚΑ. ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τιν'; ὅστις εὐθύς

ADNOTATIO CRITICA.

v. 340 ἐγὼ οὐ] Bothius. σ' ἐγὼ οὐ Bentleius. — v. 342 ἔναντα] Hotibius. λέγειν ἐναντίον μου Burneius. ἐμοῦ γ' ἐναντί' εἰπεῖν Reisigius. ἐμοῦ βλέπειν ἔναντα Koekius. — v. 344 καλῶς γ' ἂν, εἴ τι πρᾶγμα προσπέσοι σοι Blaydesius. — v. 347 κατ' Ἀξένου μετοίκου Vs. in proecd. κατ' ἀξένου μετοίκου vel κατὰ ξένου ἢ μετοίκου Meinekius. κατ' ἀπροξένου μετοίκου Müller-Strübingius. κατ' ἀξίου μετοίκου Kaehlerus. — v. 349 τ' deleri iubet Cobetus. — vv. 351. 352 falso isiciario tribui ex v. 353 intellegitur, quo Cleo vel chorum vel Demosthenem compellat. Quamobrem hos versus Demostheni dedi.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 340 διαρραγήσομαι] διαραγήσομαι Γ | ἐγὼ οὐ] ἐγὼ σ' (σὲ Α σε Θ) οὐ codd. || v. 341 πάρες πάρες] πάρες πάρε Ρ πάρες semel ΑΙΔ | τῶν θεῶν] τὸν θεὸν R (ὃ in θεὸν corr. in ὦ R²) || v. 342 ΚΑ.] — Μ | πεποιθῶς] πέποιθας ΑΓ¹Θ¹ γρ. καὶ πεποιθῶς Γ² γρ. ὡς Θ² | ἔναντα] ἐναντία codd. || v. 343 ΑΛΛ.] — Μ | καρυκοποιεῖν] ΑΓ¹Θ Su (v. καρύκη) καρυκοποιεῖν R V¹ (et lemm. schol. V) Γ² Μ ΑΙΔ καρυκοποιεῖν V² Ρ || v. 344 ΚΑ.] — Μ | ἰδοὺ] ἰδοὺ V | λέγειν] λέγει Α λέγε lemm. schol. V ΑΙΔ. | καλῶς] καλλῶς V | σὺ] sic Γ σοι R τι ΑΙΔ om. reliqui || v. 345 μεταχειρίσαιο] ex μεταχειρίσαιο corr. R | χρηστῶς] χρητῶς R || v. 346 οἷσθ' ὅπερ] περ in ras. Γ² οἷσθ' ὃ μοι Α Θ Ρ ΑΙΔ | πεπονθέναι δοκεῖς] πεπονθέναι μοι δοκεῖς R V (ς ex ν corr. V²) Μ v. 348 θρυλῶν] θρυλλῶν Θ Μ ΑΙΔ | ἐν] supra lin. adi. Μ | σεαυτῷ] ἐαυτοῦ Μ || v. 349 τε] supra lin. adi. V² | τ' ἀνιῶν] γ' ἀνιῶν Α || v. 351 ΔΗ.] om. Μ allantopolae nota reliqui | νυνὶ] νῦν Θ¹ || v. 352 κατεγλωττισμένην] κατεγλωττισμένην (λ ex ν corr.) R κατεγλωττισμένην V (et lemm. schol. V) Γ κατωγλωττισμένην Ρ || v. 353 ΚΑ.] om. Μ | τιν'] Γ τίν' ceteri | ὥστις Μ

- θύννεια θερμὰ καταφαγών, καὶ ἐπιπιὼν ἀκράτον
οἶνον χοᾶ κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς. 355
- ΑΑΑ. ἐγὼ δέ γ' ἥνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν υἱέαν
καταβροχθίσας, καὶ ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
λαρυγγιῷ τοὺς φήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.
- ΔΗ. τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσίεται με,
τῶν πραγμάτων ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσει. 360
- ΚΑ. ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.
- ΑΑΑ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα.
- ΚΑ. ἐγὼ δ' ἐπεισπηδὼν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
- ΑΑΑ. ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
- ΚΑ. ἐγὼ δέ γ' ἐξέλιξω σε τῇ πυγῇ θύραξε κύβδα. 365

ADNOTATIO CRITICA.

v. 359. 360 Demostheni tribuit Engerus. — interpunctionem post με posuit, post πραγμάτων sustulit G. Hermannus. — v. 360 ἐκροφήσει] Elmsleius. — v. 364 φυσήσω Blaydesius. — v. 365 ἐγὼ δέ γ'] Brunckius. ἐξέλιξω] Porsonus. τῆς πυγῆς Vs. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 354 θύννεια] θυννεῖα Θ M Ald Su θυνεῖα AP θυννία V θυ-
νία Γ | ἐπιπιὼν] alterum πι in ras. Θ² | ἀκράτον R ἀκρατα ΑΘ
ἀκράτον V Γ P M Ald Su (v. θυννεῖα) || v. 355 χοᾶ] χοᾶι V χοᾶ M
χόα R Γ² | κασαλβάσω] καὶ σαλβάσω V¹ lemm. schol. V Su v. θυννεῖα
(sed κασαλβάσω Su sub hoc lemm.) κατασαλβάσω lemm. schol. M |
v. 356 ΑΑΑ.] om. M | δέ γ' ἥνυστρον V Γ² Θ² Ald δὲ ἥνυστρον
Α Γ¹ Θ¹ P δ' ἥνυστρον R δ' ἥνυστρον M Su (v. ἥνυστρον et κατα-
βροχθίσας) et lemm. schol. V Θ δὲ ἥνυστρον Athenae. 94 d | υἱέαν R
ὑῖνην Athenae. || v. 357 ἐπιπιὼν] sic R Su (v. ἀναπόνιπτος) ἐκ-
πιὼν reliqui (κ in ras. Γ² ἐπιὼν Θ¹) et Athenae. l. l. | τὸν] om.
M | ἀναπόνιπτος] ἀνα in ras. Θ² ἀπόνιπτος Athenae. || v. 358 ταράξω]
ταρ in ras. Θ² || v. 359 ΔΗ.] chori nota codd. | ἤρεσας] ἤρεσαν P |
λέγων] om. M | προσίεται] προ in ras. Θ² προσίεται P || v. 360 τῶν
πραγμάτων V Γ M τῶν πραγμάτων, Ald | ὅτι] ὅτι ὡς Su (v. προσίε-
ται) | μόνος] μόνως Γ² | ἐκροφήσει] ἐκροφήσεις codd. || versum 360
litteris ἐκρο claudunt v. 361 litt. φήσεις incipiunt Α Γ || v. 361
ΚΑ.] om. V Γ Θ P M Ald | ἀλλ'] litt. ἀ in ras. Γ² | λάβρακας] λαύρακας
Γ || v. 362 ΑΑΑ.] om. M | ἀλλὰ σχελίδας] ἀλλ' ἀσχελίδας Γ Θ M ||
v. 363 ΚΑ.] om. M | γε in ras. Γ² om. M || v. 364 ΑΑΑ.] om.
M | κινήσω] βινήσω R sec. Schöll. | γέ σου] in ras. Γ² γέ σοι ΑΘ |
φύσκης] φύσκηις V || v. 365 ΚΑ.] om. Θ M | ἐγὼ δέ γ'] ἐγὼ δ' R
et (in marg.) Θ² ἐγὼ δε τ' (δε τ' ex δ' corr.) Α ἐγὼ δέ τ' V Γ (ἐ τ'

ΔΗ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καμέ τᾶρ', ἦνπερ γε τοῦτον ἔλκῃς.

ΚΑ. οἶόν σε δῆσω 'ν τῷ ξύλῳ.

ΑΑΑ. διώξομαί σε δειλίας.

ΚΑ. ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.

ΑΑΑ. δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

370

ΚΑ. διαπατταλευθήσει χαμαί.

ΑΑΑ. περικόμματ' ἔκ σου σκενάσω.

ΚΑ. τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

ΑΑΑ. τὸν πρηγορεῶνά σουκτεμῶ.

ΔΗ. καὶ νῆ Δ' ἐμβαλόντες αὐ-

375

ADNOTATIO CRITICA.

v. 366 καμέ τᾶρ'] Bothius. — v. 367 οἶον σε Vels. in proecdosi. — 'ν τῷ ξύλῳ| Elmsleius. — v. 367sq. mutili et misere perturbati esse videntur. Oerius v. 367. 368 spurios esse, v. 371 post 369 ponendum, vv. 369. 371. 370 Cleoni tribuendos, sed ante singulos Cleonis versus singulos allantopolae dimetros excidisse putat. Wilamowitzius versus sic distribuendos et ordinandos censet: 368 Αλλ., 370 Κλ., 371 Αλλ., 369 Κλ., 372 Αλλ. — v. 372 ἔκ σου] Dindorfius. — v. 374 πρηγορεῶνα Benteleium secutus Vs. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

in ras. Γ²) Θ¹ P M Ald | ἐξέλεξω | ἐξελλέγξω R ἐξελῶ (ἐξολῶ Θ¹) reliqui (etiam Su v. κύβδα) | τῇ πυγῇ] litt. τῇ et γῇ in ras. Γ² τῇ πηγῇ Su (v. κύβδα) τῆς πυγῆς R τῆς πυγμῆς A Θ¹ | κύβδα] κύβδαι V | γρ. ἐγὼ δ' ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα Θ² in marg. || v. 366 ΔΗ.] om. M θε/ (i. e. θεράπων) R A θε/ ἡ ὁ P ὁ ἡ δη/ Γ chori notam praefigunt V Θ Ald | Ποσειδῶ ποσειδῶ P | καμέ τᾶρ'] καμέ γὰρ codd. | γε] om. Ald || v. 367—381 in R sic scripti sunt, ut versus finiantur vocibus δειλίας | κλοπῆς | σκενάσω · | παρατιλῶ · | αὐ | ἐνδο-θεν | ἀνδροκῶς | χαλαζῶ in mediis lineis spatia relicta post ξύλῳ · | θρανεύσεται · | χαμαί · | σουγ' ἐκτεμῶ · | μαγειρικῶς · | αὐ · | κεχηρότος || v. 367—375 in P sic dispositi sunt, ut singuli versus finiantur vocibus his: δειλίας | κλοπῆς | σκενάσω σουκτεμῶ || v. 367. 368 unum versum efficiunt M Ald || v. 367 οἶόν] R Γ P οἶον V A Θ οἶον M Ald | 'ν] om. codd. || v. 368 σε] σου M || v. 369. 370 unum versum efficiunt M || v. 369 ΚΑ.] om. M | θρανεύσεται | θρανεύεται P || v. 370 ΑΑΑ.] om. spat. vac. rel. M || v. 371 ΚΑ.] — M | διαπατταλευθήσει] P Ald διαπατταλευθήση (-ση V A) ceteri || v. 372 ΑΑΑ.] — M | ἔκ σου] ἐξ οὗ Γ¹ (γρ. ἐκ σου superscr. Γ²) ἐκ σου ceteri | σκενάσω] κατα-σκενάσω Su (v. περικόμματ') || v. 373 ΚΑ.] — M | βλεφαρίδας] φλεβαρίδας P | παρατιλῶ] sic R περιτιλῶ reliqui || v. 374 ΑΑΑ.] — M | σουκτεμῶ] σου ἐκτεμῶ Γ Θ (sed v ἐ in ras. Θ²) M σου γ' ἐκ-τεμῶ R || v. 375 ΔΗ.] sic Ald om. Θ θε/ R V A P M κλέων Γ | αὐ-] voce αὐτῷ v. 375 finitur, voce πάτταλον v. 376 incipit Θ M post

τῷ πάταλον μαγειρικῶς
 εἰς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν
 τὴν γλῶτταν ἐξείραντες ἀν-
 τοῦ σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
 κεχηνότης
 τὸν πρωκτόν, εἰ χαλαζῶ.

380

XO. ἦν ἄρα πυρός θ' ἕτερα θερμότερα, καὶ λόγων
 ἐν πόλει τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι·
 καὶ τὸ προᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον ᾧδ' . . . 385

ADNOTATIO CRITICA.

v. 382 θ'] in πυρός θ' addidit Velsenus. — v. 385 nescio an pro φαῦλον ex Aldina recipiendum sit φλαῦρον. post ᾧδ' excidisse putat Velsenus ἀλλὰ καλόν, Bergkii οὐδ' ἐλαφρόν, Weckleinii tentavit haec: φαῦλον ὅσα γ' ᾧδ' ἰδέν.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

ἀν duae fere litterae erasae Γ | v. 375. 376 unum versum efficiunt, spat. trium fere litt. post αὐτῷ relicto, A || v. 376 πάταλον] πά-
 ταλον P || v. 377. 378 unum versum efficiunt, qui finitur voce ἀν-
 τοῦ A || v. 377 στόμ'] στόμα AΘ | εἶτα δ' ἔνδοθεν R εἶτα γ' ἔνδο-
 θεν Ald εἶτ' (εἴτ' V) ἔνδοθεν ceteri | post ἔνδοθεν spat. trium fere
 litt. A || v. 378 γλῶτταν] γλῶσσαν R M Su (v. ἐξείραντες) | ἐξείραντες]

ἐξήραντες Γ ἐξήραντες Θ | ἀν-] αὐτοῦ A Γ Θ P M || v. 379. 380 unum
 versum efficiunt P || v. 379 τοῦ] om. P M ras. del. Γ Θ habet A
 (in quo est igitur αὐτοῦ τοῦ) | σκεψόμεσθ'] sic Ald σκεψόμεθ'
 R A Γ P σκεψόμεθα Θ ἐκκοψόμεθα Su (v. ἐξείραντες) σκεψόμεθ' V M
 σκεψόμεθα lemm. schol. V | εὖ] αὖ A | κἀνδρικῶς] κἀνδρικῶς καὶ
 M || v. 380. 381 unum versum efficiunt in Γ Θ sed signo : post
 κεχηνότης posito in Γ || v. 380 chori notam praef. Θ | κεχηνότης
 expunx. V² κεχηνότης M || vv. 382—388 in codicibus sic scripti
 sunt, ut singuli versus finiantur vocibus θερμότερα | πόλει | ἀναι-
 δέστεροι | φαῦλον (φλαῦρον ᾧδ' Ald) | στρόβει | ποίει | μέσος V M Ald
 — πόλει | φαῦλον | ποίει | μέσος (sed mediis lineis spat. rel. post
 θερμότερα; ἀναιδέστεροι· στρόβει) R — θερμότερα | ἀναιδέστεροι (spat.
 rel. post πόλει) | φαῦλον | στρόβει | μέσος A — θερμότερα | πόλει |
 ἀναιδέστεροι | φαῦλον· | στρόβει· | μέσος Γ Θ — θερμότερα· | ἀναι-
 δέστεροι· | φαῦλον | ποίει | μέσος P || v. 382 XO.] om. Θ | ἄρα]
 ἄρα R P | πυρός θ' ἕτερα] πυρός γ' ἕτερα A² Ald πυρός ἕτερα reli-
 qui (καὶ πυρός ἕτερα Su v. ἦν ἄρα) | post θερμότερα] interrogat.
 sign. R || v. 385 προᾶγμ'] προᾶγμα A Γ Θ P | ἦν ἄρ' οὐ] R M οὐκ
 ἄρ' ἦν ceteri (οὐκ ἦν Ald) γρ. καὶ οὕτως: καὶ τὸ προᾶγμ' ἦν ἄρ' οὐ
 φαῦλον sup. lin. scr. Γ² | φαῦλον] φλαῦρον Ald | ᾧδ' Θ lacunae

ἀλλ' ἐπιθι καὶ στρόβει,
 μηδὲν ὀλίγον ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
 ὥς ἐὰν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
 δειλὸν εὐρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι. 390
ΑΑΑ. ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
 καὶτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τὰλλότριον ἁμῶν θέρους.
 νῦν δὲ τοὺς στάχους ἐκείνους, οὓς ἐκείθεν ἤγαγεν,
 ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαίνει ἀποδόσθαι βούλεται.

ΚΑ. οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον 395
 καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶ καθήμενον.
ΧΟ. ὥς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται κοῦ μεθί-
 στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 387 μηδὲν ἔλαφρον Dindorfius in ed. Ox. μηδὲν ὢν ἀρτίως νῦν
 ἔλαττον ποίει Bambergius. — ποιοῦ Bergkii. — v. 393 νῦν τε fortasse
 scribendum esse coni. Velsenus. — v. 394 ἀφαίνει] Ribbeckius. — post
 v. 394 lacunam duorum tetrametrorum statui, quia respondent sex
 vv. 314—321. Minus apte post v. 390 duos versus excidisse putaverat
 Helbigius. — v. 398 κοῦ μεθέστηκε Hirschigius, κοῦ μεθήσει Herwerdenus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

signum appinx. Θ², sed in marg. nihil est adiectum || v. 386 στρό-
 βει] o in ras. Θ² || v. 387 ὀλίγον] ἔλαττον *RM* γρ. μηδὲν ἔλαττον
 ποίει schol. *VAld* γρ. καὶ ἔλαττον Γ² sup. lin. | ποίει] sic *RP* πόει
 reliqui || v. 388 ἔχεται] ἔρχεται Θ¹ | μέσος] μῖσος Θ¹ ita legit etiam
 alter scholiasta || v. 389 ὥς ἐὰν] ὥς ἂν *V* (ὥσάν lemm. sch. *V*)
AΘAld ὥς ἂ *P* | αὐτὸν] σαντὸν *R* | ἐν τῇ om. *A* τῇ om. Θ ||
 v. 390 litterae ρησεις· in εὐρήσεις· in ras. Θ || v. 391 *ΑΑΑ.*] om.
PM ἀγοράκριτος *A* | οὗτος om. *A* || v. 392 ἁμῶν] ἁμῶν *V* et
 lemm. sch. *VAld* || v. 393 τοὺς στάχους] τὰς στάχους Γ || v. 394 ἀφαι-
 νει] ἀφανει *R* ἀφάνει reliqui (etiam *Su* v. ἀμώμενοι et ἀφανανθή-
 σονται) || v. 395 *ΚΑ.*] om. *M* | ὑμᾶς] litt. ὅ in ras. *V*² || v. 396 μακ-
 κοᾶ] μακοᾶ *P* || vv. 397—399 in codicibus sic scripti sunt, ut
 singuli versus finiantur vocibus: ἀναι- | μεθί- (μεθιστη- *V*) | χρώ-
 ματος | παρεστηκότος *RVM* — ἀναιδεύεται | παρεστηκότος *ΑΓΘ* —
 μεθίστη- | παραστηκότος *P* — ἀναιδεύεται | χρώμα- | παρεστηκότος
Ald || v. 397 *ΧΟ.*] om. *M* || v. 398 Θε/ ante κοῦ *A* || v. 399 παρ-
 εστηκότος] παραστηκότος *P*

εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον, 400
καὶ διδασκοίμην προσάδειν Μορσίμου τραγωδία.

ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσι τε πράγμασι

δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἴζων,

εἶθε φαύλως, ὥσπερ ἡῦρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.

ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον·

405

„πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς“

τὸν Ἰουλιέα τ' ἂν οἶμαι γέροντα πυροπίπην

ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι καὶ Βακχέβακχον ἄσαι.

ΚΑ. οὐ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Ποσειδῶ,

ἢ μή ποτ' ἀγοραίῳ Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην. 410

ADNOTATIO CRITICA.

v. 400 εἴ σὲ Bergkium secutus Vels. in proecd. — ἐν] Lambertus Bos, et sic legit scholiasta. — τῶν Κρατίνου Kockius. — κώδιον Vels. in proecd. — v. 401 τραγωδία] Meinek. — ὑπάδειν Μορσίμου τραγωδίαν Cobetus. παρέδειν M. τραγωδίαν Bergk. — v. 402 hunc in modum emendandum esse putavit Velsenus: ὦ περὶ πάντα παρῶρε σὺ πᾶσι τε cl. scholiastae explicatione: ὦ ἐπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε καὶ κακία. — v. 403 δωροτόκοισιν O. Schneiderus. — v. 404 ἡῦρες] Meinek. — v. 407 Ἰουλιέα] Schnitzerus. Ἰουλιήτην τ' οἶμαι et ἡσθέντ' ἂν ἰηπαιωνίσαι Vels. in proecd. ex Duckeri et Bothii emendatione. τὸν Βουλίου Meinek. τόν τ' Οἰλίον Bothius. — πυροπίπην Vels. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 400 ante versum est nota pers. θε/ R V Γ P Ald θεῶ/ Θ | μῇ] om. A | ἐν] ἔν codd. (ἂν Θ¹) | ἔν προβάτου κώδιον Su v. κώδιον | κώδιον] κόδιον P || v. 401 τραγωδία] τραγωιδία R τραγωδίαν reliqui (etiam Su v. κώδιον et Μόρσιμος) || v. 402 ante versum est chori nota R V A Γ Θ P Ald | περὶ πάντ'] περὶ πάντων· M || v. 404 ἡῦρες] εὔρες codd. | ἔνθεσιν] ἔν in ras. V² ἔνθεσιν Θ || v. 405. 406 unum versum efficiunt P Ald || v. 405 τότ' ἂν] ἂν τότε Suidae codd. A E C (v. ὦ περὶ πάντ') || v. 406 πῖνε πῖν'] sic M Ald Su (v. ὦ περὶ πάντ') πῖνε πῖνε R V (et lemm. sch. V) A Γ Θ πῖνε πῖν' P || v. 407 Ἰουλιέα] ἰουλλίου codd. (et Su l. l.) litt. ἰον in ras. Θ | οἶμαι] sic Ald οἶμαι codd. (et Su l. l.) | πυροπίπην] sic Θ² P πυροπίπην R A Γ¹ πυροπίπην Suidae codd. A C (v. ὦ περὶ πάντ' cf. Suidae glossam πυροπίπας ὁ Κλέων) πυροπίπην V Γ² Ald Suidae codd. reliqui ut vid. πυροπίπην Θ¹ || v. 408 ἡσθέντ'] ἡσθέντ' Γ (acc. supra ε a Γ²) ἡσθέντα Ald | ἰηπαιωνίσαι] sic R Su (l. l.) ἰῆ παιῶν (παιῶν M παιῶν' A Θ) ἄσαι ceteri libri mscr. καὶ παιῶνα δὴ Ald, sed schol. Ald: γράφεται παιηωνίσαι. ἢ ἡσθέντ' ἰῆ παιῶν ἄσαι | βακχέβακχον] βακχεύβακχον A || v. 409 ΚΑ.] om. M | Ποσειδῶ] ποσειδῶ V¹ P || v. 410 σπλάγχνοισι] σπλάγχνοισιν V

ΑΑΑ. ἔργωγε νῆ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἡνεσχύμην ἐκ παιδίον, μαχαιρίδων τε πληγὰς
ὑπερβαλεῖσθαι σ' οἶομαι τούτοισιν, ἣ μάτην γ' ἂν
ἀπομαρδαλιάς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφεῖν.

ΚΑ. ἀπομαρδαλιάς ὥσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε, πῶς οὖν 415
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μαχεῖ σὺ Κυνοκεφάλῳ;

ΑΑΑ. καὶ νῆ Δί' ἄλλα γ' ἐστὶ μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἂν λέγων τοιαντί·
σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὀρᾷθ'; ὦρα νέα, χελιδόν.
οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσοῦτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον. 420

ΧΟ. ὦ δεξιώτατον κρέας, σοφῶς γε προὔνοησ'·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 414 et 415 ἀπομαρδαλιάς] Dindorfius. — v. 416 μαχεῖ] et κυνο-
κεφάλῳ] Dindorfius. κυνοκεφάλῳ μαχεῖ σὺ vel μαχεῖ κυνοκεφάλῳ σὺ
Meinekus. — v. 417 νῆ τὸν Δί' ἄλλὰ γ' ἔστι Bothius. νῆ τὸν Δί' ἄλλὰ
κᾶστί Blaydesius. — v. 418 μαγείρους ἂν] Bernhardys. μαγείρους ποτὲ
Engerus. μαγείρους τότε Piccolomini. μαγειρίσκους Bergk. — v. 421
ὥς delevit Bentleius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 411 ἔργωγε] ἐργὼ R | δὴ 'πὶ] δ' ἦπι R δη ἐπὶ V¹ δ' ἦπὶ V²
δ' ἦπὶ Γ δὴ πὶ M | πολλοῖς] τοῖς πολλοῖς R || v. 412 παιδίον]
RM παιδίον reliqui | μαχαιρίδων] R μαχαιριδίον ceteri | τε] om.
AΘP || versum 414 om. R (citāt Su v. ἀπομαρδαλία) || v. 414 ante
versum est κλέ/M | ἀπομαρδαλιάς] ἀπομαρδαλιάς Su l. l. ἀπομαρδαλιάς
V¹ ἀπὸ μαρδαλιάς V² ΓΘ² PMald ἀπὸ μυρδαλιάς A ἀπὸ μυρδαλιάς
Θ¹ || v. 415 ΚΑ.] om. M | ἀπομαρδαλιάς] ἀπομαρδαλιάς R ἀπομαρδα-
λιάς V¹ ἀπὸ μαρδαλιάς V² ΓΘ² PMald ἀπὸ μυρδαλιάς A ἀπὸ
μυρδαλιάς Θ¹ | παμπόνηρε; VΓAld || v. 416 βορὰν] βορρὰν A |
μαχεῖ] μαχει V μάχει ceteri (μάχη Γ²) | κυνοκεφάλῳ] κυνοκεφάλῳ
libri (κεφάλῳ A) κυνοκέφαλος· ὁ Κλέων κ. τ. λ. Su || v. 417 ΑΑΑ.]
om. M | καὶ νῆ Δί'] νῆ τὸν Δί' R | ἄλλα γ' ἔστι] PAld ἀλλὰ γ'
ἔστι R ἄλλο γ' ἔστι V¹ ἄλλὰ γ' ἔστι V² ἀλλὰ γ' ἔστι A ἀλλὰ γ' ἔστι Γ
ἄλλ' ἄγ' ἔστι Θ ἄλλα γ' ἔστι M | μου] μοι VΓ²Θ² || v. 418 ἂν] om.
codd. (et Su v. νέα χελιδόν) | λέγων] ἐπιλέγων A²Ald || v. 419
σκέψασθε] σκέψεσθε Su l. l. | ὀρᾷθ'; ὦρα] ὀρᾷτ' ἄρα Su ibid. | χελι-
δών] χεδών· R || v. 420 οἱ δ'] οἱ δ' R VSu οἱ δ' AΘM οἱ δ' Γ |
κἀγὼ 'ν] κἀγὼν R κ'αγὼ 'ν V² κἀγὼ ν' (in ras. a m. 2 ν') Γ κἀγὼ
ἐν AΘ κἀγὼ omissio 'ν MSu (l. l.) | τοσοῦτῳ] τοσοῦτων (cod. A)
vel τοσοῦτον (cod. V) Su || v. 421 σοφῶς] ὡς σοφῶς codd. || v. 422
ἔκλεπτες] ἔκλεπτον M

ΑΛΛ. καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχῶνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν·
ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο δρῶντα· 425
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.

ΧΟ. εὔ γε ξυνέβαλεν αὐτ'· ἀτὰρ δηλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνων·
ὅτιγ' ἰπώρκεις θ' ἥρπακὼς καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.

ΚΛ. ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον ἔμφο.
ἔξιμι γάρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθιείς, 430
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῇ.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἄλλαντας εἶτ' ἀφῆσθ
κατὰ κῦμ' ἑμαυτὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύσας.

ΔΗ. κᾶργ'· ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.

ΚΛ. οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροΐξει τάλαντα πολλὰ 435

ADNOTATIO CRITICA.

v. 423 γ'] Triclinii ut videtur coniectura est. ἐλάνθανον τότ', εἰ δ' ἴδοι τις tentavit Velsenus, et recte quidem delevit οὖν, sed τότε non convenit cum tempore imperfecto; fort. ἐλάνθανον μέν vel γ' ἄν, εἰ δ' ἴδοι (ἐλάνθανον ἄν coniecerat Lentingius). — v. 424 τὰ κοχῶνα e Dobraei sententia Vels. in proecd. — ἀπώμνυν] Bentleius. — v. 428 ἰπώρκεις ἥρπακὼς Vels. in proecd. — τὸ κρέας θ' Bergkium secutus Vels. in proecd. καὶ τὸ κρέας εἶχ' ὁ πρωκτὸς Meinekius. ὅτιγ' ἰπώρκεις ἥρπακὼς, τὸ κρέας δ' ὁ πρωκτὸς εἶχεν Kockius. Nihil mutandum esse docta disputatione evicit Vahlenus Herm. XXVI p. 168.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 423 ΑΛΛ.] om. M | ἐλάνθανόν γ'] sic Δ² Ald ἐλάνθανον R V ΑΓΘΡΜ | ἴδοι] εἶδοι M || v. 424 τὰ κοχῶνα] sic ΓΡ τὰ κόχωνα R V (τὰ κό in ras. a V²) et lemm. sch. V A Θ Ald τὸν κόχωνα M | ἀπώμνυν] ἀπώμνυν codd. (ἀπώμνυν P) || v. 425 ὥστ' ὡς R || v. 426 ὅδ' ὅδε M ἰδ' P | ἐπιτροπεύσει] ἐπιτροπεύει ΓΘ¹ || v. 427 ΧΟ.] om. M | γ' om. M | ξυνέγνω] συνέγνω R V || v. 428 ἰπώρκεις] ἰπώρκεις A Ald | θ' ἥρπακὼς] θ' om. R M τ super θ scr. Γ² τ' ἥρπακὼς V¹ θ' ἥρπακὼς, P | καὶ κρέας δ] καὶ τὸ κρέας ὁ R M | εἶχεν] εἶχε A ἔφη lemm. sch. V || v. 431 θάλατταν] θάλασσαν R | εἰκῇ] εἰκῇ R Γ || v. 432 ἄλλαντας] ἄλλαντας R V ΓΡΜ ἄλλαντας Θ || v. 433 κλάειν] κλαίειν R | σε] σέ P τὲ A τε Θ | μακρὰ] πολλὰ R | κελεύσας] R κελεύων ceteri (etiam lemm. sch. V) || v. 434 ΔΗ.] om. M | κᾶργ' ἐάν τι] sic Ald κᾶργε ἄντι corr. in κᾶργ' ἄντι R κᾶργ' ἄν τι V (et lemm. sch. V) ΑΓΜ κᾶργ' ἄν τι Θ κᾶργ' ἄν τι P | τὴν] τί, R || v. 435 ΚΛ.] om. M | Δήμητρα] δῆμητραν M | καταπροΐξει] καταπροΐξει A καταπροΐξει Ald καταπροΐξει R V² καταπροΐξει lemm. sch. V καταπροΐξει V¹ Γ² P Su καταπροΐξει M | τάλαντα πολλὰ] litterae αντα πολλὰ in ras. V² ταλλάντα πολὺ· P

κλέψας Ἀθηναίων. ΧΟ. ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
ὥς οὗτος ἤδη καικίας καὶ συνοφαντίας πνεῖ.

ΑΑΑ. σέ δ' ἐκ Ποτειδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.

ΚΑ. τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἐν λαβῶν σιωπᾶν;

ΧΟ. ἀνῆρ ἂν ἠδέως λάβοι. τοὺς τερθρίους παρίει· 440
τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

ΚΑ. φεύξει γραφὰς

ADNOTATIO CRITICA.

v. 437 ἡ συνοφαντίας Vels. in proecd. — v. 438 Ποτειδαίας] Thierschius. — v. 438. 439. Personarum vices restituit Kusterus. Vels. in proecd. vm. 438 Cleonī, vm. 439 Demostheni dederat, haec adnotans: „versu 435 Cleon alloquitur Demosthenem et versu 439 chorum“. — v. 440 ἀνῆρ] Dindorfius. — v. 442 aliquid excidisse primus vidit Dindorfius. φεύξει γραφὰς σὺ δειλίας ἐκ. Meinekius, λιποταξίου φεύξει γρα-

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 436 ΧΟ.] allantopolae notam exhibent *R* *V* *Γ* *Θ* spat. vac. *M* || v. 437 ὥς] spir. a man. 2 et ras. supra *ς* *V* | ἥδη] ἥτοι *R* | καικίας] *Γ* καικίας ceteri (γρ. καὶ κίας superscr. *Θ*²) | καὶ] ἡ *R* || v. 438 ΑΑΑ.] Cleonis nota in codd. (pers. not. om. *M*) | σέ δ'] σέ τ' *V*¹ σέ τ' *V*² *Γ* *Θ* *P* | Ποτειδαίας] ποτιδαίας codd. || v. 439 ΚΑ.] allantopolae nota in codd. (pers. not. om. *M*) || v. 440 ΧΟ.] om. *P* | ἀνῆρ] ἀνῆρ codd. | λάβοι] ex λάθοι corr. *R* λάβη *A* | τοὺς] τοὺς *V* *Θ*² | τερθρίους] sic *RM* τεθρίους *V* *A* *Γ* *Θ* *P* τε θρίους *Ald* θρίους lemm. sch. *V* || versuum 441—456 discriptionem eam exhibui quae est in *Ald* (nisi quod in hac verba φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας unum versum efficiunt, signo ὑφέν subter ἑκατονταλ. posito). Eadem fere est in codd. *A* *Γ* *Θ*, nisi quod v. 442 finitur voce ἑκατον, v. 448 τῶν δορυφόρων separatus versus est, et v. 454. 455 γάστριζε — κόλοις unum versum efficiunt; vv. 442—449 in *A* sic scripti sunt, ut bini versus singulis lineis contineantur. In ceteris codicibus versuum discriptio ea est, ut singuli versus finiantur vocibus: γραφὰς (sed. spat. vac. ante φεύξει) | τέτταρας | χιλίας | θεοῦ | δορυφόρων | Ἰππίου | πανοῦργος εἶ | ἰού | ἀνδρικότα καὶ | κόλοις | ἄνδρα *R* — γίνεται | ἑκατὸν | τεττάρας | εἴκοσιν | χιλίας | φη- | θεοῦ | σου | δορυφόρων | Ἰππίου | κόβ. εἶ | πανοῦργ. εἶ | ἀνδρικῶς | ἰού | ξυνωμόται | ἄνδρ. καὶ | ἐντέροις | κόλοις | ἄνδρα *V* — γίνεται | τέτταρας | χιλίας | θεοῦ | δορυφόρων | Ἰππίου | πανοῦργ. εἶ | ξυνωμό- | ται | ἄνδρ. καὶ | κόλοις | ἄνδρα *P* — γίνεται | ἑκατὸν | τέτταρας | εἴκοσιν | χιλίας | φη- | θεοῦ | σου | δορυφόρων | φράσον | Ἰππίου | καβ. εἶ | ἀνδρικῶς | ἰὸν | ξυνωμόται | ἀνδρικότατα | ἐντέροις | κό- | λους | ἄνδρα *M* || v. 441 allantopolae notam praef. *Γ* *Θ* *Ald* ras. del. *V* | γίγνεται] γίνεται *R* *V* *P* *M* || v. 442 ΚΑ.] om. *M* om. spat. relicto *R* | ἑκατονταλάντους] ἑκατὸν τάλαντας (ἐ ex ε et ας ex ον corr.

ἐκατονταλάντους τέτταρας.

ΑΛΛ. σὺ δ' ἀστρατείας εἵκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

ΚΛ. ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ. 445

ΑΛΛ. τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων — ΚΛ. ποίων, φράσον.

ΑΛΛ. τῶν Βυρσίνης τῆς Ἰππίου.

ΚΛ. κόβαλος εἶ. ΑΛΛ. πανοῦργος εἶ. 450

ΧΟ. παῖ' ἀνδρικῶς. ΚΛ. ἰὸν ἰού,
τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.

ΔΗ. παῖ' αὐτὸν ἀνδρειότατα, καὶ
γάστριξε καὶ τοῖς ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις, 455
χῶπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.

ΧΟ. ὃ γεννικώτατον κρέας ψυχὴν τ' ἄριστε πάντων,

ADNOTATIO CRITICA.

φᾶς ἐκ. Kockius, sed neutra actio fuit *τιμητή*. Rectius igitur fortasse Goettlingius φεύξει γραφᾶς δωροδοκίας, quamquam ne de hac quidem actione constat. Sed mihi corruptum videtur ἐκατονταλάντους. Exempli caussa sic locum constituerim: φεύξει γραφᾶς δωροδοκίας Τρεῖς, δειλίας τε τέτταρας. — v. 448 *δορυφόρων* —] Kockius. — v. 453 sqq. Demostheni dedit Velsenus. — v. 453 *ἀνδρειότατα*] Dindorfius. *ἀνδρικώτατ' αὖ* Reisingius, *ἀνδρικώτατ'*, εὖ Elmsleius. — v. 454 *γάστριξε τοῖσιν* Brunckius. — v. 456 ὥπως e Kayseri coniectura scripserat Vels. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

m. 2) V ἐκατόν· ταλάντους ΑΜ ἐκατον—ταλάντους accentu supra τον eraso et lineola addita a man. 2 Θ || v. 443 ΑΛΛ.] om. M κλε/ R | ἀστρατείας] ἀστρατίας RPM ἀστρατείας γ' V ΑΓΘAld | εἵκοσιν] εἵκοσι ΑΓΘPAld || v. 444 πλεῖν] πλεῖον ΑΘ¹ πλέον Γ¹ || v. 445 ΚΛ.] om. M ἀλλ^τ R || v. 447 ΑΛΛ.] om. M κλε/ R || v. 448 ΚΛ.] — M ἀλλ^τ R || v. 449 ΑΛΛ.] — M om. spat. rel. Α κλε/ R | τῶν] τὸν R || v. 450 ΚΛ.] — M om. Α ἀλλ^τ R | ΑΛΛ.] — M om. spat. rel. Α κλε/ R || v. 451 ἰὸν ἰού] ἰὸν ἰόν V¹ ἰού ἰού V² ἰού· ἰού· Μ ἰὸν ἰὸν ΑΘΡ || v. 452 τύπτουσί μ'] τύπτουσίν μ' Μ || v. 453 ΔΗ.] om. VM chori nota in R ΑΓΘPAld | ἀνδρειότατα] ἀνδρικώτατα libri (ἀνδρικώτα R) | καὶ] om. MAld || v. 454 γάστριξε] γαστρί γε R || v. 455 κόλοις] κώλοις ΑΓ¹Θ^ω κώλοις Ρ || v. 456 κολᾷ] κολλᾷ Μ || v. 457 ΧΟ.] om. VΓΘΡ | γεννικώτατον] γεννικώτατον R γενικώ-
τατον ΑΓ¹ΘΡ | ἄριστε] ἄριστον Ρ

καὶ τῇ πόλει σωτήρ φανεῖς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὥς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.
πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἠδόμεσθα; 460

ΚΑ. ταυτὶ μὰ τὴν Δῆμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεκταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα. 463

ΑΛΛ. οὐκουν μ' ἐν Ἄργει γ' οἷα πράττει λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
ιδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται. 467

ΧΟ. οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουροῦ λέρεις; 464

ΑΛΛ. καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα
ἐγὼ δ' ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται. 468

ΧΟ. εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων. 470

ΑΛΛ. καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκείθεν αὖ,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 464 post 467 transposuit G. Hermanns. — v. 465 ἐν Ἀργείοις ἂν Porsonus probabiliter (ἐν Ἀργει μ' οἷα idem). — πράττει] Brunckius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 458 σωτήρ] om. *R* || v. 459 θ' ὑπῆλθες] τ' ἐπῆλθες *R* | λόγοι-
σιν] *VG*² λόγοισι reliqui || v. 460 ἐπαινέσαιμεν] ἐπαινέσωμεν *VG*² |
ἠδόμεσθα] *R* ἠδόμεθα ceteri || v. 461 Δῆμητρά μ' | δῆμητράν μ' *AM* |
ἐλάνθανεν] *RGΘ* ἐλάνθανε ceteri || v. 462 τεκταινόμενα] τεκτε-
νόμενα *P* | πράγματ'] πράγματα *GP* πράγματα *V* | ἠπιστάμην]
ἐπιστάμην *A* || v. 463 γομφούμεν' αὐτὰ πάντα] *RM* γομφούμενα
τὰ πάντα ceteri (γομφούμενά γε τὰ πάντα *Ald*) || v. 465 οὐκουν]
οὐκ οὖν *R* | μ' ἐν] μὲν *RA* | γ'] *R* om. ceteri | πράττει] πράτ-
μῶν

τεις codd. || v. 466 ἡμῖν] *i* in ras. *V*² ἡμῖν *M* | ἡμῖν ἀργείους
φίλους ποιεῖ *P* | ποιεῖ] ποιεῖ *RVAIG*² *Θ*² *M* || v. 467 ξυγγίγνεται]
ξυγγίνεται codd. (συγγίνεται *M*) || versum 464 om. *AΘ*¹, post v. 463
ponunt *RVPMAld*, post v. 471 *Γ* (qui tamen litteris superscriptis
significavit, eum post v. 463 inserendum esse), post v. 471 interl.
adi. *Θ*² || v. 464 ἀμαξουροῦ] ἀμαξουροῦ *RG* ἀμαξουροῦ *P* ἀμαξο-
ροῦ *Θ* || v. 468 *ΑΛΛ.*] om. codd. | συμφυσώμενα] συμφυσώμεθα *R*
συμφυσώμενα *M* || v. 469 ἐγὼ δ'] ἐγὼ δ' *RV*¹ ἐγὼ δ' *V*² *P* ἐγὼ δ'
*Γ*¹ *Θ*¹ ἐγ' ὧδ' *Γ*² *Θ*² *Ald* ἐγ' ὧδ' *M* || v. 470 *ΧΟ.*] om. *P* | εὖ γ' εὖ γε]
εὖ γ' εὖ γ' *V* (εὖ γ' εὖ γ' lemm. sch. *V*) εὖ γε εὖ γε *P* εὖ εὖ γε *A* |
χάλκευ'] ἐχάλκευ' *V* χάλκευ' ex χάλκευε corr. *R* || v. 471 *ΑΛΛ.*] om.
RAM | ξυγκροτοῦσιν] συγκροτοῦσιν *RAΘ* σὺγκροτοῦσιν *Γ* || (versum
471 post v. 474 repetit *M*, hac v. l.: συγκροτοῦσιν)

καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
 διδοὺς ἀναπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
 ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.

ΚΑ. ἐγὼ μὲν οὖν ἀντίκα μάλ' εἰς βουλὴν ἰὼν 475

ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
 καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
 καὶ πάνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
 καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυροῦμενα.

ΑΛΛ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὦνιος; 480

ΚΑ. ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα παραστορῶ.

ΧΟ. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις,

νυνί γε δείξεις, εἴπερ ἀπεκρύνω ποτὲ
 εἰς τὰ κοχῶνα τὸ κρέας, ὥς αὐτὸς λέγεις.

θεύσει γὰρ ἄξας εἰς τὸ βουλευτήριον, 485

ὥς οὔτος εἰσπεσὼν ἐκείσε διαβαλεῖ

ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κράγον κεκραῖζεται.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 477 τὰς ἐν πόλει Cobetus. τὰς ἐπὶ πόλει Meinek. — vm. 480 Demostheni dederat Vels. in proecd., sententiam enim eandem esse, quae est versui 439 i. e. quantum tibi solvam ut taceas. — οὖν Βοιωτοῖς Vels. in proecd. — v. 481 „fortasse scribendum: ἐγὼ σε“ Vels. — v. 482 τίνα γνώμην Vels. in proecd. — v. 483 γε δείξεις Cobetus. — ἀπεκρύνω τότε Vels. in proecd. „Sed ita scribendum fuisset ἀπεκρύνπτου τότε.“ Blaydesius. — v. 484 τὸ κοχῶνα Meinek. secutus Vels. in proecd. — v. 486 ἐκεῖ σὲ διαβαλεῖ ἡμᾶς θ' ἅπαντας Vels. in proecd. — v. 487 κράγον] Meinek.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 472 allantopolae notam praef. Θ || v. 473 προσπέμπων] προπεμπων R προπέμπων M πρὸς πεσὼν V γρ. καὶ προσπεσὼν Γ² supra lin. || v. 475 οὖν om. P || v. 476 ἀπάντων] πάντων P || v. 477 ἐν τῇ] RA ἐπὶ τῇ ceteri || v. 478 Μήδοις] μέδοις P | ξυνόμνυτε] συνόμνυτε R² ξυνόμνυτε ΑΓ¹Θ¹ || v. 479 συντυροῦμενα] συντηρούμενα PM sch. V ξυντυροῦμενα ΑΓ¹Θ || v. 480 ὦνιος] ὄνιος P || v. 481 παραστορῶ] παριστορῶ M || v. 482 ψυχὴν] γνώμην R || v. 483 γε δείξεις] διδάξεις libri | ποτὲ] R τότε reliqui || v. 484 εἰς] ἐς R V A Γ Θ Ald ἐς ex εἰς corr. M | τὰ κοχῶνα] τὰ κόχωνα R τὰς κοχῶνας (κοχῶνας V) ceteri | λέγεις] λέγει RP || v. 485 θεύσει] θύσει P θεύξει V¹ | ἄξας] ἄξας R V P ἄιξας lemm. schol. V ἀῖξας A | εἰς] ἐς Ald || v. 486 οὔτος] οὔτως Γ¹ | εἰσπεσὼν] R ἐμπεσὼν ceteri || v. 487 καὶ κράγον] κεκραγὸν R κεκραγὼς M καὶ κραγὸν V Γ Θ² P Ald καὶ κραγὼν A Θ¹

ΑΑΑ. ἀλλ' εἶμι· πρῶτον δ', ὥς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.

ΔΗ. ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτῶι, 490
ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

ΑΑΑ. ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.

ΔΗ. ἔχε νυν, ἐπέγκασον λαβὼν ταδί. ΑΑΑ. τί δαί;

ΔΗ. ἵν' ἄμεινον, ᾧ τᾶν, ἐσκοροδισμένος μάχη.

καὶ σπευδε ταχέως. ΑΑΑ. ταῦτα δρῶ. ΔΗ. μέ-
μνησό νυν 495

δάνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χῶπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἤξεις πάλιν.

ΧΟ. Ἄλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξις

κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, καὶ σε φυλάττοι

Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας

500

αὖθις ἐκείθεν πάλιν ὥς ἡμᾶς

ADNOTATIO CRITICA.

v. 488 ὥς ἔχω τὰς κοιλίας O. Schneiderus. — in versibus 490—497, quae in codicibus choro tribuuntur, danda esse Demostheni vidit Engerius. — v. 495 νυν] Brunckius. — v. 496 παρεσθίειν Meinekii coniecturam (qui etiam ἀπεσθίειν proposuit) receperat Vels. in proecd. καταβάλλειν et διεσθίειν Reifferscheidius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 489 ἐνθαδὶ] ex ἐνθαδὴ corr. V | καταθήσομαι] κατασθήσομαι P || v. 490 ΔΗ.] chori nota in codd. | νυν] Ald νῦν codd. | του-
τῶι] τουτονί Θ¹ τουτονι A || v. 491 ἐξολισθάνειν] R V ἐξολισθαίνειν
reliqui || v. 492 ταυταγί] sic R ταῦτὰ γε A ταῦτάγε ΓΘPAld ταῦτα
γε M ταῦτα γε ras. sup. alterum τα et sup. ε V || v. 493 ΔΗ.]
chori nota in codd. | νυν] Ald νῦν codd. | ἐπέγκασον] ἐπέγκασον
RM | ΑΑΑ.] om. spat. rel. M || v. 494 ΔΗ.] — M chori nota
in R V A Γ Θ P Ald | ἄμεινον] ἄμνον M | τᾶν] τ' ἂν R τὰν V |
ἐσκοροδισμένος] ἐσκοροδισμένος ex ἐσκοροδίσμενος corr. R || v. 495
ΑΑΑ.] om. M | ΔΗ.] om. M chori nota in R V A Γ Θ P Ald | νυν]
νῦν codd. (et Ald) || v. 496 διαβάλλειν] καταβάλλειν Θ κατα-
βάλλει A Γ¹ || v. 497 χῶπως] ὅπως A | τὰ κάλλαι'] τὰ* καλλας' Θ
τὰ καλλ' P | ἀποφαγὼν] ἀποφυγὼν Γ¹ || v. 498—503 in P tres
versus efficiunt, finitos vocibus φυλάττοι | ἡμᾶς | νοῦν || v. 498
ΧΟ.] sic AP. om. VM κομμάτιον R κόμῃ χοροῦ Γ κομμάτιον τοῦ
χοροῦ Θ Χο. et KOMMÁTION Ald || v. 501. 502 in RM tres
versus sunt, sic: αὖθις ἐκείθεν | πάλιν — ἔλθοις | στεφ. κατάπαστος ||
v. 501 ὥς ἡμᾶς] ὥς ἐφ' ἡμᾶς M

ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.

ὕμεις δ' ἡμῶν προσέχετε τὸν νοῦν

τοῖς ἀναπαίστοις,

ὃ παντοίας ἤδη Μούσης

505

πειραθέντες † καθ' ἑαυτούς.

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια, 510
καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην.
ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
καὶ βασανίζειν, πῶς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίῃ καθ' ἑαυτόν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ἀνὴρ
οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων 515

ADNOTATIO CRITICA.

v. 503 ἡμῶν] Brunekius. — ὕμεις δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν χαίροντες τοῖς ἀν. Vels. in proecd., Meinekium secutus. ὕμεις δ' ἡμῖν πρόσχετε τ. v. καὶ τοῖς ἡμῶν ἀναπαίστοις G. Hermannus. ὕμεις δὲ τέως πρόσχετε τὸν νοῦν τοῖς ἡμετέροις ἄ. Hirschigius. ὕμεις δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν νυνὶ καὶ τοῖς ἄ. Blaydesius. — v. 505. 506 ut spurius Hermannus auctore seclisit Vels. in proecd. — καθ' ἑαυτούς] procul dubio corruptum. καθ' ἑορτὰς coni. Deventer. — v. 507 alludi ad antiquioris cuiusdam poetae comœdiam, in qua et ipsa Equites agebant chori partes, et hoc versu et v. 589 putat Velsenus. — v. 513 πῶς] Bentleius. — v. 514 ἀνὴρ] Dindorfius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

versus 503—506 in codd. sic scripti sunt, ut singuli versus finiantur vocibus: νοῦν | ἀναπαίστοις | μούσης | ἑαυτούς *RM* — νοῦν | παντοίας | μούσης | ἑαυτούς *V* — νοῦν | παντοίας | ἑαυτούς *ΑΓΘPAld* || v. 502 ἔλθοις] ἤξεις *Su* (v. κατάπαστος || v. 503 ἡμῶν] ἡμῖν codd. || v. 504 τοῖς ἀναπαίστοις] καὶ τοῖς ἀναπαίστοις *ΑΓΘ* || vv. 505. 506 citat *Su* v. παντοίας || v. 507 ante versum est παράβασις *RG²PAld* ὃ χ' *A* | ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος ἡμᾶς om. *R* spatio vacuo rel. | κωμωδοδιδάσκαλος] οἰ in ras. *Γ²* κωμωδιοδιδάσκαλος *A* κωμωδιοδιδάσκαλος *Θ¹* κωμοδιδάσκαλος *P* || v. 508 ἠνάγκαζεν] ἠνάγκασεν *R* ἠνάγκασε *M* | λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ] sic *RM* ἔπη λέξοντας (ἐπιλέξοντας *P* lemm. schol. *V*) ἐς τὸ *VΑΓΘP* ἔπη λέξοντάς γ' ἐς τὸ *Ald* || v. 509 ἔτυχεν] *Γ* ἔτυχε ceteri || v. 510 ἡμῖν] ὑμῖν *M* || v. 511 Τυφῶ] τυφῶ *AΘ²* | χωρεῖ] χωρεῖν *ΑΓΘ* || v. 512 φησιν] φησι *AΘPM* φησὶ *Ald* | αὐτῷ] αὐτῶ *A* || v. 513 πῶς] ὥς codd. | οὐχὶ] οὐ *Θ¹* | καθ' ἑαυτόν] καθεατόν *R* || v. 514 ἐκέλευε] ἐκέλευσε *VΑΓ²ΘPAld* | φράσαι] φράζειν *VΓ²* | φησὶ] φησιν *R* | ἀνὴρ] ἀνὴρ codd.

κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων·
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χαρίσασθαι·
ὑμᾶς τε πάλαι διαγινώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρῳ προδιδόντας·
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάρνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις, 520
ὅς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τροπαῖα·
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἰεῖς καὶ ψάλλων καὶ περυγίζων
καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατραχείοις
οὐκ ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρῳ, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
ἐξεβλήθη, πρεσβύτης ὢν ὅτι τοῦ σκόπτειν ἀπελείφθη· 525
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὅς πολλῷ βρύσας ποτ' ἐπαίνῳ
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίῳν ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρυὺς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμους·
ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν συμποσίῳ πλὴν „Δωροῖ συκοπέδιλε“,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 524 ἐξήρκεσε πρεσβύτης ὢν κτλ. eiectis verbis ἀλλὰ τελευτῶν — ἐξεβλήθη G. Hermannus. — v. 525 virgulam post ἐξεβλήθη posuit Engerus. — v. 526 βρύσας] R. Arnoldtius et O. Schneiderus. βρύσας Kayserus. πνεύσας Piccolomini. θέψας Fritzschius. πρέψας Kockius. πολλῷ πολλῶν ἐπ' ἐπαίνῳ vel πολλῷ 'φ' ὑμῶν ποτ' ἐπαίνῳ G. Hermannus. πολλῷ λάβρος ποτ' ἐπαίνῳ Hultschius. ὅς θεύματι πολλῷ ποτ' αἰνῶς Meinekius. ὅς πολλῷ ῥῶ τῶν ἐπινοιῶν Herwerdenus. — v. 527 διὰ τῶν φελλέων πεδίονδ' ἔρρει Bergkius. — ἐφάλων πεδίῳν et καὶ τῆς στάσεως O. Schneiderus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 516 κωμωδοδιδασκαλίαν] o in ras. Γ² κωμωδιοδιδασκαλίαν ΑΘ¹ κωμωδοδιδασκαλίαν P || v. 517 γὰρ δὴ] RMAld γὰρ ἤδη V γὰρ ἤδη AΓΘP | ὀλίγοις χαρίσασθαι] sic MAldSu (v. χαρίσασθαι) Priscian. 18, 266. Schol. Pind. Pyth. 2, 75 ὀλίγοις πανν χαρίσασθαι R ὀλίγοις ἤδη χαρίσασθαι V AΓΘP || v. 518 ὑμᾶς] ἡμᾶς Γ | διαγινώσκων] διαγινώσκων R VΓΘ¹ PMAld | ἐπετείους] ἐπαιτίους P || v. 519 τοὺς om. P | γήρῳ] γῆρα RV¹ γήρα V²P || v. 521 νίκης] νίκησ' Θ | ἔστησε] ἴστησε Γ ἔστησεν A | τροπαῖα] τρόπαια R V AΘ PMAld || v. 522 ὑμῖν] ἡμῖν AΓP | ἰεῖς] ἰεῖς R ἰεῖς V¹ΘAld | περυγίζων] περυγίζων Γ || v. 523 ψηνίζων] ψανίζων P | βατραχείοις] βατραχίους Γ || v. 525 ἐξεβλήθη· πρεσβύτης ὢν ὅτι R ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν· (ὢν· ΓAld) ὅτι AΓMAld nulla interpungendi nota VΘP | σκόπτειν] εἰν in ras. Γ² σκόπτειν P | ἀπελείφθη] η ex ei corr. R || v. 526 βρύσας] θεύσας codd. | ποτ'] τότ' Θ | πολλῷ θεύσας ἐπαίνῳ Su (v. ἀφέλειά) || v. 527 πεδίῳν] παιδίῳν AΓ¹Θ | στάσεως] τάσεως M || v. 528 προθελύμους] προθελυμίνους P || v. 529 ἦν] ἐνῆν R | συμποσίῳ] ξυμποσίῳ I'PAld συμποσίους Su ibid. | Δωροῖ post ι rasura unius litt. Γ δοροῖ R δορον Suidae cod. A (1. l.)

καὶ „τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων.“ οὕτως ἦνθησεν ἐκεῖνος. 530
 νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὀρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
 ἐκπιπτουσῶν τῶν ἡλέκτρων καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνότος,
 τῶν θ' ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὦν περιέρρει,
 ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖτον, δίψῃ δ' ἀπολωλώς,
 ὃν χοῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ, 535
 καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσου.
 οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὕμνων ἠνέσχετο καὶ στυφελιγμούς·
 ὅς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
 ἀπὸ κραμβοτάτου † στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
 χοῦτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί. 540
 ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν αἰεὶ, καὶ πρὸς τοῦτοισιν ἔφασκεν
 ἐρέτην χοῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδάλιους ἐπιχειρεῖν,
 κᾶτ' ἐντεῦθεν προωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθροῆσαι,
 κᾶτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὕνεκα πάντων,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 533 διαχασκουσῶν Naberus. — v. 536 καὶ μάκληρεῖν Meinekius. —
 Διονύσου] Elmsleius. — v. 539 κραμβοτάτου Kiehlus. — Quid sit ἀπὸ
 στόματος μάττειν non intelligo. Mihi στόματος corruptum videtur ex
 στέατος, hoc ex σταιτός. Ex macerrima vel tenuissima materia Crates
 dicitur formasse lepidissimas facetias. — post v. 542 excidisse unum ver-
 sum, cuius sensus fuerit κᾶτα τοιχαρχεῖν, suspicatus est Porsonus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 530 εὐπαλάμων] εὐπαλάμων M | ἦνθησεν ἐκεῖνος] ἦνθησ'
 ἐκεῖνος AΓΘ ἦνθησε κείνος P || v. 531 νυνὶ] νῦν R | ὑμεῖς] ex
 ἡμεῖς corr. A ἡμεῖς M || v. 532 οὐκ ἔτ' ἐνότος] οὐκέτ' ἐνότος AΘ
 οὐκέτ' ὄντος MSu (v. ἀφέλεια et ἡλεκτρα) οὐκ ἔοντος R || v. 533
 ἀλλὰ γέρων] ἀλλὰ γὰρ γέρων ΓΘΡ || v. 534 Κοννᾶς] κοννὰς R |
 αὖτον] om. AΓ¹ΘPMSu (v. ἀφέλεια et Κοννᾶς) | δίψῃ] δῖψῃ VM
 δίψῃ AΓ δῖψῃ^{ει} Θ || v. 535 χοῆν] MAldSu (v. ἀφέλεια) χοῆ V χοῆ
 ceteri || v. 536 θεᾶσθαι λιπαρὸν] λιπαρὸν θεᾶσθαι AΓΘ | Διονύσου]
 διονύσω codd. || v. 537 ὕμνων] ἡμῶν A | στυφελιγμούς] RΘ² (qui
 superscr. γρ γ) στυφελισμούς (vel -οὺς) reliqui (etiam Su) || v. 538
 σμικρᾶς] μικρᾶς AΓ¹ΘΡ | ὑμᾶς] ἡμᾶς P Suidae cod. A (v. στυφε-
 λισμούς) | ἀπέπεμπεν] ἔπεμπεν AΓ¹Θ || v. 539 ἐπινοίας] ἐτινοίας P |
 v. 540 τοτὲ — τοτὲ] ποτὲ — ποτὲ A || v. 542 πρῶτα MAldSu
 (v. πηδालιουχεῖν) πρῶτον ceteri || v. 543 κᾶτ' ἐντεῦθεν] κᾶντεῦθεν
 ΘSu l. l. | προωρατεῦσαι (ωι ex ω corr.) R προωρατεῦσαι reliqui ||
 v. 544 οὖν] R om. ceteri | οὕνεκα] V²M οὔνεκα V¹ οὔνεκα PAld
 ξνεκα R εἴνεκα AΓ¹Θ ου superscr Γ²

ὅτι σωφρονικῶς κοῦκ ἀνοήτως εἰσπηδήσας ἐφλυάρει, 545
 αἵρεσθ' αὐτῷ πολὺν τὸ ῥόδιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἑνδεκα κόπαις
 θόρυβον χρηστὸν ληναίτην,
 ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπὶ χαίρων,
 κατὰ νοῦν πράξας,
 φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ. 550

Ἴππ' ἄναξ Πόσειδον, ᾧ
 χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
 καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
 καὶ κυανέμβολοι θαοὶ
 μισθοφόροι τριήρεις, 555
 μειρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-
 πρυνομένων ἐν ἄρμασιν
 καὶ βαρυδαιμονούντων,
 δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορόν, ᾧ χρυσотρίαιν', ᾧ
 δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε, 560
 ᾧ Γεραίστικε παῖ Κρόνον,
 Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ
 551—580 = 581—610

ADNOTATIO CRITICA.

v. 545 εἰσπηδήσας Vels. in proecd. — v. 546 παραπέμψατε θ' ἑνδεκα vel παραπέμψατέ τ' ἑννέα Meinekius. παραπέμψατέ τ' ἐν δέκα Kockius. παραπέμψαντες δέκα Dielsius. παραπέμψατ' ἐφ' ἑν δέκα O. Schneiderus. παραπέμψον ἐφ' ἑνδεκα Blaydesius. — v. 555 ἱστοφόροι Vels. in proecd. μισθοφόροι Bergk.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 545 εἰσπηδήσας] εἰσπηδήσας codd. (ἐσπηδήσας R ὡς πηδήσας P) || v. 546 πᾶραπέμψατ'] παρὰ πέμψατ' V παραπέμψατε PM παραπέμψαντες Θ παραπέμψαντος Γ¹ os del. Γ² ἀποπέμψατ' Su || v. 547 ληναίτην] λιναιτήν R || v. 548 ἀπὶ] ἀπῆι A ἀπῆι Γ¹ in ἀπῆι corr. Γ² || v. 550 φαιδρὸς] φαιδρῶς A Γ¹ | μετώπῳ] προσώπῳ M¹ || vv. 551—564 in R sic scripti sunt, ut bini versus singulas lineas occupent; in A singulis lineis comprehenduntur vv. 553 554, 555 556, 557 558, 561 562, 563 564 || v. 551 ante versum est στροφή ἢ καὶ Δ V στροφή ἢ καὶ αἰοδιή Γ στρο^φ ἢ Δ P ΣΤΡΟΦΗ. Ald φδῆ Θ² | ἵππ' ἄναξ] ἱππιάναξ A Θ | ᾧ] ᾧ P || v. 553 ἀνδάνει] M ex ἀνδάνει corr. R ἀνδάνει ceteri || v. 557 ἄρμασιν] R Ald ἄρμασι ceteri || v. 558 βαρυδαιμονούντων] βαρυδαιμοναύντων P || v. 559 ἐς] εἰς Θ P | χορόν] χῶρον Γ¹ χορὸν ex χῶρον corr. Θ || v. 560 σουνιάρατε] σουνιάρατε R νιάρατε Θ¹ σου supra lin. add. Θ² || v. 562 Φορμίωνί] litterae νί in ras. Γ² φόρμιωνί V¹ φορμίων A

τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεστὸς.

Εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι 565
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου,
οἵτινες πεξαῖς μάχαισιν ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.
οὐ γὰρ οὐδείς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν Ἀμυνίας· 570
εἰ δέ που πέσειεν εἰς τὸν ὤμον ἐν μάχῃ τινί,
τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν, εἴτ' ἡροῦντο μὴ πεπωκέναι,
ἀλλὰ διεπάλαιον αὐθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἴς
τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·
νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, 575
οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐργωροῖσι.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσουτονὶ μόνον·
ἦν ποτ' εἰρήνῃ γένηται καὶ πόνων πανσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις. 580

ADNOTATIO CRITICA.

v. 563 τῶν ἄλλων τ' ἐθνέων Blaydesius, quod non est Atticum. —
v. 564 πρόσθε παρεστὸς Reiskius. πλεῖστα παρεστὸς Blaydesius. — v. 567
ναυφράκτῳ Dindorfius. — v. 569 οὐδὲ εἰς γὰρ πώποτ' Cobetus. — v. 570
Ἀμυνίας] Berglerus. Ἀμεινίας Ridgeway. — v. 571 ἐς τὸν ὤμον Vels. in
proced.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 563 τε] om. *M* || v. 564 παρεστὸς] παρεστὸς *VGΘAld* παρε-
στὸς *APM* || v. 565 ante versum est παρεπίγραμμα *R* ἐπίγραμμα
VGΘPAld | βουλόμεσθα] *RM* βουλόμεσθ' *V* βουλόμεθα *AGΘPAld*
lenim sch. *VAld* || v. 566 τῆς] om. *RAΓ¹Θ* || v. 569 οὐ γὰρ οὐ-
δείς πώποτ' (πῶποτ' *M*) *RM* οὐδείς γὰρ πώποτ' *VAGΘP* κοῦδείς
οὐδεπώποτ' *Ald* | αὐτῶν] αὐτῷ *Γ¹* || v. 570 ἠρίθμησεν] ἠρέμησεν
Suidae cod. *A* (v. ἠρίθμησεν) || v. 571 δέ που] δέ ποτε *P* | πέσειεν]
πέσειεν *Γ* | εἰς] ἐς codd. || v. 572 τοῦτ'] *RSu* (v. ἀπεψησάμην et
ψευδόπτωμα) ταῦτ' ceteri | ante μὴ] ras. del. una litt. *Θ* | πεπω-
κέναι] πεπωκέναι *P* || v. 574 τῶν] om. *A* τῷ *Γ¹* | ἦτησ'] *RAld*
ἦτησεν (ἦτησεν *AΘ¹P*) ceteri || v. 575 δ' ἐὰν] δὲ ἐὰν *Θ¹* δ' ἂν *Θ²*
Su (v. προεδρία) δὲ τὰν *Γ¹* | προεδρίαν] προεδρείαν ex προεδρίαν
corr. *A* προ*εδρίαν *Γ* προσεδρείαν *Θ* προδρίαν *P* || v. 576 ἡμεῖς]
ὑμεῖς *Ald* || v. 578 μόνον] μόνως *Ald* || v. 579 πανσώμεθα] παν-
σόμεθα *V* || v. 580 φθονεῖθ'] φθονεῖσθ' *RM* *Suidae* cod. *A* (v. κομῶ-
| ἡμῖν] ὑμῖν *Suidae* cod. *A* (l. l.) | κομῶσι] κομῶσιν *RM Su* (l. l.)

- ὦ πολιοῦχε Παλλάς, ὦ
 τῆς ἱερωτάτης ἀπα-
 σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
 ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
 σης μεδέουσα χώρας, 585
 δεῦρ' ἀφικοῦ λαβοῦσα τὴν
 ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
 ἡμετέραν ξυνεργὸν
 Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστὶν ἑταῖρα
 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει. 590
 νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
 γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
 σῃ τέχνῃ πορίσθαι σε νί-
 κην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.
 Ἄ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι. 595
 ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα

ADNOTATIO CRITICA.

v. 586 ἀφικοῦ] Dindorfius. — v. 589 χορικῶν μούστιν Vels. in proceed. Χαρίτων ἐστὶν Wilamowitzius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

ἀπεστελεγγισμένοις] λε in ras. Γ² ἀπεστεγγισμενοῖς R ἀπεστελεγγισμέ-
 νοῖς A ἀπεστελεγγισμένοις Θ || vv. 581—594 in libris sic scripti
 sunt, ut singuli versus terminentur vocibus his: ὦ | ἀπασῶν (ἀπα-
 Ald) | ποιη- | ὑπερφερου- | χώρας | τὴν | μάχαις | ξυνεργὸν | ἑταῖρα |
 στασιάζει | δεῖ | πά- | νί- | νῦν R M Ald (in R bini versus singulas
 lineas occupant) — ὦ | ἀπασῶν | ποιηταῖς | ὑπερφερούσης | χώρας |
 τὴν | μάχαις | ξυνεργὸν | ἑταῖρα | στασιάζει | γὰρ | τοῖσδε | σε | νῦν
 VP — ὦ | ἀπασῶν | ποιηταῖς | χώρας | τὴν | μάχαις | νίκην | ἑταῖρα |
 στασιάζει | γὰρ | τοῖσδε· | σε | νῦν A Γ Θ || v. 581 ante versum est
 αντωδη καὶ αντιστροφὴ ὅ R ἌΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ἌΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Ald
 αντωδη ἣ καὶ αντιστροφος V αντωδὴ ἣ καὶ αντιστροφος Γ αντωδὴ
 Θ | Παλλάς] παλᾶς V¹ λ superser. V² παλᾶς P || v. 584 δυνάμει
 θ'] δυνάμει δ' P || v. 586 ἀφικοῦ] ἀφίκον codd. || v. 587 στρα-
 τιαῖς] στρατειαῖς corr. ex στρατηαῖς V¹ ει in ι corr. V² || v. 589
 ἦ] ἦ V¹ P | ἑταῖρα] ἑτέρα R || v. 590 ἐχθροῖσι] ἐχθροῖς A Γ¹ Θ ||
 v. 594 εἴπερ ποτὲ] εἴπερ τότε Θ¹ || v. 595 ante versum est ἀντίρρ^μ R
 ἀνπιρρ^τ V ἀντέπι I' ἀντεπίρρημα Θ P Ald | τοῖσιν] τοῖς A Γ¹ Θ τοῖς-
 σιν (in ras. σιν) P | βουλόμεσθ'] βουλομεθ' R βουλόμεθ' I¹ Θ M
 Ald || v. 596 εἶσ' εἶς R | εὐλογεῖσθαι] ex εὐλογεῖσθε corr. R εὐλο-
 γεῖσθε A

ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας.
 ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἔγαν θαναμάζομεν,
 ὥς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
 πριαμένοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμυνα· 600
 εἶτα τὰς κόπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
 ἐμβαλόντες ἀνεφρονάξανθ'· „ἱππαπαῖ, τίς ἐμβαλεῖ;
 ληπτέον μᾶλλον. τί δρωμεν; οὐκ ἐλάς, ὦ σαμφόρα;“
 ἐξεπήδων τ' εἰς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτεροι
 ταῖς ὀπλαῖς ὥρυττον εὐνὰς καὶ μετῆσαν στρώματα· 605
 ἦσθιον δὲ τοὺς παρούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
 εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, καὶ βυθοῦ θηρώμενοι·
 ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
 „δεινὰ γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
 μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππείας“. 610

ΧΟ. Ὡ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 598 οὐτόσον θαναμάζομεν Herwerdenus probabiliter. — v. 600 οἱ
 δὲ σκόροδ' ἐλάς κρόμυνα ex Bergkii coniectura Vels. in proecd. — οἱ
 δὲ γε σκόροδα Blaydesius vix recte. — v. 602 ἀνεφρονάξανθ' | Walshius.
 ἀνεφρονάξαντ' Herwerdenus (ἀνεβρονάξαν Vs. in proecd.). — ἱππαπαῖ] Din-
 dorfius. — v. 603 μᾶλλον τι, ὁνδρες Herwerdenus. — v. 604 νεώτατοι
 Vels. in proecd. — v. 605 μετῆσαν] Brunckius (ex codd. Paris.) — v. 608
 Καρκίνον Vels. in proecd. — v. 609 εἰ μὴδ' Brunckium secutus Vels.
 in proecd. — v. 610 μήτε γῇ] Bentleius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 597 εἰσβολάς] sic MSn (v. εἰσβολάς et διενέγκαντες et ξυν-
 διήνεγκαν) εἰσβουλὰς R ἐσβολὰς reliqui | μάχας] γο. νίκας superscr.
 M¹ || v. 599 ἱππαγωγούς] γο. ἐπαγωγούς superscr. V² || v. 600 καὶ
 σκόροδα] Ald schol. M καὶ om. reliqui || v. 601 βροτοὶ] corr. V² ex
 βρωτοὶ ut vid. βροντοὶ P || v. 602 ἐμβαλόντες] ἐκβαλόντες Θ | ἀνεφρονά-
 ξανθ'] ἀνεβρονάξαν libri (et Sn) | ἱππαπαῖ] ἱππαπαῖ RAΘPAld ἱππα-
 παῖ ΓM ἱππαπαῖ V || v. 603 σαμφόρα] σαμφόρα AΓΘM || v. 604 τ' |
 τὲ AΓ¹Θ | εἰς] ἐς R | δ' οἱ] RM γ' οἱ reliqui | νεώτεροι] νεώτατοι
 RM || v. 605 ὥρυττον] ὥρυsson Θ ὥρυσαν I¹ γο. ὥρυττον super-
 scr. I² | μετῆσαν] μετῆσαν R V A Γ Θ M μετῆσαν P μετῆσαν Ald |
 στρώματα] βρώματα R || v. 606 δὲ] om. M | ποίας] πᾶς V¹I²Θ²
 MAld || v. 607 ἐξέρποι] ἐξέρπει V A I Γ Θ | θηρώμενοι] θυρώμενοι M
 θηρώμενος P || v. 608 ἔφη] ἔφθη V P Γ²M¹Ald | καρκίνον] καρκί-
 νον V Γ Θ || v. 609 δεινὰ γ'] δυνὰ γ' Θ || v. 610 μήτε γῇ] μήτ' ἐν
 γῇ (γῇ V A P) codices | θαλάττῃ] θαλάσση R θαλάσση P || v. 611
 chori notam om. M | νεανικώτατε] γενικώτατε A Γ¹Θ γο. καὶ νεανι-
 κώτατε superscr. I²

ὅσῃν ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἔγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ προᾶγμ' ἡρώνισαι.

ΑΑΛ. τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ Νικόβουλος ἐγενόμην; 615

ΧΟ. νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.

ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς·

ὥς ἐγὼ μοι δοκῶ 620

καὶ μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν

ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τὰδ', ὦ βελ-

τιστε, θαρρήσας λέγ', ὥς ἄ-

παντες ἡδόμεσθά σοι.

ΑΑΛ. καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.

616—623 = 683—690.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 614 ἡρώνισαι] Bergk. ἡγωνίσω Vels. in proecd. — v. 615 Νικόβουλος] Berglerus. — v. 616 ἄξιόν τι Vels. in proecd. — ἐπολολύξαι Cobetus. — v. 617 ἀμείνον'] Berglerus. — v. 618 ἐργασάμεν'] Bentleius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 612 φροντίδα] φροτίδα P || v. 613 σῶς] σῶς Γ || v. 614 ἔγγειλον] ἔγγελον V¹ | ἡρώνισαι] ἡγωνίσω codd. (ἡγωνήσω P) || v. 615 ΑΑΛ.] om. PM | γ'] om. R A Γ¹ Θ || v. 616 ΧΟ.] om. M | γε] Ald om. reliqui | ἐπολολύξαι] ἐπολολύξαι P ὀλολύξαι R M || v. 617 in R M in duos versus divisus est, quorum prior desinit in πολὺν, post quod R scripserat δ' α (i. e. primas litteras versus posterioris), quod deinde lineola traducta ipse delevit || v. 617 chori notam praefixerat sed delevit lineolis traductis Θ² | πολὺν δ'] πολλή δ' P | ἀμείνον'] ἄμεινον codd. || vv. 618. 619 duo versus, quorum prior desinit ἐπεί alter incipit τοῖς V Γ Θ P M Ald unus versus R A sed spatio vacuo post ἐπεί relicto A signo † spatii indicandi super λ in ἐπελθοῖς picto R || v. 618 ἐργασάμεν'] εἰργασμέν' R V A Γ M εἰργασμέν Θ εἰργασμένε P Ald || vv. 619. 620 unus versus Θ || v. 619 ἅπαντά μοι] ἅπαντας μοι M || vv. 620. 621 in una linea, sed spatio post δοκῶ relicto R || v. 620 ὥς] ὥστ' R M || vv. 621—623 sic scripti sunt in codd., ut singuli versus finiantur vocibus: διελθεῖν | ἀκοῦσαι | ἄ- | σοι M — διελθεῖν | ἄ- | σοι (sed spatio vacuo post ἀκοῦσαι) R — ἀκοῦσαι | ἄ- | σοι V P Γ² Ald — ἀκοῦσαι | ὥς | σοι A Γ¹ Θ || v. 622 θαρρήσας] θαρρήσας V² Γ¹ Θ P Ald γρ. καὶ θαρρήσας superscr. Γ² | λέγ'] γ' in ras Γ² λέγειν A || v. 623 ἡδόμεσθά] V Ald ἡδόμεσθά ceteri || v. 624 γ'] om. M

εὐθύς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἰέμην· 625
 ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρογνὺς ἔπη
 τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
 κρημνοὺς † ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων
 πιθανώταθ'· ἡ βονλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη
 ἐγένεθ' ὅπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα, 630
 κᾶβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
 κᾶργω' ὅτε δὴ ᾿γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
 καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
 „ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγώ,
 Βερέσχεθοι Κοάλεμοί τε καὶ Μόθων, 635
 ἄγορά τ', ἐν ἧ παῖς ὦν ἐπαιδύθην ἐγώ,
 νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε
 φωνήν τ' ἀναιδῆ.“ ταῦτα φροντίζοντί μοι

ADNOTATIO CRITICA.

v. 628 ἐρείπων Bruckium secutus Vels. in proecd. — v. 631 νᾶπυ] Dindorfius. — v. 635 Κοάλεμοί τε] ex scholio Dobraeus. (τε καὶ κόβαλοι Vels. in proecd.) Μόθων] c scholio Kusterus. Audacius locum refinxerat Reisigius sic: ἄγε δὴ Φένακες καὶ Μόθωνες, ἦν δ' ἐγώ, Βερέσχεθοι, Σκίταλοί τε καὶ Κοάλεμοι. — τε καὶ κοβαλομοθάονες Fritzschiuss.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 625 ἰέμην] ἰέμην $V^2 A \Gamma \Theta P M Ald$ || v. 626 ὁ δ'] rasura supra $\delta V \delta \delta' A \Theta M$ || v. 627 ἤρειδε] ἤρει δὲ R ἤρει δὲ Θ (ι infra η add. Θ^2) ἤρειδε V^1 lemm. schol. V || v. 629 πιθανώταθ'] Θ πιθανώταθ' M ex πιθανώτατ' corr. A πιθανώτατ' lemm. schol. V πιθανώτατα δ' $R P Ald$ πιθανώτατα Θ^2 V πιθανώτατα Γ additis α^2 a Γ^2 | δ'] om. $R V \Gamma P M \gamma' Ald$ | ἀκροωμένη] ἀκροωμένη P ἀνακροωμένη R || v. 630 ψευδατραφάξυος] sic $V \Gamma Su$ ψευδάτραφαξυς R ψευδατραφαξύος M ψευδατραφάξιος Ald ψευδατραφύξυος $A \Theta^1$ (superscr. γρ. α Θ^2) ψευδατραφύξιος P || v. 631 κᾶβλεψε νᾶπυ] κᾶβλεψεν ἄπυ P κᾶβλεψε νάπυ reliqui (sed post κᾶ rasura unius litt., et ε in ψε in ras. A νά in ras. Θ) | ἀνέσπασε] $R \Gamma \Theta$ ἀνέσπασε reliqui || v. 633 τοῖς] τοῖσι Ald | φενακισμοῖσιν] φενακισμοῖς $\Theta P M$ | ἐξαπατωμένην] ἐξηπατημένην A ἐξηπατωμένην Γ^1 || v. 634 Σκίταλοι] σκύταλοι $R M$ σκίταλοί τε Su || v. 635 Βερέσχεθοι Κοάλεμοί τε] βερέσχεθοί τε καὶ κόβαλοι codd. (βερέσχεθοί τε om. A , in quo spatium $1\frac{1}{2}$ versuum relictum est βερεχεθοί τε P) κοάλεμοι legit scholiasta et Su (v. κοάλεμος): κοάλεμοι παρὰ Ἀριστοφάνει. | Μόθων] μόθωνες codd. (et Su l. 1.) μόθων legit scholiasta || v. 637 γλῶτταν] γλῶσσαν $P Ald$ || v. 638 ἀναιδῆ] ἀναιδῆ R

ἐκ δεξιᾶς ἐπέπαρδε καταπύγων ἀνὴρ.
 κἀγὼ προσέκνυσα· κᾶτα τῷ πρωκτῷ θενὼν 640
 τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανὼν μέγα
 ἀνέκραγον· „ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
 εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι·
 ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατεροράγη,
 οὐπόποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.“ 645
 τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν·
 εἴτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ ὄφρα
 αὐτοῖς ἀπόρητον ποιησαμένους ταχύ,
 ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τούβολου,
 τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια. 650
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἑμ' ἐκεχήνεσαν.
 ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγών, εἰδὼς τ' ἄρα
 οἷς ἦδεθ' ἡ βουλή μάλιστα δήμασιν,
 γνῶμην ἔλεξεν· „ἄνδρες, ἤδη μοι δοκεῖ
 ἐπὶ συμποραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις 655

ADNOTATIO CRITICA.

v. 639 ἐπέπαρδε] Halbertsma. — v. 640 θενὼν] Dindorfius. — v. 646 οἱ δ' et διεγαλήνισαν Vels. in proceed. — v. 648 ποιησαμένους] Reiskius. ποιησαμένοις Bentleius. — vv. 649. 650 inter se mutandos esse putat Wilamowitzius. — v. 652 ἐπινούσας Meinek. probabiliter. — τ' ἄρα] Dindorfius. θ' ἄμα idem in ed. Ox. γ' ἄρα? Meinek. ἄρα Vels. in proceed. — v. 655 ἀγαθαῖσι ταῖς ἡγγελμέναις Cobetus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 639 ἐπέπαρδε] ἀπέπαρδε codd. || v. 640 τῷ πρωκτῷ] τῷ πρωκτῷ P τὸν πρωκτὸν A | θενὼν] θένων codd. (θείνων V¹) || v. 641 ἐξήραξα] R ἐξάραξα ceteri (etiam lemm. schol. V) || v. 642 ὦ] om. R || v. 643 πρῶτος] V² πρῶτον ceteri | ὑμῖν] ex ἡμῖν corr. Θ || v. 646 τῶν δ'] οἱ δ' R οἷ δ' M | εὐθέως] εὐθύς A Γ¹ Θ γρ. εὐθέως superser. Γ² | διεγαλήνισεν] διεγαλήνησεν V lemm. schol. V διεγαλήνισαν R διεγαλήνησαν M || v. 647 μ' εὐαγγέλια] μ' ἀγγελία P || v. 648 ποιησαμένους] ποιησάμενος codd. || v. 649 τὰς] τοὺς Γ || v. 650 ξυλλαβεῖν] ξυλαβεῖν V¹ συλλαβεῖν RM | τρύβλια] τρυβλία A Θ || v. 651 οἱ δ'] οἱ δ' R V Γ οἷ δ' A Θ M A l d | ἀνεκρότησαν] ἀνεκρότησαν M | πρὸς ἑμ'] πρὸς μ' M | ἐκεχήνεσαν] ἐκεχίνεσαν R || v. 652 ὁ δ'] ὁ δ' V ὅ δ' A Θ M A l d | τ' ἄρα] τ' ἄμα R ἄρα (om. τ') reliqui v. 653 μάλιστα] corr. ex μάλιστα V | δήμασιν] R δήμασι reliqui v. 654 ἤδη μοι] καμὸι R κέμοι M || v. 655 ἀγαθαῖσιν] ἀγαθαῖς lemm. schol. V | εἰσηγγελμέναις] ἡγγελμέναις R

εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
 ἐπένευσεν εἰς ἐκείνον ἡ βουλή πάλιν.
 κᾶρω γ' ὅτε δὴ ἔγνω τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
 διηκοσίῃσι βουσὶν ὑπερηκόντισα·
 τῇ δ' Ἀγροτέρα κατὰ χιλίων παρήνεσα 660
 εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰς αὖριον,
 αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦ βολοῦ.
 ἑκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλή πάλιν.
 ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
 κᾶθ' εἶλκον αὐτὸν οἱ πρωτάνεις χοῖ τοξόται. 665
 οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐστηκότες·
 ὁ δ' ἡντεβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μείναι χρόνον·
 „ἴν' ἂν θ' ὁ κῆρυξ οὐκ Ἀκαεδαίμονος λέγῃ
 πύθῃσθ'· ἀφίεται γὰρ περὶ σπονδῶν πάλιν.“
 οἱ δ' ἐξ ἐνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον· 670
 „νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,

ADNOTATIO CRITICA.

Post versum 656 excidisse Velseno videbatur versus talis fere: τὰς κοιλίας δὲ προῖκα τὴν βουλήν ἔχειν. Ad eiusmodi quid enim ducere scho-
 liastae verba: ἡ γὰρ τοῦ βοῦς κοιλία βόλιτον ἔχει. Contra quod disputavit
 Vahlenius in ind. lect. hib. Berol. 1884/5. — v. 659 διακοσίαισι Din-
 dorfium secutus Vels. in proecd. — v. 660 χιλίων Vels. in proecd. —
 v. 661 εἰσαύριον Vels. in proecd. χιμάρων, εσαύριον αἱ τρ. Brunckius. —
 v. 664 ὁ δὲ τοῦτο νοήσας Herwerdenus. — v. 667 ἡντεβόλει] Cobetus.
 ἡντιβόλει τ' (i. e. ἐτι) Lentingius. — v. 668 ἴν' ἂν ὁ κῆρυξ Bachmannus. —
 κῆρυξ et λέγει Vels. in proecd. — v. 669 πάλιν] Porsonus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 656 θεῷ] θεῶ ΑΓ¹Θ¹ γρ. ὦ superscr. Θ² || v. 658 κᾶρω γ']
 κᾶρωγε ΑΘ || v. 659 διηκοσίῃσι] διηκοσίοισι PAla || v. 661 χιμάρων]
 χιμάρων scripserat sed prius ρ eras. R | εἰς αὖριον] M εἰσαύριον R
 εἰς αὖριον VAG εσαύριον ΘPAla || v. 662 τριχίδες] RAla τριχί-
 δες δ' reliqui | εἰ γενοίαθ'] εἰ γενοίατ' R ἐγενοίαθ' M || v. 664
 ἐφληνάφα] ἐφληνάφει M || v. 665 κᾶθ' εἶλκον] καθεἶλκον ras. supra
 α et ει V | αὐτὸν om. M || v. 666 οἱ δ'] οἱ δ' RVΓ οἱ δ' ΑΘM
 Ald || v. 667 ὁ δ'] ὁ δ' RVΓ ὁ δ' ΑΘMAld | ἡντεβόλει] ἡντι-
 βόλει codd. | μεῖναι] μεῖνον V¹ ut vid. || v. 668 ἴν' ἂν θ'] ἴν' ἂθ' V
 ἴν' ἂθ' Γ ἴν' ἂθ' ΘP ἴναθ' AM ἴν' ἀτ' R | κῆρυξ] VΓ κῆρυξ
 reliqui | οὐκ] οὐκ V²AGPAld οὐκ V¹ οὐκ ΘM | λέγῃ] sic R λέγει
 Ald λέγῃ πάλιν Θ¹(πάλιν del. Θ²)M λέγει πάλιν VAG(πάλιν in ras.
 Γ²)P || v. 669 πύθῃσθ'] πύθῃσθ' A | πάλιν] λέγων RVPMAla
 λόγων ΑΓ¹Θ γρ. λέγων superscr. Γ² || v. 670 οἱ δ'] οἱ δ' RΓ
 οἱ δ' ΑΘMAld οἱ V | ἅπαντες] πάντες ΑΓ¹Θ¹ || v. 671 μέλε]
 μέλε V²ΓΘM

ἤσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.“
ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι·
εἰδ' ὑπερεπῆδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῇ. 675
ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν
ἅπαντα τὰ τε γήτει' ὅς' ἦν ἐν τάγορᾳ·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμεν.
οἱ δ' ὑπερεπῆνον ὑπερεπύπασζόν τέ με 680
ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλὴν ὄλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΧΟ. πάντα τοι πέπραγας οἶα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα·

ADNOTATIO CRITICA.

v. 674 ἀφιέναι] Brunckius. -- v. 676 ἐπεδραμῶν Reisigius. ἐγὼ δ' ἐπριάμην τὰ κορίανν' ὑπεκδραμῶν e coniectura Fritzscheii Vels. in proceed. — versum 679 delendum censet Oerius ut supervacaneum.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 673 ἐρπέτω] γρ. καὶ ἐρρέτω superscr. Γ² ἐρρέτω superscriptis γρ. ἐρπέτω M ἐρρέτω Su (v. ἐρρέτω) || v. 674 ἐκεκράγεσάν τε] ἐκεκρά-
γασάν τε Θ | ἀφιέναι] ἀπιέναι codd. || v. 675 εἰδ' οἱ δ' superscr. γρ. εἰδ' Γ οἱ δ' ΑΘ γρ. εἰδ' Θ² | δρυφάκτους] δρυφακτοὺς RP
δρυφάκτας ΑΓΘ | πανταχῇ R πανταχοῦ reliqui || v. 676 ἐγὼ] ἐπεὶ
Θ¹ | κορίανν'] κορίαν V¹ κορίανν' Α | ὑποδραμῶν] ὑπεκδραμῶν· R ||
v. 677 ἅπαντα τὰ τε] ἅπαντά τε τα R ἅπαντά τε M | γήτει'] γήτι'
V¹ γήτια lemm. sch. V | ἐν] litt. εἰ in ras. Θ² ἐν RA | τάγορᾳ] τ'
ἀγορᾷ R ΑΓΘP τῇ ἀγορᾷ VMald || v. 679 ἀποροῦσιν] ἀπαίρουσιν
RM | κἀχαριζόμεν] ex κἀχαρίζομεν corr. V κἀνεχαριζόμεν Θ¹ || v. 680
οἱ δ'] οἱ δ' R VΓ οἱ δ' ΑMAld | ὑπερεπύπασζόν τέ με] ὑπερεπυπ-
πάζοντό με R Su ὑπερεπύπασζον τέ με PM || v. 681 οὕτως] om. A
v. 682 κοριάννοις] κοριάνναν P || in vv. 683—690 vocabula sic
disposita sunt, ut singuli versus finiantur vocibus: εὐτυχοῦντα |
ἕτερον | πανουργίαις | κενασμένον | ποικίλοις | αἰμυλίοις | τὰπί-
(spat. post ἄριστα· et συμμάχους·) εὔνους | πάλαι R — εὐτυχοῦν-
τα | ἕτερον | πανουργίαις | κενασμένον | ποικίλοις | αἰμυλίοις | τὰ-
συμμάχους | εὔνους | πάλαι M — εὐτυχοῦντα | πανουργίαις | κενα-
σμένον | (ποικίλοις | VAld) αἰμυλίοις | τὰπί- | εὔ- | πάλαι VPald
— εὐτυχοῦντα | πανουργίαις | ποικίλοις | αἰμυλίοις | ἄριστα | πάλαι
ΑΓΘ || v. 683 ΧΟ.] ἈΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Ald | πάντα] ἅπαντά R |
τοι] R om. V¹ δὴ V² ΑΓΘMAld δὲ P | πέπραγας] ex πέπραχας
corr. V πέπραχας Ald | χρῇ] χρῇ V

ἤϋρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ πανουργίαις
 μέλζοσι κεκασμένον καὶ δόλοισι ποικίλοις, 685
 δήμασιν θ' αἰμύλοις.
 ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-
 τιζε τὰπίλοιπ' ἄριστα·
 συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-
 νους ἐπίστασαι πάλοι. 690

ΑΑΑ. Καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὕτωσ' προσέρχεται,
 ὠθῶν κολόκνυμα καὶ ταράττων καὶ κνικῶν,
 ὥς δὴ καταπιόμενός με. μορμῶ τοῦ θράσους.
ΚΑ. εἰ μὴ σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
 ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῇ. 695
ΑΑΑ. ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
 ἀπεπνύδῃσιν μόθωνα, περιεκόνκασα.
ΚΑ. οὐ τοι μὰ τὴν Δῆμητρ' ἔτ'; εἰ μὴ σ' ἐκφάγω
 ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.
ΑΑΑ. εἰ μὴ 'κφάγῃς; ἐγὼ δέ γ', εἰ μὴ σ' ἐκπίω, 700

ADNOTATIO CRITICA.

v. 684 ἤϋρε] Dindorfius. — v. 695 pro ἐνείη scholiastam legisse ἐφεῖτο et sic scribendum esse putavit Velsenus, vix recte. — v. 697 περι-
 ἐκόνκασα] Dindorfius ex Photio. — v. 698 Δῆμητρ' ἔτ'] Reisigius. Δή-
 μητρὰ γ' Vels. in proecd. — v. 700 'κφάγῃς μ' e Bergkii coniectura
 Vels. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 684 ἤϋρε] εὔρε codd. || v. 685 μέλζοσι] μέλζουσι *P* || v. 686
 καὶ δόλοισι] δόλοισι καὶ *V*¹ | δόλοισι] δῆλοισι *Μ* || v. 687 δήμασιν
 θ'] δήμασιν τ' (ἡ ex ἡ corr.) *R* δήμασί θ' *VGΘAld* δήμασι θ'
APM | αἰμύλοις] *Ald* αἰμυλλοῖς codd. || v. 689 ἄριστα] ex ἄριστ' α
 corr. *R* ἄρ' ἴστε *A* | συμμάχους] *RM* ξυμμάχους reliqui | ἡμᾶς ἔχων]
 ἔχων ἡμᾶς *AG*¹ *Θ*¹ ἔχων om. *R* || v. 690 εὖνους ἐπίστασαι] ἐπίστασαι
 εὖνους *AGΘ* || v. 691 *ΑΑΑ.*] om. *PM* || v. 693 καταπιόμενός] γρ.
 καταπινόμενος superser. *V*² | μορμῶ] μορμῶν *M* || v. 695 διαπέσοιμι]
 διπέσοιμι *Θ*¹ || πανταχῇ] πανταχῇ *RV* || v. 696 *ΑΑΑ.*] om. *RM* |
 ἥσθην] ἥσθην lemm. schol. *V* ἥσθην *RP* || v. 697 versui allanto-
 polae nota praefixa est in *M* | post μόθωνα interpungit *R* post
 ἀπεπνύδῃσιν reliqui | περιεκόνκασα] περιεκόνκασα *R* περιεκόνκυσα
AΘPMAlD περιεκόνκυσα *Γ* (ἐκό in ras. *Γ*²) περὶ ἐκόνκυσα *V* || v. 698
ΚΑ.] om. *R* | τοι] τι superser. *M* | Δῆμητρ' ἔτ' εἰ] δῆμητρὰ γ' εἰ *R*
 δῆμητρ' ἐὰν *VAGΘPAld* δῆμητραν ἐὰν *M* || v. 700 *ΑΑΑ.*] om.

κἄν ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.

ΚΑ. ἀπολῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

ΑΑΑ. ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ὕπομαί σ' ἐγὼ

ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

ΚΑ. ἐν τῷ ξύλῳ δῆσω σε νῆ τὸν οὐρανόν.

705

ΑΑΑ. ὥς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;

ἐπὶ τῷ φαγῶν ἦδοι' ἄν; ἐπὶ βαλλαντίῳ;

ΚΑ. ἐξαοπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τᾶντερα.

ΑΑΑ. ἀπονυχῶ σου τὰν πρυτανεῖω σιτία.

ΚΑ. ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.

710

ΑΑΑ. κἀγὼ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.

ΚΑ. ἀλλ' ὦ πόνηρε, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται,

ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.

ΑΑΑ. ὥς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.

ΚΑ. ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.

715

ΑΑΑ. κἄθ' ὥσπερ αἶ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 701 κἄν ἐκροφήσας] Bothius. — v. 707 φαγῶν ἦδοι'] Engerus. ἐπὶ τῷ φάγοις ἦδιστά μ'; vel ἐπὶ τῷ φάγοις μ' ἦδιστ' ἄν; O. Schneiderus. ἐμ' ὥσως φάγοις ἦδιστ' ἄν ἐπὶ β. Kaehlerus. — v. 709 an τὰν πρυτανείον? unguibus extorquebo tibi quae in prytaneo comedisti. — v. 711 ἔλξω διαβαλῶν γε Vels. in proceed. κἀγὼ δέ σ' ἄρα καὶ διαβαλῶ γε G. Hermannus. κἀγὼ δέ σ' γε καὶ διαβαλῶ γε Sauppius. κἀγὼ δέ σ' ἔλω καὶ διαβαλῶ γε vel κἀγὼ δέ σ' ἔλκων διαβαλῶ γε Bergkiius. — v. 712 ὦ πονηρέ Vels. in proceed. — v. 713 ὅσ' ἄν ἐθέλω Bachmannus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

RM | εἰ μὴ (ex μὴ corr.) κ'φάγης *R* ἦν μὴ 'κφάγης ceteri | δέ γ' εἰ μὴ σ' ἐκπίω] *R* δέ σ' (σε *AΘ*) ἦν μὴ 'κπίω reliqui || v. 701 κἄν ἐκροφήσας] κἀπεκροφήσας libri (ras. supra ε *V* κἀπεκρόφησας *Γ*) ἐπιδιαρραγῶ] ἐπεὶ (ἐπὶ *Θ*) διαρραγῶ *AΘP* || v. 702 *ΚΑ.*] om. *M* v. 703 *ΑΑΑ.*] om. *M* | προεδρίαν] προσεδρίαν *Θ* || v. 704 προεδρίας] προσεδρίας *Θ* || v. 705 *ΚΑ.*] om. *M* || v. 706 *ΑΑΑ.*] om. *M* | δῶ] δοκῶ *V* || v. 707 τῷ] τῷ *ΑΓΘ*¹ | φαγῶν ἦδοι' ἄν] φάγοις (φάγης *Γ*¹*Θ*) ἦδιστ' ἄν codd. | βαλλαντίῳ] βαλαντίῳ *ΑΜ* || v. 708 *ΚΑ.*] om. *RM* | ἐξαοπάσομαί] ex ἀοπάσομαί corr. *A* || v. 709 *ΑΑΑ.*] om. *RM* πρυτανεῖω] πρυτανίῳ *R* || v. 710 *ΚΑ.*] om. *RM* || v. 711 *ΑΑΑ.*] om. *RM* | καὶ διαβαλῶ] *RG*¹ καὶ διαβαλῶ γε reliqui καὶ διαβαλῶν lemm. schol. *M* || v. 712 *ΚΑ.*] om. *R* || v. 714 *ΑΑΑ.*] — *RM* | σεαυτοῦ] σαντοῦ *M* || v. 715 *ΚΑ.*] — *M* om. *R* || v. 716 *ΑΑΑ.*] — *M* om. *R* | κἄθ' ὥσπερ] καθῶσπερ *R* καθῶσπερ *AΘP* *Ald* *Su* (v. τίτθαι) | τίτθαι γε] τῖτθαί γε ex τίτθαι γε corr. *A*

μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς,
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

ΚΑ. καὶ νῆ Δί' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν. 720

ΑΑΑ. χῶ πρωκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.

ΚΑ. οὐκ, ὦγάθ', ἐν βουλῇ με † δόξεις καθυβρίσαι.
ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. ΑΑΑ. οὐδὲν κωλύει,
ιδού. βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΚΑ. ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἐξελθε. ΑΑΑ. νῆ Δί', ὦ πάτερ, 725
ἐξελθε δῆτ', ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον.

ΚΑ. ἐξελθ', ἴν' † εἰδῆς οἷα περιυβρίζομαι.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 717 ἐντίθης Vels. in proecd. — v. 722 δόξεις apte explicari non potest. δόξας Lentingius, virgula post καθυβρίσαι, signo interrogationis post εἰς τὸν δῆμον posito. mihi quoque pro δόξεις reponendum videtur δόξας, sed post v. 722 unum versum excidisse putaverim, quo sententia hunc fere in modum expleretur: οὐκ ὦγάθ', ἐν βουλῇ με δόξας καθυβρίσαι Προῖκ', ἐν γε δήμῳ τοῦτο νικήσεις ποιῶν. ἴωμεν εἰς τ. δ. — μ' ἔθ' ἔξεις Herwerdenus. — v. 723 ὡς τὸν Δῆμον Meinekium secutus Vels. in proecd. — κωλύει, ιδού.] sic interpungi iussit Vahlenus. — v. 726 ὦ φίλτατον] Elmsleius. ὦ φίλτατε e Cobeti con. Velsenus in proecd. Cleonem rursus loqui incipientem faciunt verbis ὦ Δημίδιον Reiskius, ὦ φίλτατε Cobetus, quem secutus est Vels. ὦ δημακίδιον φίλτατον Bentleius, δῆτα δημίδιον ὦ φίλτατον Brunckius. — v. 727 ἴν' εἰδῆς recte se habere ut

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 717 μασώμενος] μασώμενος Γ | τῷ μὲν] τὸ μὲν R V A Γ¹ Θ¹ | ἐντιθεῖς] ex ἐντιθείς corr. R ἐντιθεῖς V² Θ ἐντιθεῖς M ἐντίθης A || v. 718 κατέσπακας] litt. ἐσπακας in ras. A σ ante π in ras. V² || v. 719 ΚΑ.] — R M || v. 720 ante versum est — R δύναμαι] αι in. ras. V² | ποιεῖν] ποεῖν R V M Ald || v. 721 ΑΑΑ] — R M | τουτογὶ] R Γ² τοῦτογὶ V¹ τουτοὶ A Γ¹ Θ P τουτοῖ V² Ald τοῦτο γε M τουτίγε Su (v. πρωκτὸς λουτροῦ) || v. 722 ΚΑ.] om. R M | οὐκ] οὐκ' R P οὐκ V A Γ¹ Θ Ald || v. 723 εἰς] ἐς R M | ΑΑΑ.] V P Ald in ras. Γ supra lin. adser. Θ om. A om. spatio relicto M om. et a voce οὐδὲν novum versum incipit R || v. 724 ante versum est nota allantopolae A | ιδού.] ιδού V¹ ιδὸν reliqui || v. 725 ΚΑ.] — M om. R | ὦ Δῆμε, δεῦρ'] δεῦρ' ὦ δῆμ' A Γ¹ Θ | δεῦρ'] ex δεῦρο corr. M | ΑΑΑ.] sic P om. reliqui | a voce νῆ δι'] R novum versum incipit || v. 726 ante versum est — R M allantopolae nota V A Γ Ald | ὦ φίλτατον] ὦ om. codd. || versus 727 hoc loco est in R M post v. 729 legitur in reliquis | ΚΑ.] sic A Θ Ald om. reliqui | ἴν' εἰδῆς] ἴναῖδης R | οἷα περιυβρίζομαι] οἷαπερ (οἷάπερ V² Γ Θ) ὑβρίζομαι codd. οἷάπερ γ' ὑβρίζομαι Ald ||

ΔΗΜΟΣ

τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;

τὴν εἰρεσιώνην μου κατασπαράξατε.

τίς, ὦ Παφλαγών, ἀδικεῖ σε; ΚΑ. διὰ σὲ τύπτομαι 730

ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗΜ. τιῆ;

ΚΑ. ὅτιῃ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστῆς τ' εἰμι σός.

ΔΗΜ. σὺ δ' εἰ τίς ἐτεόν; ΑΛΛ. ἀντεραστῆς τουτουί,

ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,

ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κἀγαθοί. 735

ἀλλ' οὐχ οἶοί τ' ἐσμέν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ

ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·

τοὺς μὲν καλοὺς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,

σαντὸν δὲ λυχνοπώλαισι καὶ νευρορράφοις

καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως. 740

ADNOTATIO CRITICA.

putem, a me impetrare non possum. Correctum videtur ex Ravennatis lectione ἵνα ἰδῆς, quam glossam esse crediderim pro eo quod scripsit Aristophanes, fort. ἵν' ἀθροῆσης vel ἀθροῆσων, illatam. — περιμβρίζομαι] Elmsleius. — v. 728 ἐκτὸς τῆς θύρας Bothium secutus Vels. in proecd. — οὐκ ἄπιτ'; οὐκ ἀπὸ τ. θ. Elmsleius. — v. 729 κατασπαράξετε Cobetus. τὴν τ' εἰρ. μὴ κατασπαράξετε; Herwerdenus. — v. 735 καὶ καλοὶ γε κἀγαθοὶ Lentingius. — v. 737 ut spurium notat Wilamowitzius. — v. 740 βυρσοπώλαις ἐπιδίδως Cobetus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 728 ΔΗΜΟΣ] — M | ἀπὸ τῆς θύρας] ἐκ τῆς θύρας
RM || v. 729 τὴν] τίνες M || v. 730 ante versum est nota Demi
V A Θ Ald | ὦ] ὁ A Θ | Παφλαγών] παφλαγών M | ΚΑ.] — M
om. spat. rel. R || v. 731 ΔΗΜ.] — M om. spat. rel. R | τιῆ]
τή RV τή M τη Θ Ald τηί P || v. 732 ΚΑ.] om. M | Δῆμ']
δῆμε A Θ | τ'] om. A Γ Θ M || v. 733 ΔΗΜ.] om. M | τουτουί] καὶ
τουτουὶ A Θ || v. 734 σου] σοῦ V | ποιεῖν] ποεῖν Γ¹ ποεῖν ex
ποιεῖν corr. A Θ M || v. 735 καὶ] om. M || v. 736 οἶοί τ'] οἶοί τε A
οἶοι τ' M οἴτ' R | οἶοί τ' ἐσμέν] οἴτε μὲν P || v. 738 προσδέχει]
προσδέχη A Γ M προσδέχη V Θ || vv. 739 et 740 in unum versum
contracti in P sic leguntur: σαντὸν δὲ λυχνοπώλῃσι δίδως || v. 739
λυχνοπώλαισι] λυχνοπώλῃσι V (et lemm. sch. V) A Θ² λυχνοπώλῃσι
Γ Ald | νευροράφοις corr. ex νευροράφαις R || v. 740 σκυτοτόμοις]
σκυτοτόμοις Γ Θ σκυτοτόμῃσι A | βυρσοπώλαισιν] sic R P βυρσο-
πώλαισι M βυρσοπώλῃσι V A Θ βυρσοπώλῃσι Γ βυρσοπώλῃσιν Ald |
δίδως] corr ex δίδω A δίδωσι V

ΚΑ. εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΛΑ. εἰπέ μοι, τί δρῶν;

ΚΑ. ὅ τι; τὸν στρατηγὸν ὑποδραμῶν τοὺς ἐκ Πύλου,
πλεύσας ἐκείσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.

ΑΛΑ. ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
ἔψοντος ἐτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην. 745

ΚΑ. καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῆς ὁπότερος νῦν ἐστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλήῃς.

ΑΛΑ. ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.

ΔΗΜ. οὐκ ἔν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ. 750

ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθε. χορὴ παρεῖν' εἰς τὴν πύκνα.

ΑΛΑ. οἴμοι κακοδαίμων, ὥς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρον

ADNOTATIO CRITICA.

v. 742 ὅ τι;] Elmsleius. — τὸν στρατηγὸν ὑποδραμῶν τοὺς ἐκ Πύλου] Sauppius. Ante hunc multi locum frustra tentaverunt: τὸν στρατηγὸν ὑπεκδραμῶν τὸν Vels. in proed. τὸν στρατηγὸν ὑποδραμῶν τὸν ἐν Πύλῳ Blaydesius. τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τοὺς ἐκ Π. Bentleius. τῶν στρατηγῶν ὑποδραμόντων ἐκ Π. Meinekius. τῶν στρατηγῶν ἀποδραμόντων ἐκ Π. C. F. Hermannus. τῶν στρατηγῶν ὑποτρεμόντων ἐκ Π. Kockius. — v. 747 ὦ Δημίδιον, εἰθ' ὁπότερος Herwerdenus. — v. 748 διάκρινον, ἦν τοῦτον φιλήῃς Reifferscheidius. — v. 751 πρόσθε.] Meinekius. — χορὴν idem. — ὥς τὸ πρόσθε χορὴ Casaubonum secutus Vels. in proed. ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χορὴ παριέν' ἐς τ. π. Herwerdenus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 741 ΚΑ.] om. M | ποιῶ] PAld ποῶ ceteri | μοι] μοι νῦν RM νῦν ceteri || v. 742 ΚΑ.] — M om. R | ὅ τι;] ὅτι interrog. signo omisso codd. | τὸν στρατηγὸν] Γ²Ald τῶν στρατηγῶν reliqui | ὑποδραμῶν] ὑπεκδραμῶν ΑΓ²Θ PMAlld | τοὺς] τὸν Γ²Ald τῶν reliqui || v. 744 ΑΛΑ.] om. M | δέ] om. V || v. 745 ἔψοντος] om. spat. rel. P ἔψοντος R | ὑφειλόμην] ὑφελόμην ΑΓ²Θ || v. 746 ΚΑ.] om. RMP | ποιήσας] ποιήσας ΑΓΘ | μάλ'] μᾶλ' V μᾶλλ' Γ || v. 747 εἰδῆς] ante δ expunctum, deinde erasum δεῖ R (voluerat scribere εἰδεῖς) | νῦν] νῶν RV¹Γ²M νῶϊν V²ΑΓ¹ νῶϊν Θ¹Ald || v. 748 εὐνούστερος] εὐνούστερον Θ | ἵνα τοῦτον] RM ἵν' ἐκεῖνον reliqui || v. 749 ΑΛΑ.] om. RP in ras. Γ — M | μὴ 'ν] μὴν RM μὴ Α μὴν' Γ μὴν Θ | πυκνί] πυκνή R πνυκί reliqui || v. 750 ΔΗΜ.] om. M || v. 751 εἰς] ἐς RM | πρόσθε. χορὴ] πρόσθε χορὴ RM πρόσθεν χορὴ Α πρόσθε χορὴν ΓAld πρόσθ' (πρόσθε' P) ἐχορὴν VΘP | παρεῖν' εἰς] Ald παρεῖν' ἐς R παρεῖναι γ' ἐς M παρεῖναι εἰς (ἐς Γ') ceteri | πύκνα] R πνύκνα ceteri || v. 752 ΑΛΑ.] κλε. R κλ P om. M

οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησί καθῆται τῆς πέτρας,
κέχνηεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

755

ΧΟ. Νῦν δὴ σε πάντα δεῖ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
καὶ τῶν ἀμηγάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐπὶ τὸν
ἄνδρα.

760

ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκείνον προσκεῖσθαι σοι, πρό-
τερον σὺ
τοὺς δελφίνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλον.

ΚΑ. τῇ μὲν δεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων γεγένημαι

ADNOTATIO CRITICA.

v. 754 καθῆται | Bekkerns. — v. 755 ἐμποδίζων non legisse videtur Aristarchus. an ἐνστομίζων? — συμποδίζων Poekelius. — v. 758 ἀνὴρ | Dawesius. — v. 759 εὐμήχανος πορίζειν | restituit Bentleius. — v. 760 ἐπὶ | Cobetus. — v. 761 προσκεῖσθαι σου Vels. in proecd. προικέσθαι σου M. Schmidtus. — v. 763 Ἀθηναία Vels. in proecd. — v. 764 fortasse et in hoc versu et in versu 832 scribendum esse τὸν Δῆμον τονδὶ πάντων coni. Vels.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 753 δεξιώτατος] δεξιώτερος ΑΓ¹Θ || v. 754 καθῆται] καθη-
ται V¹ κάθηται reliqui || v. 755 κέχνηεν] κέχνηεν V || v. 756 ΧΟ.]
om. M ΣΤΡΟΦΗ' Ald | δῆ] δῆ R | δεῖ I¹Θ P Ald Su (v. νῦν) | δεῖ]
δῆ R A Θ Ald Su om. P | κάλων] κλάων P | σεαυτοῦ] σαυτοῦ M
v. 757 λῆμα] λῆμμα V² | θούριον] ex θούρειον corr. A || v. 758
ἀνὴρ] ἀνὴρ M ἀνὴρ reliqui || v. 759 τῶν] τᾶν Γ | εὐμήχανος
πορίζειν] εὐμήχανους πορίζων codd. (et Su l. l.) || v. 760 ἔξει] ἔξει
V² ΑΓΘΜ ἔσει Ald | ἐπὶ] ἐς codd. || v. 761 προσκεῖσθαι σοι]
Γ P Ald προκεῖσθαι σοι V A Θ προκεῖσθαι σοι M προσικεσθαι
σου R προσικέσθαι σου Su (v. δελφίς) | πρότερον] R Su πρότερος
ceteri | σὺ om. R || v. 762 δελφίνας] δελφίνας R Γ | παραβάλλον]
παραβαλοῦ ΑΓ¹Θ P παραβάλου Γ² παράβαλε M γρ. παράβαλλε Γ²
περιβάλλον lemm. schol. V || v. 763 ΚΑ.] om. P M | Ἀθηναίῃ]
Ἀθηναία V M | πόλεως] πόληος Θ | μεδεούσῃ] μεδούσῃ M || v. 764
μὲν] om. ΑΓ¹Θ | τὸν δῆμον] τῶν δῆμον R | τὸν Ἀθηναίων] sic
Ald τῶν Ἀθηναίων codd.

βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα καὶ Κύνναν καὶ Σαλα-
βακῶ, 765

ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ·
εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀμφι-
βεβηκώς,

ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατατμηθεῖν τε λέπαθνα.

ΑΛΛ. κάρωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω, κατα-
τμηθεῖς

ἐψοίμην ἐν περικομματίοις· καὶ μὴ τούτοισι πέποιθας, 770
ἐπὶ ταυτησί κατακνησθείην ἐν μυτιτωῷ μετὰ τυροῦ
καὶ τῇ κρεάργα τῶν ὀρχιπέδων ἐλκοίμην εἰς Κεραμεικόν.

ΚΑ. καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γένοιτο
πολίτης;

ὅς πρῶτα μέν, ἡνίκ' ἐβούλευον, σοὶ χρήματα πλείστ'
ἀπέδειξα

ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς
δὲ μεταιτῶν, 775

οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χαριόίμην.

ΑΛΛ. τοῦτο μέν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· κάρω γὰρ τοῦτό σε
δράσω.

ADNOTATIO CRITICA

v. 765 Σαλαβακῶ] scholium ad Pac. v. 755. — v. 767 ἀμφιβεβηκώς] Dawesius. — v. 772 ἐς Vels. in proecd. — v. 774 ἐβούλευον, σοὶ] Kockius. — v. 777 ταῦτο e coniectura scripserat Vels. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 765 Κύνναν] κύναν ΑΓΘ κύναν P | Σαλαβακῶ] σαλαβάκ-
χοι R σαλαβάκχαν ceteri (σαλαβακχαν P) || v. 766 νυνὶ] ex νῦν
corr. Θ || v. 767 μὴ] om. ΑΘ¹ | περὶ] litt. ερὶ in ras Γ² | μάχομαι]
μαχοῦμαι lemm. schol. V | μόνος del. Γ² μόνως P | ἀμφιβεβηκώς]
ἀντιβεβηκώς Γ¹ ἀντιβεβηκώς ex ἀντιβεκηκώς corr. R ἀντιβεβληκώς
ΑΥΘΡΑld ἀντικεκληκώς Μ ἀντιβεβλημένος Γ² || v. 768 δια-
πρισθείην] διπρισθείην P | κατατμηθεῖην] RΜ διατμηθεῖην ΑΓΘ
Alld διὰ τμηθεῖην V διαπληθεῖην P || v. 769 ΑΛΛ.] om. Μ
v. 770 καὶ μὴ] καὶ μὴ ex κομὴ corr. Θ | τούτοισι] τούτοις V (sed
τούτοισι lemm. schol. V) || v. 771 κατακνησθείην] καταμνησθείην
ΑΘ¹ | μυτιτωῷ] ττω in ras. Γ² || v. 772 εἰ ante ἐλκοίμην scripserat,
sed del. R | εἰς] V ἐς reliqui || v. 773 ΚΑ.] om. Μ | μᾶλλον σε]
μάλιστα Θ¹ | φιλῶν] φιλῶ P || v. 774 ἐβούλευον, σοὶ] ἐβούλευόν
σοι codd. || v. 776 εἰ σοὶ] εἰ σοι RVA | χαριόίμην] R χαριζοί-
μην ceteri || v. 777 ΑΛΛ.] om. Μ

ἀρπάξω γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτριόους παραθήσω.
ὥς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστ' εὖνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα
διδάξω,

ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὖθ' οὐτιγ' σου τῆς ἀνθρακίᾳς ἀπο-
λάυει. 780

σὲ γάρ, ὅς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαρα-
θῶνι,

καὶ νικῆσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττιοῦπεῖν παρέδωκας,
ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον
οὕτως,

οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπα-
ναίρου,

κᾶτα καθίζον μαλακῶς, ἵνα μὴ τριβῆς τὴν ἐν Σαλαμῖνι. 785

ΔΗΜ. ἀνθρῶπε, τίς εἶ; μὲν ἔργονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου τις
ἐκείνων;

τοῦτό γέ τοί σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 781 ἐν delevit Bentleius. — v. 783 ταῖσι] Brunckius. ταῖσδε Lentingium secutus Vels. in proecd. — v. 786 „nescio, an scribendum sit: μὲν ἔργονος εἶ τῶν Ἀρμοδίων τις ἐκείνων; ad quod ducere videtur scholium: Μὴ τὸ γένος, φησί, κατὰ γίγνησιν ἀπὸ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος κ. τ. λ.“ Vels. in proecd. Ἀρμοδίων in textum recepit Blaydesius. — v. 785 τριβῆς ἐτι τὴν Σαλαμῖνι Naberus. — v. 787 sic restituit Porsonus probabiliter. Alii aliter locum constituere conati sunt, velut τοῦτό γέ τοῦσιν τοῦργον ἀληθῶς Bergkius, τοῦτό γέ τοῦσιν ἀληθῶς τοῦργον Ribbeckius, τοῦτό γέ τοί σου ἀληθῶς τοῦργον Kockius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 778 σοι] σοὶ R V om. M | παραθήσω] σοι παραθήσω M
v. 779 φιλεῖ σ' οὐδ'] φιλεῖ σε οὐδ' R M φιλεῖς οὐδ' V A || v. 780
ἦ] ἦ* V (fuit ἦ ut vid.) | τοῦτ'] τοῦ γ' V¹ | αὖθ''] αὖ V¹ θ supra
lin. adi. V² | ἀνθρακίᾳς] ἀνθρακίας A lemm. schol. V || v. 781 ὅς]
litt. ὅ in ras. Γ² ὥς A Θ | Μαραθῶνι] ἐν μαραθῶνι codd. || v. 782
ἐγγλωττιοῦπεῖν] ἐγγλωττιοῦπεῖν R ἐγγλωττιοῦπεῖν V ἐγλωττιοῦπεῖν P
ἐγλωττιοῦποιεῖν A Γ¹ Θ γρ. τυπεῖν superscr. Γ² || v. 783 ταῖσι] ταῖς
codd. (et Su v. Σαλαμῖνος) | φροντίζει] φροντίζεις V² A Γ¹ Θ M
σκληρῶς σε καθήμενον] σε om. V¹ Su l. 1. del. Γ² || v. 784 ἐπαναί-
ρου] ἐπανείρου A ἐπανεῖρου M || v. 785 τριβῆς] τριβῆς V A Γ¹ Θ
τριβῆς Ald | τὴν] τῶν M || v. 786 ΔΗΜ.] om. M | ἔργονος] ἔκγονος
P M Ald | Ἀρμοδίου] ἄρμονίου M | τις] τινός P || v. 787 τοί] τοι R
om. reliqui | σου τοῦργον ἀληθῶς] σ' ἀληθῶς αὐτοῦργον R ||

- ΚΑ.* ὥς ἀπὸ μικρῶν εὖνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι.
ΑΑΑ. καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμα-
 σιν εἴλες.
ΚΑ. καὶ μὴν εἴ ποὺ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων 790
 ἢ μᾶλλον ἑμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περι-
 δόσθαι.
ΑΑΑ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τοῦτον ὀρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς
 πιθάνουσι
 καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄρδοον οὐκ ἐλεαίρεις,
 ἀλλὰ καθεύξας αὐτὸν βλέπτεις; Ἀρχεπτολέμου δὲ φέ-
 ροντος
 τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις 795
 ἐκ τῆς πόλεως ῥαθαρνυρίζων, αἱ τὰς σπονδὰς προκα-
 λοῦνται.
ΚΑ. ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν

ADNOTATIO CRITICA.

v. 790 εἰ πόποι? ἀνὴρ Cobetus. εἴ τοί τις ἀνὴρ F. W. Schmidtus. —
 v. 792 φιδάκναισι Brunckium secutus Vels. in proecd. — καὶ πῶς τοῦτον
 σὺ φιλεῖς, ὅς ὀρῶν οἰκοῦντα μὲν ἐν πιθάνουσι Elmsleius. ὅς γ' αὐτὸν
 ὀρῶν οἰκοῦντ' vel ὅστις γ' οἰκοῦντ' αὐτὸν ὀρῶν ἐν φιδάκναισι Blaydesius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 788 *ΚΑ.*] om. *M* | μικρῶν] *RM Ald* σμικρῶν reliqui |
 θωπευματίων] θωπεύματι *A Θ¹* | γεγένησαι] γεγένησε· *R* || v. 789
ΑΑΑ.] om. *M* | μικροτέροις τούτων] τούτων μικροτέροις *Θ* | τού-
 των] τοῦτον *RA* | δελεάσμασιν εἴλες] *A Ald* δελεάσμασι συνεῖλες
 reliqui (συνεῖλες om. *P*) || v. 790 *ΚΑ.*] om. *RM* | ἀμύνων] ἀμεί-
 νων *RM* || v. 791 περιδόσθαι] ex περιδῶσθαι corr. *R* || v. 792
ΑΑΑ.] om. *RM* | σὺ] οὐ *M* | ὅς] om. *RM* | τοῦτον ὀρῶν οἰκοῦντ'
 ἐν] ὀρῶν οἰκοῦντα τοῦτον ἐν *RM* | ταῖς] ταῖσι *VGP Ald* | verba a
 φιλεῖς usque ad ταῖσι in rasura picta sunt a *Γ²* | πιθάνουσι]
 πιθνάνουσι *Θ¹* | οἰκοῦντα τοῦτον ἐν πιθάνουσι *Su* (v. γυπαρίοις) ||
 v. 793 γυπαρίοις] γυπρίοις *A* || v. 794 καθεύξας] litt. θ in ras. *Γ* |
 βλέπτεις] βλέπεις *P* | Ἀρχεπτολέμου] ἀρχεπολέμου *P* || v. 795 πρε-
 σβείας τ'] πρεσβείας τὲ *Γ* πρεσβείας τε *Θ* || v. 796 ῥαθαρνυρίζων]
 ῥοδοπορνυρίζων *Su* idem legit scholiasta || v. 797 *ΚΑ.*] ras. del. *V*
 om. *RM* | ἄρξῃ] ἄρξει *P* | ἄρξῃ πάντων] παντων ἄρξει *R* | ἔστι]
 ἔστιν *ΑΓ* | λογίοισιν] λογίοισι *RM*

ὥς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντωβόλον ἡλιάσασθαι,
 ἣν ἀναμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω γὼ καὶ θεραπεύσω,
 ἐξευρίσκων εὔ καὶ μιαρῶς ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἔξει.

ΑΑΑ. οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ Δι' Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ'
 ἵνα μάλλον 801

σὺ μὲν ἀρπάξης καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ
 δῆμος

ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὀμίχλης ἂ πανουργεῖς μὴ
 καθορᾷ σου,

ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς σέ
 κεχῆνῃ.

εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὔτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ, 805
 καὶ χίδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλῳ εἰς λόγον
 ἔλθῃ,

γινώσεται οἶων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου·

ANNOTATIO CRITICA.

v. 798 πεντωβόλου] Kusterus. — v. 802 ἀρπάξης] Brunckius. —
 v. 804 χρείας τοῦ μισθοῦ Cobetus. — v. 805 ἦν δὲ Dobraeus. — δια-
 τρίψει Vels. in proceed. — v. 806 χίδρα] Dindorfius. — ἀναθαρρήσει et
 ἔλθων ex Hirschigii coniectura Vels. in proceed.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 798 δεῖ] δῆ R δῆ AΘP | πεντωβόλου] πεντώβολον codd.
 (et Su) | ἡλιάσασθαι] ἡλίσασθαι Γ, sed σ in ras. et superscr. γρ. καὶ
 ἡλιάσασθαι Γ² || v. 799 ἀναμείνῃ] litt. εἶν in ras. Γ | θρέψω γὼ] θρέψ'
 ἐγὼ AΓΘ || v. 800 εὔ καὶ μιαρῶς] εὔ μικρῶς P | ὁπόθεν] ὁπόθε Γ
 v. 801 ΑΑΑ.] om. RM | ἵνα γ' ἄρξῃ] litt. να γ' in ras. Γ² ἵν'
 ἄρξῃ AΘ | μάλλον] μόνον RM γρ. μόνον superscr. Γ² || v. 802
 ἀρπάξης] ἀρπάξης V A Γ (σ prius in ras. Γ²) ἀρπάξης Θ Ald ἀρπά-
 σεις P ἀρπάξης R ἄρξης M | δωροδοκῆς] ex δωροδοκεῖς corr. R
 δωροδοκεῖς P | τῶν] om. Θ || v. 803 ὀμίχλης] ex ὀμίχλης corr. V² Θ |
 πανουργεῖς] litt. ανουργεῖς in ras. Γ² | καθορᾷ] καθαρῷ A | καθορᾷ
 σου] καθοράται Su (v. ὀμίχλη) || v. 804 κεχῆνῃ] κεχῆναι R κέχνηα M
 κεχηνῶς A || v. 805 ἀπελθὼν] litt. α in ras. Γ² | εἰρηναῖος] εἰρη-
 ναῖως AΘ | διατρίψῃ] διατρίψει M Γ (sed ει in ras. a Γ²) δια-
 τρίψει ex διατρίψοι corr. A || v. 806 χίδρα] χίδρα codd. | ἀναθαρ-
 ρήσῃ] ἀναθαρρήσει P M Γ (sed ει in ras. a Γ²) ἀναθαρρήσει ex
 ἀναθαρρήσοι corr. A | στεμφύλῳ] στεμφύλων V A Θ M Ald lemm. sch.
 V | εἰς] ἐς A Γ Θ | λόγον] λόγους M | ἔλθῃ] ἔλθοι A Γ (sed οι in
 ras. a Γ²) Θ M || v. 807 αὐτὸν] αὐτῶν Su (v. μισθοφορᾷ) | παρ-
 εκόπτου] παρακόπτου A

εἴθ' ἥξει σοι δριμύς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον
ἰχνεύων.

ἂ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὄνειροπολεῖς περὶ
σαντοῦ.

ΚΑ. οὐκ οὖν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ καὶ δια-
βάλλειν 810

πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα
χρηστὰ

νῆ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν πόλιν ἤδη;

ΑΛΑ. ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει; σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντι-
φερίζεις;

ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν † μεστήν εὐρὼν ἐπιχειλῇ,
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν, 815
ἀφελὼν τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθυὺς καινοὺς παρέθηκεν·
σὺν δ' Ἀθηναίους ἐξήγησας μικροπολίτας ἀποφῆναι

διατειχίζων καὶ χρησμοδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κάκεινος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 808 τε ψῆφον Palmerius. mendum latere etiam Ribbeckius et Blaydesius putant. — ὀχμεύων Reiskius. an ὀχλεύων? — v. 809 περὶ αὐτοῦ Herwerdenus, conl. v. 797 sq. — v. 811 πρὸς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων Halbertsma. — v. 812 περὶ suspectum. locutionem πολλὰ ἀγαθὰ ποιεῖν περὶ τινα insolitam esse monuit Kockius. — v. 814 μεστήν ut glossema vocis ἐπιχειλῇ videtur expellendum, sed quid eius loco restituendum sit, dubium est. λεπτὴν Kockius, κενὴν Baarius, κενεὰν vel σμικρὰν Blaydesius, νῆστίν γ' Piccolominius. an αἶψαν? μεστήν ἐχρὼν ἐπιχειλῇ Kockius. — v. 819 μὲν ἔφρευγεν Herwerdenus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 808 κατὰ σοῦ] κατ' αὐτοῦ M || v. 809 γιγνώσκων] M γινώσκων reliqui | σαντοῦ] σεαντοῦ V A Θ P Ald γρ. παρὰ σαντῶ superser. Γ² || v. 810 ΚΑ.] om. R M | δεινὸν] δεινὰ R M | δῆτ'] δεῖ τ' R | διαβάλλειν] διαβαλεῖν V¹ || v. 811 Ἀθηναίους] εὐθηναίους P || v. 812 Δήμητρα] δῆμητραν M | πολλῶ] πολλὰ Γ¹ || v. 813 ΑΛΑ.] om. M || v. 814 ἐποίησεν] ἐποίησε V A P M Ald Su (v. ἀντιφερίζεις, sed μεστήν ἐποίησεν v. ἐπιχειλές) || v. 815 ἀριστώσῃ] ex ἀριστώσει corr. M | Πειραιᾶ] πειρεᾶ P || v. 816 καινοὺς] γρ. πολλοὺς superser. M | παρέθηκεν] V Γ² Θ παρέθηκε reliqui || v. 817 ἐξήγησας] ἐξήγηκας M | μικροπολίτας] μικροπολίσας P || v. 819 φεύγει] ἀποφεύγει M | ἀπομάττει] ἀπομάττη A Γ² Su (v. Ἀχιλλείων) ἀπομάττεις M

ΚΑ. οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὃ *Δῆμ'*, ἐστὶν μ' ὑπὸ
τούτου, 820
ὁτιή σε φιλῶ; *ΔΗΜ.* παῦ' ὃ οὔτος, καὶ μὴ σκέροβλλε
πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθεις ἐγκρου-
φιάζων.
ΑΛΛ. μιαιρώτατος, ὃ *Δημακίδιον*, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δε-
δρακώς,
δόποταν χασμῶ, καὶ τοὺς κανυλοὺς
τῶν εὐθυνοῶν ἐκκαυλίζων 825
καταβροχθίζει, κἄμφοιν χειροῖν
μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.
ΚΑ. οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτονθ'
αἰρήσω γὼ τρεῖς μυριάδας.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 821 παῦ' ὃ οὔτος] Bentleius. νῦν παῦ', οὔτος e coniectura scripserat Vels. in proecd. ὃ παῦ' οὔτος vel παῦ παῦ' οὔτος Dindorfius. ὁτιή σε φιλῶ γώ; *ΔΗΜ.* παῦ' οὔτος Anzsius. παῦ' οὔτος καὶ μὴ μοι σκέροβλλε Porsonus. — v. 822 κοὺ νῦν Piccolominius. — ἐλελήθης Bruckium secutus Vels. in proecd. — v. 823 „olim suspicatus sum legendum esse: μιαιρώτατος ὦν, ὃ *Δημίδιον*, sed praestat scribere: μιαιρώτατος, ὃ *Δημάκιον*, ὦν.“ Vels. μιαιρώτατά γ' ? Kockius. — v. 826 καταβροχθίζῃ e Porsoni coniectura Vels. in proecd. — χειροῖν] Bentleius. γε χειροῖν Lentingius. — v. 829 μυριάδας — Vels. in proecd. „interrumpit Cleonis orationem isiciarius, nisi forte pro τρεῖς μυριάδας scribendum

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 820 *ΚΑ.*] om. *RM* | ταυτὶ] ταῦτα *RM* | δεινὸν] δεινόν ἐστιν *M* | ἐστὶν μ'] om. *M* ἐστὶν (om. μ') *R* ἔστιν μ' *Γ* ἔστι μ' *V* ἐστὶ μ' *Ald* || v. 821 *ΔΗΜ.*] om. *M* supra lin. adser. Θ : *R* | παῦ' ὃ οὔτος] παῦ' οὔτοσι codd. | μὴ] om. *V* | σκέροβλλε] σκέροβλε *R* | πονηρά] ex πόνηρα corr. *M* πόνηρα *R* || v. 822 notam Cleonis versui praef. *Γ* | με] μὲν *R* | καὶ νῦν] om. *ΑΓ¹Θ* λείπει καὶ νῦν superscr. *Γ²* | ἐλελήθεις] ἐλελύθεις *P* | ἐγκρουφιάζων] ἐγγκρουφιάζων *P* v. 823 *ΑΛΛ.*] om. *RAM* || vv. 824—835 in *P* sic digesti sunt, ut bini dimetri singulos versus efficiant || v. 826 καταβροχθίζει] καταβροχθίζει^{ει} *M* καταβρυχθίζει *P* | χειροῖν] χειροῖν codd. || v. 827 μυστιλᾶται] μυστιλλᾶται *Ald* μιστυλᾶται *M* μυστιλᾶ τὰ *A* μιστυλᾶ τὰ Θ || v. 828 *ΚΑ.*] om. *RM* || versus 828. 829 dirimunt κλέπτονθ' αἰ|ρήσω *VAGΘ Ald* κλέπτον|θ' αἰρήσω *M* κλέπτον|τ' αἰρήσω (sic) *R* || v. 829 μυριάδας] μυριάδας *P* nullum interpungendi signum post μυριάδας est in *VP*

ΑΑΑ. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις, 830
 μιαρώτατος ὦν περὶ τὸν δῆμον
 τὸν Ἀθηναίων; καὶ σ' ἐπιδείξω
 νῆ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζώην,
 δωροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης
 πλεῖν ἢ μῶς τετταράκοντα. 835

ΧΟ. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέριστον ὠφέλημα,
 ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὦδ' ἐποίσεις,
 μέριστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
 τὰν τῇ πόλει, τῶν συμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαينαν,
 ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων. 840
 καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέδωκεν·
 κατεργάσει γὰρ ῥαδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

ADNOTATIO CRITICA.

est *τρεις* μῶς πόλεως. vocem πόλεως sumpsit ex scholio ad v. 834 in exitu. — sed tantulae pecuniae suppressionem allantopolae a Cleone crimini dari quis credat? — v. 834 *Μυτιλήνης*] Bothius. — v. 835 nescio an pro *πλεῖν ἢ μῶς* scribendum sit *μυριάδας*. — v. 836 *κοινὸν ὠφέλημα* scribi iubet Herwerdenus ex cod. *M*, sed in huius libri textum *κοινὸν* irrepsisse videtur ex Aeschyli loco Prom. 614 olim Aristophanis versui adscripto. — v. 837 *ἐποίσει* Kockius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 830 ΑΑΑ.] om. *RM* | θαλαττοκοπεῖς] θαλαττοκομπεῖς *M*
 θαλαττοκοπεῖς *V* sed θαλαττοκοπεῖς lemm. sch. *V* | πλατυγίζεις] πλατυγ-
 γίζεις lemm. sch. *V* *περυγίζεις* schol. Pac. 92 | πλατυγίῃ καὶ θα-
 λαττοκοπεῖς *Su* (v. πλατυγίσει) || v. 831 μιαρώτατος] μιαρώτατον *P* |
περὶ] *πρὸς* *RM* || v. 832 τὸν Ἀθηναίων] *Ald* τῶν ἀθηναίων codd.
 v. 833 Δήμητρ'] δῆμητρα *V*² δῆμητραν *M* | ζώην] ζώην *R*¹ *A* *Θ* *P*
Ald ζώειν *R*² || v. 834 δωροδοκήσαντ'] δωροδοκήσοντ' *R* *δωροδο-*
κήσαν δὲ lemm. sch. *V* | *Μυτιλήνης*] *μιτυλήνης* codd. || vv. 834. 835
 unum versum efficiunt *Ald* || v. 835 πλεῖν] πλὴν *P* | τετταράκοντα]
 τεσσαράκοντα *ΑΓ*¹ *Θ* *Ξ* *Su* (v. δωροδοκήσαντα) || v. 836 ante versum
 est ἈΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. *Ald* | ἀνθρώποις] *R* ἀνθρώποισι reliqui | μέ-
 ριστον] *κοινὸν* *M* || v. 837 εὐγλωττίας] εὐγλωτίας *Γ* || v. 838 Ἑλλή-
 νων] ἑλλάνων *P* | ἔσει] ἔση *Γ*¹ *Θ* ἔση *M* | καθέξεις] καθέξη *ΑΓ*¹ *Θ*¹
γρ. eis superscr. *Θ*² || v. 839 συμμάχων] *ξυμμάχων* *VP* *Ald* (sed
συμμ. lemm. sch. *V*) || v. 840 ἦ] ἦ *A* *Θ* ἦ *RM* | ἐργάσει] ἐργάση
ΑΓ *Θ* lemm. sch. *V* ἐργάσει *M* | τε] om. *Γ* || v. 841 ἄνδρ'] ἄνδρα
A *Θ* | σοι] σὺ *R* | δέδωκεν] *RGAl* *l* δέδωκε reliqui || v. 842 κατ-
 εργάσει] κατεργάση *ΑΓ*¹ *Θ* lemm. sch. *V* καὶ κατεργάσει *M*

ΚΑ. οὐκ, ὦραθοί, ταῦτ' ἐστὶ πω ταύτῃ μὰ τὸν Ποσειδῶ.

ἐμοὶ γὰρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν, 845
ἕως ἂν ἤ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

ΑΑΑ. ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδεδόκας.
οὐ γὰρ σ' ἐχρῆν, εἶπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῇαι.

ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ', ἵν', ἣν σὺ βούλῃ 850
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ 'κγένηται.

ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στίφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συγκεχυρός.

ὥστ' εἰ σὺ βοιμήσαιο καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα, 855
νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

ΔΗΜ. οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε,
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 843 ταῦτ' ἐστὶ τοι Poekelius. — v. 853 περιοικοῦσι Geelius, περικνυλοῦσι Bergkiius, περιβομβοῦσι Meinekiius, περιπολοῦσι Kockiius, περιστείχουσι Piccolomini. — v. 856 κατασπάσαντες Vels. in proeed. — v. 858 πονηρέ Vels. in proeed.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 843 *ΚΑ.*] in ras. *Γ* om. *Μ* | οὐκ] οὐκ' *R* οὐκ *V*²*ΓΘ* *Ald* |
πω] *VΓ*²*Θ*² *Ald* ποι reliqui | ταύτῃ] ex ταῦτα corr. *A* ταυτὶ *R* |
Ποσειδῶ] ποσιδῶ *R* || v. 844 εἰργασμένον] ἐργασμένον *R* | ὥστε]
litt. στε in ras. *V*² || v. 845 ἀπαξάπαντας] ἀπαξ ἅπαντας *R* || v. 846
τῶν] *R Ald Su* (v. ἐμοὶ δὲ) τι (vel τί) τῶν reliqui || v. 847 *ΑΑΑ.*]
om. *Μ* — *R* | ἀσπίσιν] *RV* ἀσπίσι reliqui || v. 848 σ' ἐχρῆν] σε
χρῆν *R* || v. 849 αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν] sic *RM Ald Su* (v. πόρπαξ)
lemm. sch. *V* αὐτοῖς (ex αὐτὰς corr. *A*) πόρπαξιν *V A Γ Θ P*
v. 850 μηχάνημ'] μηχάνημα *RV*¹*ΓΘ* | βούλῃ] βούλει *R* βούλῃ² *V*
βούλει² *Μ* || v. 851 μὴ 'κγένηται] μηγγένηται *R* || v. 852 στίφος]
*RV*² *Ald* στίφος reliqui | βυρσοπωλῶν] βυρσοπολῶν *A* || v. 853
τούτους] τούτοις *Μ* || v. 854 ἓν ἐστι] ἔνεστι *P* || v. 856 καθαρ-
πάσαντες] κατασπάσαντες *RΓ*¹ *Su* (v. βοιμήσαιο) κατασπάσαντες *Μ* |
ἂν τὰς] αὐτὰς *Μ* || versus 857 in textu omissus supra lin. additus
est a *Γ*² | εἰσβολὰς] ἐσβολὰς *Γ* || v. 858 *ΔΗΜ.*] ex ἀλλ corr. *Θ*²
v. 859 με] om. *R* | κρουσιδημῶν] κρουσιδαμῶν *P*

- ΚΑ.* ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῆς 860
 ἐμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἷς ὢν
 ἔπαυσά τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
 ἐν τῇ πόλει ξυνιστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
- ΑΑΑ.* ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
 ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν· 865
 ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
 αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἣν τὴν πόλιν ταράττης.
 ἐν δ' εἶπέ μοι τοσούτονι· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
 ἔδωκας ἥδη τουτῷ κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
 ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν; *ΔΗΜ.* οὐ δῆτα μὰ τὸν
 Ἀπόλλω. 870
- ΑΑΑ.* ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν· ἀλλ' ἐγώ σοι
 ξεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ φορεῖν δίδωμι.
- ΔΗΜ.* κρίνω σ' ὅσων ἐγῶδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ' ἄριστον
 εὐνούστατόν τε τῇ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.

ADNOTATIO CRITICA.

versum 867 spurium esse iudicavit Cobetus, rationibus adductus inanibus. — v. 872 ἐμβάδων Dindorfium secutus Vels. in proceed. — v. 873 ὅσων] Dindorfius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 860 οἰηθῆς] οἰλθῆς *P* || v. 861 εὐρήσειν] εὐρήσεις *P*
 εὐρεῖν *Θ* || v. 862 ξυνωμότας] συνωμότας *ΑΓΘPAla* || v. 863 ξυν-
 ιστάμενον] συνιστάμενον *PAla* || v. 864 *ΑΑΑ.*] om. *M* — *R* | τὰς
 ἐγγέλεις] τοὺς ἐγγέλεις *Γ¹* τὰς et vs superscr. *Γ²* | θηρώμενοι πέ-
 πονθας] θηρενόμενοι πέπονθεν *P* || v. 866 δ' ἄνω] litt. δ' ἄ in ras. *Γ²*
 δ' ἄνω *P* || v. 867 αἰροῦσι] *ΑΜ* αἴρουσι *Γ* αἴρουσι *ΘPAla* αἴρου-
 σιν *RV* || v. 868 τοσούτονι^α τοσαῦτα^γ πωλῶν σκύτη^β iusto ordine
 superscriptis litteris α β γ restituto *M* | πωλῶν] πολῶν *P* || v. 869
 τουτῷ] τοῦτω *V* τούτω *ΓP* τοῦτο *ΑΘ* τουτῷ γε *Ald* | τουτῷ^{περὶ}
 κάττυμα] κάττυμα τούτῳ *RM* | παρὰ σεαυτοῦ] παρὰ σεαυτῷ *M* ||
 v. 870 duo versus sunt, quorum prior finitur voce φιλεῖν *VΑ*
ΓΘP | ἐμβάσιν] ἐμβᾶσιν *R* ἐμβᾶσι *P* ἐμβάσι *ΑΓ¹ΘMAld* ἐμβά-
 σι* *V* | *ΔΗΜ.*] in textu om. in marg. adscr. *R* κλέων *Γ¹* || v. 871
ΑΑΑ.] — *M* || v. 872 τουτὶ] τούτων *Γ²* | litt. vt φορεῖν δίδωμι
 in ras. *V²* || v. 873 *ΔΗΜ.*] om. *M* | σ'] om. *R* | ὅσων] ὅσον *RVΑ*
ΓΘP ὅλον *M* ὅσον γ' *Ald* | ἄνδρ'] *R* ἄνδρ' *M* ὄντ' reliqui
 v. 874 καί] γὰρ *Ald* | δακτύλοισιν] δακτύλοις *RP*

ΚΑ. οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι, 875
 ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
 ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.

ΑΑΑ. οὐκουν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἔστι πρωκτοτηρεῖν,
 παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
 οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοντο. 880
 τονδὶ δ' ὀρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτον,
 οὐπόποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν Ἀῆμον ἠξιώσας,
 χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτονὶ δίδωμι.

ΔΗΜ. τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπόποτ' ἐπενόησεν.
 καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι 885
 οὐ μείζον εἶναι φαίνεται ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.

ΚΑ. οἴμοι τάλας, οἷσις πιθηκισμοῖς με περιελάννεις.

ΑΑΑ. οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσεῖη,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 878 σε ταῦτα . . . δεινόν Vels. in proecd., cum excidisse putaret vocem, quae aversandi praeberet notionem tale quid velut ὦ μαρέ. — v. 881 τηλικούτον] edit. Basil. 1532.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 875 *ΚΑ.* | om. *P* | οὔν] om. *AP* || v. 876 ὅσων] ὅσων *P* v. 877 βινουμένους] *A* Θ¹ *Su* (v. βινεῖν, sed hunc locum om. cod. *V*) κινουμένους ex βινουμένους corr. *R* κινουμένους (κ in ras.) *V* κινουμένους Γ¹ *Ald* αἰνουμένους *M*¹ βι superscr. Γ² γρ. κ superscr. Θ² κι superscr. *M*² κινουμένους *P* | Γρύττον] γρύπον v. l. a schol. *M* allata Γρύπον *Su* v. βινεῖν, Γρύπον *Su* v. Γρύττος | τὸν γρύττον ἐξαλείψας in ras. *Γ* v. 878 *ΑΑΑ.*] om. *M* — *R* | δῆτα ταῦτα] *Ald* ταῦτα δῆτα *M* δῆτα om. *RVAGOP* || v. 879 βινουμένους] *VA* Θ¹ κινουμένους *RΓ¹Ald* βι superscr. Γ² γρ. κ superscr. Θ² βινουμένους *M* κινουμένους *P* γένονται
 v. 880 γένονται] *R* γένονται *M* γένονται reliqui || v. 881 τονδὶ] τουτονὶ *P* τουτον *Ald* | δ' ὀρῶν] ex διορῶν corr. Θ² litt. δ' ὁ in ras. *Γ* διορῶν *A* | τηλικούτον] τηλικουτονὶ vel τηλικουτονὶ codd. || v. 884 *ΔΗΜ.*] om. *M* | οὐπόποτ' οὐδέποτ' *ΑΓ¹ΘP* γρ. οὐπόποτε superscr. Γ² | ἐπενόησεν] *R* *V¹ΓAld* ἐπενόησε reliqui || v. 885 ἔμοιγε] γρ. ὅμως γε superscr. Γ² || v. 886 ἐξεύρημα] litt. ἐξ in ras. *M* || v. 887 οἷσις] οἷος *P* | περιελάννεις] παρελάννεις *A* || v. 888 *ΑΑΑ.*] δη *M* | χεσεῖη] litt. εσεῖη in ras. Γ² χέξη *A* Θ¹ γρ. χεσεῖη superscr. Θ²

τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαντίοισι χρῶμαι.

ΚΑ. ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν 890
προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωξ', ὧ πόνηρ'. *ΔΗΜ.* ἱαιβοῖ.
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ; βύρσης κάκιστον ὄξει.

ΑΛΛ. καὶ τοῦτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμπεσχ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ·
καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν κανλὸν οἶσθ' ἐκείνον
τὸν σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; *ΔΗΜ.* οἶδα μέντοι.

ΑΛΛ. ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευσ' ἄξιον γενέσθαι, 896
ἵν' ἐσθίειτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν ἡλιαίᾳ
βδόντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

ΔΗΜ. νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 891 ὧ πόνω πονηρέ scribendum et αἰβοῖ extra versum ponendum esse putavit Bentleius. — *ἱαιβοῖ*] Dindorfius. — v. 892 ἀποφθερεῖ;] et ὄξει.] Kockius. ὄξον Lentingius. — v. 893 τοῦτό γ'] Bentleius. τοῦτο δ' Vels. in proecd. — *περιήμπεσχ'*] Meinekius. *περιήμπεσχευ, ἵν' ἀποπνίξῃ* Vels. in proecd. — v. 895 τότε ἄξιον J. v. Leeuwen probabiliter. — v. 896 ἔσπευσ'] Bergkiius. — v. 899 Κόπρειος] Boeckhius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 889 τοῖσιν] *R* τοῖσι reliqui | σοῖσιν] σοῖσι *Γ* | βλαντίοισι] litt. βλ et οἰσι in ras. *Γ*² βαλαντίοισι *R* βαλλαντίοισι *V* | χρῶμαι] χρῶ-
μενος *VΓ* litt. μενος in ras. *Γ*² χρήσομαι *Su* (v. βλαντίους et χεσεῖω) ||
v. 890 *ΚΑ.*] om. *R* | ὑπερβαλεῖ] ex ὑπερβαλεῖν corr. *R* ὑπερβαλῆ *Γ*
ὑπερβαλεῖς *Ald* | θωπείαις] θωπείας *P* || v. 891 τοδί] τῷ ποδί lemm.
sch. *V* | οἴμωξ'] οἴμοξ' *P* | πόνηρ'] *R* πόνηρε reliqui | *ΔΗΜ.*] om.

spatio vac. rel. *P* : et in marg. *ΔΗ* *R* | *ἱαιβοῖ*] αἰβοῖ codd. | in *ΑΓΘ*
αἰβοῖ unum versum efficit || v. 892 ἀποφθερεῖ] ex ἀποφθερῆ corr.
V | post ἀποφθερεῖ interrogandi nota non est in codd. | ὄξει] ὄξων;
codd. || v. 893 *ΑΛΛ.*] om. *R* | τοῦτό γ'] τοῦτ' codd. | σε] τι ex σε
corr. *M* | *περιήμπεσχ'*] *περιήμπεσχευ* *R* *περιήμπισχευ* reliqui (*περι-
ήμπισχ'* *Ald*) | ἵνα σ' ἀποπνίξῃ] litt. σ' ἀ in ras. *Γ*² ἵν' ἀποπνίξῃ
VAΘ (sed σ super ἀ scripsit *Θ*²) ἵν' ἀποπνίξῃ *P* || v. 894 ἐπεβού-
λευσέ] ἐπεβούλευέ *M* | κανλὸν] καλὸν *A* || v. 895 τὸν σιλφίου] *A*
τοῦ σιλφίου reliqui | τὸν ἄξιον] γὰρ ἄξιον *P* | *ΔΗΜ.*] om. spat. vac.
rel. *R* || v. 896 *ΑΛΛ.*] om. *RM* | οὔτος] ex οὕτως corr. *R* | αὐτὸν
ἔσπευσ'] ^{εὐ}ἔσπ**δ' αὐτὸν *V* (litt. εὐ superscr. *V*²) | ἔσπευσ'] ἔσπευσεν
RM ἔσπευδ' ceteri || v. 897 ἐσθίειτ'] in ἐσθίητ' corr. *M* ἐσθίητ'
RAΓΘ || v. 899 *ΔΗΜ.*] om. *M* | τοῦτ' εἶπ'] τοῦτ' εἶπεν *M* τοῦτο
γ' εἶπ' *VΓ*² *P* τουτί γ' εἶπ' *Ald* | ἀνὴρ] ἀνὴρ τις *Θ* | Κόπρειος] *P*
κοπρεῖος *R* κόπριος reliqui (et *Su*)

ΑΛΛ. οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου ῥέγεσθε πυρροί;
ΔΗΜ. καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχανήμα. 901

ΚΑ. οἰοίσι μ', ὦ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις.

ΑΛΛ. ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' ἀλαζονείαις.

ΚΑ. ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξιν,

ὦ Δῆμε, μηδὲν δοῶντι μισθοῦ τρυβλίον δοῦναι. 905

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ κυλίχρινόν γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι,
τὰν τοῖσιν ἀντικνημίους ἐλκύνδρια περιαλείφειν.

ΚΑ. ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου κλέγων νέον ποιήσω.

ΑΛΛ. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ τῷφθαλμιδίῳ περιψῆν.

ΚΑ. ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.

ΑΛΛ. ἐμοῦ μὲν οὖν. ΚΑ. ἐμοῦ μὲν οὖν.

911

ADNOTATIO CRITICA.

v. 901 ἦν γὰρ Vels. in proecd. — Post versum 901 excidisse versum, in quo inesset haec fere sententia: ΑΛΛ. μὰ τοὺς θεοὺς, ἀλλ' οὐτοσί τις πυρρίας κάκιστος suspicatus est Velsenus. — v. 903 ἀλαζονείαις] Dindorfius. — v. 909 λαγῶ Vels. in proecd. — totum versum 911 allanto-polae, v. 912 sqq. Cleoni dederat Vels. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 900 δήπου] om. Θ¹ supra lin. a.li. Θ² | ῥέγεσθε] V² ΓAld γένεσθε RV¹ PM Θ² γίνεσθε A Θ¹ | πυρροί] πυροί Θ | v. 901 ΔΗΜ.] A om. reliqui | Δί' δι* Θ | ἦν γε] R ἦν καὶ Ald ἦν γε καὶ reliqui | Πυρράνδρου] πυρράνδρου A Γ¹ Θ M || v. 902 ΚΑ.] ex Δημ corr. Θ — M | οἰοίσι μ' | οἰοῖσιν μ' R | πανοῦργε] πόνηρε VA Θ¹ P Ald γρ. πανοῦργε superscr. Θ² γρ. πόνηρε superscr. Γ² M² | βωμολοχεύμασιν] βωμολοχεύμασι codd. || v. 903 ΑΛΛ.] om. R — M | ἡ] ἡ Γ | ἀλαζονείαις] ἀλαζονείας R ἀλαζονεία reliqui || v. 904 ΚΑ.] om. R — M | οὐχί] οὐ V A Γ¹ Θ P οὐ με Ald || v. 905 τρυβλίον] τριβλίον P τρυβλίον AM || v. 906 ΑΛΛ.] om. R — M | κυλίχρινόν] κιλύχρινον A | γέ] τέ P Θ¹ Ald τε A Γ¹ || v. 907 ἀντικνημίους] ἀντικνημίους P Ald | περιαλείφειν] παραλείφειν A || v. 908 ΚΑ.] om. R — M | γέ] om. V A Γ Θ P | σου κλέγων] Ald σου ἐκλέγων codd. | νέον] νέον σε A Θ || v. 909 ΑΛΛ.] om. R M | λαγῶ] λαγῶ AM λαγῶ Θ | τῷφθαλμιδίῳ] τ'οφθαλμιδίῳ R | περιψῆν] περιψεῖν Su || v. 910 ΚΑ.] om. R M | ἀπομυξάμενος] litt. v in ras. Γ¹ α superscr. Γ² ἀπομυξάμενος P ἀπομαξάμενος VA Θ M | Δῆμέ μου] R M δῆμ' ἐμοῦ reliqui || v. 911 ΑΛΛ.] — M | alteram versus partem ΚΑ. ἐμοῦ μὲν οὖν] om. VM punctis del. Γ², ut novum versum scribit R | ΚΑ.] A Γ¹ Θ — R om. Ald om. spat. vac. rel. P ἡ ὁ κλέων ἡ ὁ ἄλλαντοπώλης in marg. adscr. Γ²

ἐγὼ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν [ἀναλίσκοντα τῶν
σαντοῦ] παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ- 915
ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμηχανήσομαι θ' ὅπως
ἂν ιστίον σαπρὸν λάβῃς.

ΧΟ. ἀνὴρ παφλάζει· παῦε παῦ'
ὑπερξέων· ὑφελκτέον 920
τῶν δαδίων, ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

ΚΑ. δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,
ἱπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους 925
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.

ΑΑΑ. ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-

ADNOTATIO CRITICA.

vv. 913 et 914 verba: ἀναλίσκοντα τῶν σαντοῦ delenda esse vidit Cobetus. — v. 919 ἀνῆρ] et παῦ'] Dindorfius. — vv. 919 sqq. sic dederat Vels. in proecd.: ΧΟ. ἀνὴρ παφλάζει, παῦε παῦ', ὑπερξέων· ΑΑΑ. ὑφελκτέον τῶν δαλίων κτλ. Allantopolae versus 919—922 dat Bergkiius, fort. recte. — v. 921 δαδίον] Bentleius. δαλίον, quod idem Bentleius coniec-
cerat, Vels. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 912 ante versum est nota Cleonis VP^{Ald} allantopolae Θ¹ versus 912: 913 sic dirimunt VΓ² τρι | ηραρχεῖν || in fine versus 914 est ἔχον RVΓPMAld ἔχοντά ΑΘ, versus 915 incipit τ' εἰς in omnibus || v. 915 desinit in ἐφέξεις v. 916 incipit οὐδὲ ΑΓΘ v. 916 οὐδὲ] οὐδὲν VΓ¹M || v. 917 διαμηχανήσομαι θ'] litt. αι θ' in ras. Γ² διαμηχανησόμεθ' ΑΘ || v. 918 σαπρὸν] λαμπρὸν V¹ γρ. λαμπρὸν superser. Γ² || v. 919 ἀνῆρ] ἀνῆρ codd. | παῦ'] Ald παῦε codd. || v. 921 τῶν δαδίων] τῶν δαδίων codd. τῶν δαῖδων Suidae cod. Α (v. ὑφελκτέον) δὲ τῶν ξύλων Ald | ἀπαρυστέον] ἀπερυστέον Su (l. l.) || v. 922 ταυτηί] ταυτηί codd. || v. 924 ἱπούμενος] ἱπούμενος R lemm. sch. V ἱπτούμενος Α | εἰσφοραῖς] συμ superser. Γ² συμφοραῖς ASu (v. ἱπούμενος) || v. 925 notam allantopolae praeef. Α || v. 926 σ'] σε M | ἐγγραφῇς] ἐγγραφῶ P γραφῇς ΑΘ¹ || v. 927 ΑΑΑ.] om. RMA || v. 927 finitur οὐδὲν v. 928 incipit εὔχομαι ΑΓΘ

δέν, εὐχομαι δέ σοι ταδί·
 τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων
 ἐφεστάναι σίζον· σὲ δὲ 930
 γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
 Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
 τάλαντον, ἣν κατεργάσῃ,
 σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
 ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' ἢ 'ς 935
 ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἔπει-
 τα πρὶν φαρεῖν, ἀνὴρ μεθή-
 κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
 βουλόμενος ἐ-
 σθίων ἄμ' ἀποπνιγείης. 940

XO. εἴ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δήμητρα.
 ΔΗΜ. κάμοι δοκεῖ· καὶ τᾶλλα γ' ἐστὶ καταφανῶς

ADNOTATIO CRITICA.

v. 935 ἢ 'ς e coniectura scripsi. φθαίης, πρὶν εἰς ἐκκλ. ἐλθεῖν coni.
 Herwerdenus. φθαίης ἔτ' εἰς ἐκκλ. ἐλθὼν Vels. in proecd. — v. 937 ἀνὴρ]
 Lentingius. — v. 940 ἄμ'] addidit Meinekius. ἐπαποπνιγείης Elmsleius.
 ἐναποπνιγείης vel ἀπ' οὖν πνιγείης Bergkiius. — v. 941 tetrametrum sic
 restituere conatus est Herwerdenus: εἴ νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ
 τὴν Δήμητρα τὰδ' ἠῦξω. — v. 943 δοκεῖ·] et ἐστὶ] Meinekius; fortasse pro
 ἐστὶ scribendum esse ἦν γὰρ suspicatus est Vels. — περιφανῶς Meinekius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 928 ταδί] litt. τα in ras. (fuerat ut vid. τοια) V² τάδε
 RMSu (v. εὐχομαι) || v. 929 τάγηνον] τᾶγῃνον Θ τάγηνον M ||
 v. 930 σίζον]. σίζον Θ || v. 931 finitur v. μέλλοντα, v. 932 incipit
 a περὶ V A Γ Θ P || v. 935 ἐμπλήμενος] ἐμπλήσμενος Θ γρ. λήμενος
 superscr. Θ² | φθαίης] φαίης V¹ | ἢ 'ς] εἰς codd. || v. 936 ἐκ-
 κλησίαν] ἐκκλησίαν ἀν P | ἐλθεῖν] ἐλθὼν V Γ² || v. 936 fin.
 ἔπειτα, v. 937 inc. πρὶν R A Γ Θ P || v. 937 τα πρὶν] in ras. V²,
 fuerat τα φαρεῖν ut vid. | φαρεῖν] σε superscr. Γ² | ἀνὴρ] ἀνῆρ
 codd. || versuum 937—940 eam distributionem exhibui, quae
 est in Ald, eadem est in V, nisi quod v. 939. 940 unum ver-
 sum efficiunt, in ceteris codicibus hi versus terminantur vocibus:
 με- (μεθη scripserat, sed θη lineolis traductis del. R) | λαβεῖν |
 ἀποπνιγείης RM — μεθήκοι | βουλόμενος | ἀποπνιγείης A Γ Θ —
 μεθήκοι | ἀπόπνιγείης (sed virgula post βουλόμενος) P || v. 940
 ἄμ'] om. codd. || v. 941 in omnibus codd. sunt duo versus, quorum
 prior term. v. Ἀπόλλω | γε νῆ] νῆ γε Ald | Δήμητρα] δήμητραν
 M || v. 943 κάμοι] καί μοι V A Γ¹ Θ Ald γρ. κάμοι superscr. Γ² |

ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνον
 ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦβολοῦ. 945
 σὺ δ', ὦ Παφλαγών, φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκορόδισας.
 καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὥς οὐκ ἔτι
 ἔμοι ταμιεύσεις. ΚΑ. ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
 εἰ μὴ μ' ἑάσεις ἐπιτροπεύειν, ἔτερος αὖ
 ἔμοῦ πανούργότερός τις ἀναφανήσεται. 950

ΔΗΜ. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὐτοσί
 οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
 ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. ΑΛΛ. φέρ' ἴδω· τί σοι σημεῖον ἦν;
 ΔΗΜ. δημοῦ βοεῖον θρίον ἔξωπτημένον.
 ΑΛΛ. οὐ τοῦτ' ἔνεστιν. ΔΗΜ. οὐ τὸ θρίον; ἀλλὰ τί; 955
 ΑΛΛ. λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
 ΔΗΜ. αἰβοῖ τάλας. ΑΛΛ. τί ἐστίν; ΔΗΜ. ἀπόφερ' ἐκποδών.
 οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
 παρ' ἐμοῦ δὲ τουτοῦ λαβὼν ταμῖνέ μοι.
 ΚΑ. μὴ δῆτά πώ γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγώ, 960
 πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐμῶν.
 ΑΛΛ. καὶ τῶν ἐμῶν νυν. ΚΑ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ,

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

ἐστί] εἶναι codd. | καταφανῶς] καταφανοῦς Α καταφανῆς Θ¹
 v. 944 πω] που Γ¹ || v. 945 ἀνὴρ γεγένηται] litt. ἀνὴρ γε in
 ras. V² | πολλοῖς] πολιταῖς Α || v. 946 ὦ Παφλαγών] ὁ παφλαγών
 ΑΘ || v. 947 οὐκ ἔτι] VΓ οὐκ εἰ R οὐκέτι reliqui || v. 948 ΚΑ.]
 om. R | ἴσθ'] in ras. V² || v. 951 ΔΗΜ.] om. R | οὐκ ἔσθ' ὅπως
 ἔσθ' οὐτοσί ὁ δακτύλιος iusto ordine restituto superscriptis litteris
 R || v. 952 γοῦν] γ' οὖν R γοῦν V || v. 953 ἦ om. M | ΑΛΛ.]
 κλέων Γ | φέρ'] φέρε Α | σοι] om. Θ¹ supra lin. adi. Θ² || v. 954
 ΔΗΜ.] — M¹ δῆ M² | θρίον] ex θρίον corr. R θρ*ίον Θ θρίον
 reliqui || v. 955 ΑΛΛ.] om. R — M | τοῦτ' ἔνεστιν] R M τοῦτό γ'
 ἔστιν (vel τοῦτό γ' ἐστίν) reliqui | ΔΗΜ.] om. R P Ald supra lin.
 adi. Θ — M | θρίον] R P θρίον reliqui | ante ἀλλὰ] est nota
 Demi P || v. 956 ΑΛΛ.] om. R M | κεχηνὼς] κεχηνῶς V || v. 957
 ΔΗΜ.] om. R — M | ΑΛΛ.] om. spat. rel. R — M | τί ἐστίν] τί
 ἔστιν Γ | ΔΗΜ.] om. spat. rel. R — M | ἐκποδών] ἐκποδῶν R V Γ P ||
 ante v. 958 lineola novae personae indicandae est R || v. 959
 παρ'] ἀπ superser. Γ² || v. 960 ΚΑ.] om. M || v. 962 ΑΛΛ.]
 — M | νυν] Ald νῦν codd. | ΚΑ.] supra lin. adi. Θ om. spat. vac.
 rel. M : R | πίθῃ] ex πιθῇ corr. M πιθῇ V Ald πύθῃ Γ¹ γρ.
 πιθῇ superser. Γ² πείθῃ Α Θ

μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. *ΑΑΑ.* κἄν γε τουτρί,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

ΚΑ. ἀλλ' οἷ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὥς ἄρξαι σε δεῖ 965

χώρας ἀπάσης ἐστεφανωμένον ῥόδοις.

ΑΑΑ. οὐμοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν ὥς ἀλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κύριον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἐνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἴν' οὐτοσί 970

αὐτῶν ἀκούσῃ. *ΔΗΜ.* πάνν γε. καὶ σύ νυν φέρε.

ΚΑ. ἰδοῦ. *ΑΑΑ.* ἰδοῦ νῆ τὸν Δί'· οὐδὲν κωλύει.

ΧΟ. Ἦδιστον φάος ἡμέρας

ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-

973—984 = 985—996

ADNOTATIO CRITICA.

v. 968 *στέφανον* Meinek. — v. 969 *διώξει* Elmsleius. — καὶ *Πυρρίαν* con. Reiskius, *κἀγύριον* Dindorf. — v. 970 *choro dedit* Engerus. — *αὐτοὺς εἰσιὼν* Brunckius. *αὐτ' εἰσιὼν* Blaydesius. — v. 971 *ΔΗΜ.* Engerus. — v. 972 *ΚΑ.* ἰδοῦ γ' ἰδοῦ, νῆ τὸν Δί'. οὐδὲν κωλύει con. Meinek. *ΚΑ.* ἴω; *ΑΑΑ.* ἴω; *ΔΗΜ.* νῆ τὸν Δί', οὐδὲν κωλύει con. Bergk. *ΚΑ.* ἰδοῦ. *ΑΑΑ.* ἰδοῦ. *ΔΗΜ.* θέοιτ' ἄν. *ΚΑ.* καὶ *ΑΑΑ.* οὐδὲν κωλύει con. Blaydesius. — v. 974 sq. *παροῦσι πᾶσιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις* Dobraeus. *παροῦσι καὶ τοῖσιν εἰσαφικνουμένοις* e Cobeti conjectura Vels. in proceed., sed fortasse legendum esse *τοῖς ἀφικνουμένοις*,

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 963 *δεῖ* | *δῆ R* | *ΑΑΑ.* | om. *R* qui κἄν γε τουτρί ut proprium verum scribit || verba *ΑΑΑ.* κἄν γε τουτρί, ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε om. *M* || v. 964 *δεῖ* | *δῆ R* | τοῦ μυρρίνου | τῶν μυρρίνου *A* || v. 965 *ΚΑ.* | om. *M* || v. 966 *allantopolae* notam praefixerat, sed erasit *R* | ἀπάσης | ἀπάσας *V*¹ || v. 967 *ΑΑΑ.* | om. *RM* | οὐμοὶ | δὲμοὶ *V* οἱ μοὶ *RM* οἱ (οἷ Γ) 'μοὶ *ΑΓΘΡΑld* | δέ γ' αὖ | δ' αὖ *ΑΓ*¹*ΘΡ* | ἀλουργίδα | ἀλουργίδα *A* ἀλουργίδα *RGP* || v. 969 *διώξει* | διώξεις codd. | *Σμικύθην* | *μικύθην A* *Σμηκύθης Su* || v. 970 *ΧΟ.* | Demi nota *ΡΑΓΘ* in ras. *M*² Cleonis nota *VPAlld* | ἰὼν | εἰσιὼν *VΑΓΘΡ* || v. 971 *ΔΗΜ.* | — *M* : *R* *allantopolae* nota *VAPAlld* Cleonis *ΓΘ* | γε | in ras. *Γ*² | ante καὶ | Demi nota est *PAlld* : *R* — *M* | νυν | om. *P* δῆ *Alld* νῦν ceteri || v. 972 *ΚΑ.* | om. *RM* *allantopolae* nota *ΓΘ* | *ΑΑΑ.* | om. *PM* : *R* Cleonis nota *ΓΘ* | ante νῆ | *allantopolae* nota est *P* Demi *Alld* rasura trium litt. *Γ* || ante v. 973 est *ΣΤΡΟΦΗ.* *Alld* || v. 974 *τοῖσι* | τοῖσιν *V* τοῖς *R* | παροῦσι | παροῦσιν *V* | πᾶσιν | om. codd.

- σιν καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις, 975
 ἣν Κλέων ἀπόλῃται.
 καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
 οἷων ἀργαλεωτάτων
 ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
 ἤκουσ' ἀντιλεγόντων, 980
 ὥς εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν
 τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
 στην σκευὴ δύο χρησίμω,
 δοῖδυσ οὐδὲ τορύνῃ.
 Ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαν- 985
 μάζω τῆς ὁμοουσίας
 αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
 παῖδες οἱ ξυνεφοίτων,
 τὴν Λωριστὶ μόνῃν ἂν ἀρ-
 μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν, 990
 ἄλλῃν δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·

ADNOTATIO CRITICA.

κακῶς, conl. Hesych.: ἀφίξεται· παραγενήσεται. καὶ τοῖσι δεῦρ' ἀφικνου-
 μένοις Bentleius. δεῦρο τοῖς ἀφικνουμένοις Porsonus. παροῦσι καὶ τοῖς
 ἀποῦσιν, ἰκνουμένως Bergkiius. παροῦσι κἀστοῖς καὶ τοῖς ἀφικνουμένοις
 O. Schneiderus. — v. 976 ἣν οὗτός γ' ἀπόλῃται Keckius. ἣν κλέων ἀπό-
 λῃται O. Schneiderus, inepte. — v. 981 'γένεθ' apud Scaligerum. —
 v. 989 μόνῃν μὲν ἀρμόττεσθαι Bernhardy in secutus Vels. in proceed.
 μόνῃν ἐναρμόττεσθαι Dindorfius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 975 καὶ] versui antecedenti adiungunt codd. | τοῖς ἀφι-
 κνουμένοις] τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν libri || v. 976 ἀπόλῃται] ἀπόλ-
 λῃται AΓ || v. 978 ἀργαλεωτάτων] ἀργαλεωτέρων M || v. 981 'γένεθ']
 γένοιθ' libri (et Su v. δοῖδυσ) || vv. 982—996 in AΓΘ sic scripti
 sunt, ut singuli versus finiantur vocibus: οὐκ ἂν | δύο | χρησίμω |
 τορύνῃ | θανμάζω | αὐτοῦ | παῖδες | μόνον | λύραν | τὸν | κελεύειν |
 μαθεῖν | δωροδοκηστί || v. 983 ἤστην ἐν τῇ πόλει δύο (ex δύο
 corr. A) σκευὴ χρησίμω AΓ¹Θ ἐν τῇ πόλει expunx. et litteris β γ δ
 superscriptis iustum ordinem restituit Γ² | δύο] δύο RVP δύο^ω M |
 χρησίμω] χρησίμωι R χρυσίμω P χρυσίνων M || v. 984 δοῖδυσ]
 δοῖδυσ R AΓ M Ald || v. 985 desinit θανμά v. 986 incipit ζω VP
 v. 986 ὁμοουσίας] νόμοουσίας V¹ || v. 987 φασὶ] φησὶ R || v. 989
 Λωριστὶ] litt. στὶ in ras. Θ² | μόνῃν] μόνον AΓ¹Θ | ἂν] Ald om.
 codd. || v. 991 ἐθέλειν] ἐθέλει M | μαθεῖν] λαβεῖν Su v. δωριστί ||

κατα τὸν κιθαριστὴν
 δορισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
 ein, ὡς ἁρμονίαν δ' αἰς
 οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν
 ἦν μὴ δωροδοκιστί.

995

- ΚΑ.* Ἴδου θάσσαι, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΑΛΛ. οἴμ' ὡς χεσεῖω, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.
ΔΗΜ. ταυτὶ τί ἐστι; *ΚΑ.* λόγια. *ΔΗΜ.* πάντ'; *ΚΑ.* ἐθαύμασας;
 καὶ νῆ Δί' ἔτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα. 1000
ΑΛΛ. ἐμοὶ δ' ὑπερῶν καὶ ξυνοικία δύο.
ΔΗΜ. φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;
ΚΑ. οὔμοι μὲν εἰσι Βάκιδος. *ΔΗΜ.* οἱ δὲ σοὶ τίνος;
ΚΑ. Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
ΔΗΜ. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; *ΚΑ.* περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,
 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων. 1006
ΔΗΜ. οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ; *ΑΛΛ.* περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,
 περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 996 δωροδοκηστί Vels. in proecd.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 993 ἀπάγειν] ἐπάγειν *P* || v. 996 δωροδοκιστί] *RV*¹*Su*
 (v. δωριστί et τὴν δωριστί) δωροδοκηστί *V*²*ΑΓΘ*²*PM**Ald* δωρο-
 δοκητί *Θ*¹ || v. 997 ἰδου θάσσαι] sic codd. ἰδού· θάσσαι *Ald* | κοῦχ]
 ᾗ οὔχ' *R* | ἅπαντας] ἅπαντά σ' *A* || v. 998 *ΑΛΛ.*] om. *M* | οἴμ']
 οἴμοι *li* | χεσεῖω] χεσεῖω *Ald* | ἅπαντας] ἅπαντά σ' *A* || v. 999 *ΔΗΜ.*]
 om. *M* | *ΚΑ.*] — *M* | *ΔΗΜ.*] : *R* — *M* | πάντ'] *Ald* πάντα codd. |
ΚΑ.] : *R* — *M* | ἐθαύμασας;] ἐθαύμασας, : *R* ἐθαύμασας, *P* ἐθαύ-
 μασας· *M* interp. nulla in *A* || v. 1000 νῆ Δί'] νῆ δία *A* | γέ
 μοῦστι] γ' ἐμοῦστι *ΓAld* γ' ἐμοῦ'στι *P* || v. 1001 ὑπερῶν] ὑπε-
 ρῶος *A* | δύο] *Θ*² δύο reliqui omnes || v. 1002 γάρ] γ' ἄρ' *ΘΓ*² ||
 v. 1003 οὔμοι] οὔμοι *RMΘ* οὔμοι *VΑΓΡAld* | *ΔΗΜ.*] om. sed in
 marg. add. *R* || v. 1004 τοῦ] om. *ΑΓ*¹*Θ* | γεραιτέρου] γεραιτέρου
P || v. 1005 *ΔΗΜ.*] om. *P* | εἰσὶν] εἰς *ΑΓ*¹*ΘPM**Ald* | δὲ περὶ] δὲ
 δὴ περὶ *V* | *ΚΑ.*] in ras. *Θ* | Ἀθηνῶν] Ἀθηναίων *RΓ*² || v. 1006
 περὶ ante ἐμοῦ om. *A* | ἀπάντων] πάντων *VΑΓΘ* || v. 1007 περὶ
 ante τοῦ in ras. *Γ*² | *ΑΛΛ.*] om. sed in marg. add. *R* | Ἀθηνῶν]
MAld Ἀθηναίων reliqui

περὶ τῶν μετρούντων τᾶλφριτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ· τὸ πέος οὔτοσι δάκοι. 1010

ΔΗΜ. ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθαι μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κείνον ᾧ περ ἦδομαι,
ὥς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.

ΚΑ. ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.

Φράξεν, Ἐρεχθεΐδῃ, λογίων ὁδόν, ἣν σοι Ἀπόλλων
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων. 1016

σώζεσθαι σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα κερχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν λάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγῶς
σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷς ταῦτ', ἀπολεῖται.

πολλοὶ γὰρ μῖσει σφε κατακρῶζουσι κολοιοί. 1020

ΔΗΜ. ταυτὶ μὰ τὴν Δῆμητρο' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1010 περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων Vels. in proecd. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ — τὸ πέος οὔτος δάκοι coni. Anzius. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων, ἄλλων τε πολλῶν. τὸ πέος οὔτοσι δάκοι coni. Kockius. inter περὶ ἀπ. πρ. et τὸ πέος οὔτοσι δάκοι dimidium versum excidisse etiam O. Schneiderus existimat. G. Hermannus verba τὸ πέος οὔτοσι δάκοι huc per errorem translata esse putat ex versu qui post v. 1229 olim exstitisset ἄκουε δὴ νυν· τὸ πέος οὔτοσι δάκοι. — v. 1011 νυν] Brunckius. — v. 1013 αἰετὸς Dindorfius. — v. 1014 νυν] Dindorfius. — v. 1015 Ἐρεχθεΐδῃ] Kockius. — v. 1018 πρὸ σέθεν] Hotibius. — χάσκων Vels. in proecd. — v. 1019 δρᾷς] Hotibius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1009 μετρούντων] litt. των in ras. Γ² | ἐν ἀγορᾷ] ἐν τὰγορᾷ Θ² | κακῶς] καλῶς RM || v. 1010 τὸ πέος οὔτοσι δάκοι] sic R A Γ Θ M περὶ ἀπάντων πραγμάτων et deinde novo versu scriptum τὸ πέος (πέος ἂν Ald) οὔτοσι δάκοι V P Ald περὶ ἀπάντων πραγμάτων super πέος οὔτοσι δάκοι scrips. Γ² γρ. περὶ ἀπάντων πραγμάτων in marg. adscr. Θ² || v. 1011 νυν] νῦν libri || v. 1012 'κείνον] P Ald κείνον reliqui || v. 1013 νεφέλῃσιν] νεφέλαισιν R || v. 1014 ΚΑ.] om. M — R | νυν] νῦν libri || v. 1015 ante versum est κλέ, M ^ῆχρ R ^{μὸς}χρησ Θ | φράξεν] φράξε P | Ἐρεχθεΐδῃ] ἐρεχθείδῃ codd. | ὁδόν] θεῶν A || v. 1017 σώζεσθαι] σώιζεσθαι V σώζεσθαι reliqui | ἐκέλευσ' ἐκέλευσεν A Θ || v. 1018 πρὸ σέθεν] πρόσθεν V A Γ Θ M Ald πρόσθε RP | λάσκων] Γ¹P χάσκων R M Γ² δάκνων V¹A Θ¹Ald γρ. λάσκων in marg. V² γρ. χάσκων superscr. Θ² γρ. δάκνων superscr. Γ² || v. 1019 δρᾷς] δρᾷ vel δρᾶ codices || v. 1020 κατακρῶζουσι] κατακρῶζουσι P κατακράζουσι V Γ¹M Ald | κολοιοί] corr. ex κωλοιοί R || v. 1021 ἐγὼ οὐκ] ἔγωγ' οὐκ R M² | λέγει] λέγοι A

- τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεΐ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;
ΚΑ. ἐγὼ μὲν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
 σοὶ δ' εἶπε σῶζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
ΑΛΑ. οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός. ἀλλ' ὁ κύων ὁδὶ 1025
 ὥσπερ ἀθάρης σου τῶν λογίων παρεσθίει.
 ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
ΔΗΜ. λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
 ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμός ὁ περὶ τοῦ κυνός δάκη.
ΑΛΑ. Φράξεν, Ἐρεχθεΐδῃ, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν,
 ὃς κέρκῳ σαίνων σ', ὁπότεν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν, 1031
 ἐξέδεταί σου τοῦψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκης·
 ἐσφοιτῶν δ' ἐς τοῦπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν
 νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
ΔΗΜ. νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἔμεινον, ὦ Γλάνι. 1035

ANOTATIO CRITICA.

v. 1022 Ἐρεχθεΐδῃ κολοιοῖς Bentleius, Ἐρεχθεΐδῃ ὅ κολοιοῖς Vels. in proecd. — v. 1026 ἀθάρης] G. Hermannus — v. 1027 γάρ ἐστ' Vels. in proecd. — v. 1028 νυν] Dindorfius. — v. 1029 ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμός τὸ πέος οὔτοσι δάκη Vels. in proecd. — v. 1030 Ἐρεχθεΐδῃ] Kockius. — v. 1031 σαίνων, ὁπότεν Vels. in proecd. — v. 1032 ποι] Cobetus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. **1022** τί] ex τις corr. V | γάρ ἐστ'] γὰρ ἔστ' ΑΓΘΡ | κολοιοῖς] R Ald κολοιοῖσι (κολοίοισι V) reliqui || v. **1023** ΚΑ.] om. R | μὲν εἰμ'] γὰρ εἶμ' R || v. **1024** σῶζεσθαί V σῶξεσθαί (σῶξεσθαί R) reliqui || v. **1026** ἀθάρης] θύρας codices | σου] πον M || v. **1027** γάρ ἐστ'] M Ald γὰρ ἔστ' reliqui || v. **1028** ΔΗΜ.] om. R | λέγε νυν·] λέγε νυν· RM λέγε δὴ· ΑΓΘΡ λέγε δὴ· V Ald | ἐγὼ δὲ] ἐγὼ γὰρ V¹ || v. **1029** γρ. τὸ πέος οὔτοσι δάκη in marg. scriptum erat a V¹, sed rasura deletum est || v. **1030** ΑΛΑ.] om. RVM γρ R χρησμός adscripsit Θ² | φράξεν] φράξε P | Ἐρεχθεΐδῃ] ἐρεχθεΐδῃ codd. | ἀνδραποδιστήν] ex ἀνδραποδίστην corr. R ἀνδραποδιστήν P || v. **1031** ante versum adscripsit χρησμός M² | ὃς] ὡς A | σαίνων σ'] ΑΓΘ σαίνων (om. σ') reliqui || v. **1032** ἐξέδεταί] ἐξέλεται RM | τοῦψον] τ' ὄψον ΑΘ | ποι] πον libri (et Su v. ὅταν συ) | χάσκης] χάσχοις P || v. **1033** δ' ἐς] δ' εἰς P τ' ἐς R | τοῦπτάνιον] τ' ουπτάνιον V ὀπτάνιον οὔτως καὶ ἐν ἄλλαις B¹ in marg. adscr. V² τοῦπτανεῖον A τοῦπτανίον Θ τοῦ πτάνιον Γ γρ. καὶ πτανεῖον διφθόγγως superscr. Γ² τοῦπάνιον P | λήσει] λάσει P || v. **1034** διαλείχων] διαλίχων R || v. **1035** ΔΗΜ.] om. M | πολὺ γ'] πυλὺ γ' (sic) R

ΚΑ. ὦ τᾶν, ἔτ' ἄκουσον, εἵτα διάκρινον, τόδε·

Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,

ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται,

ὥστε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· τὸν σὺ φυλάξαι,

τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς. 1040

ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει; *ΔΗΜ.* μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ
μὲν οὔ.

ΚΑ. ἔφραξεν ὁ θεός σοι σαφῶς σῶξεν ἐμέ·

ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.

ΔΗΜ. καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις Ἀντιλέων γεγεννημένος;

ΑΛΛ. ἐν δ' οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκῶν, 1045

ὅ τι τὸ σιδηροῦν ἔστι τεῖχος καὶ ξύλον,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1036 ἔτ' et τόδε] scribi iusserat Vels. in proecdosi (in textu exhibuerat ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἵτα διακρ. τότε). τόδε commendaverat iam J. H. Vossius, deinde Meinekius. τοδί maluerit Poekelius. *ΔΗΜ.* τὸ τί; coni. Bambergius. ὦ τᾶν ἀκούσας εἵτα διάκρινον τοδί Blaydesius. — v. 1039 φυλάξαι] Bekkerus. — v. 1044 ἐλελήθης e Brunckii sententia Vels. in proecd. — v. 1045 ἐν δ'] Cobetus. ἐν Vels. in proecd. — v. 1046 ὅ τι τὸ] scripsit Vels. praeunte Cobeto, sed ita ut delendum censeret μόνον tanquam glossema ad ἐν vocem antecedentis versus additum (λογίων μόνον, ὅ τι τὸ iusserat Cobetus). λογίων ἐκῶν μόνον, ὅ

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1036 *ΚΑ.*] om. *M* | ἔτ'] om. libri | ἄκουσον] litt. *ov* in ras. *Γ*² ἀκούσας *Θ* γρ. ἄκουσον superscr. *Θ*² | τόδε] τότε libri || v. 1037 ante verbum χορημὸς adscr. *Θ*² | δέ] τὲ *R* | ἐν] ex *αν* ut vid. corr. *M* || v. 1039 ὥστε] ὥς *R* | τὸν] *R Γ*² *M* ὃν reliqui | φυλάξαι] φύλαξαι *R Γ*² *PMAld* ex φυλάξαι corr. *V* φύλασσε *Α Γ*¹ *Θ* || v. 1040 ποιήσας] ο super *oi* pinx. *Γ*² || v. 1041 ante verbum est allantopolae nota in *A*, Demi in reliquis; γρ. κλ. superscr. *Θ*² | οἶσθ' *A* | *ΔΗΜ.*] *A* : *R* om. *M* allantopolae nota in reliquis, γρ. δῆμος superscr. *Θ*² || v. 1042 *ΚΑ.*] om. *M* | ἔφραξεν] *RM* ἔφρασεν reliqui | σαφῶς σῶξεν] *M* σαφῶς σῶζειν in ras. *V*² σῶζειν μὲν scripserat *V*¹ σαφῶς σῶζειν *Γ* litt. α β superscr. *Γ*² σαφῶς σῶζειν reliqui || v. 1043 τοῦ] om. *A Θ* || v. 1044 *ΔΗΜ.*] om. *RM* | μ' ἐλελήθεις] μελελήθεις *M* με λήθεις *R* | γεγεννημένος] γενόμενος *Α Γ Θ* γρ. γεγεννημένος superscr. *Θ*¹ *Γ*² || v. 1045 *ΑΛΛ.*] om. *M* | δ'] om. codices || v. 1046 ὅ τι τὸ] ὃ μόνον codices | ἔστι τεῖχος] *RM* τεῖχός ἐστι *VPAlld* τεῖχος ἐστὶ *Α Γ Θ* | ξύλου] ξύλων *RA Θ PM*¹ ξύλων litt. *ων* in ras. *V* ξύλινον superscr. *M*² γρ. καὶ ξύ-
λινον in marg. adscr. *V*² ξύλον *Γ*¹ *Ald* ^{ινον} superscr. *Γ*²

ἐν ᾧ σε σῶζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.

ΔΗΜ. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; ΑΛΛ. τοντονὶ
δῆσαί σ' ἐκέλευ' ἐν πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.

ΔΗΜ. ταυτὶ τελείσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ. 1050

ΚΑ. μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἰέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσίν, ὥς σοι
ἦγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.

ΑΛΛ. τοῦτό γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κεκροπίδῃ κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοῦργον; 1055
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείῃ·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιο· χέσαιο γάρ, εἰ μαχέσαιο.

ΚΑ. ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραζεν.
Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο — ΔΗΜ. τί τοῦτο λέγει, πρὸ
Πύλοιο;

ΑΛΛ. τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ. 1060

ΔΗΜ. ἐγὼ δ' ἔλοντος τήμερον γενήσομαι·

ADNOTATIO CRITICA.

σιδ. Dindorfius. — σιδηροῦν τ' (vel σιδήρου τ') ἐστὶ conl. Bergkii. σι-
δήρου γ' ἐστὶ Anz. σιδήρου' νέστι O. Schneiderus. — ξύλον] Blaydesius.
ξύλον dederat Vels. in proed. — v. 1049 ἐκέλευ' ἐν] Elmsleus. —
v. 1052 ὥς] Bergkii. — v. 1056 ἀναθείῃ Cobetum secutus Vels. in
proed. — v. 1058 φράσσαι] Bekkerus. — v. 1061 γενήσομαι; cum Mei-
nekio Vels. in proed., fortasse recte.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1047 σῶζειν] RVM σῶζειν reliqui || v. 1048 ΔΗΜ.] om.
RM | ΑΛΛ.] : R — M || v. 1049 ἐκέλευ' ἐν] ἐκέλευσε RΓ ἐκέλευε
reliqui ἐν om. etiam Su v. πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ || v. 1050 ΔΗΜ.]
om. R — M || v. 1051 ΚΑ.] om. RM κλέων in ras. Γ | ἐπικρώζουσι]
ἐπικρώζουσι P || v. 1052 φίλει] φιλεῖ M | ὥς] ὅς libri || v. 1053
κορακίνους] κορκίνους ΑΓ¹Θ γρ. κορακίνους superser. Γ² || v. 1054
ΑΛΛ.] om. M ἄλλᾳ in ras. Γ δῆ AP | γέ] δέ R || v. 1055 ante
versum est allantopolae nota AP rasura del. not. pers. Γ | ἡγεῖ]
ἡγῆ Γ¹ΘM || v. 1056 καί κε] καί με M καί γε RΑΓ¹Θ ἂν et
γρ. καί κε superser. Γ² | φέροι] RΓ²Ald φέρει reliqui | ἀναθείῃ]
καταθείῃ ΑΓ¹Θ γρ. ἀναθείῃ superser. Γ² || v. 1057 γὰρ, εἰ] γὰρ
ἢ M || v. 1058 ΚΑ.] om. M | φράσσαι] φράσαι RΓ²M φράσεν
reliqui | ἔφραζεν] ἔφραξε Α ἔφραζεν Θ¹ || v. 1059 ΔΗΜ.] om. M
supra lin. adi. Θ | λέγει πρὸ Πύλοιο] λέγει τὸ πύλοιο R || v. 1060
ΑΛΛ.] om. M κλ. Θ | φησὶν] φησὶ codd. | ἐν] ἐν τῷ Θ || v. 1061
ΔΗΜ.] — M | δ'] δ ex δὲ corr. V δὲ P | γενήσομαι] γενήσομαι; Γ ||

[οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πνέλους ἀφήρπασεν.]

ΑΑΑ. ἀλλ' οὐτοσί γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμός, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνν.

ΔΗΜ. προσέχω· σὺ δ' ἀναγίνωσκε, τοῖς ναύταισί μου 1065
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.

ΑΑΑ. Αἰγείδῃ, φράσσαι κυναλώπεκα, μὴ σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ πολὺδριν.
οἷσθ' ὅ τι ἐστὶν τοῦτο; ΔΗΜ. Φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ.

ΑΑΑ. οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκάστοτε 1070
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσί·
ταύτας ἀπανδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.

ΔΗΜ. πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ; ΑΑΑ. ὅπως;
ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ χῶ κύων ταχύ.

ΔΗΜ. πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί; 1075

ADNOTATIO CRITICA.

versum 1062 ut spurium notavit, recte me iudice, Kappeynius van de Copello. Allantopolae dedit et pro ἀφήρπασεν scripsit ὑφαρπάσει Vels. in proecd. ὑφήρπασεν coniecerat Meinek. ἀφαρπάσει Bothius. Versu 1062, qui olim procul dubio in margine ad v. 1060 adscriptus erat, in textum recepto plures versus videntur expulsi esse: utique hiat oratio, quamobrem lacunam significavi. — v. 1067 Αἰγείδῃ | Kockius. — φράσσαι | Brunckius. — v. 1069 οἷσθ' ὅ τι ἐστὶν Bekkerus. οἷσθ' ὅ τι γ' ἐστὶν Brunckius. — v. 1070 ἀλλ' ἂ ναῦς Lentingius. ἄς δὲ ναῦς Blaydesius. — v. 1075 ἡ τριήρης τ' („nisi fuit χῆ τριήρης“) Meinek.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1062 ante versum est allantopolae nota V A Γ Θ P Ald | οὗτος] αὐτὸς V A Γ Θ P Ald γρ. οὐτοσί superser. Γ² | ἀφήρπασεν] ἀφηρπάσεσεν P || v. 1063 ΑΑΑ.] — R om. reliqui | ἐστι] ἐστὶν R | v. 1064 σε] om. R || v. 1065 ΔΗΜ.] om. R — M | ἀναγίνωσκε] M ἀναγίνωσκε reliqui || v. 1067 ΑΑΑ.] om. R — M | Αἰγείδῃ] αἰγείδῃ codd. | φράσσαι] φράσαι R V A P M φρᾶσαι Γ Θ Ald | κυναλώπεκα] τὴν κυναλώπεκα Θ¹ || v. 1069 ante versum est — M | ὅ τι ἐστὶν τοῦτο] ὅ τι ἐστὶ τοῦτο R M ὅτι (δ, τι, V) τί ἐστὶ τοῦτο V P ὅτι τοῦτο A Γ¹ Θ ἐστὶ superser. Γ² ὅτι τοῦτο τί ἐστὶ Ald | ΔΗΜ.] om. M : R || v. 1070 ΑΑΑ.] — M | ἐκάστοτε] ἐκάστητε P || v. 1071 ἀργυρολόγους] corr. ex ἀργυρολόγους R || v. 1072 ταύτας] ταῦτά σ' R || v. 1073 ΔΗΜ.] om. M — R | ἐστὶ κυναλώπηξ: — in ras. V | ΑΑΑ.] : R — M || v. 1074 ὅτι ἡ] ὅτι V¹ M (ἡ supra lin. adser. V²) ὁτιή Γ P ὁτιή Ald || v. 1075 ΔΗΜ.] — R M | προσετέθη] προσετίθη P | πρὸς] σὺν superser. Γ² | τῷ] τῇ M

ΑΛΛ. ἄλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
ὅτιν ῥότους τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.

ΔΗΜ. εἶεν·

τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἄλωπεκίοισι ποῦ;

ΑΛΛ. ἐγὼ ποριῶ, καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.

ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι 1080
χρησμὸν Αἰητοῖδης Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.

ΔΗΜ. ποίαν Κυλλήνην; ΑΛΛ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτιν φησ' „ἔμβαλε κυλλῇ.“

ΚΑ. οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἤνιξατο τὴν Διοπίθους. 1085
ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτός,
αἰετὸς ὡς γίγναι καὶ πάσης γῆς βασιλεύεις.

ΑΛΛ. καὶ γὰρ ἐμοί· καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης,
χῶτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις λείχων ἐπίπαστα.

ΚΑ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μούδῳκει ἡ θεὸς αὐτῇ 1090

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1079 virgulam posuit Kockius. — v. 1080 τοῦδ' Cobetum secutus Vels. in proceed. — v. 1088 σὺ pro γε e coniectura Vels. in proceed.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1076 ΑΛΛ.] om. R — M | ἤκασεν] εἵκασεν A Γ Θ γρ. εἵκασε in marg. adser. V² || v. 1078 ΔΗΜ.] om. M | εἶεν] antecedenti versui adiectum est in V, insequenti in reliquis | εἶεν] εἰ ἐν ex εἰ ἐν corr. R | ὁ] in ras. V | ἄλωπεκίοισι] ἄλωπικίοισι R ἄλωπεκίοισιν· M | ποῦ;] om. M ποῦ: V ποῦ· reliqui || v. 1079 ΑΛΛ.] — M || v. 1080 τόνδ'] τῶνδ' R || v. 1081 Αἰητοῖδης] λητοῖδης R || v. 1082 ΔΗΜ.] — RM | Κυλλήνην] littera λλ in ras. Γ² | ΑΛΛ.] : R — M | ἐποίησεν] Γ ἐποίησε reliqui γρ. εἶπεν superser. Γ² | v. 1083 Κυλλήνην] κυλλήνην· Α κυλλήνην. ἦν R | ἔμβαλε] ἔμβαλλε P v. 1084 ΚΑ.] — M | φράζει] R φράζεις reliqui | ante τὴν est — M || v. 1085 ἐς] Ald eis codices || v. 1086 ἔστιν ἐμοὶ] R ἔστιν μοι Ald ἔστί μοι V ἔστι μοι Γ Θ ἔστί μοι Α Ρ ἔστιν Μ qui pergit ὁ χρησμὸς ἐμοὶ περὶ || v. 1087 γίγναι] γίνει V¹ Α Γ¹ P Ald γίνῃ R V² Γ² Θ M | ὥς] ὃς superser. Γ² | βασιλεύεις] RM βασιλεύσεις reliqui || v. 1088 καὶ γῆς] om. M | γε] R Γ² τε V Α Γ¹ Θ Ρ με M | θαλάσσης] θαλάττης Γ || v. 1089 ἐπίπαστα] corr. ex ἐπίπαππα R || v. 1090 ΚΑ.] om. RM | μούδῳκει] μ' οὐδόκει R μοι 'δόκει Γ γρ. μοι 'δόκει superser. Θ² μοι (μοὶ Θ) δοκεῖ V Α Θ¹ P M Ald

τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυρίαν.

ΑΑΑ. νῇ Δία καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ μὐδόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ 'πικαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκοροδάμην.

ΔΗΜ. ἰὸν ἰού.

1096

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γερονταγωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.

ΚΑ. μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὥς ἐγὼ 1100
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

ΔΗΜ. οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
ἐξηπατήθην ὑπὸ τε σοῦ καὶ Θουφάνους.

ΚΑ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ 'σκενασμένα.

ΑΑΑ. ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας 1105
καὶ τοῦψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ 'σθιε.

ΔΗΜ. ἀνύσατέ νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὥς ἐγὼ,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1100 ἀλλ' ἀνάμεινον, ἔγωγε γὰρ coni. Velsenus, ἀλλ' ἀνάμεινον, ἔγωγ' ἕως coni. O. Schneiderus, contra metrum uterque. — v. 1102 οὐδ' ex Veneto recepit Blaydesius sine causa, idem pro πολλάκις posuit πολλὰ γὰρ probabiliter. — v. 1107 νυν] Dindorfius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

vv. 1091. 1092 in textu omissi in margine adiecti sunt a tertia A || v. 1091 πλουθυρίαν] πλοῦθ' ὑρίαν R V² Γ¹ M πληθυρίαν P | καταχεῖν] litt. αχ in ras. Γ² κατασχεῖν A || v. 1092 ΑΑΑ.] om. R P M | Δία] ex δι' corr. V² | ἐγὼ· καὶ om. R | μὐδόκει] μουνδόκει R μοι 'δόκει Γ Θ² Ald μοι δοκεῖ V A Θ¹ P M || v. 1093 γλαῦξ] R V γλαῦξ reliqui || v. 1096 ΔΗΜ.] om. R | verba ἰὸν ἰού (ἰού ἰού V ἰὸν ἰού A Θ P) insequenti versui adi. A Γ Θ P Ald antecedenti V || v. 1098 καὶ νῦν] καὶ μὴν Ald || v. 1100 σ'] σε Θ | ἀλλ'] ἀλλὰ Γ Θ | ἐγὼ] Ald ἔγωγε libri manuscripti || v. 1102 ΔΗΜ.] om. M | οὐκ] οὐδ' V | ἀκούων] ἀκούειν M || v. 1103 Θουφάνους] θ' ουφάνους Γ R θεοφάνους Γ γρ. θεο superscr. Θ² θευφάνους M || v. 1104 ΚΑ.] — R om. M | ποριῶ] πριῶ M | 'σκενασμένα] σκενασμένα R P M || vv. 1105. 1106 locum inter se mutaverunt M || v. 1105 ΑΑΑ.] — R om. M | μαζίσκας] μαξίσκας M | γε] om. A Γ Θ || v. 1106 ἄλλ'] ἀλλ' A Θ P M || v. 1107 ΔΗΜ.] om. R M | ἀνύσατε] ἀνύσετε A | νυν] νῦν codd. | ποιήσεθ'] litt. εθ in ras. V² scripserat ut vid. ποιήσηθ' V¹

δρότερος ἂν σφῶν εὔ με μᾶλλον νῦν ποιῇ,
τούτω παραδώσω τῆς πνικνὸς τὰς ἡνίας.

ΚΑ. τρέχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος. ΑΑΑ. οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.

ΧΟ. ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις 1111

ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ' ὦσ-

περ ἄνδρα τύραννον.

ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ, 1115

θωπευόμενός τε χαί-

ρεις κἄξαπατώμενος,

πρὸς τὸν τε λέγοντ' ἀεὶ

κέχρηνας· ὁ νοῦς δέ σου

παρὼν ἀποδημεῖ.

1120

ΔΗΜ. νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις

ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν

1111—1130 = 1131—1150.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1108 εὔ με μᾶλλον νῦν ποιῇ] Kockius. εὔ με μᾶλλον αὖ ποιῇ
Reisigius. εὔ με νῦν μᾶλλον ποιῇ G. Hermannus. νῦν με μᾶλλον εὐ
ποιῇ Elmsleius. μᾶλλον εὔ με νῦν ποιῇ Bergkianus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1108 ἂν] om *Su* (v. ἡνίας et πνικνός) | σφῶν] σφῶν *VAGΘ*
σφῶν *Ald* | με] om. *AΘ* | νῦν ποιῇ] ποιῇ *A* ἂν, εὔ ποιῇ *M* ἂν
ποιῇ (ποῇ *V²Θ*) reliqui (et *Su* l. l.) εὔ superscr. *Γ²* || v. 1109
πνικνός] πνικνός *ΑΓΘPAld* ex πνικνός corr. *M* || v. 1110 ΚΑ.]
om. *M* — *R* *All. Ald* ἢ κλέων ἢ ἄλλαν *P* | εἴσω] *RM* ἤδη
reliqui γρ. εἴσω superscr. *Γ²* | *ΑΑΑ.*] :- *R* Cleonis nota *PAld* "
vv. 1111—1150 in *PAld* sic scripti sunt ut bini versus singulis
lineis contineantur; vv. 1111—1130 in *ΑΓΘ* sic dispositi, ut
singuli versus finiantur vocibus πάντες | τύραννον | χαίρεις | κέχη-
νας | ἀποδημεῖ· | νομίζετε | ἡλιθιάζω· | τοκαθημέραν | ἕνα | ἐπάταξα.
Sed *Θ²* signo " versuum dispositionem quae est in *RVP* ad-
notavit || v. 1111 ante versum est ΣΤΡΟΦΗ· *Ald* | ΧΟ.] om. *M*
v. 1113 ὦσ-] ὥσπερ sed litt. περ in scribendo del. *R* || v. 1114
ἄνδρα] om. sed supra lin. adscr. *A* || v. 1116 χαί-] χαίρεις sed
litt. ρεις in scribendo del. *R* || v. 1118 πρὸς τὸν τε] *RSu* (v. εὐ-
παράγωγος) πρὸς τε τὸν reliqui || v. 1119 δέ σου] τέ σου *AΘ* τέ
σου *Γ¹* γρ. δέ σου superscr. *Γ²* || v. 1121 ante versum est
ΣΥΣΤΗΜΑ ἢ ΠΕΡΙΚΟΠΗ'Ν *Ald* | ΔΗΜ.] om. *M* | κόμαις] κώ-
μαις *V¹Γ* γνώμαις *A* || v. 1122 ὑμῶν] ἡμῶν *P* | ὅτε] ὅτι *AΘ* ||

νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἐκὼν

ταῦτ' ἡλιθιάζω.

αὐτός τε γὰρ ἤδομαι

1125

βρούλλων τὸ καθ' ἡμέραν,

κλέπτοντά τε βούλομαι

τρέφειν ἕνα προστάτην·

τοῦτον δ', ὅταν ᾗ πλέως,

ἄρας ἐπάταξα.

1130

ΧΟ. Χοῦτω μὲν ἂν εὖ ποιοῖς,

εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'

ἐν τῷ τρόπῳ, ὥς λέγεις,

τούτῳ πάννυ πολλή,

1135

εἴ τούσδ' ἐπίτηδες ὦσ-

περ δημοσίους τρέφεις

ἐν τῇ πνυκνί, καὶ δ' ὅταν

μὴ σοι τύχη ὄψον ὄν,

τούτων ὅς ἂν ᾗ παχύς,

θύσας ἐπιδειπνεῖς.

1140

ADNOTATIO CRITICA.

1131 οὔτω Blaydesius (lectionem χοῦτω enim ortam esse ex scriptura male intellecta χο. οὔτω). — μὲν ἄρ' εὖ ποιεῖς e Meinekii coniectura Vels. in proecd. εὖ ποιοί-ης εἰ πυκνότης Meinekii antea coniecerat. καὶ τοῦτο μὲν εὖ ποιεῖς coni. Weckleinus. — v. 1132 καὶ Reiskii coniecturam pro εἰ receperat Vels. in proecd. — v. 1133 ὃ λέγεις Reiskius. ὄν λέγεις coni. Blaydesius. — v. 1134 οὔτω πάννυ Dobraeus. — v. 1135 καὶ pro εἰ scribendum esse suspicantur Kockius et Blaydesius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1123 νομίζετ'] νομίζετε A Γ¹Θ || v. 1125 τε] om. A || v. 1126 βρούλλων] litt. β in ras. Γ | τὸ καθ' ἡμέραν] τοκαθημέραν A Θ M || v. 1127 βούλομαι] βουλόμενοι Θ¹ || v. 1128 ante versum est — M | προστάτην] πρὸς ταύτην A || v. 1129 τοῦτον] τούτων A | δ' ὅταν] ὅτ' ἂν δ' R || v. 1130 ἄρας] in ras. Γ² ἄρας· R ἄρασ' A || v. 1131 ante versum est 'ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ' Ald | χοῦτω] R Su (v. πυκνότης) χ' οὔτω V Γ χοῦτω M οὔτω A Θ P Ald | ποιοῖς] R V¹ Γ Θ M Su (l.l.) ποιεῖς P ποιῆς V² A ποιῆς Ald || v. 1132. 1133 ἔνε | στ' ἐν codd. || v. 1135 εἴ] in ras. Γ² || v. 1137 πνυκνί] ex πνυκνῇ corr. R πνυκνί A Θ M Ald πνυκνί Γ P || v. 1138 τύχη] τύχοι V¹ M Su (v. φαρμακούς) || v. 1139 ᾗ] om. A Γ¹ Θ¹ supra lin. adi. Γ² Θ² || v. 1140 ἐπιδειπνεῖς] ἐπιδειπνῆς V

ΔΗΜ. σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
 αὐτοὺς περιέρομαι,
 τοὺς οἰομένους φρονεῖν
 κἄμ' ἐξαπατούλλειν.
 τηρῶ γὰρ ἐκάστοτ' αὐ- 1145
 τούς, οὐδὲ δοκῶν ὄρᾶν,
 κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
 κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
 ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
 κημῶ καταμηλῶν. 1150

ΚΑ. Ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν. ΑΛΛ. σὺ γ', ὦ φθόρε.

ΚΑ. ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
 τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

ΑΛΛ. ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι γε καὶ δωδεκάπαλαι
 καὶ χιλιόπαλαι καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι. 1155

ΔΗΜ. ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισημυριόπαλαι

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1150 κημῶ] Blaydesius. — v. 1155 et 1157 προπαλαιπαλαίπαλαι] Dindorfius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1141 ante verbum est ΣΥΣΤΗΜΑ ἑΤΕΡΟΝ. Ald | ΔΗΜ.]

om M | σκέψασθε] σκέψασθαι R | σοφῶς] σοφῶς M || v. 1144
 κἄμ'] κἄμ' R κἄμ' M καὶ μ' reliqui (et Su v. περιέρομαι) || v. 1145
 ἐκάστοτ'] ἐκάτοτ' P || v. 1145 in RM desinit αὐτοὺς v. 1146 in-
 cipit οὐδὲ || v. 1147 ἔπειτ'] ἔπειτα γ' V | ἀναγ-κάζω] ἀναγκα|ζω V
 ἀναγ(ex ἀναγ' corr.)|κάσω R ἀναγ|κάσω M ξ superscr. M² || v. 1149
 ἅττ'] ἅττ' RF ἅτ' V ὅτ' P ὅσσ' Ald | κεκλόφωσί] ex κεκλωφωσί
 corr. R || v. 1150 κημῶ] κημὸν codd. (et Su v. κημὸν καταμηλῶν) |
 καταμηλῶν] καταμυλῶν M || v. 1151 ΚΑ.] ἦ ὁ δῆμος adscr. Γ² Demi
 nota est in RM et in ras. V² (scripserat V¹ ut vid. Cleonis) |
 ἄπαγ'] γράφεται ἔρο' (αἶρο' V) schol. V Ald | ἐς] γρ. καὶ εἰς super-
 scr. Γ² | μακαρίαν] μακαριὰν Γ | ἐκποδῶν] ἐκποδῶν RVFP | ΑΛΛ.]
 om. RM rasura del. V | φθόρε] ex φθορὲ corr R || v. 1152 ΚΑ.]
 om. M | παρεσκευασμένος] παρασκευασμένος P || v. 1153 βουλόμενός
 σ'] βουλόμενός R βουλόμενος ΑΓΘΡ || v. 1154 ΑΛΛ.] om. M |
 γε] om. R | δωδεκάπαλαι] δωδεκάπαλαι γε V || v. 1155—1157 om.
 M || v. 1155 ἢ χιλιόπαλαι Su (v. τρίπαλαι) | προπαλαιπαλαίπαλαι]
 πρόπαλαι καὶ πάλαι πάλαι ΑΓΘ πρόπαλαι πάλαι πάλαι reliqui (et
 Su l. 1.) || v. 1156 ΔΗΜ.] κλέγ A

βδελύττομαι σφω, καὶ προπαλαιπαλαίπαλαι.

ΑΑΑ. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; ΔΗΜ. εἶσομ', ἣν φράσης γε σύ.

ΑΑΑ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,

ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. ΔΗΜ. δρᾶν ταῦτα χρή. 1160

ἄπιτον. ΚΑ. καὶ ΑΑΑ. ἰδοῦ. ΔΗΜ. θέοιτ' ἄν. ΑΑΑ.

ὑποθεῖν οὐκ ἔω.

ΔΗΜ. ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον

ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νῆ Δί' ἢ 'πιτρίψομαι.

ΚΑ. ὀρᾷς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.

ΑΑΑ. ἀλλ' οὐ τράπεξαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος. 1165

ΚΑ. ἰδοῦ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ

ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1158 alteram versus partem choro tribuerat Vels. in proecd., conl. v. 970. — εἶσομ', ἣν φράσης] Porsonus. εἰ δὲ μὴ, φράσεις Vels. in proecd. — v. 1161 ΚΑ. καὶ ΑΑΑ.] Kockius. ΠΑΦ. Vels. in proecd. ΠΑΦ. ἰδοῦ θέοιμ' ἄν. ΑΑΑ. ὑποθεῖν οὐκ ἔω conl. Engerus. ΔΗΜ. θέοιτ' ἄν. ὑποθεῖν οὐκ ἔω conl. Blaydesius. — v. 1163 ἢ 'πιτρίψομαι] Kockius ex altera scholiastae explicatione. ἢ 'γὼ θρύψομαι Vels. in proecd., sed idem coniecit pro ἢ v. 1162 scribendum esse ἢ et ἐγὼ δὲ pro ἢ 'γὼ, „ut significet θρύψομαι idem atque σεμννοῦμαι, quae explicatio legitur in exitu scholii.“ ἀλλ' ἢ — εἰ μὴ θρύψομαι Blaydesius. ἢ διαρραγήσομαι conl. Bergk. an ἀλλ' ἢ — εἰ 'πιτρίψομαι? conl. v. 175 Av. 176.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1157 προπαλαιπαλαίπαλαι] πρόπαλαι πάλαι πάλαι codd. (et Su) || v. 1158 ΑΑΑ.] om. M κλ. Θ ἄλλα ἢ κλέων Γ | οὔν] om. R | δρᾶσον] ex δράσων corr. R δράσσον V δράσον ΑΓ¹Θ δράσης superser. Γ² | ΔΗΜ.] om. spatio relicto M | εἶσομ' ἣν] εἰ δὲ μὴ R εἴ γε μὴ reliqui | φράσης] φράσεις R ΑΘΡΜAld || v. 1159 ΑΑΑ.] om. R V — M κλέων Γ κλ. Θ | τουτονί] τοῦτον Su (v. ἄφες) || v. 1160 ποιῶμεν] VPAlD ποῶμεν ΑΓΘΜ ποοῦμεν R | ΔΗΜ.] : R — M αλλ Θ || v. 1161 ΚΑ. καὶ ΑΑΑ.] : R — M allantopolae nota VAPAlD Cleonis ΓΘ | ΔΗΜ.] : R om. M | ΑΑΑ.] : R om. spat. rel. M Cleonis nota VAPAlD || v. 1162 ἢ] ἢ R ἢ Θ | τήμερον] σήμερον Su (v. θρύψομαι) || v. 1163 ἢ 'πιτρίψομαι] ἢ 'γὼ (ἢ ἐγὼ M ἐγὼ omisso ἢ P) θρύψομαι libri ἐγὼ θρύψομαι Su l. l. || v. 1164 ὀρᾷς;] ὀρᾷς, P ὀρᾷς R V Γ | πρότερος] πρῶτος P | δίφρον] δίφρου Α || v. 1165 ΑΑΑ.] om. MAld | τράπεξαν] litt. ἀπεξαν in ras. V² | ante ἀλλ' ἐγὼ] est Ἄλλ. Ald — M spatium trium fere litterarum ΑΡ ἀλλ/ supra lin. adser. V² | v. 1166 ΚΑ.] om. R — M | μαζίσκην] μαξίσκην M || v. 1167 ὀλῶν] ὀλῶν Γ | μεμαγμένην] μεμαμυγμένην scripserat, sed μι ras. del. V

- ΑΑΛ.* ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τήλεφαντίνῃ.
- ΔΗΜ.* ὥς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον. 1170
- ΚΑ.* ἐγὼ δ' ἔτνος γε πῖσινον εὐχρῶν καὶ καλόν·
ἐτόρυνε δ' αὖθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάρχος.
- ΑΑΛ.* ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεὸς σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
- ΔΗΜ.* οἷε γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν, 1175
εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;
- ΚΑ.* τουτὶ τέμαχος σοῦδωκεν ἡ Φοβεσιδωράτη.
- ΑΑΛ.* ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἡνύστρου τε καὶ γαστροῦ τόμον.
- ΔΗΜ.* καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένην. 1180
- ΚΑ.* ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1168 ἐγὼ δέ γε conl. Meinek. μυστίλας γε conl. Cobetus. —
v. 1177 σοῦδωκεν] Reisigius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1168 *ΑΑΛ.*] — *RM* | μυστίλας] μιστύλας *A* | μεμυστιλη-
μένας] μεμυστυλημένας *AΘ* || v. 1169 super τῇ χειρὶ τῇ 'λεφαντίνῃ
scripsit ἧς ὅς ἧς ἧς (i. e. τῆς χειρὸς τῆς ἐλεφαντίνης) *Γ*² || v. 1170
ΔΗΜ.] om. *P* | ἄρ' εἶχες] ἄρχει *P* || v. 1171 *ΚΑ.*] om. *PM* | γε] om.
RM | πῖσινον] πῖσυνον *ΑΓΘΜ* | εὐχρῶν] ἐχθρῶν *M* || v. 1172
ἐτόρυνε] ex ἐτήρυνε corr. *P* | δ' αὖθ'] *Ald* δ' αὖθ' *RVT²M* θ'
αὖθ' *Γ*¹ θ' αὖ *A* τ' αὖ *Θ* τὸ super αὖ scr. *Θ*² δ' αὖ *P* || v. 1173
ΑΑΛ.] — *M* | σ'] om. *Γ*¹ *PAld* supra lin. adi. *Γ*² || v. 1175 *ΔΗΜ.*]
om. *Θ* — *M* | τήνδε τὴν πόλιν] τὴν πόλιν τήνδε *M* | πόλιν] ex
πόλην corr. *R* || v. 1177 *ΚΑ.*] — *M* | τουτὶ] τουτὶ τὸ *VM* | σοῦ-
δωκεν] σοι δῶκεν libri || v. 1178 *ΑΑΛ.*] om. *M* | ὀβριμοπάτρα]
ὀμβριμοπάτρα *Ald* ἐμβριμοπάτρα *P* | γ'] om. *V* | ἐφθὸν] ἐφθὸν
*V*² *P* || v. 1179 τόμον] τομόν *ΑΓ* τομόν *Θ* || v. 1180 versum
hunc in textu omissum supra lin. adi. *V*² | *ΔΗΜ.*] — *M*¹ | μεμνη-
μένη] μεμνημένος *A* || v. 1181 *ΚΑ.*] om. *A* | Γοργολόφα σ'] γορ-
γολόφας (ὁ ex ἐ corr. *A*) *AΘPM* lemm. sch. *VΓSu* γοργολόφας'
σ' *V*¹ | ἐκέλευε] ἐκέλευσε *V* | τουτουὶ] τουτὶ *V*¹ τουτουὶ *PM* τουτουί
alterum *v* in ras. *Γ* || v. 1182 τὰς] ταὺς *V* | ἐλαύνωμεν] ex ελαν-
νωμεν corr. *R* super ω scrips. ο *Γ*² ἐλαύνοιεν *V* γρ. ἐλαύνοιεν
superscr. *M*²

- ΑΛΛ.* λαβὲ καὶ ταδί νυν. *ΔΗΜ.* καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις; *ΑΛΛ.* ἐπίτηδες αὐτ' ἔπεμψέ σοι
εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἢ θεός· 1185
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
ΔΗΜ. ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
ΑΛΛ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.
ΚΑ. λαβὲ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον. 1190
ΑΛΛ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
ΚΑ. ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἔξεις ὀπόθεν δῶς· ἀλλ' ἐγώ.
ΑΛΛ. οἴμοι· πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;
ὦ θυμέ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.
ΚΑ. ὀρᾷς τάδ', ὦ κακόδαιμον; *ΑΛΛ.* ὀλίγον μοι μέλει· 1195
ἐκείνοι γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται τινες

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1183 νυν] Dindorfius. — v. 1189 ἡ Τριτογένει' ἄρ' conl. Cobetus. ἡ Τριτογένεια γ' vel ἡ Τριτογένει' αὐτὸν γὰρ conl. Blaydesius. — v. 1190 νυν] Dindorfius. — v. 1196 ἐκείνοι] Elmsleius. — τινες κ. τ. λ. isiciario dedit Meinekius alteram scholiastae scripturam secutus.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1183 ταδί] τὰ δὲ corr. ex τὰ δὴ R | νυν] νῦν libri | τούτοις] τούτοις A || v. 1184 ΑΛΛ.] : R om. M || v. 1185 ἐντερόνειαν] ΓΜΑld ἐντερονεῖαν reliqui || v. 1187 ante versum est ἀλλ' V — R M | καὶ πιεῖν] κ'ακπιεῖν V | κεκραμένον τρία καὶ δύο] καὶ τρία καὶ δύο κεκραμένον (κεκραμμένον ΑΓ') ΑΓ'Θ || v. 1188 ΔΗΜ.] om. R — M | ἡδύς] ἡδὺ M | τρία] τρι P | φέρων] φέρω A v. 1189 ΑΛΛ.] om. R Θ P M | Τριτογενὴς] τριτογενὴς P | ἐνετριτώνισεν] R V¹ ΑΓ' ἐνετριτώνισε reliqui || v. 1190 ΚΑ.] — M¹ ἀλλ' / scripserat sed del. et κλ' / adscripsit R | νυν] νῦν libri || v. 1191 ΑΛΛ.] — M¹ || v. 1192 ΚΑ.] om. R | δῶς] δ' ὡς M || v. 1193 ΑΛΛ.] om. A κλ' / R || v. 1195 ΚΑ.] om. ΑΜ ἀλλ' / R | τάδ'] τόδ' ΑΓ'Θ | ΑΛΛ. ὀλίγον μοι μέλει] proprium versum efficiunt ΑΓ'Θ ΑΛΛ.] om. spat. rel. M κλ' / R | μέλει] ταῦτα adser. Θ² μέλει: ταῦτα Γ || v. 1196 ante versum est nota allantopolae R ras. del. Γ Cleonis Α — M | ἐκείνοι γὰρ] ἀλλὰ γὰρ ἐκείνοι γ' Ald ἐκείνοι (ἐκείνοι R) γὰρ libri mscr. | ante τινες] (sic libri) est allantopolae nota Α — M Cleonis nota in reliquis | οἱ μὲν τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἔν' ἧ τινές· οἱ δὲ τοῦ Κλέωνος, ἔν' ἧ ἐρωτηματικῶς (τινες add. Ald) schol. V Γ'Θ Ald

πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλλάντια.

ΚΛ. ποῦ ποῦ; ΑΛΛ. τί δὲ σοὶ τοῦτ'; οὐκ ἔάσεις τοὺς ξέ-
νους; —

ὦ Δημίδιον, ὄρᾱς τὰ λαγῶ ἃ σοι φέρω;

ΚΛ. οἶμοι τάλας, ἀδίκως γε τᾶμ' ὑφαρπάσας. 1200

ΑΛΛ. νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.

ΔΗΜ. εἴπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;

ΑΛΛ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.

ΚΛ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ', ἐγὼ δ' ὥπτησά γε.

ΔΗΜ. ἅπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις. 1205

ΚΛ. οἶμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδισθήσομαι.

ΑΛΛ. οὐκ οὐν κρινεῖς, ὦ Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῶν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1198 δὲ σοὶ] Kockius. — v. 1200 ὑφαρπάσας] Dobraeus. ὑφάρ-
πασας Vels. in proecd. — v. 1204 totum versum Cleoni dedit Bothius.
versum sic ut traditus est inter Cleonem et allantopolen distributum
post v. 1201 posuit Ribbeckius; priorem versus partem isiciario, poste-
riorem Cleoni tribuendam censuit et ante hunc versum unum versum
Cleonis excidisse suspicatus est Bambergius; pro ἐκινδύνευσ' scribendum
esse ἐκνηγέτης' coniecit Reiskius, quod recepit Blaydesius ita ut scri-
beret ἐγὼ δ' ἐκνηγέτηςά γ' ἐξώπτησά τε. — v. 1206 ὑπεραναιδισθήσομαι]
Dindorfius. ὑπεραναιδενθήσομαι Elmsleio auctore Vels. in proecd. —
v. 1207 οὐκ οὐν κρινεῖς, ὦ Δῆμ'] scripsi e coniectura. οὐ διακρινεῖς, ὦ
Δῆμ' scripserat Vels. in proecd., sed requiritur coniunctio. τί οὐ δια-
κρινεῖς δῆθ' coni. Kockius. οὐκ οὐν διακρινεῖς δῆθ' vel νῦν οὐν διάκριν'
ὦ Δῆμ' Blaydesius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1197 ante versum est allantopolae nota *RTΘPAld*
Cleonis *A* — *M* | βαλλάντια] βαλάντια *PMald* || v. 1198 *ΚΛ.*
om. *M* ἀλλ' *A* | *ΑΛΛ.*] om. *M* spat. vac. rel. *R* κλέ/ *A* | δὲ σοὶ]
δε σοὶ *R* δέ σοὶ reliqui || v. 1199 ante versum est — *R* | λαγῶ
ἃ σοὶ] λαγῶα σοὶ *R* λαγῶά σοὶ *A* || v. 1200 *ΚΛ.*] om. *R* — *M* |
γε] γὰρ *M* | ὑφαρπάσας] ὑφάρπασας codd. || v. 1201 *ΑΛΛ.*] om. *R*
— *M* || v. 1202 *ΔΗΜ.*] — *M*¹ | πῶς] πῶς μ' *Γ* || v. 1203 *ΑΛΛ.*
— *M* || v. 1204 *ΚΛ.*] — *M*¹ | ἐκινδύνευσ'] *ΑΓ*¹ *Ald* ἐκινδύνευσά
reliqui | ante alterum ἐγὼ δ'] est — *M* allantopolae nota in reli-
quis || v. 1205 *ΔΗΜ.*] in ras. *Γ* — *M*¹ | γὰρ ἀλλὰ] γάρ· ἀλλὰ *ΑΓΘM*
Ald || v. 1206 *ΚΛ.*] — *M*¹ | ὑπεραναιδισθήσομαι] ὑπεραναιδεσθή-
σομαι libri (et *Su* s. v.) || v. 1207 *ΑΛΛ.*] — *M*¹ | οὐκ οὐν κρινεῖς,
ὦ Δῆμ'] τί οὐ διακρινεῖς, δῆμ' (δῆμ' om. *M*) libri | νῶν] νῶν *R*
νῶϊν *A* νῶϊν *Ald*

- ΔΗΜ.* τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίω
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς; 1210
- ΑΛΛ.* ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κίστην ἰὼν
ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασιάνισον ἅττ' ἐνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· κάμει κρινεῖς καλῶς.
- ΔΗΜ.* φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν; *ΑΛΛ.* οὐχ ὁρᾷς κενήν,
ὧ παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν. 1215
- ΔΗΜ.* αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.
- ΑΛΛ.* βάδιζε νυν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὁρᾷς; *ΔΗΜ.* ἰὼ μοι, τῶν ἀγαθῶν ὅσων πλέα.
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννουτονί. 1220
- ΑΛΛ.* τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερόν σ' ἠργάζετο·
σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μέζονα.
- ΔΗΜ.* ὦ μιαρέ, κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμην. 1225

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1211 τὴν τ' ἐμὴν coni. Meinek. — v. 1217 νυν] Cobetus. δ' οὖν Sauppius. — v. 1218 ὁρᾷς; *ΔΗΜ.* ἰὼ μοι] Dindorfius. ὁρᾷς τὰδ'; *ΔΗΜ.* οἱμοι Elmsleius. — v. 1225 τ' ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμαν Vels. in proed. (τ' coniecerat Elmsleius).

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1209 *ΔΗΜ.*] — M^1 | ὑμᾶς] litt. ὁ in ras. Γ^2 ἡμᾶς A ||
v. 1210 κρίνειν] κρινεῖν $A\Theta P$ κρίνειν Γ | θεαταῖσιν] R θεαταῖσι
reliqui | σοφῶς] σοφῶς V || v. 1211 *ΑΛΛ.*] — R om. M || v. 1214
ΔΗΜ.] om. M | ἔνεστιν] ἔνεστ' Γ^1 γρ. σιν superscr. Γ^2 ἐστιν P
ἐστ' Ald | *ΑΛΛ.*] : R — M | οὐχ] ἄλλ' οὐχ $V\Lambda\Gamma\Theta P$ ἀλλὰ γ' οὐχ
 Ald | ὁρᾷς] ὁρᾷ* M || v. 1215 παππίδιον] παπίδιον (in ras. α) M
πατριδίου v. l. a schol. $V\Gamma$ allata || v. 1216 *ΔΗΜ.*] — M^1 | τὰ τοῦ]
κατὰ τοῦ $A\Theta$ || v. 1217 *ΑΛΛ.*] — M^1 | νυν] γ' οὖν RVM γοῦν
reliqui || v. 1218 ὁρᾷς;] ὁρᾷς νυν; Ald | ἰὼ μοι] οἱμοι libri | ὅσων]
ὅσον Ald || v. 1220 τυννουτονί] τυνουτονί $RAld$ γρ. καὶ τυννουτοί
superscr. Γ^2 || v. 1221 *ΑΛΛ.*] — M^1 | σ'] om. $V\Lambda\Theta^1 P\Lambdald$ supra
lin. adi. Θ^2 | ἠργάζετο] R εἰργάζετο reliqui || v. 1222 ὦν] ὄν P
v. 1223 ἑαυτῷ] αὐτῷ M αὐτῷ P || v. 1224 *ΔΗΜ.*] — M^1 |
ἐξηπάτας] ἐξηπάτησας $V\Gamma^2 PM$ || v. 1225 τυ] $V^1\Gamma^2 P\Lambdald$ τοι
 $R V^2 A \Gamma^1 \Theta^1 M$ γρ. v superscr. Θ^2 | κἀδωρησάμην] κἀδωρησά-
μαν M

- ΚΑ.* ἐγὼ δ' ἐκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.
ΔΗΜ. κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτῷ
 αὐτὸν περιθῶ. *ΑΛΛ.* κατάθου ταχέως, μαστιγία.
ΚΑ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
 φράζων, ὅφ' οὗ δει μ' ἀνδρὸς ἡττᾶσθαι μόνον. 1230
ΑΛΛ. τοῦμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
ΚΑ. καὶ μὴν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίοις,
 εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
 καὶ σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι
 παῖς ὢν ἐφοίτας εἰς τίνος διδασκάλου; 1235
ΑΛΛ. ἐν ταῖσιν εὗστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην.
ΚΑ. πῶς εἶπας; ὥς μου χρησμός ἄπτεται φρενῶν.
 εἶεν.
 ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;
ΑΛΛ. κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1230 ὅφ' οὗ δει μ' ἀνδρὸς] Herwerdenus. ὅφ' οὗ με δεήσει Reiskius. ὅφ' οὗ δέησέ μ' Bentleius. ὅφ' οὗ δεήσειέ μ' coni. Bergk. ὅφ' οὗ χρῶν ξιμ' (quod recepit Vels. in proecd.) edidit Dindorfius conl. Aeschyl. Prom. 996, sed idem in adn. Ox. coniecit ὅφ' οὗ με χρή'στιν, quo invento Meinek. qui antea coniecerat ὅφ' οὗ δῆτ' ἐστι μ', sic usus est ut poetam scripsisse suspicaretur φράζων ὅφ' οὗ χρῆσται με νικᾶσθαι μόνον. ὅφ' οὗ με δει ποθ' scripsit Brunckius, ὅφ' οὗ δίκη'στί μ' Kockius. Electo φράζων scribendum esse coniecerunt ὅφ' οὗ δεήσει μ' ἀνδρὸς G. Hermannus, ὅφ' οὗ δεήσει δῆτά μ' Duckerus et Anz. ὅφ' οὗ δεήσει μ' ἦτταν ἡττᾶσθαι O. Schneiderus. — v. 1232 τεκμηρίοις] Herwerdenus. τεκμηρίω Vels. in proecd. — v. 1234 τοσοῦτον Dindorfius. — v. 1236 εὗστραις Vels. in proecd. — v. 1237 μου] Dindorfius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1226 *ΚΑ.*] — *M*¹ || v. 1227 *ΔΗΜ.*] — *M*¹ || v. 1228 περιθῶ] παραθῶ *A* | *ΑΛΛ.*] om. *M* om. spat. rel. *R* | κατάθου] καταθού *A* || v. 1229 *ΚΑ.*] — *M*¹ || v. 1230 δει μ'] δεήσει μ' *R* *VI* *Γ* *Θ*² *PM* *Ald* δείσειν *A* *Θ*¹ | ἀνδρὸς] om. libri || v. 1231 *ΑΛΛ.*] — *M*¹ || v. 1232 *ΚΑ.*] om. *M* | ἐλέγξαι] ἐλλέγξαι *R* | τεκμηρίοις] τεκμηρίω codd. || v. 1233 *τι*] corr. ex *το* *A* || v. 1235 εἰς] ἐς libri || v. 1236 *ΑΛΛ.*] — *R* | εὗστραις] ex εὗστραις corr. *V* εὗστραις *R* | v. 1237 *ΚΑ.*] om. *R* — *M* | μου] μ' οὐ *V* μου reliqui || εἶεν] antecedenti versui adi. *V* insequenti *Ald* om. reliqui || v. 1238 ἐν παιδοτρίβου] est κη *R* κλῆ corr. ex ἄλλ *A* | πάλην] πάλιν *R* *V* | v. 1239 κλέπτων] κλέπτειν *ΑΓΘ* | ἐναντία] *R* ἐναντίον reliqui ||

- ΚΑ.* ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει; 1240
 τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἔξανδρούμενος;
ΑΑΑ. ἡλλαντοπώλουν καὶ τι καὶ βινεσκόμην.
ΚΑ. οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
 λεπτὴ τις ἐλπὶς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
 καὶ μοι τοσοῦτον εἰπέ' πότερον ἐν ἀγορᾷ 1245
 ἡλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ πλ ταῖς πύλαις;
ΑΑΑ. ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὦνιον.
ΚΑ. οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
 κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
 ὦ στέφανε, χαίρων ἄπιθι, κεῖ σ' ἄκων ἐγὼ 1250
 λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκτησεται,
 κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὖνυχῇς δ' ἴσως.
ΑΑΑ. Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.
ΧΟ. ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι
 ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχύ, 1255

ADNOTATIO CRITICA.

vm. 1242 totum allantopolae dedit Meinek. — v. 1248 πεπέραν-
 ται coni. Meinek. κέρανται coni. Koek. πέπρωται Poekel. —
 v. 1250 κεῖ] Bergk. κᾶν Meinek. ἄπιθ', ἐπεὶ Blaydesius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1240 *ΚΑ.*] — *M* | Λύκιε] om *R* | ἐργάσει] ἐργάση *V*² *A* Θ
 ἐργάση *Γ* || v. 1241 ποτ'] πότε' *M* | ante ἔξανδρούμενος] allantop-
 polae nota est *M* || v. 1242 *ΑΑΑ.*] om. *M* | ante καὶ τί] (sic) est : *R*
 — *M* nota Cleonis *ΑΓΘΡΑΙΔ* et in ras. *V*² (scripserat etiam *V*¹
 κλῆ; sed expunxerat) | καὶ τί in ras. *V*² | ante καὶ βινεσκόμην] est
 : *R* *V*² — *M* nota allantopolae *ΑΓΘΡΑΙΔ* | καὶ βινεσκόμην] καὶ βινε-
 σκόμην *M* || v. 1243 *ΚΑ.*] — *M* || v. 1244 ἐλπὶς ἐστ'] ἐλπῖεστ'
R | ἐφ' ἧς] ἐφ' ἧς *R* || vv. 1245. 1246 post v. 1252 repetiit
 sed praefixo signo > deleuit *R* || v. 1245 πότερον] πρότερον *Γ* ||
 v. 1246 ἡλλαντοπώλεις] ἡλλαντοπώλης priore loco *R* ἡλαντοπωλεις *V*¹ ||
 v. 1247 *ΑΑΑ.*] om. *M* | πύλαισιν] πύλαις *P* || v. 1248 *ΚΑ.*] om. *M* |
 οἴμοι] οἴμοι κακοδαίμων *R* || v. 1249 κυλίνδετ' εἴσω] κυλίνδετέ μ'
 εἴσω *R* || v. 1250 ἄπιθι] ἄπιθι· ἄπιθι· *R* | κεῖ] καὶ libri || v. 1251
 ἄλλος τις] ἄλλ' ὅστις *R* || v. 1252 οὐκ ἂν] οὐχὶ *Su* v. κλέπτῃς ||
 v. 1253 *ΑΑΑ.*] om. *R* ^ο *A* || v. 1254 ante versum est nota De-
 mosthenis *A* ex Demi nota corr. *R*

ὅπως ἔσομαι σοι Φᾶνος ὑπογραφεὺς δικῶν

ΔΗΜ. ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἴπ'. ΑΛΛ. Ἀγοράκριτος·
ἐν τὰγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.

ΔΗΜ. Ἀγορακρίτῳ τοίνυν ἐμαντὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγὸνα παραδίδωμι τουτονί. 1260

ΑΛΛ. καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ιδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχρηναίων πόλει.

ΧΟ. Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπανομένοισιν 1265
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας αἰεῖν, † μηδὲν ἐς Λυσίστρατον,
μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ καρδίᾳ;

v. 1264—1289 = 1290—1315.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1256 Φᾶνος Meinek. — v. 1263 ἀμείνω 'ν τῇ Κ. π. Hirschigius. — v. 1266 μηδ' ἐν ἡ Α. Hotibius. μηδ' αἰ Α. Kockius, fortasse recte. μηδ' ἐς ἐν Α. O. Schneiderus, infelicitate.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1256 ἔσομαι σοι] *RMSu* (v. Φανός) γένωμαι σοι *VAG¹ PAld* γο. ὅπως ἔσομαι σοι superscr. *I²* | Φᾶνος] φανός codices (et *Su* l. 1.) || v. 1257 δέ γ' | μέγ' *AΘ* | εἴπ' | εἴπε *A* | *ΑΛΛ.*] om. *M*, sed ante π' in εἴπ' spatium rel. || v. 1258 ἐν τὰγορᾷ] litt. α' in ras. *Θ* ἐν τῇ ἄγορᾷ *Ald* || v. 1259 ΔΗΜ.] om. *R* | ἐμαντὸν] ἐματὸν *R* γ' ἐμαντὸν *Ald* || v. 1261 allantop. not. om. *M* ἄλλ' καὶ in ras. *V²*, scripserat *V¹* καὶ om. allantop. nota | ἐγὼ σε *A* || v. 1262 ὥσθ' | ὥστ' *R* || in vv. 1264—1273 verba sic disposita sunt, ut singuli versus finiantur vocibus: ἀρχομένοισιν | καταπανομένοισιν | αἰεῖν | Λυσίστρατον | Θούμαντιν | αὖ | καρδίᾳ | Ἀπολλὸν | δακρύοις | φαρέτρας | δία | πένεσθαι *RVM* — καταπανομένοισιν | αἰεῖν | Θούμαντιν | καρδίᾳ | δακρύοις | πένεσθαι *ΑΓΘ* — καταπανομένοισιν | αἰεῖν | Θούμαντιν | καρδίᾳ | Ἀπολλὸν | δακρύοις | φαρέτρας | δία | πένεσθαι *P* — καταπανομένοισιν | αἰεῖν | Λυσίστρατον | αὖ | καρδίᾳ | Ἀπολλὸν | δακρύοις | φαρέτρας | πένεσθαι *Ald* || v. 1264 ante versum est κομᾶ *R* κομμάτων *Θ²* ὩΔΗ' ΚΑΙ' ΣΤΡΟΦΗ' *Ald* | ΧΟ.] om. *MAld* || v. 1265 καταπανομένοισιν] καταπανομένοισι *Θ* καταπανομένοις *M* || v. 1266 θοᾶν] θοῶν *Su* (v. προσόδια) | ἐλατῆρας αἰεῖν] ἐλατῆρος αἰεῖν *R* || vv. 1267—1269 ter a Suida citantur, s. v. ἀνέστιος et Θούμαντις et Λυσίστρατος || v. 1268 Θούμαντιν] θούμαντιν *P* θόμαντιν *Ald* | τὸν] om. *Ald*

καὶ γὰρ οὗτος, ὃ φίλ' Ἀπολλων, ἀεὶ πεινῇ θαλεροῖς
δακρύοις 1270
σῶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι δία μὴ κακῶς πένεσθαι.
Λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται. 1275
εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά,
αὐτὸς ἦν ἐνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλον.
νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον. 1279
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγενής,
Ἀριφράδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἡσθόμην,

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1270 οὗτος] Dindorfius. — ἀεὶ] adiecit Dindorfius, sed praestare fortasse ἐκεῖ i. e. Πυθῶνι δία putat Vels. — v. 1271 δακρύοισιν e Brunckii auctoritate Vels. in proecd., sed δακρύοις, quod omnes codices praebent, legit etiam Heliodorus, et versum qui respondet 1297 corruptum esse constat. — v. 1273 Πυθῶνι δία μὴ] G. Hermannus et Dindorfius. Πυθῶδ' ἰὼν διὰ τὸ Bentleius. Πυθῶνι μὴ ὕδαε Reisigius. — v. 1276 ἄνθρωπος Bernhardyū secutus Vels. in proecd. — v. 1280 ἔστι δ' οὖν? Meinekius. — v. 1281 τοῦτο μὲν καὶ ἄλλων μετὰ Herwerdenus conl. Herodot. VI, 68, 3. τοῦτο μὲν δὴ χῆτεροι vel τοῦτο μὲν καὶ μύριοι Blaydesius. — v. 1282 ἔστι] Dindorfius. — ἡχθόμην conl. Bentleius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1270 οὗτος] οὗτοσι libri | ὃ om. Ald || v. 1271 ἀεὶ] om. codd. || v. 1272 πεινῇ] super ἦ scrips. ἃ Γ² πεινεῖ ex πεινῇ corr. A | θαλεροῖς] θαλεροῖσι Ald | δακρύοις] δακρύει A || v. 1273 δία] ἐν δία RΓM ἐν διὰ VAΘ ἐν, διὰ P ἐν. διὰ τὸ Ald γρ. πυθῶνι ἐν διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι superscr. Γ² | μὴ] P om. reliqui || v. 1274 ante versum est παράβασις RΓΘ²P παράβασις ἔτι ὁ χορός V²M² | λοιδορῆσαι] λοιδορεῖσθαι legisse videtur scholiasta, et sic citat Su v. λοιδορεῖσθαι τοὺς πονηροὺς || v. 1275 hic versus post v. 1276 legitur, sed restitutus est iustus ordo superscriptis litteris α β V | χρηστοῖς] ι in fine add. et superscr. σιν Γ² || v. 1276 ὃν] ὦν R || v. 1277 αὐτὸς] R M Su (v. εἰ μὲν οὖν et λοιδορεῖσθαι) οὗτος VA Γ¹ΘP Ald superscr. γρ. αὐτὸς Γ² superscr. γρ. οὗτος M | ἀνδρὸς] om. Su l. l. | ἐμνήσθην] γρ. καὶ μεμνήμην superscr. Γ² || v. 1279 οἶδεν] εἶδεν A || v. 1280 συγγενής] super ἥς pinx. εἰς Γ² || v. 1282 ἔστι δ'] ἔστι δ' codd. || verba οὐ γὰρ usque ad παμπόνηρος om. VAGΘPM sed in V in marg. a man. 1 adscriptum est: ἐν ἄλλοις

οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξηύρηκέ τι.
 τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
 ἐν κασαυρείοις λείχων τὴν ἀπόπτυστον δροσόν, 1285
 καὶ μολύνων τὴν ὑπὴν, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
 καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
 ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύσσεται,
 οὐ ποτ' ἐκ ταύτου μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίον.

Ἡ πολλὰίσι ἐννυχίασι φροντίσι συγγεγένημαι, 1290
 καὶ διεξήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φανύλως ἐσθίει Κλεώννυμος.
 φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων † ἀνέ-
 ρων 1295

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1283 προσεξηύρηκέ] Meinek. — v. 1285 κασαυρείοις cum Cobeto Vels. in proed. κασαυρείοις Bentleius. — v. 1286 κυκῶν G. Hermannus. — v. 1287 Πολυμνήστει ἀείδων coni. Blaydesius. — v. 1294 μὲν] addidit Bentleius. φασὶ γὰρ τοῦτον μὲν ἐρεπτόμενον Blaydesius. — v. 1295 pro ἀνέρων Vels. e coniectura scripserat ἀνδρῶν, quod recepit Blaydesius. τὰ τῶν ἐχόντων οὐσίας coni. Meinek. τὰ τῶν ἐχόντων χρήματα Blaydesius. an τὰ τῶν ἐχόντων σιτία?

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρὸς οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἠϊσθόμην. οὐδὲ παμπόνη-
 ρος ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐξεύρηκε τί :~ || v. 1283 προσεξηύρηκέ] προσ-
 εξεύρηκέ codd. (πρὸς ἐξεύρηκε V) || v. 1284 αὐτοῦ] Θ² αὐτοῦ
 reliqui | λυμαίνεται] λοιμαίνεται V || v. 1285 κασαυρείοις] κασαυ-
 ρίοις codd. (κασαυρείοις M κανσαυρείοις A) et Su (v. κασαυρείοις) γρ.
 σαι superser. Θ² κασαυρείοις v. l. a schol. VI Γ Θ allata ἢ κασαυ-
 βίοις Su l. l. | λείχων] λίχων R || v. 1287 Οἰωνίχῳ] ex οἰωνόχῳ ut
 vid. corr. M || v. 1288 βδελύσσεται] βδελύσσεται V² βδελύσσετε ex
 λοδελύσσετε corr. V¹ || v. 1289 οὐ ποτ'] οὐ * * ποτ' Γ οὐτέ ποτ'
 V A P Ald μίποτ' Su v. Ἀριφράδης, sed οὐ ποτ' idem v. Πολύμνη-
 στος | μεθ' ἡμῶν πίεται] πίεται μεθ' ἡμῶν Θ || in vv. 1290—1299
 verba sic disposita sunt, ut singuli versus finiantur vocibus: ἐν-
 νυχίασι | συγγεγένημαι | φανύλως | Κλεώννυμος | ἐρεπτόμενον | ἀνέρων |
 σιτύης | ὁμοίως | γονάτων | καὶ | τραπέξῃ R V M — ἐννυχίασι | συγ-
 γεγένημαι | Κλεώννυμος | ἀνέρων | σιτύης | ὅμως | γονάτων | τραπέξῃ
 A Γ Θ — συγγεγένημαι | Κλεώννυμος | ἀνέρων | ἀνομοίως | (γονάτων |
 Ald) τραπέξῃ P Ald || v. 1290 iuxta verum est ὥδῃ καὶ στροφῇ
 R V ὥδῃ ἢ καὶ στροφῇ Γ ὥδῃ ἢ στροφῇ Θ² Xo. Ald | ἢ] ἢ
 R V A Γ¹ Θ M || v. 1292 διεξήτηχ'] διεξήτηχ' Θ || v. 1294 μὲν] om.
 codd.

οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἂν
 ὁμῶς·

ἰθ' ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἐξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ
 τραπέζῃ.

Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,
 καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥτις ἦν γεραιτέρα· 1301

„οὐδέπω πέπυσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;
 φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν εἰς Καρχηδόνα
 ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὁξίνην Ὑπέροβλον.“

ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχετόν, 1305
 καὶ τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει·

„ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ' ἐάν με
 χρῇ,

ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγυράσομαι.“

„οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοί,
 εἶπερ ἐκ πεύκης γε κάρῳ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην. 1310

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1297 ἂν ὁμῶς] scripsi, cum haec forma non abhorreat a metro dactylico. ἐλεινῶς vel ἂν ἐλεινῶς coni. Velsenus coni. Thesm. v. 1063; idem suavit Herwerdenus. ἀνονήτως coni. Kockius. ἂν ὁμῶς et in versu seq. εἴσελθε Bergk. — v. 1302 οὐδέπω πέπυσθε] Blaydesius. οὐδὲ πυνθάνεσθε Vels. in proecd. — v. 1303 ἐς Καρχηδόνα Vels. in proecd. Καρχηδόνα primus coni. Casaubonus. — v. 1306 ἐληλύθει Meinek. — v. 1307 χρῇ] Dindorf. — v. 1309 personas loquentium triremium distinxerunt Vahlenus Blaydesius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1296 τῆς] om. Ald | σιπύης] σιπύας AΓ¹Θ || v. 1297 ἂν ὁμῶς] ἂν ὁμοίως R ἂν, ὁμοίως M ἀνομοίως VPAlδ ἀνομίως (vo et accentus in ras. a man. 2) Γ ἀλλ' ὁμῶς AΘ γρ. ἀνομίως superscr. Θ² γρ. ἐάν ὁμοίοις in marg. P γρ. καὶ ἀλλ' ὁμῶς Γ² || v. 1299 τῇ] τῇ ex τῇσι corr. R || v. 1300 iuxta versum est ἐπιρροῖ R ἐπιρρῶ V ἐπίρρημα ΓΘ²P | ξυνελθεῖν] συνελθεῖν AΓΘ | εἰς] ἐς M || v. 1302 οὐδέπω πέπυσθε] οὐδὲ πυνθάνεσθε codd. | ταῦτ'] ταῦθ' PM | παρθένοι] παρθένε A || v. 1303 αἰτεῖσθαί] ex αἰτεῖσθε corr. V | εἰς] ἐς codd. | Καρχηδόνα] χ super κ et λκ super ρχ scripsit Γ² Καρχηδόνα vel Χαλκηδόνα legit scholiasta, qui adnotavit πόλις Θοράκης περὶ τὸ Βυζάντιον || v. 1304 μοχθηρὸν] VAlδ πονηρὸν reliqui || v. 1305 ταῖς] τὰς R AΓΘ¹ || v. 1307 ante versum est — M | ποτ'] ποτέ ΓΘ | χρῇ] χορή RΓAlδ χορή V AΘPM || v. 1308 σαπεῖσ'] σαπεῖσθ' V | ἐνταῦθα] ἐντεῦθεν Θ

ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαι μοι δοκεῖ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ πλὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐργανεύεται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθελ-
κύσας.“ 1315

ΑΑΑ. Εὐφρημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέ-
χεσθαι,

καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἤδε γέγνηθεν,
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίασιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.

ΧΟ. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε,
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἤκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν
ἀγνιάς; 1320

ΑΑΑ. τὸν Ἀἴμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1311 Ἀθηναίοις] et δοκεῖ] Bentleius. καθῆσθ' ἂν μοι δοκῶ Dawesius. — v. 1312 πλεούσας Reiskii coniecturam receperat Vels. in proed. πλέουσ' ἂν ἢ 'ς τὸ τῶν σεμνῶν θεῶν Dawesius. — v. 1316 Brunckio auctore inde ab hoc versu pro allantopolae nota editores posuerunt notam Agoracriti, invitis codicibus, qui omnes allantopolae notam usque ad finem tragoediae exhibent. Librorum notationem revocavit Velsenus. — v. 1316 κλέειν et v. 1317 συγκλέειν Dindorfius Meinekius. — v. 1318 καιναῖσιν] edit. Basil. 1532. — εὐτυχίασιν] Kusterus. — versus 1319 nondum cognita Ravennatis lectione multis coniecturis tentatus est lectionis vulgatae emendandae studio, quas enumerare longum est. ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις νήσοις τε φανείς ἐπίκουρε Blaydesius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1311 ἦν] ἦν R ἂν VA Θ¹ γρ. ἦν superser. Θ² εἰ PAld | ἀρέσκη] ἀρέσκει P ἀρέσκει Ald | Ἀθηναίοις] ἀθηναίοισι codd. | καθῆσθαι] καθῆσθαι R | δοκεῖ] δοκῶ codd. || v. 1312 πλεούσαις] πλεῦσαις M || v. 1313 γε] om. Γ | ἐργανεύεται] ἐνχανεύεται R | v. 1314 εἰ] εἰ^ε A εἴ γε Θ εἰ** Γ || v. 1318 καιναῖσιν] καιναῖσι RVΓ²PMald κοιναῖς AΘ καιναῖς Γ¹ | εὐτυχίασιν] εὐτυχίαις M εὐτυχίασι reliqui | παιωνίζειν] παιανίζειν Θ²M || v. 1319 φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις ἐπίκουρε] R νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος (ἐν add. Ald) ἀθήναις reliqui || v. 1320—1323 om. Γ¹ in marg. sup. adser. Γ² || v. 1320 ἤκεις] ἤκεις Θ | κνισῶμεν] κνισσῶμεν ΑΓPAld κνισῶμεν Θ | ἀγνιάς] ἀν (sic) A ἀγνιάς legit scholiasta qui explicat τοὺς ἀγνιούς (l. ἀγνιολούς) θεούς || v. 1321 ΑΑΑ.] om. R — M | ἀφεψήσας] ἀφ' εψήσας R ἀπεψήσας Su (v. ἀπεψησάμην) | ὑμῖν] ἡμῖν AAld

- ΧΟ.* καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὃ θανμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;
ΑΛΛ. ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις.
ΧΟ. πῶς ἂν ἰδοίμεν; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος γεγέ-
 νηται;
ΑΛΛ. οἷός περ Ἀριστείδῃ πρότερον καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεστίει.
 ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προ-
 πυλαίων. 1326
 ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν Ἀθήναις
 καὶ θανμασταῖς καὶ πολυνύμοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος
 ἐνοικεῖ.
ΧΟ. ὃ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀριζήλωτοι Ἀθῆναι,
 δείξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
 μόναρχον. 1330
ΑΛΛ. ὃδ' ἐκείνος ὁρᾷν τεττιγοφόρας, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρός,
 οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κατάλειπτος.
ΧΟ. χαῖρ', ὃ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων. καὶ σοὶ ξυγχαίρομεν
 ἡμεῖς.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1324 spurium esse iudicavit Bergkii, adsent. Meinekio et Velseno. — ἰδοίμεν] Brunkius. — ποίαν τιν'] Porsonus. τιν' Brunkius. — ποῖος] Reisigius. καὶ ποῖός τις Brunkius. καὶ τίς Porsonus. — v. 1327 φαινομέναισιν] Porsonus. — v. 1331 τεττιγοφόρας] antequam in cod. P repperiretur, correxerat Porsonus ex Hesychio.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1322 *ΧΟ.*] om. *R* | ποῦ 'στιν] πό 'στιν *R* ποῦ 'στι *M* Ald | νῦν] om. *ΑΓΘ* sed erat, ut videtur, in *Γ* supra lineam adscriptum νῦν, quod nunc evanuit, abscissa parte paginae || v. 1323 *ΑΛΛ.*] om. *R* — *M* | ἰοστεφάνοις] ἰοστεφάνοισιν *RΘ* || vv. 1324—1327 om. *A* in marg. adser. *A*³ || v. 1324 *ΧΟ.*] om. *RP* — *M* | ἰδοίμεν] ἰδῶμεν codd. | τιν'] om. codd. | ἔχει] ἔχεις *M* | ποῖος] καὶ ποῖος codd. || v. 1325 *ΑΛΛ.*] om. *R* — *M* | Μιλτιάδῃ] μιλιτιάδει *Γ* || v. 1326 ὄψεσθε δέ] ὄψεσθέ γε *ΑΓΘ* ὄψεσθε δέ γε *V* || v. 1327 φαινομέναισιν] φαινομέναισι *RVP* φαινομένησι *ΑΓΘ* φαινομένης *Ald* | ἀρχαίαισιν] ἀρχαίαισι *V*¹ ἀρχαίαις *ΑΓΘ* || v. 1328 ante versum est nota chori *V* | πολυνύμοις] litt. λνύ in ras. *Γ*² | ἐνοικεῖ] οἰκεῖ *V* || v. 1329 *ΧΟ.*] om. *V* || v. 1330 δείξατε] δείξαντε *V* δείξεται *P* | καὶ τῆς] καὶ τὸν τῆς *A* || v. 1331 *ΑΛΛ.*] om. *M* | τεττιγοφόρας] sic *P* τεττιγοφόρος reliqui | λαμπρός] λαμ^π *R* | v. 1332 χοιρινῶν] Θ χοιρινῶν *R* χοιρίνων reliqui | κατάλειπτος] κατάληπτος *ΑΘΜ* || v. 1333 *ΧΟ.*] — *M* | σοὶ] super σοὶ scripsit γέ *Γ*² | ξυγχαίρομεν] συγχαίρομεν *VΘ*

τῆς γὰρ πόλεως ἕξια πράττεις καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι
τροπαίου.

ΔΗΜ. Ὡ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Ἀγοράκριτε. 1335

ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. *ΑΛΛ.* ἐγώ;
ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

ΔΗΜ. τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖός τις ἦ;

ΑΛΛ. πρῶτον μὲν, ὁπότε εἴποι τις ἐν τῇ κλησίᾳ, 1340

„ὦ Δῆμ', ἐραστὴς εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
καὶ κήδομαί σου καὶ προβονλεύω μόνος“,
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀνωρτάλιζες κἀκερουτίας. *ΔΗΜ.* ἐγώ;

ΑΛΛ. εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ὥχετο. 1345

ΔΗΜ. τί φῆς;

ταντί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἤσθόμην;

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1334 τοῦ Μαραθῶνι Bentleio auctore Vels. in proecd. — v. 1336 pro ἐγώ; Velsenus coniecit scribendum esse: ἰδοῦ· pro ἀφεψήσας. *ΑΛΛ.* ἐγώ; coniecerunt ἀφεψήσας ἔσω G. Hermannus, ἀφεψήσας νέον („quamquam etiam ἴθι, ἰὸν alia conici possunt“) Bergkiius, *ΑΛΛ.* ἀφεψήσας γ' ἐγώ· vel *ΑΛΛ.* ἀφεψήσας σ' ἐγώ; Meinekiius. — v. 1346 τί φῆς; extra versum posuit et versum sequentem sic ut edimus constituit Dindorfius. Spuria haec atque eicienda, quippe quae nihil aliud continerent, nisi paraphrasin versus 1349 sententiarum ordinem foede disturbantem, iudicavit Velsenus, ab Ehrhardtio refutatus. Olim verba sic esse refingenda *ΔΗΜ.* τί φῆς; ἔδρων τοιαῦτά μ', οὐκ ἤδειν δ' ἐγώ; Velsenus

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1334 τοῦ 'ν Μαραθῶνι] *P* τουμμαραθωνι *R* τοῦν μαρα-
θῶνι reliqui τοῦ δὲ ἐν Μαραθῶνι τροπαίου μέμνηται ὁ ποιητής *Su*
(v. Μιλτιάδῃ) || v. 1336 με] μὲν *A* | *ΑΛΛ.* : *R* om. spatio re-
lictio *M* || v. 1337 ante versum est allantopolae nota *R* — *M*
μέλ'] μέλ. *Ald* μέλε *RAPM* lemm. sch. *V* μέλε' *VG*Θ || v. 1338
οἷ'] οἷον *Ald* | νομίζοις ἂν] νομίζεις ἂν *V*Θ ἂν νομίζοις *A* |
v. 1339 *ΔΗΜ.*] — *RM* | προτοῦ κάτειπε *R* κάτειπέ μοι πρὸ τοῦ
(vel προτοῦ) reliqui | καὶ] om. *Ald* | ἦ] *Ald* ἦ *R* ἦν reliqui ||
v. 1340 *ΑΛΛ.*] — *M* om. *R*, sed : habet in fine versus ante-
cedentis | τῇ κλησίᾳ] τῇ κλησίᾳ *R* || v. 1341 ἐραστὴς] ἐραστὴς τ'
VP ἐραστὴς τ' *R* || v. 1342 κήδομαί] in ras. Θ || v. 1344 *ΔΗΜ.*]
: *R* om. spat. rel. *M* || v. 1345 *ΑΛΛ.*] om. *RM* | ἐξαπατήσας σ']
ἐξαπατήσας *R* ἐξαπατήσας σε *V* || v. 1346 *ΔΗΜ.*] om. *R* — *M*
verba τί φῆς (φῆς *R* φῆς *Γ* φῆς Θ φῆς *PM*) insequenti versui
adi. codices | ταντί] τοιαῦτα *Ald* | δὲ τοῦτ' οὐκ] δ' οὐκ *Ald* | ἤσθό-
μην] *Ald* ἤδειν (vel ἤδειν) libri manu scripti

- ΑΑΑ.* τὰ δ' ὦτα γ' ἂν σου νῆ Δί' ἐξεπετάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγετο.
- ΔΗΜ.* οὕτως ἀνόητος ἐρεγνήμην καὶ γέρων;
- ΑΑΑ.* καὶ νῆ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορε, 1350
ὁ μὲν ποιῆσθαι ναῦς μακράς, ὁ δ' ἕτερος αὖ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριῆρεις παραδραμῶν ἂν ὥχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
- ΔΗΜ.* αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις. 1355
- ΑΑΑ.* ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἷτιος, μὴ φροντίσης,
ἀλλ' οἷ σε ἱαῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὶ φράσον·
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
„οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφिता,
εἰ μὴ καταγνώσσεσθε ταύτην τὴν δίκην.“ 1360

ADNOTATIO CRITICA.

coniecerat. τί φῆς; τοιαῦτ' ἔδρων μ', ἐγὼ δ' οὐκ ἠσθόμην con. Reiskius. ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δέ γ' οὐκ ἤδη; τί φῆς; con. Meinek. ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δέ γ' οὐκ ἤδη τότε con. Kockius. τί φῆς; ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ἠσθόμην con. Blaydesius. — v. 1347 τὰ γὰρ ὦτά σου νῆ τὸν Δί' Meinekii coniecturam receperat Vels. in proecd. τὰ δ' ὦτά σου νῆ τὸν Δί' Cobetus. τὰ δ' ὦτ' ἄραν σου, νῆ Δί' Kockius. — v. 1350 νῆ Δί' εἴ γε] Porsonus. νῆ Δί' ὅτε γε Elmsleius. νῆ Δία γ' εἴ σοι Bergk. — v. 1352 καταμισθοφορεῖν, τοῦτον Elmsleio auctore Vels. in proecd. καταμισθοφορῆσαι, τῶνδ' Kockius. — v. 1357 νυνδὶ] Seidlerus. νῦν δὲ Brunckius. νῦν δ' αὖ Elmsleius. νῦν αὖ Lentingius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1347 *ΑΑΑ.*] om. *R* — *M* | γ' ἂν *R* γὰρ reliqui | ἐξεπετάννυτο] ἐξεπετάννυτο *V* ἐξεπατάννυτο *P* || v. 1348 σκιάδειον] *M* σκιάδειον *Θ* σκιάδειον *ΑΓ*¹ γρ. καὶ σκιάδιον *Γ*² σκιάδιον *RVP*Ald || v. 1349 *ΔΗΜ.*] om. *RM* || v. 1350 *ΑΑΑ.*] om. *RM* | νῆ Δί' εἴ γε] νῆ δι' εἰ *V* νῆ Δία γ' εἰ reliqui | δύο] δύο *V*Ald | ῥήτορε] ῥήτορες *V*¹*M* || v. 1351 ποιῆσθαι] ποιῆσθαι *RV* | μακράς] *ΑΓΘ* ἢ λέγων κείμενον superscr. *Γ*² λέγων *RP**M*Ald in ras. *V*² μακράς scripserat *V*¹ γρ. ὁ μὲν ποιῆσθαι ναῦς μακράς· χωρὶς τοῦ λέγων in marg. scrips. *V*² || v. 1352 τοῦθ'] *A* τοῦτο θ' *ΓΘ* τοῦτον *VP**M*Ald τοῦτων *R* || v. 1353 παραδραμῶν] παραδραμόντ' *A* | ἂν] om. *R* v. 1354 ante versum est — *R* || v. 1355 *ΔΗΜ.*] om. *A* — *M* | πρότερον] προτέραις *A* *Su* (v. αἰσχύνομαι) || v. 1356 *ΑΑΑ.*] om. *A* — *RM* || v. 1357 ἀλλ' οἷ] ἄλλοι *Γ*² | νυνδὶ] νῦν δὲ libri || v. 1358 εἴπῃ] εἴπῃ *Μ* || v. 1359 ὑμῖν] ἡμῖν *AΘP* | τοῖς] ταῖς *Γ*¹ || v. 1360 καταγνώσσεσθε] καταγνώσθησθε *ΑΓΘP*

- τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;
ΔΗΜ. ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βάρανθρον ἐμβαλῶ,
 ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ἵππεροβλον.
ΑΛΛ. τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
 τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει, φράσον. 1365
ΔΗΜ. πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
 καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ὕπελῃ.
ΑΛΛ. πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
ΔΗΜ. ἔπειθ' ὀπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ
 οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται, 1370
 ἀλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
ΑΛΛ. τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.
ΔΗΜ. οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
ΑΛΛ. ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;
ΔΗΜ. τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰν τῷ μύρῳ, 1375

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1368 ὑπολίσποις Brunckium secutus Vels. in proceed. — v. 1373 ἀγοράσας ἀγένειος Dindorfius. ἀγοράσει τ' ἀγένειος Lentingius. — οὐδ' ἐν ἀγορᾷ G. Hermannus. Voces ἐν ἀγορᾷ genuinas non esse et excidisse tale quid velut ἐν πόλει censuit Velsenus. ἐν ἀγορᾷ τ' ἀγένειος οὐδεὶς ἀγοράσει coni. Koekius. — vv. 1375—1380 Demo dedit Brunckius. — v. 1375 ὅπον τὰ μειράκια, λέγω τὰν coni. Meinekius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1362 *ΔΗΜ.*] om. *RMA* | ἄρας] ἄρας *RVΓ* | μετέωρον] ex μετεώρων corr. *V* | εἰς] *VMald* εἰς reliqui || v. 1363 ἐκκρεμάσας] κρεμάσας *V* || v. 1364 *ΑΛΛ.*] — *R* om. *AM* | φρονίμως *Γ* v. 1365 ante verbum est δῆ/ *V* | πολιτεύσει] πολιτεύση *ΑΓ*² | v. 1366 *ΔΗΜ.*] om. *RVAM* | ἐλαύνουσιν] ἐλαύνουσι *VFPMAld* ἐλαύνωσι *Θ* || v. 1367 ἀποδώσω ὕπελῃ] ἀποδώσω τελῇ *R* || v. 1368 versus in rasura est *V* | *ΑΛΛ.*] — *RM* om. *A* | ὑπολίσποις] ὑπολίποις *R* (ὑπολίσποις etiam *Su* s. v.) | πυγιδίοισιν] πυγιδίοις *V* v. 1369 *ΔΗΜ.*] om. *RA* — *M* | ὀπλίτης] *V* ὁ πολίτης reliqui (etiam *Su* v. κατάλογος) | ἐντεθεὶς] ἐντιθεὶς *VAG*¹ γρ. καὶ ἐντεθεὶς *Γ*² || v. 1370 σπονδὰς] σπονδὰς *ΓΘ*² | μετεγγραφήσεται] μετεγγραφήσεται *M* μεταγγραφήσεται *Ald* || v. 1371 ὥσπερ] ὥσπερ *RVM* | ἐγγεγράφεται] ἐγγράψεται *RAΘ* || v. 1372 *ΑΛΛ.*] om. *RAM* | ἔδακε] ἔδακε *Θ* γρ. κῆ superser. *Θ*² ἔδρακε *P* || v. 1373 *ΔΗΜ.*] — *R* om. *AM* | γ' ἀγένειος] τ' ἀγένειος *R* δ' ἀγένειος *Θ* | οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ] *Ald* ἐν τ' ἀγορᾷ οὐδεὶς *R* οὐδεὶς ἐν τ' ἀγορᾷ reliqui || v. 1374 *ΑΛΛ.*] om. *RAM* || v. 1375 *ΔΗΜ.*] om. codd. | λέγω] λέγων *A*

ἂ τοιαδὶ στωμύλλεται καθήμενα·

„σοφός γ' ὁ Φαίλαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανεν.

συνεργτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς,

καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς,

καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.“ 1380

ΑΑΑ. οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;

ΔΗΜ. μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ

τούτους ἅπαντας, πανσαμένους ψηφισμάτων.

ΑΑΑ. ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,

καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι· 1385

κᾶν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.

ΔΗΜ. μακάριος εἰς τὰρχαῖα δὴ καθίσταμαι.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1376 ἂ τοιαδὶ στωμύλλεται] Velsenus et Herwerdenus. — v. 1377 δεξιῶς τε κατέμαθεν Dindorfii coniecturam receperat Vels. in proeed. δεξιὸς ὁ Φαίλαξ, καὶ σοφῶς ἐμάνθανε Brunckius. — v. 1378 συνεργτικὸς] Dindorfius e scholiastae adnotatione. ξυνεργτικὸς olim Bergk. — v. 1379 pro γνωμοτυπικὸς Meinekius coni. γλωσσοτυπικὸς. — Pro καὶ σαφὴς fortasse scribendum esse ὡς σαφὲς coniecit Vels. κἀναφὴς G. Hermannus. καὶ συναφὴς Meinekius. καὶ σοφιστοκρουστικὸς coni. Kockius. — versum 1381 allantopolae dedit Brunckius. idem scripsit οὔκουν. — v. 1382 κυναγχιᾶν G. Hermannus. — v. 1384 νυν] Brunckius. — v. 1387 ἐς Vels. in proeed.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1376 τοιαδὶ στωμύλλεται] στωμυλεῖται (στωμυλιεῖται P) τοιαδὶ codd. || v. 1377 σοφός γ' ὁ Φαίλαξ δεξιῶς] δεξιὸς γ' ὁ φαῖαξ σοφῶς P τ'] in ras., corr. ex γ' ut vid. V | τ' οὐκ] om. AΘ | ἀπέθανεν] R ἀπέθανε VΓPMAld ἐμάνθανε AΘ γρ. τ' οὐκ ἀπέθανε Θ | σοφός γ' (γ' om. cod. V) ὁ Φαίλαξ δεξιῶς (δεξιὸς cod. A) τ' οὐκ ἀπέθανε Su (v. Φαίλαξ) || v. 1378 συνεργτικὸς] συνεργτικὸς libri (et Su sub hac voce) συνεργητικὸς superscr. M² συνεριστικὸς Su (v. Φαίλαξ) || v. 1379 καὶ σαφὴς] etiam Su l. l. (sed καὶ κο . . . καὶ σαφὴς BEMed) || v. 1380 καταληπτικὸς] καταληπτικὸς P || v. 1381 ΑΑΑ.] om. R chori nota in reliquis | οὔκουν] οὐκ οὔν R οὐκοῦν reliqui γρ. οὐκ superscr. Θ² | σὺ] in ras. V² σοῦ scripserat V¹ in marg. adscr. γρ. σοῦ V² γρ. σοῦ superscr. M² | λαλητικοῦ;] λαλητικοῦ· RΘPMAld λαλητικοῦ VA || v. 1382 ΔΗΜ.] om. RAM || v. 1383 τούτους] τούτοις AΘ¹ | πανσαμένους] πανσαμένοις Θ¹ || v. 1384 ΑΑΑ.] — R om. AM | νυν] νῦν codd. | ὀκλαδίαν] ὀκλάδιον M γρ. ὀκλαδίαν superscr. M² || v. 1385 ἐνόρχην] ἐνορχιν AΓ¹Θ || v. 1386 δοκῇ σοι] γρ. δέησοι superscr. M | ποίει] PMAld πόει reliqui || v. 1387 ΔΗΜ.] om. RA — M | εἰς] ἐς codd. | καθίσταμαι] γρ. κάθημαι superscr. Γ²

- ΑΛΛ.* φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
 σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.
ΔΗΜ. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὥς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν, 1390
 ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντύνισαι;
 πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἑτερόν; *ΑΛΛ.* οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν
 ἀπέκρουπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβῃς;
 νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
 αὐτὰς λέναι λαβόντα. *ΔΗΜ.* τὸν δὲ Παφλαγῶνα, 1395
 ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὃ τι ποιήσεις κακόν.
ΑΛΛ. οὐδὲν μέγ' ἄλλ' ἢ τὴν ἐμήν ἔξει τέχνην·
 ἐπὶ ταῖς πύλαις ἄλλαντοπωλήσει μόνος,
 τὰ κύνεια μίγνῃς τοῖς ὄνειοις πράγμασιν,
 μεθύων τε ταῖς πόρνοισι λουδορήσεται, 1400
 καὶ τῶν βαλανείων πίνεται τὸ λούτριον.
ΔΗΜ. εὖ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἔστιν ἄξιος,
 πόρνοισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγένοι,
 καὶ σ' ἀντὶ τούτων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1392 ἔλαβες αὐτὰς] Bentleius. — εἶ γὰρ Naberus. — v. 1393 ἀπέκρουπτε αὐτὰς Hirschigius. — λάβοις Brunckius. — v. 1394 ἐς Vels. in proecdosi. — v. 1398 pro μόνος scribendum esse μένων coni. Vels. — v. 1400 πόρνοις διαλοιδορήσεται malit Meinekius. — v. 1401 λούτριον] Elmsleius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. 1388 *ΑΛΛ.*] om. *RA* — *M* | γ'] δ' *R* γὰρ *V*¹ || v. 1389 ἴθ' αἱ] litt. θ' αἱ in ras. *Γ*² ἴθι αἱ *ΑΘ* || v. 1390 *ΔΗΜ.*] om. *A* — *RM* | πολυτίμηθ'] πολιτίμηθ' *P* || v. 1391 κατατριακοντύνισαι *A* | v. 1392 ἔλαβες] ἔλαβε *RM Ald* ἔλαβε* *V* | αὐτὰς] ταύτας codd. *ΑΛΛ.*] om. *RAΘM* || v. 1393 ante versum est ἄλλ. *Θ* | σὺ μὴ] μὴ σὺ *ΑΓ*¹ *Θ Ald* superser. σὺ μὴ *Γ*² ** σὺ μὴ *M* || v. 1394 εἰς] ἐς *RM* || v. 1395 *ΔΗΜ.*] : *R* om. rel. spat. *M* || v. 1397 *ΑΛΛ.*] om. *RM* | ἄλλ' ἢ] ἄλλ' ἢ *Ald* || v. 1398 πύλαις] πύλαισιν *V* | ἄλλαντοπωλήσει] ἄλλανταπωλήσει *Γ* || v. 1399 πράγμασιν] πράγμασι *VΘPM* || v. 1400 τε] δὲ *ΑΓΘ* | πόρνοισι] πόρνεσι *P* | λουδορήσεται ex λουδορῆσαι corr. *R* || v. 1401 πίνεται τὸ λούτριον] πίνεται τὸ λούτρον (λουτρόν *V*) codd. manu scripti (et *Su* v. λούτρον) αὖ τὸ λούτρον πίνεται *Ald* || v. 1402 *ΔΗΜ.*] om. *RM* | ἄξιος] ex ἄξιον corr. *A* || v. 1403 πόρνοισι] πόρνευσι *P* | διακεκραγένοι] διακεκραμέναι *ΑΘ* || v. 1404 τούτων] corr. in τοῦτον *R* | εἰς] ἐς *RV* ||

εἰς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦσθ' ὁ φαρμακός. 1405
 ἔπον δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
 κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὥς ἐπὶ τὴν τέχνην,
 ἵν' ἴδωσιν αὐτόν, οἷς ἐλωβᾷθ', οἱ ξένοι.

.

ADNOTATIO CRITICA.

v. 1405 εἰς Vels. in proecd. — ἦσθ'] Meinek. ἦν Vels. in proecd.
 — In exitu comoediae aliquot versus chori excidisse observavit Dindorfius.

SCRIPTURAE DISCREPANTIA.

v. **1405** εἰς] εἰς *RVI²PMald* | θ'] om. *M* | ἦσθ'] ἦν codd.
 (et *Su* v. ἔδρα) || v. **1408** ἵν'] om. *A* | οἷς] οὕς *AI¹ΘAld*

CORRIGENDA.

IN TEXTU:

- v. 255 ὦ γεροντες leg. ὦ γέροντες
v. 810 δῆτ' ἔστ leg. δῆτ' ἔστ'
v. 992 κατα leg. κα̃τα

INFRA TEXTUM:

pag. 29. 303—313 = 382—396 leg. 303—313 = 382—390

IN ADNOTATIONE CRITICA:

- v. 270 γέροντας ὄντας καὶ κοβαλιεύεται Porsonus leg. Cobetus
v. 464 post 467 transposuit G. Hermanns leg. G. Hermannus

IN SCRIPTURAE DISCREPANTIA:

- v. 56 περαδραμών VSu leg. παραδραμών VSu
v. 424 lemm.sch. VA@Ald leg. lemm.sch. V A@Ald
-

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA

881A7K.V2
EQUITES

C001

3 0112 023765396